

சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பு-புறம்

Thesis submitted to the Gandhigram Rural Institute –
Deemed University in partial fulfilment of the requirements
for the award of the Degree of
DOCTOR OF PHILOSOPHY

By
S. MOHAN

GANDHIGRAM RURAL INSTITUTE-DEEMED UNIVERSITY
Gandhigram-624 302.
Tamilnadu.
India.

June 2006

Dr.M.ARUNAGIRI, M.A., Ph.D.,
Principal,
Thiagarajar College,
Madurai-625 009.

Dr.M. KURUVAMMAL, M.A., B.Ed., Ph.D.,
Professor of Tamil,
Head of the Tamil Department,
Gandhigram Rural Institute,
Gandhigram-624 302.

CERTIFICATE

This is to certify that the thesis entitled சங்க இலக்கியத்தில் தகவல்
தெரடர்ப்பு-புறம் is the bonafide record of the original research work carried out by
Mr.S. MOHAN under our supervision and that it has not formed the basis for the
award of any degree, diploma or fellowship.

Place : Gandhigram,

Date :

Md - 19/6
Dr.M.ARUNAGIRI
(Research Supervisor)

Dr. M. Arunagiri, Ph.D.
Principal,
Thiagarajar College
Madurai 625009.

Dr.M. KURUVAMMAL
(Joint Research Supervisor)

M.
PROFESSOR & HEAD
DEPARTMENT OF TAMIL
GANDHIGRAM RURAL INSTITUTE
(DEEDED UNIVERSITY)
GANDHIGRAM - 624 302. (T.N)

DECLARATION

I, *S. MOHAN*, declare that the thesis entitled சங்க இலக்கியத்தில்
தகவல் தொடர்பு-புறம் is the bonafide record of the original research work
carried out by me and that it has not been submitted earlier elsewhere for the
award of any degree, diploma or fellowship.

Place : Gandhigram,

Date :

ச. மோகன்
(*S. MOHAN*)

ACKNOWLEDGEMENT

I am greatly indebted to my Research Supervisor *Br.M.ARUNAGIRI*, Principal, Thiagarajar College, Madurai for his guidance. I thank him.

I also thank my Joint Research Supervisor, *Dr.M.KZJRUVAMMAL*, Professor of Tamil, Head of the Tamil Department, Gandhi gram Rural Institute Deemed University for her constant help and guidance.

I thank the authorities of Gandhigram Rural Institute-Deemed University for accommodating me as a part-time research scholar.

I thank *Mr.G. THIRUGNANAM*, Librarian, Government Library, Sattur for his constant encouragement and help.

I also thank my friends for their help and encouragement.

My friends *S. LAKSHMIRAJA* and *S. PERUMAL* for their understanding, encouragement and moral support.

I am also thankful to *Dr.ARANGARAJAN, M.A., Ph.D.*, for proof reading.

I thank *M/s. SUBA THRA COMPUTER*, Madurai, for their neat typing of the thesis.

LIST OF SYMBOLS AND ABBREVIATIONS

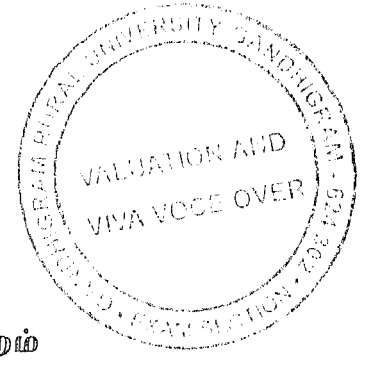
சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

உரை.	- உரையாசிரியர்
குறள்.	- திருக்குறள்
குறிஞ்சிப்.	- குறிஞ்சிப்பாட்டு
சிறுபாண்.	- சிறுபாணாற்றுப்படை
தொல்.நூ.	- தொல்காப்பியம் நூற்பா
நெடுநல்.	- நெடுநல்வாடை
ப.	- பக்கம்
பக்.	- பக்கங்கள்
பட்டினப்.	- பட்டினப்பாலை
பதிற்.	- பதிற்றுப்பத்து
பரி.	- பரிபாடல்
பரிமேல்.	- பரிமேலழகருரை
பு.வெ.	- புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
புற.நா.	- புறநானூறு
பெரும்பாண்.	- பெரும்பாணாற்றுப்படை
பொருந.	- பொருநராற்றுப்படை
மதுரைக்.	- மதுரைக்காஞ்சி
மலைபடு.	- மலைபடுகடாம்
முருகு.	- திருமுருகாற்றுப்படை
முல்லைப்.	- முல்லைப்பாட்டு
மேலது	- மேலே கூறப்பட்ட நூல்

CONTENTS

உள்ளடக்கம்

இயல் எண்	தலைப்பு	பக்க எண்
	ஆய்வு முன்னுரை	
1.	தொடர்பு முறைகளும் சங்க இலக்கியமும்	1
2.	சங்க இலக்கியத்தில் தனிமனிதத் தொடர்பு	47
3.	சங்க இலக்கியத்தில் குழுத்தொடர்பு	101
4.	சங்க இலக்கியத்தில் மக்கள் தொடர்பு	159
5.	சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள்	200
6.	சங்க இலக்கியத்தில் கோள்கள், நிமித்தங்கள் தகவல் தொடர்பு	247
	முடிவுரை	284
	துணைநூற்பட்டியல்	i
	பின்னிணைப்புகள்	xii

ABSTRACT

சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பு-புறம்
(ஆய்வுச் சுருக்கம்)

முன்னுரை

பழைய கற்காலம் முதல் இன்றுவரை உணவைத் தேடி அலைந்த மனிதன் வயிற்றுப்பசி அடங்கிய பின்னர் பல்வேறு சிந்தனைகள் தோன்றலாயின. அதன் விளைவாக எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் பல்வேறு வகையில் வெளிப்படுத்தும்போது தகவல் பிறந்தது. ஒலிகளை உணர்ந்து சிந்திக்கத் தெரிந்த மனிதனின் அதனை முறையாகக் கட்டமைக்க முயன்றது. அதன் விளைவாக மொழி தோன்றியது.

மனிதன் தனது கருத்தைச் சொல்வதற்காகவே மொழி மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்டது. மனிதன் தனது கருத்தினைத் தெரிவிக்க உணர்ச்சியால் ஒலிகளை எழுப்பினான். கைகளால் சைகைகளைக் காட்டினான். ஒலியங்களை வரைந்து அதனையே அடையாளமாகக் காட்சி தந்து, அதன் வழியாகச் சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கி மொழிகளை உருவாக்கினான். உணர்ச்சியின் ஒலியாலும், பல்வேறு ஒலிகளைத் தன் செவிகளால் கேட்டுக்கேட்டு அதுபோன்று செய்யும் போலி ஒலியாலும், குறிப்பொலியாலும் மனிதருக்குள் கருத்துக்களும், தொடர்புகளும் வளரத் தொடங்கின.

ஆய்வு நோக்கம்

தகவல் தொடர்பு மனித இனம் தோன்றிய நாளிலிருந்து இயங்கி வருந்திருப்பதை ஒலிகள், அங்க அசைவுகள், குறியீடுகள், கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், சுவடிகள் வாயிலாக அறியலாம். இருப்பினும் எழுத்து

இலக்கியத்தின் ஆரம்பகாலமாகக் கருதப்படும் சங்க இலக்கியங்களில் தகவல் தொடர்பு இடம் பெறுவது பற்றி ஆய்வதே இதன் நோக்கமாகும். சங்க இலக்கியத்தில் அனைத்துக் காலத்திற்கும் ஏற்புடைய தகவல் தொடர்புகள் இருந்துள்ளமையை வெளிக்கொணர்வது தகவல் உலகத்திற்கு இன்றியமையாதது. மேலும் புதிய உத்திகளை இதன் வாயிலாகத் தகவல் தொடர்பில் பயன்படுத்தி சிறப்படையச் செய்வது ஏதுவாகும். வளரும் நாகரிக உலகில் அது மிகவும் அவசியமாகக் கருதப்படும்.

சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் எண்ணங்கள், கருத்துக்கள், செய்திகள், குறியீடுகள், பேச்சுக்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்தல் அல்லது பரிமாறிக் கொள்ளுதல் போன்ற தொடர்பு முறைகளை விளக்குவது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுத் தலைப்பு

சங்கப் புலவர்கள் பல்வேறு சூழல்களில் பாடிய புறப்பாடல்களில் காணப்படும் உள்ளடக்கத்தை வெளிப்படுத்தி அதன் முறைகளையும், வகைப்பாடுகளையும் “சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பு - புறம்” என்னும் தலைப்பில் மேற்கொள்ளப்படும் இவ்வாய்வு நூலாய்வு ஆகும். புறநானூறு, பரிபாடல் பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்தித் தொடர்பு முறைகளை ஆராய்வதாக அமைகின்றது.

ஆய்வின் கருதுகோள்கள்

சங்க இலக்கியப் புறப்பாடல்கள் பாடிய புலவர்கள், மன்னர் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தும் மக்கள் தொடர்பாகவே அமைந்தன. தொடர்பு முறைகள் தனது பயன் நோக்கியும், பொதுப்பயன் நோக்கியும் அமையப் பெற்றுள்ளன. புற இலக்கியத்தில் தொடர்புகளாகத் தனிமனிதத் தொடர்பு, குழுத்தொடர்பு, மக்கள்

தொடர்பு இடம் பெற்றன. இசைக்கருவிகள் மூலம் ஒலித்தொடர்பும், கோள்கள், இயற்கையால் ஏற்படக்கூடிய நிமித்தங்கள் வாயிலாக முன்கூட்டியே நடக்க இருப்பவைகளை இன்றே அறிதல் ஆகிய தொடர்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இவையே இவ்வாய்வின் கருதுகோள்கள் ஆகும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பு முறைகளை விளக்க முறைத் திறனாய்வு முறையும் (Descriptive Method), பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும் (Analytical Approach) வரலாற்றியல் அணுகுமுறையும் (Historical Approach) ஒருவர் மற்றவர்களுடன் தொடர்புகொள்வதற்கும் அவரின் மனநிலையை அடிப்படையாக அமைந்துள்ளதால் உளவியல் அணுகுமுறையும் (Psychological Approach) சமுதாயவியல் அணுகுமுறையும் (Sociological Approach) மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வு மூலங்கள்

முனைவர் ச.வே.சுப்பிரமணியன் தொல்காப்பியம் தெளிவுரை புறத்திணை இயல் பகுதியும், ஓளவை க. துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் உரையுடன் கூடிய புறநானூறு, திரு.பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்களின் பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையரவர்களின் பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலகருரையும், டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையரவர்களின் பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க உரையும் இவ்வாய்வின் முதன்மைச் சான்றாதாரங்களாக அமைகின்றன.

தகவல் தொடர்பியல் போன்ற நூல்களும், இவ்வாய்வு தொடர்பான பிறநூல்களும் துணைமைச் சான்றாதாரங்களாக உள்ளன.

ஆய்வு எல்லை

பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் ஆகியவற்றிலிருந்து இடம்பெற்றுள்ள செய்தித்தொடர்பு முறைகளே இவ்வாய்வின் எல்லையாக அமைகின்றது.

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக இந்த ஆய்வேடு கீழ்க்கண்டவாறு ஏழு இயல்களைக் கொண்டுள்ளது.

1. தொடர்புமுறைகளும் சங்க இலக்கியமும்
2. சங்க இலக்கியத்தில் தனிமனிதத் தொடர்பு
3. சங்க இலக்கியத்தில் குழுத்தொடர்பு
4. சங்க இலக்கியத்தில் மக்கள் தொடர்பு
5. சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள்
6. சங்க இலக்கியத்தில் கோள்கள், நிமித்தங்கள் தகவல் தொடர்பு
7. முடிவுரை

இந்த ஆய்வேட்டின் இறுதியில் துணைநூற்பட்டியல், படங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொடர்பு முறைகளும் சங்க இலக்கியமும் என்னும் இயலில் தொடர்பு முறைகள், தொடர்பியல் வளர்ச்சி, தொடர்பியல் கோட்பாடுகள், இன்றைய நிலையில் தகவல் தொடர்புகள் ஆகியவை விரிவாக விளக்கப்பெறுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் தனிமனிதத் தொடர்பு என்னும் இயலில் மன்னன் புலவரைத் தொடர்பு கொள்ளுதல், புலவர் மன்னனைத் தொடர்பு கொள்ளுதல், அறிவுரை, நாடு காக்கும் முறை, தூது, வேண்டுகல், ஆற்றுப்படுத்தல், எடுத்துரைத்தல், அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல், அருளுதல், உவமையைக் கையாளுதல் ஆகியவை விரிவாக விளக்கப்பெறுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் குழுத்தொடர்பு என்னும் இயலில் மன்னனிடமிருந்து வீரர்களுக்கும், புலவனிடமிருந்து சான்றோர்களுக்கும், சுற்றத்தாரோடு வரும் பாணனுக்குமிடையே நடைபெறும் செய்திப் பரிமாற்றம், மன்னன் கூறும் வஞ்சினம், அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், வாழ்த்துதல், ஆற்றுப்படுத்துதல், உவமையைக் கையாளும் முறைகள் ஆகியவை விரிவாக விளக்கப்பெறுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் மக்கள் தொடர்பு என்னும் இயலில் சிறப்புக்களை அறிவித்தல், உலக மேம்பாடு, கல்வி, மக்கட்பேறு, செல்வத்துப்பயன், ஒழுக்க நெறி, அறநெறிகள், மெய்நெறிகளைக் கூறல், கடமைகள், உறுதிப்பொருள் எடுத்துரைத்தல், பொதுவியல் திணையில் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள், புலவர்களும் மன்னர்களும் பாடிய பாடல்களின் கருத்துக்களை மக்களிடத்தில் தெரிவித்த தொடர்புகள் விரிவாக விளக்கப்பெறுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள் என்னும் இயலில் கேட்போரை ஒலியால் கவர்ந்து தகவலை உணர வைக்கும் ஒலிகளின் பல்வேறு வகைப்பட்ட ஒலிகளால் வேறுபடுத்தி அளிக்கூடு, ஆகுளி, எல்லரி, கிணை,

சிறுபறை, தடாரி, தட்டை, தண்ணுமை, துடி, தொண்டகச் சிறுபறை, பதலை, பறை, முரசம், முழுவம், யாழ் போன்ற ஒலி கருவிச் சாதனங்கள் மூலமாக ஒலிகளை வகைப்படுத்தி போர்க்கள உணர்ச்சி, மகிழ்வு, துயர், வழிபாடு, விழா, நகரா மண்டபம் போன்றவிடங்களில் ஒலி வடிவில் தெரிவிக்கும் தகவல்கள் அனைத்தும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தில் கோள்கள், நிமித்தங்கள் தகவல் தொடர்பு என்னும் இயலில் காலம் பற்றிய அறிவு, வானியல் குறிப்புகள், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி, இராகு, கேது, 27 நட்சத்திரங்களின் பயணங்களையும், வீழ் வெள்ளி, வால் வெள்ளி, ஏழு மீன் போன்ற நட்சத்திரங்களின் செயல்பாடுகள் வாயிலாக நிகழ்வுகளை முன்கூட்டியே அறிந்த தகவல்கள், நாள் நிமித்தம் பார்த்தலுக்கு வானியலறிவும், புள் நிமித்தம் பார்த்தலுக்கு அனுபவ அறிவும், நிமித்திகர், விரிச்சிகர் என்று அறிவு மிக்கவர்கள் முன்கூட்டியே நடக்கும் நிகழ்வுத்தொடர்புகளை வெளியிட்ட தகவல்களை விரிவாகக் காணலாம்.

ஆய்வு முடிவுரை என்னும் இயலில் அனைத்து இயல்களின் விளக்கங்கள் வாயிலாகக் கண்டறியப்பட்ட தகவல்கள் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வாய்வுத் தொடர்பாக மேலாய்வு மேற்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கும் துறைகள் சுட்டிக்காட்டப் பெற்றுள்ளன.

ஆய்விற்குரிய தகவல் தொடர்பிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட துணைநூற்பட்டியல் மற்றும் படங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆய்வு முன்னுரை

முன்னுரை

ஆய்வுத்தலைப்பு

ஆய்வுத்தலைப்பினை தேர்ந்து எடுத்ததற்குரிய காரணங்கள்

ஆய்வு மூலங்கள்

துணைச்சான்றாதாரங்களும் ஆய்வு முன்னோடிகளும்

ஆய்வு முன்குறிப்புகள்

ஆய்வு அணுகுமுறை

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

ஆய்வு முன்னுரை

முன்னுரை

உணவு, உடை, உறையுள் போன்ற ஒவ்வொரு உயிர்களுக்கும் தகவல் தொடர்பு இன்றியமையாததாகும். தகவல் தொடர்பு அறுந்துபோனால் வாழ்க்கைத் தொடர்பே முற்றிலும் அறுந்துபோகின்றது. தாவரங்கள், பறவைகள், விலங்குகள் கூட தகவல் தொடர்பு உணர்வுகள் உள்ளன. அவைகள் ஒன்றற்கொன்று பல்வேறு மூலங்கள் வழியாகத் தங்களுக்கு தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன.

ஆய்வுத்தலைப்பு

புறத்தூண்டுதலின் விளைவாக ஓர் உயிரினம் காட்டுகின்ற எதிர் உணர்ச்சிக் குறிப்பே தகவல் எனப்படுகின்றது. இது தகவல் என்பதற்கு அடிப்படை விளக்கம் ஆகும். தமிழில் புறத்தொடர்பான இலக்கியங்களில் அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் போன்ற நிகழ்வுத்தொடர்புகள் உள்ளதால் "சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பு-புறம்" என்ற ஆய்வுத்தலைப்பு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வுத்தலைப்பினை தேர்ந்து எடுத்ததற்குரிய காரணங்கள்

சமூக உறவுகளுக்குக் குறிகள், சங்கேதங்களைச் செலுத்துதல், பெறுதல் நிலையில் அடிப்படையாக இருப்பதால் தகவல் தொடர்பு என்பதே கலாச்சாரத்துக்கு அடிப்படையாக உள்ளது. எனவே, கலாச்சாரத்துடன் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதால் தகவல் தொடர்புப் பற்றிய ஆய்வு என்பது மிக முக்கியமானதாக உள்ளது.

ஒருவர் மனதிற்குள்ளேயே மௌனமாகப் பேசிக்கொள்கிறார் என்றால், அது உள்மனத்தொடர்பாகின்றது. ஒரு மனிதர் இன்னொரு மனிதரிடம் பேசிக் கொள்கிறார் என்றால் அது இருநபர்களிடையே தொடர்பாகின்றது. இத்தகவல் ஒரு குழுவினரிடையே அதாவது மாணவர்களிடையே பரிமாற்றம் ஏற்பட்டால் அது குழுத்தொடர்பாகின்றது. நடக்கவிருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய தகவல்களை தொடர்புச்சாதனங்கள் மூலமாக ஒரே நேரத்தில் பலருக்குத் தெரிவிக்கின்ற போது மக்கள் தகவல் தொடர்பாக மாறுகின்றது.

காட்சி, பேச்சு, எழுத்து என எவ்வடிவில் அமைந்தாலும், அதனை உருவாக்கிய அமைப்பாளர் செய்தியைப் பெறுவோரின் சிந்தனையைத் தூண்டி, உணர்வுகளை எழுப்பி, செயல்பட வைக்கும் திறமையினைப் பொறுத்து தகவல் தொடர்பு ஆற்றல்மிக்கதாக அமைகின்றது. இங்ஙனம் ஆற்றல்மிக்கத் தொடர்பானது ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்துகொள்ளும் நேரடி முறையை ஒரே சமயத்தில் பன்மடங்காகப் பெருக்கி, ஒருவரோடு ஒருவர் நேரடித்தொடர்பில்லாத தனிநபர்களுக்கும் சென்றடையச் செய்வதாகும். செய்தித்தாள்கள், இதழ்கள், வானொலி, திரைப்படம், தொலைக்காட்சி போன்றவற்றின் மூலமாகத் தகவல் தொடர்பு இக்காலத்தில் திகழ்கின்றது. சங்ககாலத்தில் பறை, முரசு, கிணை போன்ற பல்வேறு கருவிகளை இயக்கி ஒலி எழுப்பி நேரடித் தொடர்பில்லாத தனிநபர்களுக்கும் தகவல் தொடர்பை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இங்ஙனம் கருவிகளின் உதவியோடும், குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளைக்கொண்டும் மக்கள் தங்களுக்குள் பரிமாறிக்கொள்ளும் தகவல்களைக் கருவி வழிப்பட்ட தகவல் என்றும் அழைத்தனர்.

வாழ்வியலில் காலச்சூழலுக்கு ஏற்ப நிமித்தங்கள், வானியல் குறிப்புகள் போன்றவற்றின் செயல்பாடுகளை நிகழ்காலமாகக் கொண்டு எதிர்கால

இயல்புகளை வருங்காலத்தகவல்களாகக் கருதி விழிப்புணர்வுடன் செயல்பட்டனர். கோள்கள், விண்மீன்கள் இவற்றின் இயல்புகளைத் தனது வாழ்க்கையுடன் இணைத்துப் பார்த்து நிமித்திகர்கள் வாயிலாகப் பலனறிந்து முக்கிய நிகழ்ச்சிகளைக் கோள்கள், விண்மீன்கள் அடிப்படையில் வானியல் தகவல்களாக மக்கள் அறிந்து செயல்பட்டனர். இந்த நிலையில் யாவரும் ஏற்கும் வண்ணம் நிறுவும் நோக்கத்துடன் இத்தலைப்புத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு மூலங்கள்

ஒளவை க.துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்களின் உரையுடன் கூடிய புறநானூறு பகுதி-1, பகுதி-2, பதிற்றுப்பத்தும், திரு.பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்களின் பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், உ.வே.சாமிநாதையரவர்கள் புறநானூறு மூலம், பத்துப்பாட்டு மூலம், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகர் உரையும், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், ச.வே.சுப்பிரமணியன் அவர்களின் தொல்காப்பியம் தெளிவுரையும், புலியூர்க்கேசிகன் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையும், மாகறல். கார்த்திகேய முதலியார் இயற்றிய மொழிநூலும் இவ்வாய்வின் முதன்மைச் சான்றாதாரங்கள் ஆகும்.

துணைச்சான்றாதாரங்களும் ஆய்வு முன்னோடிகளும்

பா.வளர்மதியின் "பறை-இசைக்கருவி-ஓர் ஆய்வு", து.ஆ.தனபாண்டியனின் "இசைத்தமிழ் வரலாறு-பகுதி 1", கோ.கண்ணனின் "பண்டைத்தமிழரின் ஒலி உணர்வும் இசை உணர்வும்", சோ.ந.சுந்தராமியின் "புறத்திணை வாழ்வியல்", ஆர்.ஆ.ளவந்தாரின் "தமிழர் தோற்கருவிகள்", சுசீலா கோபாலகிருஷ்ணனின் "சங்க இலக்கிய நிமித்தங்கள்" தி.மகாலெட்சுமியின் "இலக்கியத்தில் சோதிடம்"

ஆ.சேவியர் பிரகாஷின் "புறநானூற்றில் செய்தித் தொடர்பு முறைகள்" வெ.கிருட்டிணசாமியின் "தகவல் தொடர்பியல்" கி.இராசாவின் "மக்கள் தகவல் தொடர்பியல்", க.குளத்தூரானின் "தகவல் தொடர்பியலும் இலக்கியச் சிற்றிதழ்களும்", இரா.சாரங்கபாணியின் "புறநானூற்றுப் பிழிவு", "பரிபாடல் திறன்", இரா.இளங்குமரனின் "பாணர்" போன்ற நூல்களில் தத்தம் ஆய்வு எல்லைக்குட்பட்டு ஆங்காங்கேயுள்ள தகவல் பண்புகள் கண்டறியப்பட்டு, அதற்கேற்ப மற்றைய ஆய்வுகளிலிருந்து வேறுபட்டு அமைகிறது.

ஆய்வு முன்கூறிப்புகள்

தகவல்களை வரிசைப்படுத்தி வரையறை செய்து விளக்கும்பொழுது பல கருத்துக்களை மீண்டும் கூறும் நிலை தவிர்க்க முடியாததாக அமைகிறது. இங்ஙனம் அமைந்ததற்குக் காரணம் தகவல் பண்புகளைத் தெளிவாக வரையறைப்படுத்திவிட வேண்டும் என்பதாலும் பல கோணங்களில் அதன் பரிணாம வளர்ச்சியை முற்றிலுமாக விளக்கிவிட வேண்டும் என்பதேயாகும்.

சங்க புறப்பாடல்கள் பல புலவர்களால் பல்வேறு சூழல்களில் பாடப்பட்டு இருந்தாலும் அவற்றில் காணப்படும் உள்ளடக்கம் வெளிப்படும் முறை சில வகைப்பாடுகளுள் அடங்கும் என்பதையும், அவ்வகைப்பாடுகள் தகவல் தொடர்பியல் நோக்கில் அமைந்துள்ளன என்பதையும் பல்வேறு முறையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பு முறைகளை விளக்க தொடர்பு, தனித்தொடர்பு, குழு, மக்கள் என்ற அடிப்படையில் முறைத்திறனாய்வு செய்தும்,

அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் என்ற முறையில் பகுப்பாய்வு செய்தும், மன்னர்கள், புலவர்கள் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டி வரலாற்றுத் தொடர்பினை ஏற்படுத்தியும், அவர்களது சூழலுக்கேற்ப மனநிலை அமைந்துள்ளதை உளவியல் நோக்கிலும், பண்பாடு, கலாச்சாரம் போன்றவைகளை விளக்கி சமுதாய வாழ்வியல் முறையிலும் ஆய்வின் அணுகுமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

இந்த ஆய்வேடு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக, 1.தொடர்புமுறைகளும் சங்க இலக்கியமும், 2.சங்க இலக்கியத்தில் தனிமனிதத் தொடர்பு, 3. சங்க இலக்கியத்தில் குழுத் தொடர்பு, 4. சங்க இலக்கியத்தில் மக்கள் தொடர்பு, 5. சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள், 6. சங்க இலக்கியத்தில் கோள்கள், நிமித்தங்கள் தகவல் தொடர்பு என ஆறு இயல்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

முதல் இயலில் தொடர்புமுறைகளும், இன்றைய நிலையில் தொடர்பியல் கோட்பாடுகளும் தெளிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் இயலில் மன்னன், புலவர் ஆகியோர்களின் தொடர்புபற்றி எடுத்துரைத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது இயலில் வஞ்சினம், ஆற்றுப்படுத்துதல், பாணர்களின் செய்திப் பரிமாற்றம் பற்றியதாகும். நான்காவது இயலில் கடமைகள், உறுதிப்பொருள்கள், உலக மேம்பாடு போன்றவைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஐந்தாவது இயலில் கருவிகள் மூலம் ஒலிகளை வகைப்படுத்திய தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆறாவது இயலில் வானத்தின் கோள்கள், விண்மீன்களை நிகழ்காலமாகக் கண்டு எதிர்காலத் தகவல்களை அறியும் இயல்களாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல், சங்க கால கருவிகளின் படங்கள் இறுதியாகத் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

இயல் 1

தொடர்பு முறைகளும் சங்க இலக்கியமும்

- 1.1 முன்னுரை
- 1.2 தொடர்பு முறைகள்
- 1.3 தொடர்பியல் வளர்ச்சி
- 1.4 தொடர்பியல் கோட்பாடுகள்
- 1.5 அகத்தொடர்பும் புறத்தொடர்பும்
- 1.6 தகவல் தொடர்பில் அறப்பண்பு
- 1.7 தகவல் தொடர்பில் அடையாளம் அறிதல்
- 1.8 சங்க இலக்கியம் ஒரு தொடர்புச்சாதனம்
- 1.9 முடிவுரை

இயல் 1

தொடர்பு முறைகளும் சங்க இலக்கியமும்

1.1 முன்னுரை

உலகில் வாழும் ஒவ்வொரு உயிரினங்களின் ஒலிக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஒரு நிலையான தொடர்பு இருக்கின்றது. அவை அனைத்தும் ஒருவிதமான பண்பாட்டால் இணைந்து திகழ்கின்றன. "கடலொலி, காற்றொலி, தீயொலி, வண்டொலி, பறவையொலி, விலங்கொலி, என்பவையே உலகத்துச் செவிப்புலனாகும் இயற்கையொலிகளாம். எழுத்தோசை பறவை விலங்குகளினொலிகளாலும், பொருளோசை காற்றொலி தீயொலிகளாலும், வேதம் கடலொலிகளாலும், ஆலாபனம் வண்டொலியாலும், சரிகமபதநி என்னுஞ் சப்த சுரங்களும் பறவை விலங்கொலிகளாலும் உண்டாயின. இவ்வொலிகள் பல், இதழ், நா முதலியவற்றால் வேறுபடும்"¹ மேலும் நாடக நூல்களுட் கூறப்பட்டு உள்ள அத்த பேத விரிவையும், நயனபேத விரிவையும், உணரின் அவை பழந்தமிழுக்குமுன் ஓர் பாழையுமின்மையாலும், நாவலிசைக்க வலிமை இன்மையாலும் மக்கள் தத்தங்கருத்துக்களைக் கைகளாலும் கண்களாலும் புலப்படுத்தியமை விளக்கற்பாலன. இக்காரணத்தானே நிகண்டு நூலார் தமிழ்க் கூத்தருக்கு வாயிலோர் எனக் கூறுவர் போலும். "முன்னர்க் கைகுறிப்பும், பின்னர்க் கட்குறிப்பும், அதன் பின்னர் ஒலிக்குறிப்பும் உண்டாயின"². ஒலி என்றால் நமது காதில் ஏற்படும் உணர்ச்சியென்று நாம் பொதுவாகக் கருதுகிறோம். ஆனால், "விஞ்ஞானிகளோ இது காதுக்கு வெளியே உருவாகும் ஒரு நிகழ்ச்சியென்றும், இது ஒருவித ஆற்றலாக மாறிக் கேள்விப் புலனை

இயக்குகின்றதென்றும் கொள்கின்றனர். நமது எண்ணங்களையும், உணர்ச்சிகளையும் வெளியிடுவதற்கு இது ஒரு சிறந்த வழி. இசைக் கலையிலோ, ஒலியானது நுண்கலையின் உன்னத நிலையை எய்துகின்றது”³. செவியின் நுட்பமும், ஒலியின் தன்மையும் அறிவாற்றலால் உணரும்போது மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையே உள்ள நிகழ்வே தொடர்பின் தொடக்க காலம் எனலாம்.

1.2 தொடர்பு முறைகள்

தொடர்பு முறைகள் என்பது உணர்வுள்ள அனைத்திற்கும் பொதுவானதாகும். இயற்கைகள், பறவைகள், விலங்குகள், மனிதர்கள் அத்துணையும் பல்வேறு மூலங்கள் வாயிலாகத் தங்களுக்குள் தொடர்புகளைப் பல்வேறு நிலைகளில் பரிமாறிக் கொள்கின்றன. மேலும் தொல்காப்பியர்,

”ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுவே

இரண்டு அறிவதுவே அதனொடு நாலே

மூன்று அறிவதுவே அவற்றொடு முக்கே

நான்கு அறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே

ஐந்து அறிவதுவே அவற்றொடு மனனே

ஆறு அறிவது அவற்றொடு செவியே

நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே”⁴

என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியலாம். தகவல் தொடர்பு என்பது அனைவருக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும். ”தேனீக்கள் தம்முடைய ஒவ்வொரு அசைவிலும் ஒவ்வொரு செய்தியைச் சொல்லுகின்றன. இதனைத் தேனீ மொழி (Bee Language) என்றே அழைக்கின்றனர்”⁵. ”கரையான்கள் ஒலி மூலம் தகவல் தொடர்பு கொள்கின்றன. ஒவ்வொரு ஒலியும் ஒரு குறிப்பிட்ட

குறியீடாகக் கருதப்படும். அவை கூடுகள், கணுக்கால்கள் போன்றவற்றின் மூலம் அனுப்பப்படும் ஒலிகளை அறியும் திறன் வாய்ந்தவை"⁶. மேலும் "ஒரு மரம் ஏதேனும் ஒரு நச்சுப் பூச்சியினால் தாக்கப்பட்டால், அம்மரத்தில் ஒருவகை வேதியியல் நொதிநீர் உருவாகும். அவ்வேதியியல் நொதிநீரின் வழியாக ஒருமரம் தன்னருகில் உள்ள தன் இனத்து மற்ற மரங்களுக்கு நச்சுப் பூச்சியின் தாக்குதலை அறிவிக்கிறது. அதை வேதியியல் மொழி என்பர்"⁷. சங்க இலக்கியமாகிய பத்துப்பாட்டுள், பாகர் வடசொற்களைக் கூறி யானையை அடக்குவர் எனப் பொருநர் ஆற்றுப்படையிலும், முல்லைப்பாட்டில்,

"கவைமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்

கல்லா வினைஞர் கவளங் கைப்பக்"⁸

என்று போர்க்களத்தில் புண்பட்ட யானைகளுக்கு கவளம் ஊட்டி ஆறுதலாக வடசொற்கள் பல கூறியதாகப் பாகர்கள் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. "கோழிகள் உணவைக் கொத்தும் முறையைத் தம் குஞ்சுகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றன. அவை அலகைக் கொண்டு கொத்தும் முறையினால் பல செய்திகளைத் தம் இனத்திற்கு அறிவிக்கின்றன. கொத்தும்போது தோன்றும் உடலசைவு, குரலொலி, தொடர்ச்சியாகக் கொத்துதல் போன்றவற்றின் மூலம் தமது கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன"⁹. மேலும் "எறும்புகள் சிலவகைப் பூச்சிகளோடு நட்புடன் பழகும், அவற்றை விருந்தினர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளும். செடிப்பேன், கலேவிசர் போன்றவை எறும்புகளின் நண்பர்கள் ஆவர். அவை நண்பர்களுக்கு வாயினால் உணவு ஊட்டும்"¹⁰. இங்ஙனம் இயல்பாகவே அனைத்து உயிர்களும் தொடர்பு கொள்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டியுள்ளது.

இதன் விளைவாகவே தகவல் தொடர்பு முறைகள் தோன்றக் காரணமாக அமைந்தது.

1.3 தொடர்வியல் வளர்ச்சி

தொடர்பு என்பது தனது எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும், செய்திகளையும் மற்றவருக்குத் தெரிவித்தல் ஆகும். தகவல் தொடர்பு சமூகம் சார்ந்த ஒன்றாகும். தகவல் தொடர்பின்றி எந்த ஒரு சமுதாயமும் வளர்ச்சி அடைய முடியாது. தகவல் தொடர்பியல் சமுதாயம் சார்ந்த ஒன்றாக விளங்குவதால் பல்வேறு நிலைகளில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. 'தொடர்பு' என்பது தகவல் கருத்து, நோக்கம் என்னுமிவற்றை ஒருவர் மற்றொருவருக்குப் பரிமாறும் செயலாகும்"¹¹. இங்ஙனம், ஒருவர் பிறரிடமோ அல்லது குழுவிடமோ தனது கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது தொடர்பு என்னும் சொல்லிற்கு பல்வேறு அறிஞர்கள் விளக்கம் அளித்துள்ளனர். "கருத்துக்கள், செய்திகள், நோக்குகள் முதலியவை எந்த நிறுவனங்களில் மற்றும் வடிவங்களில் அனுப்பப்படுகின்றனவோ, பெறப்படுகின்றனவோ அவையே செய்தித் தொடர்பு என்று நான் கூறுகிறேன்"¹² என்று ரேமாண்ட் வில்லியம்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார். "செய்தித் தொடர்பானது தனி ஆட்களிடையேயும் ஒரு குறிப்பிட்ட மக்கள் தொகுதியினிடையேயும் பெருவாரியான மக்களை உட்படுத்தியும் நடைபெறலாம். எவ்வாறாயினும் செய்தித் தொடர்பானது ஒரு சமூக நிகழ்வாகும்"¹³ என்று ஜான்கார்னர் ஹெர்மிஹாத்ரான் குறிப்பிடுகின்றார். "உயிரிகள் வாழும் தொடர்பற்ற பகுதிகளை ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கும் வழிமுறையே தொடர்பு ஆகும்"¹⁴ என்று ஜெர்கன் ரூஸ்சு குறிப்பிடுகின்றார்.

"ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்குத் தகவல் செல்லும்போது தொடர்பு ஏற்படுகிறது"¹⁵ என்று ஜியார்ஜ் எ. மில்லர் குறிப்பிடுகின்றார். எட்வர்ட் சாபிர் என்பார், "எந்தவிதக் கருவிகளின் குறுக்கீடுமின்றி, மக்கள் இயல்பாகச் சொற்களாலோ, குறியீடுகளாலோ, மெய்ப்பாட்டினாலோ தங்களுக்குள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படும் தகவல்களையே அவர் "தகவல்கள்" என்று அழைத்தார். இது தகவல் தொடர்பின் முதல்நிலை என்று அவர் குறிப்பிட்டார். கருவிகளின் உதவியோடு குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளைக் கொண்டும் மக்கள் தங்களுக்குள் பரிமாறிக்கொள்ளும் தகவல்களைக் "கருவி வழிப்பட்ட தகவல்கள்" என்று சாபிர் அழைத்தார். இதனைத் "தகவல் தொடர்பின் இரண்டாம் நிலை என்று அவர் குறிப்பிட்டார்"¹⁶. மேலும் "மக்கள் தங்கள் எண்ணத்தைச் செய்தி வடிவாகப் பிறர்க்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற அவா மேலிட்டது. அவர்கள் செய்திகளை ஒலிகள் மூலமாகவும், தீயம்புகளை ஆகாயத்தில் எய்வதன் மூலமாகவும், சூரிய வெளிச்சத்தைக் கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்கச் செய்வதன் மூலமாகவும், மனிதர்கள் மூலமாகவும், குதிரைகளையும், புறாக்களையும் துணையாகக் கொண்டு தெரிவித்தனர்"¹⁷. மேலும், "மிகமிகப் பழங்காலத்தே மனித இனம் விலங்கைப் போலவே வாழ்ந்து வந்தது. விலங்குகளுக்கு இசையில் வாழ்க்கை நடத்தி வந்த மனிதனுக்கு, அப்போது ஒலியை உணரும் காது இருந்தும், அதனை உற்று அறியாமல் ஊமையைப் போல் இருந்து வந்தான். மொழி என்று ஒன்று தோன்றாத காலம் அது. பசியெடுத்தபோது கிடைத்ததை உண்டு, தனது இன்றியமையாத தேவைகளைச் சைகை காட்டி, அங்க அசைவுகள் செய்து தனது கருத்தை அக்கால மனிதன் பிறர்க்குத் தெரிவிக்க முயன்றான். பின்னர்தான் உணர்ச்சியின் உந்துதலால் தனது குரலைப் பயன்படுத்திச் சிலவகை ஒலிகளை

ஒலிக்க முற்பட்டான். அடுத்து, மனிதன் போராடிப் போராடித் தப்பவெப்ப நிலைக்கு ஏற்பச் சொற்களைச் சொல்லக் கற்றுக் கொண்டான். உணர்ச்சியொலியாலும், ஒன்றின் ஒலியைக் கேட்டுக்கேட்டு அதுபோன்று செய்யும் போலியொலியாலும், குறிப்பொலியாலும் மனிதருக்குக் கருத்துக்கள் வளரத் தொடங்கின”¹⁸. இங்ஙனம் ஒலிகள் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டு வடிவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதுவே பின்னர் ஒலி வடிவம், எழுத்துவடிவம், கருத்து வடிவம், உணர்ச்சி வடிவம் என வேறுபடுத்தப்பட்டு பல்வேறு வடிவங்களாக மனித நாகரிகத்தில் தகவல் தொடர்பு வளர்ந்து வருகின்றன. மேலும் நாம் கருதுவதை எளிதாகப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தக் கூடிய ஒரு இடைநிலையே தொடர்பு எனலாம். குறியீடு, உணர்ச்சி, மெய்ப்பாடு, கதிர்வீச்சுக்கள் மூலமாக தகவல்கள் சென்றடையும் நிலைகள் இவற்றை உற்று நோக்கின் 21ஆம் நூற்றாண்டின் அறிவியல் வளர்ச்சி எண்ணற்ற தொடர்பினைச் சமூகத்திற்கு வழங்கிவருகின்றது என்பதனை அறியலாம்.

1.4 தொடர்பியல் கோட்பாடுகள்

தொடர்பியலில் ஒரு தகவலைக் கேள்விப்பட்டவுடன் எதிர்விளைவுகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு எதிர்விளைவு தோன்றவில்லையெனில், அதனை ஒரு வழித் தகவல் தொடர்பு எனலாம். "இந்த வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சியாக அனைத்து வகையான தகவல் தொடர்புகளும் ஆறு வகையான கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன என்று யாக்கோப்சன் கண்டறிந்தார். அவையாவன:

1. கருத்தைச் சொல்பவர் (Addresser)
2. கருத்தைப் பெறுபவர் (Addressee)
3. சொல்லப்படும் கருத்து (The message passed between them)

4. இருவருக்குமிடையே பரிமாறிக் கொள்ளப்படும் குறிகள் (A shared code which makes that message intelligible)
5. கருத்துத் தொடர்பைச் செயல்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பான ஊடகம் (Conduct/Medium)
6. ஊடகம் உணர்த்தும் பொருள் (Context to which medium refers)

“தகவல் பரிமாற்றத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளாக இன்று குறிப்பிடப்படும் கூறுவோர் (Sender), செய்தி (Message), ஊடகம் (Channel), கேட்போர் ஆகிய நான்கு வழிகள் (SMCR)”¹⁹ வழியாக வரும் சங்கப் புறப்பாடல்கள் அனைத்திலும் சங்க காலத்திலேயே இடம் பெற்றுள்ளது சிறப்பிக்குரியதாகும். “கவிதையே அதிகமான செய்திகளைச் செறிவாகவும், அழகாகவும் சொல்வதற்கு ஏற்ற ஊடகமாகப் பயன்படுகிறது”²⁰ என்று லோட்மன் குறிப்பிடுகின்றார். சங்கப்பாடல் அனைத்தும் அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் போன்ற கருத்துக்கள் பரவிக் கிடப்பதைக் காணலாம்.

“நகையே அழகை இனிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமீதம் வெகுளி உவகையென்று
அப்பால் எட்டாம் மெய்ப்பா டென்ப”²¹

உடல் உறுப்புக்கள் மெய்ப்பாட்டின் வழியில் கருத்தினை வெளிப்படுத்தினார். இதனையே திருவள்ளுவரும்,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து”²²

“அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்”²³

என்று உரைப்பதன் வாயிலாக உடல் உறுப்புக்கள் மூலம் செய்திகளை வெளிப்படுத்தலாம் என்பதை உணரமுடிகின்றது. இதனையே லோட்மேன் "குறியீடுகளைக் கண்டு அவற்றை உணர்ந்து, பொருளை அறிவதிலேயே படைப்பின் ஆற்றலை வாசகன் உணர்ந்து கொள்கிறான் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். செய்திச் சிக்கனம் உடைய கவிதை, கவிதையே என்பது அவர் வாதம். (Poems are bad when they do not carry sufficient information) கவிதைகளில் அதிகமான செய்திகளைச் செறிவாக வைப்பதற்குக் குறியீடுகள் (Signals) உதவுகின்றன"²⁴ என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

"தூண்டல் உணர்வுக் கோட்பாடுதான் மக்கட் தொடர்பிற்கு அடிப்படைக் காரணியாகும். தூண்டல் விளைவினால் மற்றவர் சிந்திக்கவும், செயல்படவும் விளைவுகளை ஏற்படுத்த முடிகின்றது. தூண்டல் எதிலும் அவை வெற்றிடமே. தூண்டல் விளைவுகளை ஐந்து வகைகளாக (Waples, Berlson:1940) விளக்குகின்றார்.

1. பயன்படுவிளைவு (Instrumental Effect)
2. செல்வாக்கு விளைவு (Prestige Effect)
3. வலிவூட்டும் விளைவு (Re Inforcement Effect)
4. அழகியல் உணர்வு செறிவூட்டும் விளைவு (Enrichment of aesthetic experience)
5. மாற்ற விளைவு (Respite Effect)"²⁵

என்று தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

பயன்பாடு விளைவு

வாழ்க்கையில் தோன்றும் இன்னல்களுக்கு பலரும் பல்வேறு வழிகளில் தீர்வு காண்கின்றனர். வறுமையில் வாடும் இரவலர்கள், புலவர்கள், பாணர்கள், குடிமக்கள் ஆகியோர்களுக்கு மன்னன் பொருட்கள் கொடுத்து வறுமை நீங்கச் செய்தது பயன்படுவிளைவு எனலாம். கிள்ளி வளவனின் இயல்பைக் குறிப்பிடும்போது கோலூர்கிழார், எதிர்பாராமல் விறகு வெட்டச் சென்றவனுக்குக் காட்டில் பொன் கிடைத்ததைப் போன்ற சிறப்புடையது என்று பாராட்டுகின்றார்.

"இன்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்லை யாயிற் செல்லை யாகுவை
விறகொய் மரக்கள் பொன்பெற் றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை"²⁶

என்றும், கருங்கை ஏற்வாள் பெரும் பெயர் வழுதியை இரும்பிடர்த் தலையார் கொடையைக் குறித்துக் கூறும்போது, இரவலர் பலர் நினை நோக்கி வருவதற்குக் காரணம் குறிப்பறிந்து கொடுக்கும் பண்புடையவன் என்பதனை,

"நின்னசை வேட்கையின் இரவலர் வருவரது
முன்ன முகத்தி னுணர்ந்தவர்
இன்மை தீர்த்தல் வன்மை யானே"²⁷

என்று பாடுகின்றார்.

நோயுடையோர் மருத்துவரை நாடுவதுவும், மாணவர்கட்கு பாடத்தில் ஐயம் ஏற்பட்டவுடன் ஆசிரியரை நாடுவதுவும், வறுமை பற்றிக் கொள்ளும்போது அக்காலத்தில் புலவர்கள் மன்னரை நாடுவது பயன்படு விளைவாகும்.

சிக்கல்களைக் களைவதுவும், பயன்நாடி அடைவதே பயன்பாட்டின் நோக்கத்துடன் குறிப்பறிந்து செயல்படும் விளைவுகள் அமைவதைக் காணலாம்.

செல்வாக்கு விளைவு

சமுதாயத்தைச் சார்ந்த பல்வேறு பிரிவினர்கள் தாம் சார்ந்துள்ள சமுதாயப்பிரிவு, மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் அளவுக்குச் செல்வாக்கு உடையது என்று உணர்த்தும் நிலையே செல்வாக்கு விளைவு எனப்படுகின்றது. சங்கப் புலவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் இகழ்தலின்றி நன்கு மதித்து வாழ்ந்தனர். கல்விச் செல்வம் வாய்ந்த புலமையாளர்களைப் புலவர்கள் நன்கு மதித்தனர் என்பதை பொருந்திலிளங்கீரனார் கபிலரை,

"செறுத்த செய்யுட் செய்செந் நாவின்

வெறுத்த கேள்வி விளங்குகழ்க் கபிலன்"²⁸

என்று போற்றுகின்றார்.

மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் சிறப்புறப் பாடியதை மாறோக்கத்து நப்பசலையார்,

"இரந்துசென் மரக்கட் கினியிட னின்றிப்

பரந்திசை றிற்கப் பாடின னதற்கொண்டு"²⁹

உளமாரப் புகழ்கின்றார். கடையெழு வள்ளல்களை ஒருங்கிணைத்துப் பாராட்டிய பெருஞ்சித்திரனார், ஆய் அண்டிரனைக் கூறும்போது,

"மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற்"³⁰

எனக் குறிப்பிட்டு மோசிகீரனாரிடம் தமக்குள்ள செல்வாக்கினைக் காட்டுகின்றார்.

வலிவூட்டும் விளைவு

வலிவூட்டும் விளைவு என்பது புலவர்கள் கூறும் கருத்துக்களுக்கு ஆதரவு ஏற்படின், அது வலிமை பெறுவதாக எண்ணப்படுகின்றது. வலிவூட்டும் கருத்துக்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் தன்மையும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய விவாதமும், சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகள் அனைத்தும் உள்ளடங்கும். வெள்ளைக்குடிநாகனார் கிள்ளிவளவனிடம் அறிவுரை கூறி நிலவரி நீக்கம் செய்தார் என்பதனை,

"பகடுபுறந் தருநர் பாரா மோம்பிக்

குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்

அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தேரே"³¹

உழவர் குடியினை முதலில் பாதுகாத்து, அதன்பின் ஏனைய குடிகளை பசியின்றிக் காப்பாயானால், உன் ஆணைக்கு அடிபணியாதோர் கூட அடிபணிந்து பாராட்டுவர் என்று கூறுவது கிள்ளிவளவனுக்கு நல்லாட்சி நடத்தும் பொருட்டு தேர்ந்து எடுத்துச் சமுதாயத்தைக் காக்க மேற்கொள்ள வேண்டிய கடப்பாடு நிலைகளை அறிவுரையாக வெள்ளைக்குடி நாகனார் விளக்குகிறார்.

பேகன் தன் மனைவியைத் துறந்து பரத்தையொழுக்கமுடையவனாய் வாழ்ந்தான். பேகனைத் திருத்த வேண்டும் என்று எண்ணிய கபிலர்,

"திருத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாள்

முலையக நனைப்ப லிம்மிக்

குழலினை வதுபோ லமுதனன் பெரிதே"³²

குழல் இரங்கி ஒலிப்பது போல் அமுதாள். அவள் யாரோ? இரங்கத்தக்கவள் எனப் பேகனிடம் கூறித் தன் குற்றம் உணரச் செய்தார். விவாதமும், கட்டுப்பாடும் உள்ளடக்கி வலிவூட்டும் கருத்தாக அமைந்துள்ளது.

அழகியல் உணர்வைச் செறிவூட்டும் விளைவு

இலக்கியத்தை ஆர்வத்துடனும் இயல்புடனும் படிக்கும்போது அழகியல் உணர்வு தேவைப்படுகின்றது. அழகியல் உணர்வு செறிவூட்டினால் ஈர்ப்புத்தன்மை ஏற்படும் என்பதனை,

"பீடிண் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்

செய்யா கூறிக் கிளத்தல்

எய்யா தாகின்றொஞ் சிறுசெந் நாவே"³³

வன்பரணர், கோப்பெருநள்ளியைப் பொய்யாகப் புனைந்து கூறிப் புகழ்ந்து பொருள் பெறுதல் தம்முடைய இயல்பன்று என்பதை பணிவும், பெருமிதமும் தோன்ற "சிறு செந்நா", "எம்முடைய சிறிய செவ்விய நா" என்று அழகியல் உணர்வுடன் செறிவூட்டி விளக்குகின்றார்.

பொருளுக்காகவும், வறுமை நீங்கவேண்டியும் சிறுமையாளர்களைப் புகழ்மிக்க புலவர்கள் பாடமாட்டார்கள் என்பதனை,

"பெரிய வேர்தினுஞ் சிறிய வுணரர்ப்

பீடின்று பெருகிய திருவிற்

பாடிண் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே"³⁴

என்று முடமோசியார் தம் இனத்தவரின் சார்பாகப் "பாடன்மார் எமரே" அழகியல் உணர்வுடன் "பாடிய வழிப் புலவரது புலமை பாடுபெறா தழியும்" எனச் செறிவூட்டி விளக்குகின்றார்.

மனுபறட வினாவு

சங்க இலக்கியத்தில் அறத்திற்கு மாறான செயலெதிர்ச் செயல்களை மன்னன், குடிமக்கள் செய்கின்றபோது அவற்றை மாற்ற வேண்டியும், அடுத்த

தலைமுறைக்கு தெரிவித்து நெறிப்படுத்தும் நிலையே மாற்றல் விளைவு எனப்படுகின்றது. மாற்றல் விளைவிற்கு அறச்செய்திகளே சங்க இலக்கியச் சான்றாகும். எடுத்துக்காட்டாக,

"காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
 மாதிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்
 நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
 வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கும்
 அறிவுடை வேந்த ஏனறியறிந்து கொளினே
 கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்தும்
 மெல்லியன் கிழவனாகி வைகலும்
 வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
 பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்
 யானை புக்க புலம்போலத்
 தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே"³⁵

"அறிவுடைய வேந்தன் இவ்வாறிருத்தல் வேண்டுமென பிசிராந்தையார், பாண்டியன் அறிவுடை நம்பிக்குக் கூறியது. ஒரு மாவுக்கு குறைந்த நிலமாயினும் அதன்கண் விளைந்த நெல்லை அறுத்துக்கவளம் கவளமாக யானைக்கு ஊட்டினால் பல நாட்களுக்கு அதுவரும். யானையும் பல நாள் பசியடங்கி இன்புறும். அல்லாது, நூறு செய்யாயினும், தன் போக்கிலே யானை சென்று தின்னப்புகுந்தால், அது உண்ட நெல்லினும் அதன் காலடிப்பட்டு அழிவெய்தியதே மிகுதியாகிவிடும். இதேபோன்று, அறிவுடையவேந்தன் அறநெறியறிந்து குடிகளிடம் இறைகொண்டால், கோடிக்கணக்கான செல்வம்

பெற்று அவனும் இன்புறுவதுடன், அவனது நாடும் செழிக்கும். அஃதன்றி, அவன் அறியாமை உடையவனாக, அவன் மந்திரச்சுற்றமும் அறங்கூறாது அவன் போக்கையே ஆதரித்து நிற்பவராக, குடிகளை வற்புறுத்தி, அறமற்ற பெருந்தொகையான இறையைப் பெற விரும்பினால், அதனால் அவனுக்கும் அவன் நாட்டுக்கும் கேடுதான் விளையும்"³⁶ என்று அறிவுறுத்தலின் வாயிலாக கருத்தைப் பெறுபவர், சொல்லப்படும் கருத்து, இருவருக்கும் இடையில் பரிமாறிக் கொள்ளப்படும் கருத்துக்கள் ஆகியவற்றை உற்றுநோக்கின் "அறமற்ற செயல்களைத் தவிர்த்தல்" என்பதே அதன் மாற்ற விளைவு கருத்தாகும்.

"பல்சாண் றீரே பல்சாண் றீரே

கயன்முள் என்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்

பயனின் மூப்பிற் பல்சாண் றீரே

கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவீர் மாதோ

நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்

அல்லது செய்த லோம்புமி னதுதான்

எல்லாரு முவப்ப தன்றியும்

நல்லாற்றுப் படுஉ நெறியுமா ரதுவே"³⁷

மீன் முள் போன்ற நரைமுதிர் கன்னங்களை உடையீர்! பயனற்ற முதிரும் மூப்பினை உடையீர்! கடுந்திறலுடன் மழுப்படையோடு வரும் கூற்றுவன் பாசத்தால் கட்டி இழுத்துச் செல்லுங்காலத்தே நீர் நுமது நிலைக்கு இறங்குவீர். நல்வினைகள் செய்யாவிட்டாலும், தீவினைகளையாவது செய்யாது விலக்குங்கள்.

நும்மை பலர் புகழவும், நல்வழியிலே செலுத்தி உய்யுமாறு செய்வதற்கு அதுவே ஏற்றவழி. "நல்லாற்றுப் படுஉம் நெறியும் அதுவே" என்பதே அதன் மாற்ற விளைவு கருத்தாகும்.

1.5 அகத்தொடர்பும், புறத்தொடர்பும்

ஒருவர் தனக்குத் தானே பேசிக்கொள்வது, யாருமே இல்லாத இடத்தில் புலம்பல், சிரித்தல், மகிழ்தல் போன்ற செயல்களுக்கு அடிப்படையாக அமைவது அகத்தொடர்பு எனலாம். இதனையே தொல்காப்பியர்,

"முன்னிலை யாக்கல் சொல்வழிப் படுத்தல்
நன்னயம் உரைத்தல் நகை நனி உறாஅது
அந்நிலை அறிதல், மெலிவு விளக்குறுத்தல்,
தன்னிலை உரைத்தல், தெளிவாகப் படுத்தல் என்று
இன்னவை நிகழும் என்மனார் புலவர்"³⁸

என்று முன்னிலையாகாத பறவையினங்களையும், அஃறிணைப் பொருட்களை முன்னிலையாக்கிக்கொண்டு அவை சொல்லாதனவற்றை சொல்லுவன போலவும், தன்னிடம் பேசுவதாக எண்ணி தம் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தும் நிலையே அகத்தொடர்பு எனலாம்.

முல்லைப்பாட்டில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி,

"இன்றுயில் வதியுநர் காணாள் துயருழந்து
நெஞ்சாற்றுப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு
நீடுநினைந்து தேற்றியும் ஓடுவளை திருத்தியும்"³⁹

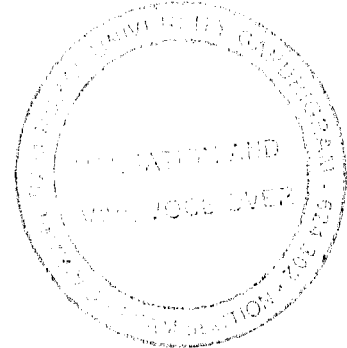
என்ற பாடல்வரிகள் வாயிலாகத் தலைவி பிரிவினை ஆற்றாமல், தன் நெஞ்சிற்குத் தானே ஆறுதல் கூறும் இயல்பினை நப்பூதனார் விளக்குகின்றார்.

மேலும் புறநானூற்றில்,

"கையகத் ததுவது பொய்யா காதே

அருந்தே மாந்த நெஞ்சம்

வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றானே"⁴⁰

ஒளவையார் அதியமானிடம் பரிசில் வேண்டிச் சென்றார். அப்போது புலவர் மீதுள்ள மதிப்பால் பரிசினை வழங்காது சிறிது காலம் தாழ்த்தினான். இதனால் ஒளவையாரின் நெஞ்சம் சிறிது வருத்தம் தோன்றியது. அப்போது நெஞ்சிற்குக் கூறுவதாக, யானை தன் கோட்டிடை வைத்த கவளம் போல நம் கையகத்தே உடையது. அது தப்பாது நெஞ்சே! என நெஞ்சிற்குக் கூறுவதுபோன்று அமைந்துள்ளது.

அகத்தொடர்பாகப் பதிற்றுப்பத்தில்,

"நெஞ்சமலி யுவகைய குண்டுமலிந் தாடச்"⁴¹

பரிசில் பெற்ற பாணர்கள் நெஞ்சு நிறைந்த உவகையுடன் மிகவும் மகிழ்ந்து கூத்தாடினார்கள்.

"நெஞ்சமலி யுவகையர் துஞ்சபதிப் பெயர"⁴²

திருமாலின் செவ்விய அடியினை வாழ்த்தி வணங்கிவிட்டு, நெஞ்சு நிறைந்த மகிழ்ச்சியுடையராய் அவரவர்களது ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்றனர்.

"நெஞ்சமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்"⁴³

நெஞ்சு நிறைந்த உவகையினையுடையவராய், நார்முடிச்சேரலின் பெரிய போர்க்களத்தின் சிறப்பையெடுத்தோதி வாழ்த்தினர். இதன் வாயிலாக உள்ளத்த உணர்வு மகிழ்வாக 'நெஞ்சு' உள்ளதால், உரியோர்க்கு மட்டும் புலனாகுதலால் இதனை அகத்தொடர்பு எனலாம்.

புறத்தொடர்பு என்பது அகத் தொடர்பு நீங்கலாக உள்ளவைகள் அனைத்துமே புறத்தொடர்பாகும். "ஒருவர் மற்றவர்களுடன் அல்லது குழுவுடன் அல்லது மக்களுடன் தொடர்பு கொள்வதைப் புறத்தொடர்பு எனலாம்"⁴⁴ புறத்தொடர்பினை

1. நேருக்கு நேர் தகவல் தொடர்பு
2. குழுமுறைத் தகவல் தொடர்பு
3. பொதுமக்கள் தகவல் தொடர்பு
4. தகவல் தொடர்புச் சாதனங்கள்

நேருக்கு நேர் தகவல் தொடர்பு என்பது எவ்விதமான இடையூறு, குறுக்கீடு இல்லாமல் நேரடியாக உரையாடுவதாகும். தகவலின் பின்னூட்டும் உடனுக்குடன் புலனாகும்.

"களிறுகண் டழுஉ மழைஅன் மறந்த

புன்றலைச் சிறைஅர் மன்றுமருண்டு நோக்கி

விருந்திற் புன்கணை வுடையர்

கேட்டனை யாயினீ வேட்டது செய்ம்மே"⁴⁵

மலையமான் இறந்தபின்பு அவன் மக்களை யானைக்காலடியில் இட்டுக் கொல்ல முயற்சிக்கிறான் கிள்ளிவளவன். கோலூர்கிழார் அங்கே சென்று அறிவுரை கூறி குழந்தைகளைப் பிழைக்கச் செய்தார்.

நேருக்கு நேர் : கோவூர்கிழார்

இடையூறு, குறுக்கீடு: ஏதுமில்லை

பின்னுட்டு : மலையமான் குழந்தைகளைக் காப்பாற்றியது.

இதுவே நேருக்கு நேர் தகவல் தொடர்பாகும்.

குழுமுறைத் தகவல் தொடர்பு என்பது ஒருவர் ஒரு குழுவினரோடு கொள்ளக் கூடிய தொடர்பாகும். செய்தியின் உண்மைப் புறப்பாடுகள் வெளியாகும். குழுமுறைத் தகவல் தொடர்பு எனப்படுவது கருத்தரங்குகள், சமுதாய மன்றங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள் ஆகியவை உள்ளடங்கும். குழுக்கள் பல்வேறு வகைகள் உள்ளன. இன அடிப்படைக்குழு எனப்படுவது மன்னன் புலவர் குழு, மன்னன் ஆலோசனைக் குழு, மன்னன் இரகசியக் குழு, மன்னன் படைக்குழு என வகைப்படுத்தலாம். மன்னன் புலவர் குழு எனப்படுவது கூத்தர்கள், பாணர்கள், பொருநர்கள் குழுவும் இருந்தது. மன்னன் ஆலோசனைக்குழு எனப்படுவது,

"நாஅல் வேத நெறி திரியினும்

திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி"⁴⁶

சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ் சேரலாதன் மறைநெறி திரிவுற்றுப் பிறழ்ந்தாலும், கடமையினின்றும் சற்றும் பிறழாத அமைச்சர்கள் சுற்றத்துடனும் நெடுங்காலம் இருந்தார் என்பதை முரஞ்சியூர் முடிநாகனார் விளக்குகின்றார். மன்னன் இரகசியக்குழு எனப்படுவது தூதினைக் குறிப்பிடலாம். தான் வகுத்ததைக் கூறுவதுவும், கூறியது கூறுவதுமே தூதின் தலையாயச் சிறப்பு ஆகும். "ஓர் அரசனுக்கும் மற்றொரு மன்னனுக்குமிடையே

தொடர்புண்டாக்குதலும், பகைமை தவிர்த்து நட்புண்டாக்குதலும் தூதர்களின் இன்றியமையாச் செயல்களாம்”⁴⁷.

”உயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்

எல்லி வந்து நீல்லாது புக்குச்”⁴⁸

இருவேந்தர் போரைத் தவிர்க்கப் பார்ப்பானொருவன் தூது சொன்னதுவும்,

”அதியமான் நெடுமானஞ்சிக்காக ஓளவையார் தூது சென்று தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் புகழ்வது போன்று இகழ்ந்து போரைத் தவிர்த்ததுவும்”⁴⁹ ”நலங்கிள்ளி உறையூரைக் கைப்பற்ற, நெடுங்கிள்ளி கோட்டையினுள் அடைபட்டுக் கிடக்க மக்கள் துயரத்தில் வருந்தியபோது, மக்கள் சார்பாகக் கோலூர்கிழார் தூது சென்றதுவும்”⁵⁰ ”சோழன் நலங்கிள்ளியிடமிருந்து, நெடுங்கிள்ளியிடம் இளந்தத்தன் என்னும் புலவர் வர, அவரை ஒற்றன் எனக் கருதி நெடுங்கிள்ளி கொல்லச் செல்லும்போது, அச்செயலினைக் கண்ட கோலூர்கிழார் இளந்தத்தனின் தூதுவராகச் சென்று காப்பாற்றினார்”⁵¹. ”மேலும் இவரே சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் மலையமான் மக்களை யானைக்காற் கீழிட்டுக் கொல்ல முயன்றதைத் தவிர்க்க வேண்டி மக்கள் சார்பில் தூது சென்று காப்பாற்றியவர்”⁵². ”கோப்பெருஞ் சோழன் உறையூரினை ஆட்சி செய்த பொழுது அவன் மக்கள் இருவர் தந்தையுடன் போர்புரிய புறப்பட்டனர். மன்னனும் எதிர்போராட முற்பட்டான். மக்கள் இருவரின் மடமையையும், மன்னரின் மனநிலை அறிந்து புலவர் புல்லாற்றார் எயிற்றியனார் இருபேரையும் நல்வழிப்படுத்தினார்”.⁵³ ”படை வீரர்களைத் தமக்குத் துணையாக வருமாறு அரசர்கள் தூதுவரை அனுப்பிய

ஓரம்போகியார் பாடலும்"⁵⁴ "வேந்தர்கள் உதவி வேண்டி தூது அனுப்பிய கபிலர் பாடலும்"⁵⁵ "குமணன் வேண்டுகோள் விடுக்காமலேயே, குமணனின் தூதுவராக பெருந்தலைச்சாத்தனார் இளங்குமணனிடம் முறையிட்டு குமணனின் உயிரை மீட்டதுவும்"⁵⁶ "பாரியின் உற்ற நண்பனாக விளங்கிய கபிலர் பாரி வேண்டுகோள் விடுக்காமலேயே மூவேந்தரிடம் தூது சென்று பாரியின் சிறப்பை உரைத்ததுவும்"⁵⁷ "வீரமற்ற சேரனுடன் போர்புரிந்த கிள்ளி வளவனுக்கு அறிவுரை கூறிப் போர் நிறுத்தம் செய்த ஆலந்தூர்கிழாரும்"⁵⁸ "காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் காவல் மரங்களை வெட்டாதே, யானைகளுக்குக் கட்டுத்தறியாகப் பயன்படுத்த இயலாது எனப் போரினைத் தடுத்து சமாதானம் வேண்டி பாண்டியன் இலவந்திகை பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனிடம் எடுத்துக் கூறிப் போர் தவிர்க்கும் சமாதானத் தூதராகத் திகழ்கிறார்"⁵⁹. "கோப்பெருஞ்சோழனும் பிசிராந்தையாரும் பாராமலேயே நட்பு கொண்டனர். பிசிராந்தையார் அன்னச் சேவலைத் தூதாக விடுத்து சோழனிடம் கொண்டிருந்த நட்பினை உணரலாம்"⁶⁰.

இங்ஙனம் சங்ககாலப் புலவர்கள் வேந்தர்களால் விரும்பப்படக் கூடிய பண்பாளர்களாகவும், சொல்வன்மை உடையவர்களாகவும், அறிவுக்கு எட்டியவற்றைக் காலம் அறிந்து தவிர்ப்பவர்களாகவும், மக்கள் நலன் கருதியே செயல்பட்டனர்.

அ. மன்னர்களுக்கிடையில் தூதுவர்

ஆ. தூதுவருக்கு உள்ள அறிவு, நாவன்மை, சூழல் அறிதல்.

இ. பொதுநலன் பேணுதல்.

போன்றவைகள் அனைத்தும் தூதுக்குழு தகவல்களாகவே உள்ளன. சங்க காலத்தில் தனிநபராகச் செயல்பட்ட தூது, தற்போது தூதுக்கென்றே குழுக்கள் அமைக்கப்படுவது தற்கால வளர்ச்சியாகும்.

மதுரைக் காஞ்சியில் அமைச்சர்களை காவிதி மாக்கள் என்று அழைத்தனர் என்பதனை,

"அன்பு மறனு மொழியாது கரத்துப்
பழியொனீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த
செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களும்"⁶¹

அறியலாம்.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் ஆண்ட சோழநாட்டில் உறையூர் நீதிமன்றத்திற்குப் பெயர் பெற்றது என்று,

"மறங்கெழு சோழ றுறந்தை யவையத்
தறநின்று நிலையிற் றாகலி னதனாள்
முறைமையின் புகழு மன்றே மறமிக்"⁶²

என்று புறநானூறு "உறந்தை அவையத்து அறம் நின்று" என்பது அறம் கூறும் அவையமாக நீதியைக் காட்டுகின்றது. மேலும், "அரசன் போர்ப் பயிற்சி மிக்கவன்; ஆதலால் போரில் வல்ல வீரர்களோடு பழகுவான். போர்ப் பயிற்சிக்கூடம் போரவை எனப்பட்டது. பெருநற்கிள்ளி என்ற சோழன் இத்தகைய பேரவையில் சிறந்த பங்கு கொண்டவன்; ஆதலால் பேரவை கோப்பெருநற்கிள்ளி என்று பெயர் பெற்றான்"⁶³.

இங்ஙனம் அமைச்சர்கள் குழு, நீதிமன்றம், போரவை போன்றவைகள் அனைத்தும் பொதுமக்களுடன் இணைந்த குழுத் தொடர்பாகவே அமைந்துள்ளது.

1.6 தகவல் தொடர்பில் அறப்பண்பு

படையெடுக்கும் வேந்தன் படையெடுப்புக்கு ஆளாகும் நாட்டில் உள்ள உயிரினங்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு கொண்டு செல்லும்படி அறப்பண்புடன் அறிவிப்பது அந்நாளையப் போர் அறமாக மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு அறிவிக்கும் தகவல்கள் முன் கூட்டியே அறிவுறுத்தும் தகவல்களாகவே கொள்ளலாம். இதனைப் புலவர் நெட்டிமையார்,

"ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும்

பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித்

தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும்

பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாஅ தீரும்

எம்மம்பு கடிவிடுதும் நும்மரண் சேர்மினென

அறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்திற்"⁶⁴

என்று பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியின் போரின் அறமாண்பினை எடுத்துரைக்கின்றார்.

1.7 தகவல் தொடர்பில் அடையாளம் அறிதல்

உலகின் நிலையாமையை உணர்த்த உலகப் பற்றினைத் துறந்தவர்களை முனிவர்கள் என்கிறோம். அவர்களின் உரு, ஆடை, பண்பு இவைகளைப் பற்றி திருமுருகாற்றுப்படையில்,

"வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
 மரசற விமைக்கு முருவினர் மானின்
 உரிவை தைஇய வூன்கொடு மார்பின்
 என்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
 பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகொலாடு
 செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதும்
 கற்றோ ரறியா வறிவினர் கற்றோர்க்குத்
 தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமொமாடு
 கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
 யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
 துனியில் காட்டி முனிவர் முற்புகப்"⁶⁵

எனத் தொகுத்துரைத்து புலவர் நக்கீரர் விளக்குகின்றார்.

நடுகற்களில் தகவல் தொடர்பு

நடுகற்களில் வீரனின் பெயரும் சிறப்பும் பொறித்தனர் என்பதனை மலைபடுகடாத்தில்,

"ஒன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தார்த்தென
 நல்வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்
 செல்லா நல்லிசைப் பெயரோடு நட்ட
 கல்லேசு கவலை யெண்ணுமிகப் பலவே"⁶⁶

இங்ஙனம் பெயரோடு நட்டகல் என்று பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார் பாடுகின்றார்.

வருமுன் அறியும் தகவல்கள்

பின் நிகழ இருக்கும் ஒரு செயலினை முன்னுணர்த்தும் நிலைகள் பல்வேறு வகைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. எயிறு நிலத்தில் வீழ்தலைத் தீய நிமித்தமாகப் புலவர் கோலூர்கிழார்,

"எயிறு நிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவும்
களிறுமேல் கொள்ளவுங் காமுக நீப்பவுங்
வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவும்
கனவி னரியன காணா நனவிற்"⁶⁷

வருமுன் அறியும் தகவலாக உரைக்கின்றார்.

அறிவுறுத்தும் தகவல்

மன்னன் செங்கோலனாய் வாழ்வதுடன், நடுநிலை பிறழாத உள்ளத்துடன் ஆட்சி செலுத்துதல் வேண்டும். மறவர், தேர், குதிரை, யானை அனைத்தும் உடைய நால்வகைப் படையும் உமக்குப் பெருமை நல்குவனவாயினும் மாட்சிமை மிக்க அறநெறியை மேன்மையாகக் கொண்டதே அரசனது சிறப்பாகும் என்பதனை,

"நெடுங்கொடிய நிமிர்ந்தேரு நெஞ்சுடைய புகன்மறவரும் என
நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட
அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்
அதனால், நமநெனக் கோல்கோ டாது
பிறநெனக் குணங்கொல் லாது
ஞாயிற் றன்ன வெந்திற லாண்மையும்
திங்க ளன்ன தண்பெருஞ் சாயலும்

வானத் தன்ன வண்மையு முன்றும்

உடையை யாகி யில்லோர் கையற

நீநீடு வாழிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்”⁶⁸

மதுரை மருதனிள நாகனார், மன்னர்கள் அறநெறியை முதன்மையாகக் கொண்டு நடுவு நிலைமை தவறாது, ஆண்மை, அருள், வண்மையுடன் திகழ வேண்டும் என்று ஒப்புயர்வற்ற அறத்தினை நன்மாறனைப் புகழுமுகமாக அறிவுறுத்துகின்றார்.

உலகம் உள்ளளவும் வாழ்க என வாழ்த்தும் பொதுத் தொடர்பு

தான் அழிந்தாலும் உலகம் அழியாது என்பதை உணர்ந்த ஏணிச்சேரி முடமோசியார், வள்ளல் ஆய் அண்டிரனை வாழ்த்தும்போது,

”புலவர் புக்கிலாகி நிலவரை

நிலீஇய ரத்தை நீயே யொன்றே

நின்னின்னு வறுவி தாகிய வுலகத்து

நிலவன் மாரேர புலவர் துன்னிப்”⁶⁹

என்னும் பாடலில் உலகம் உள்ளளவும் ஆய் அண்டிரன் வாழ வேண்டும் என வாழ்த்துதலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

பதிற்றுப்பத்தில் உறுதிகாட்டும் தகவல்

குறிக்கோள் உடையதுதான் வாழ்க்கை. அக்குறிக்கோள் முடிந்த பின்னர்தான் மற்றைய பணிகளை செய்ய வேண்டும் என்றும் அதுவே வெற்றிக்கு வழி என்பதனை,

"வெவ்வரி நிலைஇய வெயிலெறிந் தல்லது

உண்ணா தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய

நெஞ்சுபுக லூக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்து"⁷⁰

சேரர் படை மாற்றானுடைய மதிலைத் தாக்கிப் பகைவன் தலைநகரைப் பிடிக்க முயல்கின்றது. மதிற்போரில் வெற்றி கண்டு கோட்டையின் உள்ளே நுழைந்த பின்னரே அடுத்த வேளை உணவு உண்ணுவது என்ற உறுதியுடன் போர் புரிந்து வெற்றி கண்டதாக கபிலர் குறிப்பிடுகின்றார்.

நல்லாட்சி நடத்த அறிவுறுத்தும் தகவல்

அரசாட்சி சிறக்க வேண்டுமானால் கோபம், காமம், மிகுந்த கண்ணோட்டம், அச்சம், பொய்ச்சொல், அன்பு மிகுந்திருத்தல், கடுமையாகத் தண்டித்தல் முதலான செயல்கள் அறமாகிய ஆட்சி சக்கரத்திற்கு தடைக்கற்கள் என்பதனை,

"சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்

அச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை

தெறல் கடுமையொடு பிறவு மிவ்வுலகத்

தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்"⁷¹

இங்ஙனம் நல்லாட்சி நடத்திட பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனுக்கு அறிவுறுத்தும் தகவலாக, பாலைக்கௌதமனார் பாடுகின்றார்.

பருவகாலம் உணர்த்தும் தகவல்கள்

ஒவ்வொரு ஆண்டும் இயற்கைச் சூழல்கள் அடிக்கடி மாறுவதுண்டு. கார்காலம் வந்த தகவலை,

"உலகம் புரக்கு முருகெழு சிறப்பின்

வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சூல்

அகலிரு விகம்பி னதீர்சினஞ் சிறந்து

கடுஞ்சிலை கழறி விகம்புடைய நூலந்து

காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்"⁷²

உலகத்தைக் காக்கின்ற சிறப்புடையதும், அச்சம் பொருந்திய சிறப்பினைக் கொண்டதும், அழகிய கூட்டத்தையுடைய நீரைத் தன்னகத்தே கொண்ட மேகமானது அதிர்ந்து, கடுமையான முழக்கத்துடன் கூடி இடித்துக் கொண்டு கார்காலம் வந்ததாகப் பெருங்குன்றுார் கிழார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

முனிவர்களுக்கு நெறிமுறையினை உணர்த்தும் தகவல்

முனிவர்கள் அறிவுடையவர்களாகவும், வாய்மை உடையவர்களாகத் திகழ வேண்டும் என்பதனை,

"சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்

றைந்துடன் போற்றி யவை துணையாக

எவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்

காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி

உருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்"⁷³

சொல் இலக்கணம், பொருள் இலக்கணம், சோதிடம், வேதம் போன்ற நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து ஒருங்கே போற்றி, அவற்றால் தெளிவடைந்து, பிறவுயிர்கட்கு அவற்றால் வருத்தம் செய்தலைக் கருதாமல், விளக்கமுற்ற கோட்பாட்டினால் காலைக் கதிரவனைப் போலச் சிறப்புப் பொருந்திய பொய் அகன்ற வாய்மை உரைகளைக் கொண்டவர்களே முனிவர்கள் என்று

முனிவர்களுக்கு நெறிமுறை வகுத்த தகவல்களை ஒருங்குசேர்த்து உணர்த்தும் வகையில் பாலைக் கௌதமனார் அறிவுறுத்துகின்றார்.

நிகருக்கு நிகரான தகவல்

சேரர்படை மறவருக்கு நிகராக அவர்தம் யானைப்படை மேகம் முழங்கினால் கூடப் போர் முரசு முழங்கியதுபோல எண்ணிக் கட்டவிழ்த்துக் கொண்டு தலைநிமிர்ந்து எழுகின்றன என்பதை,

"கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீலி

நுதலணந் தெழுதருந் தொழினவில் யானை"⁷⁴

இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் யானைப்படை நிகருக்கு நிகராக ஒலி கேட்டு எழுச்சியுடையதாக திகழ்ந்தது என்று புலவர் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடுகின்றார்.

பரிபாடல் காட்டும் ஓவியத் தகவல்

ஒரு பெருமாளிகைக்கண் புலிமுகமாடத்துச் செய்து வைத்த புலியை உண்மையான புலி எனக் கருதித் தன்மேற் பாயுமென யானை ஒன்று அஞ்சியது. இக்காட்சியினை,

"சென்மன மாலுறுப்பச் சென்றெழின் மடத்துக்

கைபுனை கிளர்வேங்கை காணிய வெறுவுற்று"⁷⁵

என்று புலவர் கரும்பிள்ளைப் பூதனார் ஓவியத் திறனை விளக்குகின்றார்.

ஓவியம் மூலமாகத் தகவலை வெளிப்படுத்தும் காட்சி

துருவ சக்கரத்தைப் பொருந்திவரும் கதிரவன் முதலிய கோள்களின் நிலைமையை விளக்கும் ஓவியமும், இரதி காமன் ஓவியமும், அகலிகைக்

கல்யாணக்கதை பற்றிய ஓவியமும் அக்காலத்தில் ஓவியத்தகவலாக வெளிப்படுத்தினர் என்பதனை,

"என்றா முறவரு மிருசுடர் நேயி
ஒன்றிய சுடர்நிலை யுள்படு வேரூம்
இரதி காம னிவளீவ ினனாஅ
விரகியர் வினவ வினாவிறுப் பேரூம்
இந்திரன் பூசை யிவளக லிகையிவன்
சென்ற கவுதமன் சினனுறக் கல்லுரு
ஒன்றிய படியிதென் றுரைசெய் வேரூம்
இன்ன பலபல வெழுத்துநிலை மண்டபம்"⁷⁶

இத்தகு ஓவியத் தகவலை "எழுத்து நிலை மண்டபம்" என்று புலவர் நப்பண்ணனார் விளக்குகின்றார்.

வெற்றி பெற்றோரைப் பாராட்டும் பொதுத்தகவல்

அக்காலத்தில் ஆடல் போட்டிகள் நடைபெற்றன. ஆடல் வல்லாரைப் போட்டியில் வென்றோர் கொடியேற்றித் தம் வாகையைத் தெரிவித்தனர் என்பதனை,

"ஆட னவின்னோர ரவர்போர் செறுப்பவும்
பாடல் பயின்னோரைப் பாணர் செறுப்பவும்
வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவும்
அல்லாரை யல்லார் செறுப்பவு மேரர் செரல்லாய்ச்
செம்மைப் புதுப்புனற்
றடாக மேற்ற தண்கனைப் பாங்கர்ப்
படாகை நின்றன்று"⁷⁷

இங்ஙனம் ஆடல், பாடல்களில் வென்றோரைப் பாராட்டினார்கள் என்று புலவர் நல்லந்துவனார் எடுத்தோதுகின்றார்.

எதிரொலிக்கும் தகவல் தொடர்பு

தன் உறவினர்களை விட்டுப் பேதைப் பெண்ணொருத்தி பாறைக் கற்களுக்கிடையே புகுந்து வழி தவறிவிட்டாள். இதனால், அவளது பெற்றோர்களும், உறவினர்களும் தேடித்திரிந்து "ஆ, ஓ" எனக் கூவினர். இவ்வொலி மலைமுழஞ்சு எதிரொலித்தது. இவ்வொலியை தமரின் மறுமொழி எனப் பிறழ் உணர்ந்த அப்பேதைப்பெண், அவ்வொலி எழுந்த இடத்துக்கு தமர் நாடிச் சென்றாள். தமரைக் காணாமையின், அவளை மீண்டும் மீண்டும் கூவி அழைக்கும்படி செய்த தகவல் காட்சியினை,

"மாஅன்மருகன் மாட மருங்கு;

பிறந்த தமரிற் பெயர்ந்தொரு பேதை

பிறங்க லிடையிடைப் புக்குப் பிறழ்ந்தியான்

வந்த நெறியு மறந்தேன் சிறந்தவர்

ஏள யோஓவென் றேலா வவ்வினி

அவ்விசை முழையேற் றழைப்ப வழைத்துழிச்

செல்குவ ளாங்குத் தமர்க்கா ணாமை

மீட்சியுங் கூஉக்கூஉ மேவு மடமைத்தே

வாழ்த்துவப்பான் குன்றின் வகை;"⁷⁸

இங்ஙனம் நயம்பட தகவல் எதிரொலியின் பண்பினைப் புலவர் நப்பண்ணனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

கலைகளில் உண்மையறியும் தகவல்

ஒரிடத்தில் பாடுமகள் பாலைப்பண்ணினை நிறைகுறையோடு
இசைக்கின்றாள். அதனெதிர் ஆடுமயிலின் அரிகுரல் காட்சி தரும். இங்ஙனம்
கலைகளில் வெற்றியறிய நடத்தும் நுட்பமான உண்மைத்தகவலினை,

"ஒரு திரும், பாடினி முரலும் பாலையங் குரலின்

நீடுகிளர் கிழமை நிறைகுறை தோன்ற

ஒருதிரும், ஆடுசீர் மஞ்ஞை யரிகுர றோன்ற

மரறுமர றுற்றனபோன் மாறெதிர் கோடல்

மாறட்டான் குன்ற முடைத்து;"⁷⁹

புலவர் நல்லழிசியார் நடுநிலைத் தகவலாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

நடப்பியல் நிகழ்வும் நினைப்பில் தகவலும்

நடப்பியல் நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கும்போது, அதற்கிணையாக வேறு ஒரு
நிகழ்ச்சி நம் மனக்கண் முன் தோன்றுவது இயல்பாகும். அப்படிப்பட்ட
நிகழ்வினைப் புலவர் நல்லுந்துவனார்,

"ஆற்றணி வெள்வாள் விதிர்ப்போர் மீளீர்குந்த

கொள்வார் கோல் கொள்ளக் கொடித்திண்டே

புள்ளேர் புரவி பொலம்படைக் கைம்மாவை

வெள்ளநீர் நீத்தத்துஞர்பூர் புழக்குநரும்

கண்ணாருஞ் சாயற் கழித்துரப் போரை

வண்ணநீர் கரந்த வட்டுவிட் டெறிவேளும்

மணம்வரு மாலையின் வட்டிப் போரைத்

துணிபிணர் மருப்பி னீரெக்கு வேளும்

தெரிகோதை நல்லார்தங் கேளீர்த் திளைக்கும்

உருகெழு தோற்ற முரைக்குங்கா னாளும்

பொருகனம் போலுந் தகைத்தே பரிகவரும்

பாய்தேரான் வையை யகம்;"⁸⁰

மதுரை நகர மக்கள் ஆற்றின்கண் நீராடத் திரண்டனர். அவர்கள் நின்ற காட்சியினைப் புலவர், வெள்ளிய வாட்களைச் சுழற்றி நின்றனர். சிலர், ஒளிவீசும் வேற்படை ஏந்தியவர்களும், கையிற் பற்றிச் செலுத்துதற்குரிய வாரையும், குதிரைகளை அடித்து ஒட்டுதற்குரிய கைக்கோளினையும் கைக்கொண்டவராக கொடிவிளங்கும் திண்ணிய தேர்மீது சிலர் ஏறினர். புள்ளொத்த விரைந்த செலவினையுடைய குதிரைகளையும், மேற்பட்டத்தையுடைய யானைகளையும், வெள்ளமாகப் பரந்து செல்லும் ஆற்றுநீருட் செலுத்திச் செலுத்தித் திரிந்தனர் சிலர். கண்ணிறைந்த அழகுடைய மூங்கிற் கோலாகிய பீச்சாங்குழலில் நீரை நிறைத்துப் பிறர்மீது செலுத்தினார்கள். அவ்வாறு நீரைச் செலுத்தும்போது, செலுத்தியவர் மீது வண்ண நீர் நிறைந்த வட்டினைத் தாமும் விட்டெறிந்து களித்தனர். மணம் பரப்பும் மாலையினாற் சுழற்றி அடித்தனர் சிலர், மேலும் அடித்தவர் மீது அறுத்துச் செய்யப் பெற்றதும், சொரசொரப்பை உடையதுமான கொம்பிலே நீரை முகந்து வீசி மகிழ்ந்தனர்.

இவ்வாறு ஆய்ந்தெடுத்துத் தொடுத்த மலர்களைக் கொண்ட மாலையினை அணிந்த பெண்கள் பலரும் அவர்தம் காதலருடன் கூடி நாள் முழுதும் நீராடித் திளைத்தனர். இந்த காட்சியைக் கூறுமிடத்து, வைகைக் கரையிடமானது, களத்தே வென்று பகைவரது குதிரைகளைக் கவர்ந்து வருகின்ற சிறப்புடையவனும், பாய்ந்து தேரினைக் கொண்ட பாண்டியன், தன் பகைவருடன் போரிட்டு போர்க்களத்துள் ஒன்றைப் போலவே ஆரவாரத்துடன் காட்சியளித்ததாக

நடப்பியல் நிகழ்வினைத் தம் நினைப்பில் ஏற்பட்ட தகவலாகப் புலவர் நல்லந்துவனார் உரைக்கின்றார்.

பொதுமக்கள் உரையாடியப் பொதுத்தகவல்கள்

வையையில் நீராடிய பொதுமக்கள் வெள்ளப் பெருக்கால் ஏற்பட்ட நிகழ்வினைப் பல்வேறு விதமாகப் பேசுகின்ற தகவல்களை புலவர் மையோடக் கோவனார் பல்வேறு விதமாக கீழ்க்கண்டவாறு எடுத்தோதுகின்றார்.

"கலிழ்ந்த புனலிற் கயந்தண் கழுநீர்
அலிழ்ந்த மலர்மீ துற்றென வெருசுநர்
மாதர் மடநல்லார் மணலி னெழுதிய
பாவை சிதைத்த தெனவழி வெருசுநர்
அகவய லிளநெல் லரிகாற் சூடு
தொகுபுனல் பரந்தெனத் துடிபட வெரு சநர்
ஓதஞ் சுற்றிய தூரென வெருசுநர்
கார்தூம் பற்றது வரெனை வெருசுநர்
பாடுவார் பாக்கங் கொண்டென
ஆடுவார் சேரியடைந்தெனக்
கழனிவந்து கால்கோத்தெனப்
பழனவாளை பாளையுண்டென
வித்திடுபுல மேடாயிற்றென"⁸¹

வையையின் வெள்ளப் பெருக்கால் குளங்குட்டையிலுள்ள கழுநீர் மலர்கள் மூழ்கின என்று பலர் பேசிக் கொண்டனர். மற்றொரு பக்கத்தே மணலாற் செய்த தம் விளையாட்டுப் பாவையைப் புதுப்புனல் கொண்டு சென்றதற்காகச் சிறுதுயர்

அழுகின்றனர் என்று மொழிந்தனர். மேலும் நெற்கழனிகளும் நெல் அரிகளும் வெள்ளத்தில் மிதந்தன என்று பறைசாற்றினர், பாணர்கள் தங்கும் கூத்தர்கள் தங்கும் சேரிகளும் வெள்ளம் புகுந்தது. நீர் மட்டம் கரையிலுள்ள தெங்கு, கழுகு மரங்களின் கழுத்தளவு உயர்ந்ததால், அவற்றின் பாளைகளை வாளைமீன்கள் உண்டுவிட்டன. வையையின் வண்டல் மண்ணால் சில வயல்கள் மேடாயினவென்று பொதுமக்கள் உரையாடியப் பொதுத் தகவலாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

மறைத்தவரின் தகவல்

சமுதாயமே கள்ளிலும், காமத்திலும், வையைப் புனலிலும் மிதந்தது என உணர்ச்சி ஓவியமாகப் புனைந்து காட்டும் பரிபாடல் காலத்தில் மாறுபட்ட ஓர் உணர்வுத் தகவலை பரிபாடல் சுட்டுகின்றது. கள் குடித்தால் சமுதாயம் அலர்பேசி எள்ளி நகையாடுமே என அஞ்சி உள்ளுக்குள் அடக்கி மறைத்தவரின் நிலையை,

"கள்ளின் களிெயழக் காத்தாங் கலரஞ்சி

உள்ள முளையெழ வூக்கத்தா னுள்ளுட்

பரப்பி மதர் நடுக்கிப் பாரலர் தூற்றக்

கரப்பார் களிமதரும் பேனம்"⁸²

இங்ஙனம் வெளிப்படுத்தி உள்தகவலான மறைத்தவரின் தகவலை புலவர் கரும்பிள்ளை பூதனார் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

வேண்டும் தகவல்கள்

இவ்வுலக வாழ்வில் பல்வேறு நிறையருள் வேண்டி இறைவனை அன்றும், இன்றும் வழிபடுகின்றனர். சங்க காலத்தில் இறைவனிடம் மங்கையர் தாம் விரும்பும் தலைவனை மணக்கவும், பிள்ளைப் பேறு எய்தவும், பொருள்வயிற்

பிரிந்த கணவர் பொருளீட்டித் திரும்பவும், போர்வயிற் பிரிந்த தலைவர் வெற்றி பெற்று மீளவும் வேண்டினர் என்ற பொது வேண்டுதல் தகவலை,

"கனவிற் றொட்டது கைபிழை யாகாது
நனவிற் சேளப்பநின் னனிபுனல் வையை
வருபுன லணிகென வரங்கொள் வேளும்
கருவயி றுறுகெனக் கடம்படு வேளும்
செய்பொருள் வாய்க்கெனச் செவிசார்த்து வேளும்
ஐயம ரடுகென வருச்சிப் போளும்"⁸³

புலவர் நலந்துவனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

காட்சித் தகவல்கள்

புலவர் நப்பண்ணனார் நால்வகைப் படைகளைப் பற்றிய காட்சித் தகவலை,

"தும்பி தொடர்கதுப்ப தும்பி தொடராட்டி
வம்பணி பூங்கயிற்று வாங்கி மரணசைப்பார்
வண்டார்ப் புரவி வழி நீங்க வாங்குவார்
திண்டேர் வழியிற் செலநிறுப்பார் கண்டக்
கரும்பு கவழ மடுப்பார் தீரந்து
பரிநீயிர் தானையான் பாசறை நீர்த்தே"⁸⁴

நின்னைக் காண வருபவர்கள் பலர் யானைகள் மீதும், பலவகை ஊர்திகளிலும் வருவர். வண்டினம் கன்னத்தே ஒழுகுகின்ற மதநீரிலே மொய்த்துக் கொண்டிருக்க வரும் அந்த யானைகளை வரிசைப்படுத்திப் புதிதாக அணிந்துள்ள அழகானக் கயிற்றைப் பற்றி இழுத்துச் சென்று, அவ்விடத்தில்

உள்ள மரங்களில் கட்டி வைப்பார்கள். தண்ணிய தாரினைக் கொண்ட குதிரைகளை அவ்வழியே விட்டு ஒதுங்கி நிற்குமாறு வரிசையாக கட்டியிருப்பார்கள். உறுதியான தேர்களை வழிக்கு அயலாக ஒரு புறத்தே கொண்டு நிறத்தி வைப்பார்கள். இங்ஙனம் படைகளை வரிசைப்படுத்தி நின்ற காட்சித் தகவலை விளக்கிச் செல்கின்றார்.

குழுத் தகவல் தொடர்புகள்

மக்கள் தொழில் வகையால் பல்வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து அவரவர் தொழிலை மேற்கொண்டனர். அந்தணர் மறைபயின்று வைதிக வாழ்வினை மேற்கொண்டனர் என்பதனை,

"விறன்மிகு விழுச்சீ ரந்தணர் காக்கும்
அறனு மார்வலர்க் களியு நீ"⁸⁵

இங்ஙனம் பரிமேலழகர் தனது உரையில் விளக்கிச் செல்கின்றார். மேலும் பகடுவளம் பெருக்கி உழவுப் பணிக்கு எருதுகளைப் பயன்படுத்தும் வேளாளர் கடமையும் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

"தொடர்ந்தே மெருது தொழில்செய்யா தேரட
விடுங்கடன் வேளாளர்க் கின்று படர்த்தியாம்"⁸⁶

இங்ஙனம் அவரவர்களுக்குரிய தொழிலை குழுவாகப் பிரிந்து சென்று கடமையாற்றினார்கள் என்ற குழுத்தகவலை ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் விளக்குகின்றார்.

1.8 சங்க இலக்கியம் ஒரு தொடர்புச் சாதனம்

இலக்கியம் என்பது மக்கள் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாகும். இலக்கியம் எழுந்த காலச் சூழல்களும், வாழ்க்கை முறைகளையும் அதன் பண்பாடுகளையும் விளக்கும் ஒரு சாதனமாகவே சங்க இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன.

மன்னர், புலவர்கள், மக்கள் ஆகியோர்கள் கூடுமிடம் கூடல், அவையம், புணர்ப்பு என்ற சொற்கள் காணப்படுகின்றன.

"தொல்லாணை நல்லாசிரியர்

புணர்கூட் டுண்ட புகழ்சால் சிறப்பின்

நிலந்தரு திருவி னெடியோன்"⁸⁷

என்ற மதுரைக் காஞ்சிப் பகுதி, பாண்டிய மன்னன் புலவர்களுடன் கூடி இலக்கிய இன்பம் துய்த்தான் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இதில் 'புணல் கூட்டுண்ட' என்ற சொல் பலர் கூடியிருந்த சங்க அமைப்பினைக் காட்டுகின்றது. மேலும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்,

"ஓங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி

மாங்குடி மருதன் தலைவ னாக

உலகமொடு நிலையிற் பலர்புகழ் சிறப்பிற்

புலவர் பாடாது வரைகெவன் னிலவரை"⁸⁸

வஞ்சினம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. 'மாங்குடி மருதன் தலைவனாக' என்ற சொற்றொடர் புலவர்கள், மக்கள், அமைச்சர்கள் கூடும் அவையம் இருந்தது என்ற உணர் முடிகின்றது.

சோழ நாட்டில் அறங்கூறும் அவையம் உறையூரில் இருந்தது என்பதனை,

"மறங்கெழு சோழ குறந்தை யவையத்

தறநின்று நிலையிற் றாகலி னதனால்

முறைமையின் புகழு மன்றே மறமிக்"⁸⁹

புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

சங்க காலத்தில் அரசனுக்கு உதவியாக அமைச்சர்கள் இருந்தனர் என்பதனை,

"பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினும்

நாஅல் வேத நெறி திரியினும்

திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி"⁹⁰

என்பதில் "திரியாச் சுற்றம்" என்பதை அமைச்சர்கள் என்று புலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகனார் எடுத்துரைக்கின்றார். மேலும் பரிபாடலில்,

"தண்டமிழ் வேலித் தமிழ்நாட் டகமெல்லாம்

நின்று நிலைஇப் புகழ்பூத்த லல்லது

குன்றுத லுண்டோ மதுரை கொடித்தேரான்

குன்றமுண் டாகு மளவு"⁹¹

என்ற பாடல் அடிகள் தமிழானது சங்கமிருந்த மதுரையில் வளர்ந்த சிறப்புடையது. இங்ஙனம் சங்க இலக்கியங்கள் சங்க கால மக்களின் அகபுற வாழ்க்கையே எடுத்துரைக்கும் தகவல் தொடர்புச் சாதனமாக விளங்குகின்றன.

1.9 முடிவுரை

புறநானூறு மூலம் மூவேந்தர்களைப் பற்றியும், குறுநில மன்னர்களைப் பற்றியும் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது. பதிற்றிப்பத்து சேர மன்னர்களைப் பற்றியும், பரிபாடல் பாண்டிய மன்னர்களைப் பற்றியும், பத்துப்பாட்டு மன்னர்கள், பாணர்கள், மக்கள் வாழ்வு போன்ற தொடர்புகள் பற்றியும் அறியும் தொடர்புச் சாதனங்களாகத் திகழ்கின்றன. மேலும் தமிழர்களின் அகம், புறம் பற்றிய வாழ்வினை அறியத் துணை நிற்கும் தொடர்புச் சாதனங்களாக அமைந்துள்ளன என்பது தெளிவாகும்.

சூறிய்புகள்

1. மாகறல். கார்த்திகேய முதலியார், மொழிநூல், ப.அ0.
2. மேலது, ப.எ2.
3. டி. முருகையன், ஒலிநூல், ப.1.
4. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, ப.590. நூ.1526.
5. கி.ராசா, மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் அறிமுகம், ப.1.
6. வெ. கிருட்டிணசாமி, தகவல் தொடர்பியல், ப.47.
7. மேலது, ப.48.
8. மறைமலை அடிகள், முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி உரை, ப.66.
9. வெ. கிருட்டிணசாமி, தகவல் தொடர்பியல், ப.47.
10. மேலது, ப.48.
11. சிவ. சசிரேகா, தகவல் தொடர்பு மாதிரிகளும், கோட்பாடுகளும், ப.1.
12. க. குளத்தூரான், தகவல் தொடர்பியலும் இலக்கியச் சிற்றிதழ்களும், ப.1.
13. மேலது, ப.1.
14. வெ. கிருட்டிணசாமி, தகவல் தொடர்பியல், ப.3.
15. மேலது, ப.3.
16. கி. ராசா, மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் அறிமுகம், ப.3.
17. மா.சு. சம்பந்தன், அச்சுக்கலை, பக்.7-8.
18. மேலது, பக்.3-4.
19. கி.ராசா, இலக்கிய வகைத் திறனாய்வு, பக்.71-72.
20. மேலது, ப.73.
21. இளம்பூரணர், (உ.ஆ.), தொல், பொருளதிகாரம் மூலமும் உரையும், பகுதி 2, ப.187.
22. புலியூர் கேசிகன் (உ.ஆ.), திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, ப.50.
23. மேலது, ப.324.
24. கி.ராசா, இலக்கிய வகைத் திறனாய்வு, ப.73.
25. கி.ராசா, மக்கள் தகவல் தொடர்பியல், ப.8.
26. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.179.
27. மேலது, ப.8.
28. மேலது, ப.139.
29. மேலது, ப.269.
30. மேலது, ப.334.
31. மேலது, ப.99.

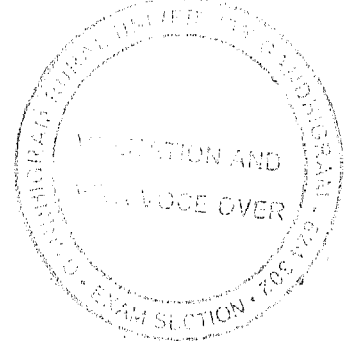
32. மேலது, ப.300.
33. மேலது, பக்.310-311.
34. மேலது, புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.369.
35. மேலது, புறநானூறு (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.402.
36. புலியூர் கேசிகன், புறநானூறு தெளிவுரையுடன், ப.238.
37. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.421.
38. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, ப.406. நூ,1047.
39. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், முல்லைப்பாட்டு, ப.17.
40. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.232.
41. ஓளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, பதிற்றுபத்து மூலமும் விளக்க உரையும், ப.88.
42. மேலது, ப.134.
43. மேலது, ப.171.
44. வெ. கிருட்டிணசாமி, தகவல் தொடர்பியல், ப.149.
45. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.124.
46. மேலது, ப.5.
47. தமிழண்ணல், பரிசில் வாழ்க்கை, ப.51.
48. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.209.
49. மேலது, (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.221.
50. மேலது, ப.123.
51. மேலது, ப.125.
52. மேலது, ப.124.
53. மேலது, (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.33.
54. மேலது, ப.168.
55. மேலது, (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.33.
56. மேலது, ப.352.
57. மேலது, பக்.243-246.
58. மேலது, ப.102.
59. மேலது, ப.149.
60. மேலது, ப.171.
61. உ.வே. சாமிநாதையர், பத்துபாட்டு மூலம், மதுரைக்காஞ்சி, ப.கூங்.
62. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) பக்.108-109.
63. மா. இராசமாணிக்கனார், தமிழக ஆட்சி, ப.40.
64. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்), பக்.25-26.

65. உ.வே. சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், திருமுருக. ப.ரு.127-137.
66. மேலது, மலைபடுகடாம், ப.க.எ0. வரி 386- 389.
67. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.112.
68. மேலது, ப.143.
69. மேலது, (201 — 400 பாட்டுக்கள்) ப.369.
70. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து, ப.321.
71. மேலது, ப.75.
72. மேலது, ப.385.
73. மேலது, ப.66.
74. மேலது, ப.398.
75. உ.வே. சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.108.
76. மேலது, பக்.193-194.
77. மேலது, ப.98.
78. மேலது, ப.194.
79. மேலது, ப.177.
80. மேலது, ப.125.
81. மேலது, பக்.70-71.
82. மேலது, ப.109.
83. மேலது, ப.87.
84. மேலது, ப.192.
85. மேலது, ப.4.
86. மேலது, ப.207.
87. உ.வே. சாமிநாதையர் பத்துப்பாட்டு மூலம், மதுரைக்காஞ்சி, ப.70.
88. ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.184.
89. மேலது, பக்.108-109.
90. மேலது, பக்.4-5.
91. உ.வே. சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.240.

இயல் 2

சங்க இலக்கியத்தில் தனிமனிதத் தொடர்பு

- 2.1 முன்னுரை
- 2.2 இலக்கணநூல்கள் காட்டும் தனிமனிதத் தொடர்பு
- 2.3 பத்துப்பாட்டில் தனிமனிதத்தொடர்பு
- 2.4 பத்துப்பாட்டில் உவமைகள்
- 2.5 புறநானூற்றில் தனிமனிதத் தொடர்பு
- 2.6 புறநானூற்றில் உவமைகள்
- 2.7 பதிற்றுப்பத்தில் தனிமனிதத் தொடர்பு
- 2.8 பதிற்றுப்பத்தில் உவமைகள்
- 2.9 பரிபாடலில் தனிமனிதத்தொடர்பு
- 2.10 பரிபாடலில் உவமைகள்
- 2.11 முடிவுரை

இயல் 2

சங்க இலக்கியத்தில் தனிமனிதத் தொடர்பு

2.1 முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்களில் தொகைநூல்கள் பத்துப்பாட்டு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், புறநானூறு ஆகியவற்றில் கொடை, புகழ், வீரம் ஆகிய சிறப்பியல்புகள் பற்றிப் புலவர்கள் எடுத்துரைத்துள்ளனர். சங்க காலச் சமுதாயம் தனிமனிதத் தொடர்பில் புலவர் மன்னனைத் தொடர்பு கொள்ளுதலும், அறிவுரை கூறலும், நாடு காக்க வேண்டிய முறைகள், தூது, வேண்டுதல், ஆற்றுப்படுத்தல், எடுத்துரைத்தல், அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல், அருளுதல் போன்றவைகளுடன் எளிதில் தனது கருத்தினை விளக்கிட கேட்போர் அறியும்படி பல்வேறு உவமைகளையும் கையாண்டுள்ளனர். தனிமனிதத் தகவல் தொடர்பில் ஒரு குறிப்பிட்ட சூழ்நிலை, இடம், காலம் மானிடர் என்ற வரையறைகளை உட்படுத்தப்பட்ட நிலையிலேயே திகழும். அவற்றில் உணர்த்தும் உணர்வுகள், ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய கருத்துக்கள், தெளிவு, எளிமை போன்ற பார்வைகளைப் பெற்றுத் திகழும். சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள புறப்பாடல்களில் உணர்ச்சிகளும், அறிவுக்கூர்மைகளும் வெளிப்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல் ஆங்காங்கே தனிமனிதத் தொடர்பில் காணலாம்.

சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள தனிமனிதத் தொடர்பில் தன் முனைப்பு, வலிவுடைமை, முழுமையுடைமை, பிரதிபலித்தல் போன்றவைகள் உள்ளடங்கியே இருக்கும். சொல்லும் முறை, இடஅமைப்பு, காலச்சூழல் போன்றவைகள் தனிமனிதத் தொடர்பின் எல்லைகளாக அமைகின்றன.

2.2 இலக்கண நூல்கள் காட்டும் தனிமனிதத் தொடர்பு

தொல்காப்பியம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை காட்டும் தனிமனிதத் தொடர்புகள்

தொல்காப்பியர் தனிமனிதத் தொடர்பிற்குப் பல்வேறு இலக்கணங்களைத் தெளிவாக வரையறை செய்துள்ளார். தகவல்களை உணர்த்த வேண்டிய முறையில் உணர்த்தினால் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம் என்பதனை,

"கண்ணினும் செலியினும் திண்ணிதின் உணரும்

உணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியின்"¹

என்றும்,

"உள் நின்று அகன்ற உரையொடு பொருந்தி

நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன் பண்பே"²

என்றும்,

"நாடுதல் இன்றிப் பொருள் நனி விளங்க"³

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் கண்ணாலும், செவியாலும் தெளிவாக அறிந்து உணர்ந்து, அகன்ற விளக்கத்தோடு பொருந்தி, நுட்பமாகப் பொருள் விளங்க வேண்டும் என்று தொடர்புக்கு இலக்கணம் சுட்டுகின்றார்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை இயற்றிய ஐயனாரிதனார் தனிமனிதத் தொடர்புப் பற்றிய இலக்கணங்களைத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். "அறத்தினை ஆராயும் செங்கோலினை உடையானுக்கு மறமும் திரிவும், நின்று நிலைத்த பெரிய எண்ணத்தினை, அவன் உணரும்படியாகக் கூறியது, செவியறிவுறுஉ ஆகும்"⁴ என்பதனை,

"மறந்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூழ்ச்சி

அறந்தெரி கோலாற் கூறிய உரைத்தன்று"⁵

எனத் தெளிவுறுத்தலோடு,

"அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர்

தந்தைதாய் என்றிவர்க்குத் தரர்வேந்தே – முந்தை

வழிநீன்று பின்னை வயங்குநீர் வேலி

மொழிநீன்று கேட்டன் முறை"⁶

அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவம் புரியும் நெறியினர், தமையன்மார், தந்தை, தாய் ஆகியோர் கூறும் சொற்களை ஏற்றுப் பின்பு உலகமொழியைக் கேட்டொழுகுதல் முறையாகும். இங்ஙனம் அறிவுறுத்தலே செவியறிவுறுஉ என்றழைக்கப்படும். "செவியிற் செல்லுமாறு உறுத்துக் கூறும் அறிவுரைகள் செவியறிவுறுஉ எனப்படும்"⁷. இங்ஙனம் செவியிற் செல்லுமாறு உறுத்திக் கூறுதலாலும், அறிவுறுத்தலாக அமையப் பெறுதலால் இடத்திற்கேற்ப தனிமானுடத் தொடர்பாகவே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையுள்ளது. 'இவ்வாறு செய்', 'கேட்ட வழி செல்க' போன்ற அறிவுறுத்தல் பணியாகவும், 'இனிது வாழ்மின்' என வாழ்த்துதல், மகிழ்வித்தல் பணியாகவும், வேம்பும் கடுவும் போல் கடுமையும், கசப்பும் காட்டினும், பின்னர் பெரும்பயனும், பேரின்பமும் விளைகின்ற திருத்தும் நோக்கில் கூறப்பட்ட செய்திகள் அனைத்தும் சங்க இலக்கியத்தில் அமைந்துள்ளன. இங்ஙனம் தனிமானுடத் தொடர்பிற்கு ஆங்காங்கே பல்வேறு வரையறைகளைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

2.3 மத்துப்பாட்டில் தனிமனிதத் தொடர்பு

திருமுருகாற்றுப்படையில் தனிமனிதத் தொடர்பு

மானிட வள்ளல்களைப் பாடிய ஆற்றுப்படைகளிலிருந்து மாறுபட்டு வீடுபேற்றினை வழங்கும் அழிவற்ற இறைவனைப் பாடும் திருமுருகாற்றுப்படை எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததாக விளங்குகின்றது.

இத்திருமுருகாற்றுப்படை, ஓதும் ஒவ்வொருவரையும் அம்முருகப் பெருமான் திருவடிகட்கே செலுத்தி, அதன் விளைவாக வீட்டின்பத்தைப் பெறும்படி ஒவ்வொருவரையும் அறிவுறுத்தலால் இதனை தனிமனிதத் தொடர்பாகவே கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இதில் ஆற்றுப்படுத்துவோர் இன்னார் என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. முருகவேளை வாழ்த்தி வழிபடும் முறைமையும் அங்ஙனம் வழிபட்டாருக்கு அப்பெருமான் எதிர்தோன்றி வீட்டின்பம் வழங்குதலால் இதனைத் தனிமனிதத் தொடர்பு என்றே அழைக்கலாம். இதனை,

"நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப

இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே"⁸

புலவர் நக்கீரர், திருவடியிற் செல்லுதற்குரிய தலைமை பெற்ற உள்ளத்தோடே நன்மைகளையே செய்யும் மேற்கோளுடன் மெய்யுணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் தங்குதற்குரிய நெறியில் செல்லும் செலவை நீ விரும்பியே விட்டாயாயின் கழிந்த பற்பல உடல்களினும் தொடர்ந்து முதிர்ந்தமையால் இவ்வாறு நன்றாகிய நின் நெஞ்சத்திற்கிடந்த இனிதாகிய வீடு பேற்றவா நிறைவுறும்படி இப்பொழுதே பெறுவாய் நீ என அறிவுறுத்தலால் இது தனிமனிதத் தொடர்பாயிற்று.

விடைகூறும் தனிமனிதத் தொடர்பு

புலவர் நக்கீரர் முருகப்பெருமான் யார்? என்று கேட்க, அதற்கு,

"வாஸ்பேரல் விசம்பில் வள்ளுறை சிதறித்

தலைபெயல் தலைஇய தண்ணறுங் கானத்து

இருள்படப் பொதுளிய பரா அரை மரா அத்து

உருள்பூந் தண்டார் புரளும் மார்பினன்"⁹

தன்னைச் சேர்ந்த அன்பர்களின் மாசு போக்கி வீட்டின்பத்தினை நல்கித் தாங்கும் வலிய திருவடிகளை உடையவரும், அழிவிற்குரியாரை அழிக்கும் இடியோடே மாறுபட்ட பெரிய கையை உடையவனும், குற்றமற்ற கற்பினை உடைய தெய்வானையின் கணவன் என்றும், கடலின்கண் நீர் முகந்து நிறைந்த சூல் மேகங்களும் ஞாயிறுந் திங்களும் இருளை நீக்கும் விண்ணிடத்தே பெரிய துளியை முற்படச் சொரிந்து, கார்காலத்து முதற்பெயலைச் சொரிந்த தண்ணிய நறிய காட்டிடத்தே, இருட்சி உண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய செங்கடம்பினது தேருருள் போன்று பூவாற் செய்யப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை அசையும் மார்பினை உடையவன் என்று அறிமுகம் செய்தலால் இதனை தனிமனிதத் தொடர் எனலாம்.

சிவனுக்குக் கொன்றை, திருமாலுக்குத் துளவம், சோழனுக்கு ஆத்தி, பாண்டியனுக்கு வேம்பு என்றாற் போல முருகனுக்கு என்ன? அடையாளப்பூ என வினவ,

"மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்

சரும்பு முசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்"¹⁰

விடைகூறும் தனிமனிதத் தொடர்பு

புலவர் நக்கீரர் முருகப்பெருமான் யார்? என்று கேட்க, அதற்கு,

”வாள்போல் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்

தலைபெயல் தலைஇய தண்ணறுங் கானத்து

இருள்படப் பொதுளிய பரா அரை மரா அத்து

உருள்பூந் தண்டார் புரளும் மார்பினன்”⁹

தன்னைச் சேர்ந்த அன்பர்களின் மாசு போக்கி வீட்டின்பத்தினை நல்கித் தாங்கும் வலிய திருவடிகளை உடையவரும், அழிவிற்குரியாரை அழிக்கும் இடியோடே மாறுபட்ட பெரிய கையை உடையவனும், குற்றமற்ற கற்பினை உடைய தெய்வானையின் கணவன் என்றும், கடலின்கண் நீர் முகந்து நிறைந்த சூல் மேகங்களும் ஞாயிறுந் திங்களும் இருளை நீக்கும் விண்ணிடத்தே பெரிய துளியை முற்படச் சொரிந்து, கார்காலத்து முதற்பெயலைச் சொரிந்த தண்ணிய நறிய காட்டிடத்தே, இருட்சி உண்டாகத் தழைத்த பரிய அடியினையுடைய செங்கடம்பினது தேருருள் போன்று பூவாற் செய்யப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை அசையும் மார்பினை உடையவன் என்று அறிமுகம் செய்தலால் இதனை தனிமனிதத் தொடர் எனலாம்.

சிவனுக்குக் கொன்றை, திருமாலுக்குத் துளவம், சோழனுக்கு ஆத்தி, பாண்டியனுக்கு வேம்பு என்றாற் போல முருகனுக்கு என்ன? அடையாளப்பூ என வினவ,

”மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்

சுரும்பு முசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்”¹⁰

குரங்குகள் ஏறுவதற்கு இயலாத நீட்சியையுடைய மரங்கள் செறிந்த பக்க மலையிடத்து நின்ற வண்டுகள் மொய்த்தலில்லாத நெருப்புப் போன்று பூவினையுடைய செங்காந்தள் மலரைச் சூடியவள் என அறியும் நிலையில் விளக்குதலால் தனிமனிதத் தொடர்பாயிற்று.

பொருநராற்றுப்படை காட்டும் அறிவுறுத்தல் தொடர்பு

பொருநன் செல்லும் வழி தவறாமல் இருக்கும் பொருட்டு, உளக்கருத்தை அறிந்து சொல்ல வேண்டும் என்பதனை வள்ளுவர் வழியில்,

"கூறாமை நேரக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்று

மாறாநீர் வையக்கு அணை"¹¹

என்ற குறளுக்கு இணங்க, புலவர் முடத்தாமக்கண்ணியார்,

"கோடியர் தலைவ கொண்ட தறிந்

அறியா மையி னெறிதிரிந் தொராஅ"¹²

உளமறிந்து வழி காட்டிய நிலையினை விளக்கி, தடுமாற்றத்தை தவிர்த்த காரணத்தால் அறிவுறுத்தும் தொடர்பாகவே அமைந்துள்ளது.

சிறுபாணாற்றுப்படை காட்டும் நட்பு இலக்கணம்

புலவர் இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் நட்பினைப் பற்றி,

". கரவாது

நட்டோர் உலப்ப "¹³

தன் மனத்தே நிகழ்கின்றவற்றை மறையாமல் கூறி நட்புச் செய்வதே மனமகிழ்வு என அறிவுறுத்துகிறார். இங்ஙனம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்புடைய அறிவுரையாக உரைப்பதால் இதனை தனிமனிதத் தொடர்பு எனலாம்.

மன்னன் மேற்கொள்ளவேண்டிய நெறியை உணர்த்தும் பெரும்பாணாற்றுப்படை

மறத்தைப் போக்கி அறத்தை நிலைநிறுத்தி செங்கோலையும்
உடையவனாய் திகழ வேண்டும் என்பதனை,

"அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோல்

பல்வேற் றிரையற் படற்குவி ராயின்"¹⁴

தொண்டைமான் இளந்திரையன் வாயிலாகப் புலவர் கடியலூர்
உருத்திரங்கண்ணனார் வலியுறுத்துகிறார்.

முல்லைப்பாட்டு காட்டும் தனித்தொடர்பு

போர் மேற்சென்ற தலைவன் திறைப் பொருளோடு இப்பொழுதே
வந்துவிடுதல் உறுதி என்பதனை மனத்தடுமாற்றத்தை போக்கிடுக என்று
தலைவியைத் தேற்றுமொழி கூறுவதாகப் புலவர் நப்பூதனார்,

"முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து

வருதல் தலைவர் வாய்வது நீநின்"¹⁵

இங்ஙனம் தேற்றுமொழி தனித்தொடர்பாக விளக்குகிறார்.

மதுரைக்காஞ்சி காட்டும் அறநெறி, நிலையாமை பற்றிய தனித்தொடர்பு

மாங்குடி மருதனார் பாண்டிய நெடுஞ்செழியனுக்கு அறநெறியை
உணர்த்துமுகமாக,

"அரசியல் பிழையா தறநெறி காட்டிப்

பெரியோர் சென்ற அடிவழிப் பிழையாது"¹⁶

நூல்களில் கூறிய அரசியல் நெறி பிறழாமல் செங்கோல் செலுத்தினால் அவ்வறம்
உலகிற்கு உணர்த்தும் என்பதனையும், மேலும் தேவர் உலகத்தையும் அவர்

கூறும் அமுதத்தையும் எளிதில் பெறுவதற்காகப் பொய் கூறுதலைத் தவிர்த்திட வேண்டும் என்பதனையும்,

"உயர்நிலை உலகம் அமிழ்தொடு பெற்றினும்

பொய்சேண் நீங்கிய வாய்நட் பினையே"¹⁷

மேலும் இவ்வுலக வாழ்வு நிலையாமையை உடையது என்பதனை,

"கரைபொரு திரங்குங் கணையிரு முந்நீர்த்

திரையிடு மணலினும் பலரே உரைசெல

மலர்தலை யுலகம் ஆண்டுகழிந் தோரே"¹⁸

பாசறைக்கண் பள்ளியெழுச்சி முரசம் முழங்க, பகைவர் படை கெட வேண்டும் என்றே நிலங்களில் சென்று தங்கிய வெற்றி முரசு பொருந்திய பெரிய வலியையும், பல வேற்படை உடைய அரசர்களும் கரையை மோதுகின்ற படலின் திரை குவிக்கும் மணலினும் பலர் ஆவர். அவர் யாரெனில் தம் புகழ் பரவும்படி அகன்ற இடமுடைய உலகங்களை ஆண்டு மக்கட்குரிய மனஉணர்வு இல்லாமையால் பிறப்பற முயலாமல் மாண்டொழிந்தனர். எனவே இவ்வுலக வாழ்வு நிலையாமை என்பதை அறிவுறுத்தும் தகவலாக மாங்குடி மருதனார் எடுத்தோதுகின்றார்.

நெடுநல்வாடையில் தலைவியைத் தேற்றும் தோழியர்

போர்ப் பாசறையில் போர்த்தொழில் செய்யும் பாண்டியன்

நெடுஞ்செழியன் கூதிர்காலம் வந்தும் வினை முடித்து தலைவன் திரும்பாதலால் தலைவி உறக்கமின்றி உள்ளாள். அவளைத் தோழியர் தேற்றுதலாக,

"நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தல்
 செம்முகச் செவிலியர் கைம்மிகக் குழீஇக்
 குறியவும் நெடியவும் உரைபல பயிற்றி
 இன்னே வருகுவர் இன்துணை யோரென
 உகத்தவை மொழியவும் ஒல்லாள் மிகக்கலுழந்து"¹⁹

தளிர்போன்ற மேனியினையும், பரந்த சுணங்கினையும், மூங்கில் போலும்
 தோளினையும், தாமரை முகைபோன்ற மார்பினையும், நுடங்கும்
 இடையினையுமுடைய ஏமத்தென்ற தன்மையையுடைய தோழியர்
 அக்கோப்பெருந்தேவிக்கு உறக்கம் உண்டாகுமோ என்று அடியைத் தடவ,
 மேலும் நரை கலந்த கூந்தலையுடையாரும், சிவந்த முகத்தையுடையாருமாகிய
 செவிலித்தாயர் கோப்பெருந்தேவியர் ஆற்றாமை மிகுதலாலே மலரும் திரண்டு
 அளவில் குறுகியனவும், நீண்டனவுமாகிய மொழிகள் பலவற்றையும்
 பலகாற்சொல்லி, இப்பொழுதே மனதிற்கினியர் வருவார், வருந்தாதே என
 தலைவியைத் தேற்றும்படி தோழி மற்றும் செவிலியர் தனித் தனியே
 உரைத்தலால் தனிமனிதத் தொடர்பாயிற்று.

குறிஞ்சிப்பாட்டில் தனிநபர் தொடர்பு

தலைவி உடல் மெலிந்து, அழகு கெட்டு, அணி நெகிழ்ந்து அயலார்
 அறியும் வண்ணம், நெஞ்சினுள் மறைந்து உறையும் நோயுடையவளாக தன் மகள்
 உள்ளாள் என்பதனை தாய்,

"அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை ஒண்ணுதல்
 ஒலிமென் கூந்தல்என் தோழி மேனி
 விறல்இழை நெகிழ்த்த வீவரங் கடுநோய்

அகலுள் ஆங்கண் அறியுநர் வினாயும்

பரவியுந் தொழுதும் விரவுமலர் தூயும்"²⁰

என எடுத்துரைத்து, நெஞ்சினை நெருக்கி, சூழ்ச்சியால் அவளே கூறுமாறு ஏவுதலாலே செய்ததாகத் தாய் கூறியதாகப் புலவர் கபிலர் எடுத்துரைத்ததாலும், உளஉணர்வை வெளிப்படுத்தியதாலும் இது தனிமனிதத் தொடர்பாயிற்று

களவு மணம் நிகழ்ந்தமையைத் தோழி செவிலியிடம் அறிவித்தல்

செவிலியின் நிலையையும், தலைவியின் நிலையையும் கூறிய தோழி, தலைவியின் களவு மண நிகழ்வைச் செவிலிக்கு உரைக்கலானாள்.

"வண்ணமுந் துணையும் பொரீஇ எண்ணாது

எமியேந் துணிந்த ஏமஞ்சால் அருவினை

நிகழ்ந்த வண்ணம் நீநனி உணரச்

செப்பலான் றிசிற் சினவா தீமேர"²¹

பகை வேந்தராகிய இரண்டு பேரரசர்களுக்கு இடையே நின்று அவரைக் கூட்டுத் தொழிலை மேற்கொண்ட சான்றோர் வருந்துமாறு போல யானும் உங்கள் இருவருக்குமிடையே நின்று பெரிதும் வருந்துகிறேன். ஒரு தலைமகனுக்கு மகட்கொடுக்க எண்ணுவோர் கொடுத்தால் நன்மையே உண்டாம் என்பது முதலியவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்தவண்ணம் ஒப்புநோக்கி எண்ணித் துணிதல் இயல்பாக இருக்க யாங்கள் அவ்வாறு எண்ணாமல் துணிந்து மேற்கொண்டதே இக்களவு மணம் எனத் தோழி அறிவிக்கிறாள். தலைவிக்கு இச்செய்தி செயல்வடிவிலும், செவிலித்தாய்க்கு முதல் தகவலாக தோழி உரைப்பதால் இதனைத் தனித்தொடர்பாக எண்ணலாம்.

தலைவன், தலைவியிடம் கூறிய ஆறுதல்

தலைவியிடம் தலைவன், நும் சுற்றத்தார் நும் கையைப் பற்றி எம்கையில் தருதலாகிய நன்மணம் நாம் செய்து கொள்வோம் அது நிகழ்தற்கு இடையே நிகழும் ஒருசில நாட்களில் நீயிர் நெஞ்சுதல் கலங்க வேண்டாம் என்பதனை,

"துணைபுணர் ஏற்றின் எம்மொடு வந்து

துஞ்சா முழுவின் மூதூர் வாயில்

உண்துறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தனன் அதற்கொண்டு"²²

விளக்கி ஊரின் நுழைவாயிலில், நீர் உண்ணும் துறையில் எம்மை நிறுத்தி மீண்டும் போய்விட்டான் என்பதனை இருவர் தம் நேரடித் தொடர்பாக புலவர் கபிலர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

பட்டினப்பாலையில் தலைவனது மனநிலைத் தொடர்பு

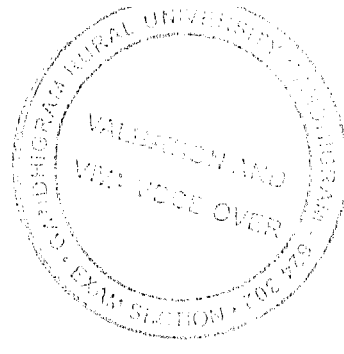
பெரும்பொருள் ஈட்ட வெளியில் செல்ல எண்ணிய தலைவன், தன் பிரிவிற்கு உடன்படாது தன் காதல் மனையானை முன்பு ஆற்றிவித்துப் பின்பு பிரிதல் கருதி, தன் நெஞ்சை நோக்கி,

"முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெற்றினும்

வாரிருங் கூந்தல் வயங்கிழை யொழிய

வாரேன் வொழிய நெஞ்சே"²³

எனச் செலவு அழுங்கித் தன் நெஞ்சிற்குத் தானே கூறியதால் தனித் தொடர்பான உளச் செய்தியாகப் புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

2.4 பத்திரப்பாட்டில் உவமைகள்

திருமுருகாற்றுப்படையில் உவமை

கூற்றுவனை ஒத்த வலியினையும், ஒடுங்கால் காற்றெழுந்தாற் போன்று விரையும் களிற்றுயானை மீது முருகக் கடவுள் காட்சி தந்தார் என்பதனை,

"கூற்றத் தன்ன மாற்றகு மொய்ம்பின்

கால்கிளர்ந் தன்ன வேழமேல் கொண்டு"²⁴

இங்ஙனம் வரிவு, விரைவு போன்ற தன்மையை ஒப்பிட்டும், மேலும்

மகளிர் தழையாடையணிந்து மயிலைக் கண்டாற் போன்ற சாயலை குறிஞ்சி நில மக்கள் பெற்றிருந்தனர் என்பதனை,

"மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிர்ொடு"²⁵

என ஒப்புடைமையுடன் புலவர் நக்கீரர் விளக்குகின்றார்.

பொருநராற்றுப்படையில் உவமைகள்

பொருநராற்றுப்படையில் பாடினியின் உவமைக் காட்சிகள்

பாடினியின் தோற்றத்தைப் புலவர்,

"அறல் போற் கூந்தல் பிறைபோல் திருதுதற்

கொலைவிற் புருவத்துக் கொழுங்கடை மழைக்கண்

இலவிதழ் புரையும் இன்மொழித் துவர்வாய்ப்

பலவுறு முத்திற பழிதீர் வெண்பல்

மயிர்குறை கருவி மாண்கடை யன்ன

பூங்குழை யூசற் பொறைசால் காதின்"²⁶

ஆற்றின் நீரோட்டத்தில் வரி வரியாக அமைந்த நுண்ணிய கருமணல் போன்று கூந்தலும், பிறை போன்ற நுதலினையும், விற்போன்ற புருவத்தினையும், அழகிய கடையினையுடைய குளிர்ந்த கண்ணினையும், இலவ இதழ் போன்ற இன்மொழி பேசும் வாயினையும், முத்துக்கள் போன்ற குற்றந்தீர்ந்த பற்களையும், கத்தரிகையின் குழச்சை ஒத்து, அழகிய மகரக்குழை கிடந்தசையும் காதினை உடையவளாகப் பாடினி காட்சி தந்ததாகப் புலவர் முடத்தாமக் கண்ணியார் நேரடிக் காட்சித் தகவலாக விளக்கியுள்ளார்.

சிறுபாணாற்றுப்படையில் நெய்தல் நில உவமை

சிறுபாணாற்றுப்படையில் நெய்தல் நிலத்தைப் புலவர் இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார்,

"அலைநீர்த் தாழை அன்னம் பூப்பவும்

தலைநாட் செருந்தி தமனிய மருட்டவும்

கடுஞ்சூல் முண்டகம் கதிர்மணி கழலாலவும்

நெடுங்காற் புன்னை நீத்திலம் வைப்பவும்"²⁷

கடற்கரையின்கண் தாழை அன்னம் போன்று மலரா நின்றலும், செருந்தி பொன்போற் பூத்தலானும், கழிமுள்ளி நீலமணி போல் பூத்தலானும், புன்னை மரங்கள் முத்துக்கள் போன்று அரும்பெடுத்தலானும், இங்ஙனம் நெய்தல் நிலக்காட்சியினை உவமைச் செய்தியாக ஒப்பிட்டு விளக்குகிறார்.

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பாணன் நிலை பற்றிய உவமை

வறுமையின் காரணமாகப் பாணன் அலையும் காட்சியினை,

"பழுமரந் தேரும் பறவை போலக்

கல்லென் சுற்றொமாடு கால்கிளர்ந்து திரியும்"²⁸

பழுத்த மரத்தை நாடித் திரியும் பறவை போன்று, அழுகை ஒலியையுடைய சுற்றத்தோடு பயனின்றி ஓடித் திரிந்ததாகப் பாணர்களின் வறுமையைப் பறவையின் பசிப்பிணி நிலையை உவமைச் செய்தியாகப் புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் விளக்குகிறார்.

குறிஞ்சிப்பண்ணும் வண்டுகள் மயக்கமும்

இடையன் ஒருவன் யாழிலே குறிஞ்சிப்பண்ணை விரலாலே தெறித்து எழுப்ப அதனைத் தம் சுற்றத்தின் ஒலியாகக் கருதி வண்டுகள் செவி கொடுத்து கேட்டனவென்பதை,

"லியா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்

பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்"²⁹

இசைக்கும், வண்டின் ஒலிக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் ஒப்பிட்டு ஒலியை உவமைப்படுத்தி புலவர் உருத்திரங்கண்ணனார் ஒலித்தகவலின் மயக்கத்தை விளக்குகின்றார்.

முல்லைப் பாடலில் மாவலி நீரும் மழை நீரும்

மாவலி வார்த்த நீர் தன் கையிலே சென்றளவிலே விண்ணிடத்தே வளர்ந்தவனுமாகிய திருமால் போல, ஒலி முழங்கும் கடலின்கண் நீரைக் குடித்து வலமாக எழுந்து மலைகளிடத்தே தங்கிப் பின்னர் உலகத்தை வளைத்தெழுந்த கடிய செலவினையுடைய முகில் பெரிய மழையைப் பெய்த நிகழ்வினை,

"நீர்செல நிமிர்ந்த மாஅல் போலப்

பாடியிழ் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு

கோடுகொண் டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி

பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுன் மாலை"³⁰

முல்லைப்பாட்டில் உவமை நயத்துடன் ஒப்பிட்டு விளக்குவதுடன் புராணச் செய்தியையும் தருகின்றார்.

பூவும் முத்தும்

கூதிர்காலத்தில் தலைவன் போர்மேற் சென்று விட்டான். பிரிவினை ஆற்றாமல் மனம் வருந்தி தலைவி,

"பூப்போ லுண்கண் புலம்புமுத் துறைப்பக்"³¹

பூப்போலுங் கண்கள் தனித்து விழுகின்ற முத்துப்போலத் துளித்துளியாய் நின்றதாக புலவர் நப்பூதனார் உவமை நயம்பட எடுத்துரைக்கின்றார்.

மதுரைக்காஞ்சியில் போர்ப்படை உவமை

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் படைகள்,

"காலென்னக் கடி துரா அய்

நாடுகெட எரிபரப்"³²

காற்று விரைந்து செல்லுமாறு போல விரைந்து சென்று பகைவர் நாடு கெடும்படி நெருப்பைப் பரப்பித் தலையாலங்கானத்துப்படை விட்டிருந்தது எனவும், எழுமன்னர் படும்படிக் கொன்று, ஏனைப் பகைவர்க்கு அச்சம் தோற்றுவித்து அவர் முரசத்தைக் கைக்கொண்டு மறக்கள வேள்வி செய்த புகழ்மிக்க வேந்தன் என்று புலவர் மாங்குடி மருதனார் நயம்பட காற்றின் வேகத்தையும், பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் படை வேகத்தையும் ஒப்பிட்டு உவமை நயம்பட எடுத்துரைத்துள்ளார். மேலும் மதுரையில் பெண்கள்,

"மயிலிய லோரும் மடமொழி யோரும்"³³

மயிலைப் போன்ற சாயலும், மடப்பமுடைய மொழியினப் பேசுபவராகத் திகழ்ந்தனர்.

பொருளைக் கவரும் வரைவின் மகளிர் உவமை

இளஞ்செல்வர்களின் நெஞ்சம் கலக்கம் அடையும்படி அவருடன் கூடும் கூட்டத்தை நேராகத் துறந்து,

"பழந்தேர் வாழ்க்கைப் பறவை போலக்"³⁴

பழுமரங்களை நாடிச்சென்று அவைகளின் பழங்களையும் கவர்ந்து உண்ணும் பறவைகளைப் போன்று வரைவின் மகளிர், தம்மைக் கண்டோரை வருத்தி, அவர் பொருளைக் கவர்கின்றனர். இங்ஙனம் வரைவின் மகளிரை பறவைக்கும், பழுமரத்தை இளைஞரும் அவர்தம் செல்வத்திற்கு உவமைப்படுத்தி, பரத்தையரின் குணவியல்பை உவமை வாயிலாகப் புலவர் மாங்குடி மருதனார் விளக்குகிறார்.

நெடுநல்வாடையில் ஓவிய உவமை

நெடுநல்வாடையில் ஓவியக்காட்சியினை,

"வில்கிடந் தன்ன கொடிய பல்வயின்

வெள்ளி யன்ன விளங்குஞ் சுதையுரீஇ

மணிகண் டன்ன மாத்திரன் திண்காழ்ச்

செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சுவர்

உருவப் பல்பூ ஒருகொடி வளைஇக்"³⁵

மலைகளைப் போன்று உயர்ந்தவாய், அம்மலைகளைச் சேர்ந்து இந்திரவில் கிடந்தாற்போன்று பன்னிறக் கொடிகள் உடையவாய், வெள்ளியைப் போன்று விளங்கும் சுதை தீட்டப்பட்டனவாய், நீலமணி போன்ற நிறமும் திரட்சியும்

உடையனவாய் செம்பினால் செய்தது போன்று தொழில் திறம் அமைந்த நெடிய சுவரில் அழகிய பல பூக்களை உடைய ஒப்பற்ற பூங்கொடி ஓவியமும் பொறிக்கப்பட்டு இருந்தது என்று உவமை நயம் வாயிலாக ஓவியத் தகவலாக நம் மனக்கண் முன் புலவர் நக்கீரர் காட்டுகின்றார்.

குறிஞ்சிப்பாட்டில் உவமை

செவிலியின் நிலையும், தலைவியின் நிலையும் இருபேருக்குமிடையில் தொழி,

"இகன்மீக் கடவு மிருபெரு வேந்தர்

வினையிடை நின்ற சான்றோர் போல"³⁶

பகைவேந்தராகிய இரண்டு பேரரசர்களுக்கு இடையே நின்று அவரைக் கூட்டுத் தொழிலை மேற்கொண்ட சான்றோர் வருந்துமாறு போல யானும் உங்கள் இருவருக்குமிடையே நின்று, பெரிதும் வருந்துகின்றேன் என்ற மனநிலைத் தகவலாகவும் மேலும்,

"அண்ணல் நெடுங்கோட் டிழிதரு நெண்ணீர்

அவிர்துகில் புரையும் அவ்வென் ளருவித்

தவிர்வில் வேட்கையேந் தண்டா தாடிப்

பளிங்குசொரி வன்ன பாய்கனை குடைவுழி

நளிபடு சிலம்பிற் பாயும் பாடிப்

பொன்னெறி மணியிற் சிறுபுறந் தாழ்ந்தவெம்"³⁷

தலைவனுடைய மலையுச்சியினின்றும், குதியா நின்ற தெளிந்த நீரையுடைய தூய ஆடை போன்ற வெண்மையான அருவியில் மிக்க விருப்பத்தோடு விளையாடி, பளிங்கு போன்ற நீரையுடைய சுனையில் குடைந்தாடி சிலம்பிற் பொன்னில்

பதித்த நீலமணி போல எம் முதுகில் விழுந்து கிடந்த கரிய குழலை நீரைப் பிழிந்து ஈரம் உலர்த்தி சிவந்த கண்ணை உடையவராய்த் திகழ்ந்தனர் என்ற ஓவியத் தகவலாக நம் கண்முன் புலவர் கபிலர் நிறுத்துகிறார்.

பட்டினப்பாலையில் உவமை

சோழநாட்டில் நெல்லை ஏற்றிக் கொண்டு வந்த வலிமை பொருந்திய படகுகள் இலாயத்தில் கட்டப்பட்டு நிற்கின்ற குதிரைகளைப் போல கரையிடத்தில் உள்ள மரங்களில் கட்டப்பட்டிருந்த காட்சியினை,

"நெல்லோடு வந்த வல்வாய்ப் பஃற

பண்ணநிலைப் புரவியின் அணைமுதற் பிணிக்கும்"³⁸

என்றும்,

"நாண்மீன் விராய கோண்மீன் போல

மலர்தலை மன்றத்துப் பலருடன் குழீஇக்"³⁹

நீலநிறமுள்ள வானத்தில் வலமாக எழுந்து சுற்றி வருகின்ற நட்சத்திரங்களோடு கலந்த கிரகங்களைப் போலப் பெரிய இடமான மன்றத்தில் ஒன்று சேர்ந்தனர் என்றும்,

"புலவுமணற் பூங்கானல்

மாமலை யணைந்த கொண்மூப் போலவும்

தாய்முலை தழுவிய குழலி போலவும்"⁴⁰

புலால் நாற்றம் வீசும் மணல் வெளியும், கடற்கரைச் சோலையும் உள்ள அந்த இடத்தில் பெரிய மலையைத் தழுவிய மேகத்தைப் போலவும், தாயின் மார்பைத் தழுவிய குழந்தையைப் போலவும் காட்சி தந்தனவென்றும்,

"காய்சினத்த கதிர்ச்செல்வன்

தேர்பூண்ட மரஅபேரல

வைகல்தோறும் அசைவின்றி

உல்குசெயக் குறைபடாது"⁴¹

சுடுகின்ற கோபத்தையுடைய சூரியனுடைய தேரில் பூட்டப்பட்ட குதிரைகளைப் போல நாள்தோறும் சோம்பல் இல்லாமல் வரி வாங்கும் தொழிலைச் செய்தனர் என்று ஓவியத்துடன் கடமையைச் சித்தரித்துக் காட்டிய தகவலாகப் புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

மலைபடுகடாத்தில் உவமை

நன்னனுடைய நாட்டில் வான் இருண்டு மழை பெய்த பொழுது அவ்வானத்தில் முகில் முழங்கினாற் போன்ற ஓசையையுடைய பண்ணமைந்த மத்தளத்தோடு சிறுபறையும், கஞ்சத்தாளமும் மயிலிறகு சூட்டப் பெற்றதும் யானை பெருமூச்சுவிட்டாற் போன்ற ஓசையுடையதுவுமாகிய நெடுவங்கி என்பதனைப் புலவர் பெருங்குன்றூர் பெருங்கௌசிகனார்,

"கண்ணிடை விடுத்த களிற்றுகிர்த் தூம்பின்

இளிப்பயிர் இமரும் குறும்பரந் தூம்பொடு"⁴²

என்றும்,

"யாமல ணின்றும் வருதும் நீயிரும்

கனிபொழி கானம் கிளையொடு ணீஇய"⁴³

நன்னனை அடைந்தால் நல்ல பயன் பெறுவீர்கள் என்பதை பழத்தை நாடிச் செல்லும் பறவையைப் போன்று பயனடைவீர்கள் என்றும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

கண்ட காட்சியும், உவமைக் கற்பனை நயமும்

நெருப்பைப் போன்ற செங்காந்தளினுடைய பூ மொட்டை, ஊன் என்று கருதி அறியாமல் எடுத்து புன்புறப்பருந்து, ஊன் அல்ல என்பதை அறிந்து, அதனை எறிந்துவிட பாரையெல்லாம் அப்பூ சிதறி மணம் நிகழ்ந்தனவென்பதை,

"தீயி னன்ன ஒன்செங் கரந்தள்

தூவற் கலித்த புதுமுதை ஊன்செத்து

அறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவல்

ஊஉ னன்மையி னுண்ணா துகுத்தென

நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தராய்

வெறிக்களம் கடுக்கும் வியலறை தோறும்

மணஇல் கமழு மரமலைச் சாரல்"⁴⁴

நயம்பட நன்னனது மலை நாட்டில் நடந்த காட்சித் தகவலை திரைப்பட நிகழ்வு போன்று புலவர் பெருங்குன்றூர் பெருங்கௌசிகனார் விளக்குகிறார்.

2.5 புறநானூற்றில் தனிமனிதத் தொடர்பு

புறப்பொருள் பற்றிய நூலான புறநானூறு வீரம், கொடை, புகழ் போன்றவற்றைப் புலவர்கள் பல்வேறு தகவல்களைத் தெரிவித்து உள்ளனர். புறநானூற்றில் ஆளும் மன்னவனை நேரடியாகச் சந்தித்துப் புலவர்கள் பல்வேறு தகவல்களைத் தெரிவித்துள்ளனர். புறநானூற்றில் புலவர் மோசிகீரனார்,

"மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்"⁴⁵

என சங்க காலத்தில் வேந்தனே உயிராகக் கருதப்பட்டான். தனிமனிதத் தொடர்பில் தகவல் பரிமாற்றங்களாக அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் ஆகிய பணிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. புறநானூற்றில் புலவர்கள் வேந்தனிடத்தில்

தகவல்களைத் தெரிவிக்கும்போது பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளனர்.
மன்னன் தன்நிலை திரியாமை

புலவர் முரஞ்சியூர் முடிநாகனார் வேந்தன் சேரமான் பெருஞ்சோற்றுதியஞ்
சேரலாதனின் குண இயல்புகளை எடுத்துரைப்பதாக கீழ்க்கண்ட தொடர்
அமைந்துள்ளது.

"பாஅல் புனிப்பினும் பகலிருளினும்

நாஅல் வேதநெறி திரியினும்

திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி

நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை அடுக்கத்துச்"⁴⁶

என்று தான் தொடர்பு கொண்ட மன்னன் எச்சூழலிலும், நெறிபிறழாதத்
தன்மையை எடுத்து இயம்புதலால் இத்தொடர் அறிவுறுத்தலாகவே
அமைந்துள்ளது.

உலகமே நிலை பிறழ்ந்தாலும் சொல் பிறழா வேந்தன்

வேந்தன் பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதியை
புலவர் இரும்பிடர்த் தலையார்,

"கருங்கை யொள்வாட் பெரும்பெயர் வழுதி

நிலம்பெயரினும் நின்சொற் பெயரல்"⁴⁷

வழுதியின் குடிப்பிறப்பும், மனையின் மாண்பும், கொடைப்புகழும் எடுத்தோதிப்
பாராட்டி நிலம் பெயரினும் நின் சொற்பெயராமை வேண்டும் என்பதனை
அறிவுறுத்துகின்றார்.

ஊன்பொதி பசங்குடையார், சோழன் இளஞ்சேட் சென்னியினைத் தொடர்பு
கொள்ளல்

ஊன்பொதி பசங்குடையார், சோழன் இளஞ்சேட் சென்னியைச் சந்தித்து,

"வருநர்க்கு வரையா வசையில் வாழ்க்கை

மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர்

மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்பு"⁴⁸

வந்த விருந்தினர்க்கு மிகுதி குறைபடாமல் வழங்கும் இளஞ்சேட் சென்னியின்
இயல்பினை எடுத்துரைத்ததோடு மட்டுமல்லாது,

"செய்திரங் காலினைச் சேண்விளங் கும்புகழ்

நெய்தலங் கான நெடியோய்

எய்தவந் தனம்மா மேத்துகம் பலவே"⁴⁹

ஒன்றைச் செய்து பின் அதற்காக வருந்தாது எதனையுமே செம்மையாக
முடிக்கும் ஆற்றலுடை இளஞ்சேட் சென்னியின் வினைத் திட்டத்தை
புகழ்ந்துரைத்து மன்னனது இயல்பினை எடுத்துரைத்தலால் இத்தொடர்பு
அறிவித்தல் ஆயிற்று.

சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் இயல்பினைப் பற்றிக் கபிலர் கூறியது

அரசனது கை வலிய இயல்பு உடையது என்றும், புலவரது கையோ
மென்மையானது என்பதனை,

"பிறிதுதொழி லறியா வாகலி னன்றும்

மெல்லிய பெரும தாமே நல்லவர்க்

காரணங் காகிய மார்பிற் பெருநர்க்

கிருநிலத் தன்ன நோன்மைச்

செருமிகு சேளநிற் பாடுநர் கையே"⁵⁰

நின்னைப் பாடும் யானோ ஊனும் கறியும், துவையும் சோறும் எடுத்து உண்பதைத் தவிர வேறு ஏதும் செய்வது அறியோம், அதனாலேயே எம் போன்றோர் கைகள் மென்மையாக உள்ளது. நீயோ, போரில் மிகுந்த ஆற்றல் காட்டுதலால் வலிமை உடையது என்று பொதுவான இயல்பினை எடுத்துரைத்தலால் இத்தொடர்பு அறிவித்தல் ஆயிற்று.

**சேரமான் கருவூரேறிய ஓள்வாட் கோப்பொருஞ்சேரலிரும்பொறைக்கு
நரிவெருஉத்தலையார் கூறிய அறிவுரை**

பெரும், நீ கானக நாடனாதலால் உமக்குச் செல்வக் குறைவேதுமில்லை. ஆதலால் நீ நிரயங் கொள்ளும் சிற்றினத்தைச் சேராது, நாட்டினைக் குழவி வளர்ப்பாரைப் போலப் பாதுகாப்பாயாக என அறிவுறுத்துகின்றார்.

"அருளும் அன்பும் நீக்கி நீங்கா

நீரயங் கொள்பவரோ டொன்றாது காவல்

குழவி கொள்பவரின் ஓம்புமதி

அளிதோ தானேயது பெறவருங் குரைத்தே"⁵¹

எனவே இத்தொடர்பு அறிவுறுத்தலாயிற்று.

**சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுக்கு வெள்ளைக்குடி நாகனாரின்
அறிவுறுத்தல்**

முரசு முழங்குதானைகளோடு, வெற்றியுடன் ஆள்பவர்கள் மூவேந்தர். அவர்களுள் அரசு என்று சிறப்பிக்கப்படுவது உம்முடைய அரசேயாகும். இந்நிலையில்,

"பகடுபுறந் தருநர் பார மோம்பிக்

குடிபுறந் தருகுவை யாயினின்

அடிபுறந் தருகுவ ரடங்கா தோரே"⁵²

உழவர் குடியினை முதன்மையாகப் பாதுகாத்து, அதனால் ஏனைக் குடியினரையும் பசியின்றி நீ காப்பாயானால், ஆணைக்கு அடங்காதவர் கூட, நின் அடியினைப் பணிந்து உம்மைப் போற்றுவர் என அறிவுறுத்தல் தொடர்பாயிற்று.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுக்கு ஆலூர்மூலங்கிழாரின் அறிவுறுத்தல்

நீ இன்சொல்லும், எளிய காட்சியும் உடையனதால் வேண்டும். யாங்கள் நின்னை இகழ்வோர் தலைமடங்கவும், புகழ்வோர் பொலிவுற்றுத் திகழவும் இன்று காண்பது போல் என்றும் கண்டு பாடிப் பரவுவோம் என்பதனை,

"இன்று கண்டாங்குக் காண்குவ மென்றும்

இன்சொலெண் பதத்தை யாகுமதி பெறும

ஒருபிடி படியுஞ் சீறிடம்

எழுகளிறு புரக்கு நாடுகிழ லோயே"⁵³

எந்நாளும் இன்மொழி பேசுவனாகவும், காண்பதற்கு எளிய செவ்வி உடையவனவாகவும் நீ விளங்குவாயாக என அறிவுறுத்தல் தொடர்பாயிற்று.

பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனுக்கு மருதனிளநாகனாரின் அறிவுறுத்தல்

ஆலூர் மூலங்கிழாரும், வடமவண்ணக்கன்பேரிச்சாத்தனாரும் தனித் தனியே காணச் சென்றபோது, அவர்கட்கு பரிசில் தர நீட்டித்தபோது,

"நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரு நெஞ்சுடைய புகன்மறவரும் என

நான்குடன் மாண்ட தாயினு மாண்ட

அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்

அதனால், நமரெனக் கோல்கோ டாது

பிறரெனக் குணங்கொல் லாது"⁵⁴

கொடி பறக்கும் தேரும், அஞ்சாத போர் மறவரும் உமக்குப் பெருமை தருவனவே என்றாலும், அறநெறியே முதலாக உடையதே அரசனின் சிறப்பாகும். அதனால் 'நம்மவர்' என அறம் கோணாது, 'அயலார்' என அவர் நற்குணங்களை வெறுத்து அவரைக் கொல்லாது, இல்லாதவர்க்கு இரங்கி அவர் துயரினைத் தீர்ப்பாயாக எனக் கூறுதலால் அறிவுறுத்தல் தொடர்பாயிற்று.

இனஒற்றுமையை அறிவுறுத்திய கோலூர்கிழார்

ஒரு குடியில் பிறந்த நலங்கிள்ளி, நெடுங்கிள்ளி என்ற இருவரும் சண்டையிட்டுக் கொள்ளும்பொழுது, அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டிக் கோலூர்கிழார்,

"ஒருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே

இருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே, அதனாற்

குடிப்பொரு ளன்றுதுஞ் செய்தி கொடித்தேர்

நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு

மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமில் விகலே"⁵⁵

என்று சந்து செய்வித்து, போரில் யாரேனும் ஒருவர் தோற்பது அல்லது ஒருவர் வெல்வது இயல்பாகும். ஆனால் ஒரு குடியில் பிறந்த நீவிர் யார் தோற்றாலும் அது உம் குடிக்கே இழுக்காகும். மற்றவர்களுக்கு இச்செயல் நகைப்புக்குரியதாகும். எனவே ஒருகுடியில் பிறந்த சகோதரர்கள் இனஒற்றுமை காக்க வேண்டும் என அறிவுறுத்துகின்ற தொடர்பாகவே அமைந்துள்ளது.

ஒளவையார் தொண்டைமானிடம் தூது செல்லுதல்

அதியமான் நெடுமானஞ்சி தனது படை வலிமையைத் தொண்டைமானிடத்து எடுத்து உரைக்க ஒளவையாரைத் தூதாக அனுப்புகிறார்.

ஒளவையாரும் தொண்டைமானிடம் குறிப்பாகப் பேசி அதியனின் படை வலிமையைப் புலப்படுத்தும் தொடர்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

"இவ்வே, பீலி யணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்டிர ணோன்காழ் திருத்திரெய் யணிந்து
கடியுடை வியனக ரவ்வே யவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுகுதி சிதைந்து
கொற்றறுறைக் குற்றில மாதே" ⁵⁶

எனக்கூறி நாளும் போர் செய்யும் பயிற்சி பெறும் அதியனிடம், படைக்கலன்கள் வைத்து அழகு பார்க்கும் நீ, வெற்றி பெற இயலாது என எடுத்துரைத்து படைவலிமையை கூறுவது அறிவித்தல் நிகழ்வாகவும், தொண்டைமான் படையினை இகழ்ந்து போரைக் கைவிடுமாறு கூறுவது அறிவுறுத்தல் தொடராகவும் அமைந்துள்ளது.

புறநானூற்றில் காணும் நேர்முகத் தொடர்கள்

சோழன் நலங்கிள்ளியின் வள்ளன்மையை கோலூர்கிழார் வியந்து,

"மாட மதுரையுந் தருகுவ ினல்லாம்" ⁵⁷

மதுரையும் தருவான் என்றும்,

சோழன் நெடுங்கிள்ளி, நலங்கிள்ளி இருவர் மாறி மாறி போர் புரிந்தபோது அதனைத் தடுத்திட வேண்டி கோலூர்கிழார்

"குடிப்பொரு ளன்றுதுஞ் செய்தி கொடித்தேர்" ⁵⁸

என அறிவுறுத்தியதுவும்,

நன்மாறனைப் புலவர் நக்கீரனார்,

"அரியவு முளவோ நினைக்கே யதனால்"⁵⁹

எவ்விடத்தும் அரியனவும் உள்ள நினக்கு என்பதுவும், சேரமான்
கோக்கோதையிடம் வினா எழுப்புகின்றார் புலவர் பொய்கையார்,

"யாங்கன மொழிகே லோங்குவாட் கோதையைப்"⁶⁰

(யாங்கனம்) எவ்வாறு சொல்வேன்? என்பதுவும்,

சோழன் நலங்கிள்ளியை கோலூர்கிழார் காண்கிறார். அப்போது பாணன்
கூறுவதுபோன்று,

"தீங்கெவன் செய்தியோ பாண"⁶¹

என வினாவுகின்றார்.

கண்டிரக்கோப்பெருநற்கிள்ளி தோட்டி மலைக்குரியவன் என்பதை புலவர்
வன்பரணர் வேறு ஒருவரிடம் வினாவெழுப்பி, பதிலுரைக்கின்ற செய்தியினை,

"எந்நா டோலென நாடுஞ் சொல்லான்

யாரீ ரோலெனப் பேருஞ் சொல்லான்"⁶²

ஏதும் சொல்லாமல் சென்றுவிட்டான் என்கின்றார்.

ஒரே நிகழ்ச்சியைக் குறித்து ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வினாக்களை எழுப்பி
தகவல் பெற முயற்சிக்கின்றனர்.

மன்னன் வல்வில் ஓரியை புலவர் வன்பரணர்,

"சார லருவிப் பயமலைக் கிழவன்

ஓரீ கொல்லோ வல்லன் கொல்லோ"⁶³

என ஐயமாக வினாவுதலும்,

பசிப்பிணி மருத்துவன் இயல்பை மன்னன் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய
கிள்ளிவளவன் மிகைபட,

"பசிப்பிணி மருத்துவ னில்லம்

அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமி னெமக்கே"⁶⁴

பசிப்பிணி நீக்கும் பண்ணனது இல்லம் எங்கு உள்ளது என்று வினாவுகின்றனர்.

தகுந்த பரிசில்களை நன்மாறன் வழங்குவான் என்பதனைப் புலவர்
பேரிச்சாத்தனார்,

"அடிநீழற்பழகிய வடியுறை

கடுமான் மாற மறவா தீமே"⁶⁵

விளக்கி, நீ செய்த செயலை மறவாதிருப்போம் என்று உரைக்கின்றார்.

செய்தி, பண்பு, விருப்பம் போன்றவைகளுக்கு நேரடிப் பதிலாக புலவர்
நெட்டிமையார், மன்னன் முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை,

"அறத்தாறு நுலலும் பூட்கை"⁶⁶

அறவழியில் நடப்பவன் என்றும்,

சோழன் நலங்கிள்ளியைப் பற்றி புலவர் கோலூர்கிழார்,

"சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்

அறத்து வழிப்படுஉந் தோற்றம் போல"⁶⁷

அறப்பண்பினை வலியுறுத்தலும்,

கொண்கானங்கிழானைப் பற்றி புலவர் மோசிகீரனார்,

"நல்கினு நல்கா யாயினும் வெல்போர்

எறிபடைக் கோடா வாண்மை யறுவைத்"⁶⁸

படைக்கலத்து புறத்து ஓடா ஆண்மையாளன் என்றும்,

ஈர்ந்தூர் கிழான் தோயன் மாறனை புலவர் மதுரைக் குமரனார்,

"இல்லை மறுக்குஞ் சிறுமையு மிலனே"⁶⁹

நாள்தோறும் கொடுக்கும் பெருஞ்செல்வமுடையவன், இல்லை என்று உரைப்பதில்லை என்றும், போர்க்களம் கண்ட மறவன், அக்களத்தின் கண்ணே இறத்தலிலும் சிறந்தது வேறு ஒன்றுமில்லை எனக் கருதுவது அவனது பண்பே என்பதனை,

"நெஞ்சற வீழ்ந்த புரைமை யோனே"⁷⁰

என்று புலவர் மதுரை வேளாசான் பாடுகின்றார்.

மன்னன் சோழன் நலங்கிள்ளியைப் பற்றி புலவர் கோலூர்கிழார்,

"உலகுகாக்கு முயர்கொள்கைக்

கேட்டோ னெந்தை"⁷¹

உலகைக் காக்கும் உயர்கொள்கை உடையவன் எம் தலைவன் என உரைப்பது போன்ற தனிப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் விருப்பம், பண்பு போன்ற அனைத்தும் மன்னனுக்கும், புலவனுக்கும் மாறுபடுவதாலும், தனித்தனி தகவலாக உள்ளதால் இனம் சார்ந்த தனித்தொடர்பு எனலாம்.

2.6 புறநானூற்றில் உவமைகள்

சங்க கால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை நடத்தினார்கள். புலவர்கள் வறுமை நீங்க வள்ளலையும், மன்னர்களையும் நாடிச் செல்லும்போது பல்வேறு நிகழ்வுகளைக் காணும்போது பிறகாட்சிகளுடன் ஒப்பிட்டு உவகையடைந்து புதியன புகுத்தினர். அதன்வழியாகத் தகவல்களின் திறம் மேம்பாடடைந்து எளிமையாகிப் பிறர் அறியும்வண்ணம் சென்று அடைகின்றது.

குழவி

தாயில்லாக் குழவி பசியால் ஓயாது அழுது ஓலமிடுவதைப் போன்று
வெற்றி வேந்தரைப் பகைத்தவர் நாடும் துயரம் அடைந்து புலம்பும் என்பதனை,

"தாயின் தூவாக் குழவி போல

ஓவாது கூஉநின் உடற்றியோர் நாடே"⁷²

என்று புலவர் பரணர் பாடுகின்றார்.

பசியறிந்து குழந்தைக்கு தாய் பாலூட்டுவதைப் போன்று அரசனும்
நாட்டைப் பேண வேண்டும் என்றும், அதுவே பெறுதற்கரிய செயல் என்பதனை,

"நீரயங் கொள்பவரோ டொன்றாது காவல்

குழவி கொள்பவரின் ஓம்புமதி

அளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே"⁷³

புலவர் நரிவெருஉத்தலையார் விளக்குகின்றார்.

படையின் சிறப்பு

ஆழ்கடலின் நடுவே காற்றால் அலைக்கழிக்கப்பட்ட மரக்கலம் நீரைக்
கிழித்துச் செல்வது போன்று பகைவர் படைநடுவே களிறுகள் ஊடறுத்துச்
செல்கின்றன என்பதனை,

"நளிகட லிருங்குட்டத்து

வளிபுடைத்த கலம்போலக்

களிறுசென்று களனகற்றவும்"⁷⁴

அழகுறப் புலவர் மாங்குடி மருதனார், பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச்
செருவென்ற நெடுஞ்செழியனது களிற்றுப் படையினைச் சிறப்பிக்கின்றார்.

புலியும் பகைவர் நிலையும்

புலிபடுத்து இருக்கும் இடத்தை நோக்கி, இடையன் வலிய ஆட்டு மந்தைகளை நேரே ஓட்டிச் சென்றாற் போன்று தலைவன் ஊரினுள் புக முயன்ற பகைவர் தம் படையும் அழியும் என்பதனை,

"மரசு ணுடுக்கை மடிவா யிடையன்

சிறுதலை யாயமொடு குறுகல் செல்லாப்

புலிதுஞ்ச வியன்புலத் தற்றே

வலிதுஞ்ச தடக்கை யவனுடை நாடே"⁷⁵

இங்ஙனம் சேரமான் குட்டுவன் கோதையைப் பற்றி புலவர் மதுரைக் குமரனார் பாடுகின்றார்.

புலி ஓரிடத்தில் அயர்ந்து தூங்குகின்றது. அங்கு சென்ற குருடன் ஒருவன் தூங்கும் புலியின் மேல் இடறி விழுகின்றான். அவன் பிழைத்துப் போதல் அரிது என்பதனை தன் ஆற்றலாக சோழன் நலங்கிள்ளி,

"றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல

உய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரீதே மைந்துடைத்"⁷⁶

என விளக்குகின்றார்.

குதிரையின் வேகம்

காற்றின் செயலே விரைவாக வீசுவதாகும். அதனையே தோற்கச் செய்கின்ற தாம் குதிரையின் வேகம். குதிரையின் விரைவுத் தன்மைக்குக் காற்றையே உவமையாகக் கூறுகின்றார்கள் புலவர்கள்,

"காலியற் புரவி யாலு மாங்கண்"⁷⁷

"வளிநடந் தன்ன வரச்செல வுளியொடு"⁷⁸

"வளிதொழி லொழிக்கும் வண்பரிப் புரவி"⁷⁹

"லெவ்விசைப் புரவி லீசுவளி யாக"⁸⁰

ஆலூர் மூலங்கிழார், கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார், அரிசில் கிழார், பரணர் ஆகியோர்கள் எடுத்தோதுகின்றனர்.

ஆடை

சிதைந்து போன ஆடையைக் கண்ட வன்பரணர்,

"கூதிர்ப் பருந்தி னருஞ்சிற கன்ன

பாறிய சிதாரேன் பலவுமுதற் பபருந்தித்"⁸¹

கூதிர் காலத்துப் பருந்தின் சிறகைப் போன்று உள்ளதாக உவமிக்கிறார்.

கிணற்று நீரில் படர்ந்துள்ள பாகியின் வேரையும், துணியின் தன்மையை நோக்கிய ஒளவையாருக்குக் கந்தல் துணி நினைவிற்கு வரவே அதனையே உவமையாக்குகின்றார்.

"முதுநீர் பாசியன்ன வுடை"⁸²

என்றும், புத்தாடை கண்ட ஒளவையாருக்கு உடனே அன்றலர்ந்த பகன்றை மலர் நினைவிற்கு வர,

"திருமல ரன்ன புதுமடிக் கொளீஇ"⁸³

என உவமையாக்குகிறார்.

கிழிந்து நைந்துபோன ஆடை பாம்பின் நாக்கு மேலும், கீழுமாகப் பிளவுபட்டுள்ளது போன்று உள்ளதாம். இதனை,

"ஈன்ற வரவி னரவுருக் கடுக்குமென்

தொன்றுபடு சிதாஅர்"⁸⁴

என்று புலவர் நல்லிறையனார் பாடுகின்றார்.

பூவேலைகள் செய்யப் பெற்ற மெல்லிய ஆடை பாம்புத் தோல் போன்று
தோன்றவே,

"பாம்புரித் தன்ன வரன்பூங் கலிங்கமொடு"⁸⁵

அக்காட்சியே புலவர் எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனாருக்கு உவமையாகி
விட்டது.

2.7 பதிற்றுப்பத்தில் தனிமனிதத் தொடர்பு

அறிவுறுத்தும் தனிமனிதத் தொடர்பு

அரசமாதேவி, இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் பிரிவைத்
தாங்கமாட்டாதவளாய் துயர்நிலையில் உள்ளாள். போர்ப் பாசறையைத் தவிர்த்திட
வேண்டிப் புலவர் குமட்டூர் கண்ணனார்,

"ஆறிய கற்பி னடங்கிய சாயல்

ஊடினு மினிய கூறு மின்னகை

அமிர்துபொதி துவர்வா யமர்த்த நோக்கிற்

சுடர்நுத லசைநடை யுள்ளலு முரியள்

பாய லுய்யுமோ தேன்ற றாவின்று"⁸⁶

அறக்கற்புடையவளும், அடக்கத்துடன் கூடிய பெண்மையைக்
கொண்டவளும், ஊடிச் சினந்த காலத்தில் இனிய சொற்களைப் பேசியும்,
இனிதான மார்பினையும், சிவந்த வாயினையுமுடையவளும், ஒளிவீசும்

நெற்றியைப் பெற்ற நின்தேவி, துயர் தாங்காது நின்னையே நினைந்து வருந்துகிறாள் என்பதனைப் புலவர் குமட்டூர் கண்ணனார் எடுத்தோதி போர்ப்பாசறை தவிர்க்கவும், சேரமாதேவியின் தனித்துயர் களைய அறிவுறுத்தலால் தனித் தொடர்பாயிற்று. அதோடு மட்டுமல்லாது புலவர்,

"கனவினு ஞ்றையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய

நாணுமலி யாக்கை வரணுத லரிவைத்"⁸⁷

இரவின்கண் அரிதாகப் பெறுகின்ற துயிலிடத்துக் கனவினுள் தான் நின்னைக் காணப்பெற்றதால் அந்தச் சின்னஞ்சிறு மகிழ்ச்சியால் மட்டுமே உயிரைத் தாங்கி வாழ்வதாக சேரமாதேவியின் வாழ்வியல் நிலையினை எடுத்துரைத்தலால் தனிமானுடத் தொடர்பு எனலாம்.

அரசன் தவிர்க்க வேண்டியவைகள்

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனது ஆட்சியைக் கூறும்போது,

"சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்

அச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை

தெறல் கடுமையொடு பிறவு மில்வுலகத்

தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடையாகுந்"⁸⁸

இவ்வுலகத்தே, அறந்தெரிந்து செலுத்துவதற்கு உரியதான அரசனது ஆணைச் சக்கரத்திற்கு அளவு கடந்த சினமும், அளவற்ற காமமும், பகைவர்க்கு அஞ்சுதலும், பொய் சொல்லுதலும், அன்பு மிக உடையவராக இருத்தலும், குற்றவாளியை மிகவும் கடுமையாகத் தண்டித்தலும் இவை போன்ற பிறவும் தடைக்கற்கள் என்று புலவர் பாலைக் கௌதமனார் அறிவுறுத்துகின்றார்.

படைகளைப் பேணினால் வெற்றி

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் படையழிவு உண்டாகாதவாறு
பேணிக்காத்ததால் வெற்றி கிட்டியது என்பதனை,

"புரைசான் மைந்தநீ யோம்பன் மரேறே

உரைசான் றனவாற் பெருமையின் வென்றி"⁸⁹

புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

பிறருக்காக வாழ்தலை வலியுறுத்தல்

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் பிறருக்காக வாழ்பவன் என்பதனை,

"நன்றுபெரி துடையையா னீயே"⁹⁰

என்றும்,

"பிறர்க்கென வாழ்தீ யாகன் மரேறே"⁹¹

என்று பிறருக்காகவே வாழ வேண்டுமென புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்
அறிவுறுத்தலை விளக்குதலால் தனித் தொடர்பு எனலாம்.

பிறருக்குக் கொடுத்தலே வாழ்வு

கடல்பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் புலவர் பரணர்,

"பெரிய வாயினும் அமர்கடந்து பெற்ற

அரிய வென்னா தேரம்பாது வீசிக்"⁹²

கிடைத்த அரிய பொருளை தனக்கெனக் கொள்ளாது பிறருக்கு வழங்கியதுவும்,

"வணங்கிய சாயல் வணங்கா வண்ணை"⁹³

ஆன்றோர்க்கு வணங்கிய மென்மையினையும், பகைவர்க்கு வணங்கியறியாத ஆண்மையினையும் போன்ற உயர் கொள்கைகளை எடுத்துரைத்து வலியுறுத்தலால் தனித்தொடர்பு எனலாம்.

காக்கைப் பாடினியார், நச்செள்ளையார் வலியுறுத்தும் கொள்கைகள்

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

"இரவலர் புன்கண் தீர நாடொறும்

உரைசா னன்கலம் வரைவில வீசு"⁹⁴

வறுமை என வந்தோர்க்கு தன் அணிகலன்கள் என்று பாராது அவர்கள் வறுமையை ஒளித்ததுவும்,

"இரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக

உலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்

வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்"⁹⁵

இரத்தலையே வாழ்வியலாகக் கொண்ட மக்களின் குடிவாழ்க்கை செல்வத்தால் மேம்பட, உவகைக் காத்துப் பேணிய மேம்பட்ட கல்வியறிவின் வில்வீரனின் மெய்ம்மறைகள் அவசியம் என்பதனை மன்னன் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனுக்கு வலியுறுத்தலால் இதனைத் தனிமனிதத் தொடர்பு எனலாம்.

கபிலர் காட்டும் மன்னன் மேற்கொள்ள வேண்டிய இயல்புகள்

செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன்,

"வணங்குசிலை பொருத நின் மணங்கம முகலம்

மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே

நிலந்திரும் பெயருங் காலை யாயினும்

கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே"⁹⁶

மனம் கமழ்கின்ற பரந்த நின் மார்பினை, உன் உரிமை மகளிர்க்கல்லாது பிறருக்கு விரித்துக் காட்டுவதனை நீ அறிந்திடவில்லை. நிலங்கள் தத்தம் இயல்பினைத் திரிந்தாலும், வறட்சிக் காலமேயானாலும் சொல்லிய சொல்லினைப் பொய்யாக்காமல் சொன்னபடியே நடப்பவன் என்ற உயரிய சான்றான்மையை எடுத்துரைத்தலாலும், அறிவுறுத்தலாலும் இதனை தனித்தொடர்பு எனலாம்.

2.8 பதிற்றுப்பத்தில் உவமைகள்

சேர அரசர்களின் புகழ்பாடும் பத்துப்பத்து பாடல்களின் தொகுப்பே பதிற்றுப்பத்து ஆகும். செந்தமிழ் சேரர்களின் புகழ்பாடும் பதிற்றுப்பத்தில் ஆங்காங்கே உவமைகள் கையாளப்பட்டு தகவல் தொடர்பியலை எளிமைப்படுத்தி பொருள் விளங்கச் செய்வதைக் காணலாம்.

சிங்கமும் மன்னனும்

காட்டில் இரை தேடித் திரியும் விலங்கினங்கள் சிங்கத்தைக் கண்டவுடன் பிற விலங்கினங்கள் அச்சம் கொண்டு நடுங்கி அலமரும், அதனைப் போலவே இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைப் பகைத்த வேற்றரசர்களும் அஞ்சி நடுங்கினர் என்பதனை,

”அரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்

தோடுகொ ளீனாரை நெஞ்சதீர்ந் தாங்கு

முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசதுயி லீயாது

மாதிரம் பணிக்கு மறம்லீங்கு பல்புகழ்”⁹⁷

என சிங்க நிகர் மன்னனாக எடுத்துரைத்து வேற்று நாட்டுப் பகைவர் உள்ளத்தில் உள்ள அச்சத்தினை எடுத்துரைக்கும் உளத் தகவலாகப் (Psychological Information) புலவர் குமட்டுர்க் கண்ணனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

முருகப்பெருமானும் செல்கெழுக்குட்டுவனும்

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக் கௌதமனார் முருகப் பெருமானோடு ஒப்பிட்டுப் பாடுகின்றார். பகைவர் நாடுகள் செல்வக் களிப்பை இழந்தனவென்றும், திருந்திய தொழிலையுடைய படைமறவர்கள் வெகுண்டு எழுந்து பொருதழித்த நிகழ்வினை முருகப் பெருமான் வெகுண்டு எழுந்ததற்கு இணையாகப் புலவர்,

"காடுறு கடுநெறி யாக மன்னிய

முருகுடன்று கறுத்த கலியழி முதூர்

உரும்பில் கூற்றத் தன்னநீன்

திருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாதே"⁹⁸

என எடுத்தோதுகின்றார். அழிதலை ஒப்பிட்டுக் கூறும் ஒப்பிட்டுத் தகவலாகவே உள்ளது.

போர்ப்படையும் ஒப்புமையும்

செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனின் படைகள்,

"மலையுறழ் யானை வரன்றோய் வெல்கொடி

வரையிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்

கடல்போ ரானைக் கடுங்குரன் முரசம்

காலுறு கடலிற் கடிய வுரற"⁹⁹

மலையொத்த யானையின் மீதுள்ள வானைத் தடவுவது போல விளங்கும் வெற்றிக் கொடிகள், மலைமீதினின்றும் வீழ்கின்ற அருவிகளைப் போல இடந்தோறும் விளங்கி அசைந்தபடி இருக்கும். கடலைப்போல ஆர்த்தெழும் தானைப் பெருக்கத்தின் கடுங்குரலை எழுப்பும் போர் முரசங்கள், காற்றினால்

தாக்கப் பெற்ற கடலினது அலையொலியைப் போன்று கடுமையாக ஒலிக்கும் என்று படையின் சிறப்பினைப் புலவர் கபிலர் சிறப்பிக்கின்றார்.

செங்குளவியும் மறவரும்

பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையின் மறவர் படையின் சிறப்பைப் பற்றி,

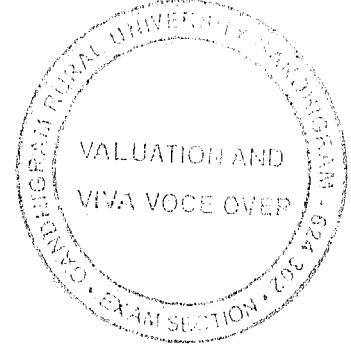
"பருஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் தெல்லின்

அம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்

கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சம்

செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துணை மகாஅரின்

அலந்தனர் பெருமறின் னுடற்றி யோரே"¹⁰⁰

செந்நெல்லின் அம்பாரக் குவியலைப் போலக் கடுமையாகக் கொட்டும் இயல்பினையுடைய செங்குளவிக் கூட்டத்தைக் கலைத்த இளஞ்சிறுவர்களை வெருட்டி வெருட்டிக் கொட்டப்பட்டுத் துன்புற்றாற் போல, நின்னோடு மாறுபட்டு நின்னைச் சினங்கொள்ளச் செய்த பகைவர்கள், நின் மறவராலே தாக்கப் பெற்றுத் துன்புறுவர் என்று புலவர் அரிசில் கிழார் மன்னனை ஒப்புமையோடு தூண்டினால் ஏற்படும் விளைவுச் செய்திகளை விளக்குகின்றார்.

மின்னலும் அணிகலனும்

இளஞ்சேரல் இரும்பொறை நாட்டில் ஆய மகளிர்,

"மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத்"¹⁰¹

மின்னல் ஒளியுமிழ்ந்தாற்போல ஒளிபரப்பும் அணிகலங்களைப் பூண்டவர் ஆயமகளிர் என ஒளிக்கு ஒப்பிட்டு அணிகலனின் தர இயல்பு தன்மையின் தகவலைப் புலவர் பெருங்குன்றூர்கிழார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

தண்ணுமை ஒலியும் இடி முழக்க ஒலியும்

வயல்களில் உழுகின்ற உழவர்கள் தண்ணுமைப் பறையை முழக்கினார்கள்.
அம் முழக்கத்தினை மழை மேகத்தின் இடி முழக்கமெனக் கருதி,

"கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற்

பழன மஞ்ஞை மழைசைத் தாலும்"¹⁰²

மயில்கள் ஆடத் தொடங்கியதாக ஒலிமுழக்கத் தகவலை வேறுபடுத்தி
மயங்குநிலையினைப் புலவர் பெருங்குன்றூர் கிழார் விளக்குகின்றார்.

2.9 பரிபாடலில் தனிமனிதத் தொடர்பு

'பரிபாடல்' என்னும் பாவினத்தால் ஆகிய பாக்களின் தொகுதிகளை
உள்ளடக்கியது. அகமும், புறமும் அழகுற அமைந்த உலகவழக்கினைக் கூறும்
பாடலேயாகும். மதுரையையும் மதுரையைச் சார்ந்த வையை, திருப்பரங்குன்றம்,
திருமாலிருங்குன்றம் ஆகியவற்றின் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கின்றது.

ஆற்றுப்படுத்தும் தலைவனின் தனித்தொடர்பு

தலைவன் மீது ஐயம் கொண்டாள் தலைவி. அப்போது உடனிருந்த
தலைவனை நோக்கி தலைவி பின்வருமாறு உரைக்கின்றாள். கெடாத விருந்தாகத்
திகழும் புதியவளான பரத்தையருக்குத் தழையினைக் கொய்தவனே!
அத்தளிர்ந்தாம் நீ கொணர்ந்துள்ள இவை என்பதனை நீயும் அறிந்தவன்
அல்லவா? என்று கூறி, அத் தழையை ஏற்க மறுத்து ஒதுக்கினாள் தலைவி.
தலைவனோ பணிமொழி பேசியும், தளர்ந்தானைப் போலக் காட்டியும்,
தலைவியிடத்துத் தன்பால் இரக்கத்தை உண்டாக்க முயல்கிறான். அதனையும்
கண்டாள் தலைவி. பணிமொழி பேசியும், தளர்ந்தானைப் போலக் காட்டியும்

நடிக்கும் பண்பாளரே! முன்னெல்லாம் நீயும் எனக்குத் தழை கொண்டாந்தாய், அது பசுமையுடன் சிறப்பாக இருந்தது. ஆனால் இப்போதோ பசுமையின்றித் துவண்டு இருக்கின்றது. இதனைக் காண்பாயாக என்கிறாள். இதனையே,

"விளியா விருந்து விழுவார்க்குக் கொய்தோய்

தளிர்றிந்தாய் தாமலை

பணிபசி பண்பன் டெல்லா நனியுருவத்

தென்னோ துவள்கண்ட

எய்துங் களவினி நின்மார்பிற் றார்வாடக்

கொய்ததும் வாயாளோ கொய்தழை கைபற்றிச்

செய்தது வாயாளோ செப்பு;

புனைபுணை யேறத் தாழ்த்ததை தளிரிவை

நீரிற் றுவண்ட சேள்குன்றங் காமர்"¹⁰³

இங்ஙனம் தலைவன், தலைவியின் நேரடி உரையாடலை புலவர் நல்லந்துவனார் விளக்குகின்றார்.

அறிவுறுத்தும் தொடர்பு

தலைவிக்குத் திடுமென தலைவன்பாற் சினம் உண்டாயிற்று. அவன் நின்னைப் பிரியேன் என்று கூறிப் பிரியத் தொடங்கும்போது, அவள் ஊடிச் சீறுகின்றாள். அப்போது, நீ தான் மிகவும் ஏதிலரான பரத்தையரின் இன்பத்தை நுகர்ந்து வந்தாயாதலின், அவர் உடலின் நறு நாற்றத்தை நீயும் நாறுபவனாகத் திகழ்கின்றாய்! காலையில் வீட்டை விட்டுப் போகும் நீ, மாலையில் தான் மீண்டும் நீ வருகின்றாய். இடைப்பட்ட நேரத்தே, அவ்விடத்துச் சேரிக்கண் உள்ளாரான குளிர்ந்தாமரை மலர்தோறும் கண்களை உடையவரான

பரத்தையோடுங் கூடிக் களியாட்டம் அயர்கின்றாய்! ஒள்ளிய மலர்கள் விளங்கும்
மாலை நேரத்திற்கு மாலை நேரமாக மட்டுமே என்பால் வருகின்றாய். ஆகவே,
பரங்குன்றத்தை குறித்துப் பொய்யாணையிடும் நின் செயலைச் செய்யாது
நிறுத்துக என்கிறாள் தலைவி. இக்காட்சியினை,

"இனிமன்னு மேதிலர் நாறுதி யாண்டுப்

பனிமலர்க் கண்ணாரோ டாட நகைமலர்

மாவைக்கு மாவை வருஉம் வரைகுணில்

காவைப்போய் மாவை வரவு"¹⁰⁴

இங்ஙனம் புலவர் நல்லந்துவனார் தலைவனுக்குத் தலைவி அறிவுறுத்தும்
தொடர்பாக விளக்குகின்றார்.

ஊடலும் கூடலும் காட்டிய தனித்தொடர்பு

திருப்பரங்குன்றத்துச் சோலையில் தலைவனும் தலைவியும் களிப்புடன்
சந்தித்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். அவ்வேளையில், சிறந்த ஒளிபொருந்திய
நீலமணியைப் போன்று விளங்கும் புள்ளிகளைத் தன் தோகையிடத்துப் பெற்ற
மயிலொன்று, தோகையை விரித்தாடியது. அக்காட்சியினைக் கண்ட தலைவன்,
தன் தலைவியின் சாயலை, அம்மயிலின் சாயலோடு ஒப்பிட்டான். அந்த
நினைவிலேயே திளைக்கவும் தொடங்கிவிட்டான். அதனை அத்தலைவி
கண்டாள். அழகிய நுதலினளான அவள், அவன் நினைவு வேறொர் அழகியின்
மேற்சென்றது போலும் என ஐயுற்றாள். 'நீ உள்ளத்துக் கருதியதொரு கருத்து
உளதென்பதை உணர்ந்தேன். அஃது யாதென இப்போதே எனக்குச்
சொல்வாயாக' என்றாள். தலைவன் யாதுங் கூறாது அவள் கொண்ட
அச்சினத்தால், அவளது அழகு புதிதான பாங்கு பெற்று விளங்குவதைக் கண்டு

களிக்கலானான். அவள் சினம் மிகுந்தது. தன்னை அவள் இகழ்வதாகக் கொண்டாள். "நீ தான் எம்மைப் பிற மாதரோடு ஒப்பிட்டு, நின் உள்ளத்துள்ளேயே இகழ்கின்றாய். அதனை எமக்கு மறைத்தலை கைவிடுக" என்று சினம் கொண்டாள். தலைவன், தலைவி சினத்தைக் கண்டான். 'அன்பிற்குரியவனே! நின் இயலினைத் தான் களவாடிக் கொண்டு, தானும் நின்னொப்ப விளங்குதலை எண்ணிக் களிப்புற்றதாய் மகிழ்ந்து, அதனாற் பித்துற்றுத் தோகை விரித்தாடுகின்ற மயிலின் தன்மையைக் கண்டேன். அதன் அறியாமையை எண்ணினேன். அதன் நிலைக்கு இரக்கமுற்று, அதனை நோக்கினேன். அங்ஙனம் பார்க்கவும், நீதான், எம்மை அயலான் ஒருவனைப் போலக் கருதிச் சினத்துடன் நோக்குதல் முறையாமோ? என்றான் அவன். அதனால், அவள் ஊடல் நீங்கினாள் என்பதனை,

"ஒள்ளெளனி மணிப்பொறி யான்மஞ்ஞை நோக்கி த்தன்
உள்ளத்து நினைப்பானைக் கண்டன டிருநுதலும்
உள்ளிய துணர்ந்தேனஃ துரையின நீயெம்மை
எள்ளுதன் மறைத்தலோம் பென்பானைப் பெயர்த்தவன்
காதலாய் நின்னியல் களவெண்ணிக் களிமகிழ்
பேதுற்ற விதனைக்கண் டியானோக்க நீயெம்மை
ஏதிலா நோக்குதி யென்றாங் குணர்ப்பித்தல்
ஆய்தேரான் குன்ற வியல்பு"¹⁰⁵

இங்ஙனம் தலைவன், தலைவியின் ஊடலுக்காகக் கூடிய உரையாடல் தனித்தொடர்பு என்பதனைப் புலவர் குன்றம்பூதனார் வாயிலாக அறியலாம்.

2.10 பரிபாடலில் உவமைகள்

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் இசை நூல் என்று போற்றப்படும் ஒரே நூல் பரிபாடல் ஆகும். பரிபாடலில் ஆங்காங்கு உவமைகள் கையாளப்பட்டு ஒவியத் தகவல்களாகவே காட்சி தருகின்றது எனலாம். பரிபாடல்களில் காட்டப்படும் உவமைகள் ஒவ்வொன்றும் நம் மனக்கண் முன் காட்சியைப் பார்ப்பது போன்று பாடல்கள் அமைந்திருப்பது பரிபாடலின் தனிச்சிறப்புத் தகவலாகும்.

மாலை உவமை

உறவும் தொடர்பும் உள்ள பொருள்கள் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து ஒரு மாலை போல் அமைந்தால், அதனை மாலை உவமை என்பர். இஃது அந்தாதி உவமையுடன் தொடர்புபடுத்துவார்கள். அக்காட்சியினை,

"மாயேன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்

பூவொடு புரையுஞ் சீருர் பூவின்

இதழகத் தனைய தெருவ மீதழகத்

தரும்பொகுட் டனைத்தே யண்ணல் கோயில்

தாதீ னனையர் தண்டமிழ்க் குடிகள்

தாதுண், பறவை யனையர் பரிசில் வாழ்நர்!"¹⁰⁶

திருமாலின் கொப்பூழில் தோன்றிய தாமரைப் பூவினைப் போன்றது அச்சீறார். அப்பூவின் இதழைப் போன்றனதெருக்கள். இதழகத்து அரிய முகையைப் போன்றது அரசன் கோயில். அப்பூவில் பொருந்தியுள்ள தாதினைப் போன்றவர்கள் தண்தமிழ் மொழிபேசும் மக்கள். அத்தாதை உண்ணுகின்ற வண்டினைப் போன்றவர்கள், மதுரைக்கண் வந்து பரிசில் பெற்று வாழ்கின்றனர்

எனும் உவமைத் தகவல்கள் அந்தாதித்தொடை போன்று அமைந்து, ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு பெற்று மாலைபோல் காட்சி தருகின்றது.

வையைப் பற்றிய உவமைகள்

அகம், புறம் என்னும் இருதிணைப் பொருள்களையும் பாடும் பரிபாடலில், உவமைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வையைப்புனல் ஓடுகின்ற வழியெல்லாம் புனைசெல்லுதல் போலக் கவரும் மகளிர்பாலெல்லாம் தன் உள்ளத்தைச் செல்லவிடுகின்றான் என்பதை,

"செல்யாற்றுத் தீம்புனலிற் சென்மரம் பேரல
வவ்வுவல் லார்புணை யாகிய மார்பினை"¹⁰⁷

மேலும்,

வையைக் கண் உடைந்த மடையை அடைத்தவிடத்தும் பின்னும் கசியும் பிசிர்போல மடந்தையின் துன்பம் துடைக்கத் தலைவன் அவள்பால் தங்கிய போதும் ஊடிக்கண்ணீர் வடித்தாள் என்பதை,

"வையை யுடைந்த மடையடைத்தக் கண்ணும்
பின்னு மலிரும் பிசிர்போல வின்னும்
அணற்றிய துன்பவிய நீயடைந்தக் கண்ணும்
பனித்துப் பனிவாருங் கண்ணவர் நெஞ்சம்
கனற்றுபு காத்தி வரவு"¹⁰⁸

என்று புலவர் ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் பாடுகின்றார்.

வையை தன் பிறந்த இடமாகிய மலையை விடுத்து உறைதற்குரிய கடற்கொழுநனிடத்துத் தனியே செல்லுதல், அன்பொத்த காதலர் சிறப்புடைய களவொழுக்கத்தை விடுத்துக் கற்பொழுக்கத்தை போன்றது என்பதனை,

"மாமயி லன்னார் மறையிற் புணர்மைந்தர்
காமங் களவிட்டுக் கைகொள்கற் புற்றென
மல்லற் புனல்வையை மாமலை விட்டிருத்தல்
இல்லத்து நீதனிச்சேற லிளிரவல்"¹⁰⁹

என்றும், மதுரை மக்கள் வையைக்குச் சென்று நீராடி அதன் ஓட்டத்தைத் தடுக்கின்றனர். அச்செயல் உடன்போக்குச் செல்லும் தலைமக்களைச் சுரத்திடைத் தமராயினர் தடுத்து நிறுத்துவது போல் உள்ளது என்பதனை,

"கடையழிய நீண்டகன்ற கண்ணாளைக் காளை
படையாடுங் கொண்டு பெயர்வானைச் சுற்றும்
இடைநெறித் தாக்குற்ற தேய்ப்ப வடன்மதுரை மேந்துவேர்
ஆடற்கு நீரமைந்த யாறு"¹¹⁰

விளக்கிச் செல்கின்றார் புலவர் நல்லந்துவனார்.

வையையின் விரைவு காற்றை ஒத்தும் அதன் பரந்த தோற்றம் கடலை ஒத்தும் காணப்படுகின்றன என்பதனை,

"நளிகடன் முன்னி யதுபோலுந் தீநீர்
வளிவரல் வையை வரவு"¹¹¹

என்றும், மேலும், புனலாட்டைக் காண்பவர் தம் காதல் வெள்ளத்தையும் பருகியது போல வையை கரைபுரளப் பெருக்கெடுத்து ஓடியது என்பதனை,

"நிவந்தது நீத்தங் கரைமேலா நீத்தம்
கவர்ந்தது போலுங் காண்பவர் காதல்"¹¹²

என விளக்குகின்றார் புலவர் நல்வழுதியார்.

பாண்டிய வேந்தனது தானை நாடு முழுவதும் நிறைந்து நின்றார் போல வையைப் பெருக்கு நிலமெல்லாம் பரவி நின்றது என்பதனை,

"ஆனாது வந்து தொகுபீண்டி மற்றவன்
தானையி னூழி. . . . தாவுக் கத்திற்
போன நிலமெல்லாம் போரார் வயல்புகுத"¹¹³

என்று புலவர் போர்ப்படை பரந்து விரிந்துள்ளது என்று விளக்குகின்றார்.

ஒலியின் எதிரொலி

மேகத்தின் முழக்கம், களிறு பிளிறுவது போன்றுள்ளது. அம்முழக்கத்தைக் கேட்ட கோழி, வெருவிக்குன்று எதிர்கூவக் கூவுகிறது. மதக்களிறு அக்குரலுக்கு ஏறுமாறாகப் பிளிறுகின்றது. மலைமுழை இவ்வொலிகளை எல்லாம் எதிரொலிக்கின்றது என்பதனை,

"முதல்வநின் யானை முழக்கங் கேட்ட
கதிரிற்றே காரின் குரல்!
குரல் கேட்ட கோழி குன்றதிரக் கூவ
மதநனி வாரண மாறுமா றதிர்ப்ப
எதிர்குதி ராகின் றதிர்ப்பு மலைமுழை"¹¹⁴

என்றும்,

மதுரையில் முழங்கும் முரசொலி காற்றால் ஏறுண்ட கடல் போலவும், இந்திரனது இடிமுழக்குப் போலவும் அதிர்ந்தது. பரங்குன்றம் அம்முழக்கொலிக்கு எதிர்க்குதிராக அதிர்ந்தது என்பதனை,

"குன்ற முடைத்த லொளிர் வேலோய் கூடல்
மன்றல் கலந்த மணிமுரசி னார்ப்பெழக்
காலொடு மயங்கிய கலிழ்கடலென
மால்கடல் குடிக்கு மலைக்குரலென
ஏறதிர்க்கு மீந்திர னிருமுருமென
மன்ற லதிரதிர மாறுமா றதிர்க்குநின்
குன்றங் குமுறிய வுரை"¹¹⁵

என்று புலவர் நல்லந்துவனார் பாடுகின்றார்.

2.11 முடிவுரை

பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் ஆகியவற்றில் இடம்பெற்றுள்ள தனிமனிதத் தொடர்பில் மன்னனுக்கும், புலவனுக்குமிடையேயும் புலவனுக்கும், மன்னனுக்குமிடையேயும், புலவனுக்கும் வீரனுக்குமிடையேயும் தொடர்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இத்தொடர்புகளில் புலவர்கள் செய்தியைத் தருகின்றார்.

புலவர்கள் வாயிலாக அமைந்த தனிமனிதத் தொடர்புகள் தன் பயன் நோக்கியதாகவும், பொதுப்பயன் நோக்கியதாகவும் அமைந்துள்ளன. புலவர்கள் பரிசில் வேண்டித் தன்பயன் பெற்ற தொடர்புகள், மக்களைக் காக்குமாறு மன்னனை அறிவுறுத்திய அறநெறிகள், நல்வழிப்படுத்திய பொதுப்பயன் தொடர்பான கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளது. மன்னனும் மக்களும் சிறந்து விளங்குவதற்குப் புலவர்கள் ஒரு காரணமாக விளங்கினர் என்பதை இதன் மூலம் அறியலாம். தனிமனிதத் தொடர்பின் உத்திகளாக உவமைகள், பின்னோக்கு நிகழ்ச்சிகள், சூழ்நிலைகளை எடுத்து உரைத்தல் போன்றவைகள் அமைந்துள்ளன. தனிமனிதத் தொடர்பினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளே இத்தொடர்பின் பின்னுட்டமாகவும் அமைகின்றது. மேலும் தனிமனிதத் தொடர்பில் அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் ஆகிய செய்தித் தொடர்புப் பணிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

குறியீடுகள்

1. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, ப.492. தொல்.நூ.1221.
2. மேலது, ப.556. தொல்.நூ.1422.
3. மேலது, ப.558. தொல்.நூ.1425.
4. புலியூர்க் கேசிகன், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை தெளிவுரை, ப.205.
5. மேலது, ப.205, பு.வெ.பாடாண் படலம் 32.
6. மேலது, ப.206, பு.வெ.பாடாண் படலம் 32.
7. சோ. ந. கந்தசாமி, புறத்திணை வாழ்வியல், ப.282.
8. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், திருமுருகாற்றுப்படை, ப.10.
9. மேலது, ப.9.
10. மேலது, ப.10.
11. புலியூர்க் கேசிகன், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, ப.322.
12. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பொருநராற்றுப்படை, ப.16.
13. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், சிறுபாணாற்றுப்படை, ப.4.
14. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.உ.
15. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், முல்லைப்பாட்டு, ப.15.
16. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், மதுரைக்காஞ்சி, ப.கூ.
17. மேலது, ப.எ.
18. மேலது, ப.அ.
19. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், நெடுநல்வாடை, ப.ரு.
20. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப.க.

21. மேலது, ப.2.
22. மேலது, ப.அ.
23. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பட்டினப்பாலை, ப.எ.
24. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், திருமுருகாற்றுப்படை, ப.11.
25. மேலது, ப.15.
26. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பொருநராற்றுப்படை, ப.15.
27. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், சிறுபாணாற்றுப்படை, ப.5.
28. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.க.
29. மேலது, ப.கூ.
30. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், முல்லைப்பாட்டு, ப.15.
31. மேலது, ப.15.
32. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், மதுரைக்காஞ்சி. பக்.ங-ரு.
33. மேலது, ப.கங.
34. மேலது, ப.கஅ.
35. மேலது, ப.ச.
36. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப.உ.
37. மேலது, பக்.உ-ங.
38. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பட்டினப்பாலை, ப.உ.
39. மேலது, ப.ங.
40. மேலது, ப.ங.
41. மேலது, ப.ங.

42. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், மலைபடுகடாம், ப.க.
43. மேலது, ப.உ.
44. மேலது, ப.ரு.
45. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.406.
46. மேலது, பக்.4-5.
47. மேலது, ப.8.
48. மேலது, ப.29.
49. மேலது, ப.29.
50. மேலது, ப.38.
51. மேலது, ப.14.
52. மேலது, ப.98.
53. மேலது, ப.111.
54. மேலது, ப.143.
55. மேலது, ப.45.
56. மேலது, ப.221.
57. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.90.
58. மேலது, ப.123.
59. மேலது, ப.146.
60. மேலது, ப.129.
61. மேலது, ப.173.
62. மேலது, ப.314.

63. மேலது, ப.320.
64. மேலது, ப.373.
65. மேலது, ப.381.
66. மேலது, ப.429.
67. மேலது, ப.26.
68. மேலது, ப.88.
69. மேலது, ப.326.
70. மேலது, ப.392.
71. மேலது, (201-400 பாட்டுக்கள்) ப.212.
72. மேலது, ப.469.
73. ஒளவை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.12.
74. மேலது, ப.14.
75. மேலது, ப.75.
76. மேலது, ப.141.
77. மேலது, ப.186.
78. மேலது, ப.388.
79. மேலது, ப.425.
80. மேலது, (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.206.
81. மேலது, ப.346.
82. மேலது, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.313.
83. மேலது, (201-400 பாட்டுக்கள்) ப.424.

84. மேலது, ப.424.
85. மேலது, ப.435.
86. மேலது, ப.454.
87. ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க உரையும், ப.37.
88. மேலது, ப.49.
89. மேலது, ப.75.
90. மேலது, ப.151.
91. மேலது, ப.161.
92. மேலது, ப.202.
93. மேலது, ப.218.
94. மேலது, ப.258.
95. மேலது, ப.277.
96. மேலது, ப.296.
97. மேலது, ப.11.
98. மேலது, ப.106.
99. மேலது, ப.326.
100. மேலது, ப.339.
101. மேலது, ப.385.
102. மேலது, ப.428.
103. உ.வே. சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.60-61.
104. மேலது, ப.83.

105. மேலது, ப.183.
106. மேலது, ப.239.
107. மேலது, ப.62.
108. மேலது, ப.62.
109. மேலது, ப.124.
110. மேலது, ப.125.
111. மேலது, ப.138.
112. மேலது, ப.139.
113. மேலது, ப.221.
114. மேலது, ப.81.
115. மேலது, ப.82.

இயல் 3

சங்க இலக்கியத்தில் குழுத்தொடர்பு

- 3.1 முன்னுரை
- 3.2 குழுத்தொடர்பும் வகைகளும்
- 3.3 பத்துப்பாட்டில் குழுத்தொடர்பு
- 3.4 புறநானூற்றில் குழுத்தொடர்பு
- 3.5 பதிற்றுப்பத்தில் குழுத்தொடர்பு
- 3.6 பரிபாடலில் குழுத்தொடர்பு
- 3.7 முடிவுரை

இயல் 3 சங்க இலக்கியத்தில் குழுத்தொடர்பு

3.1 முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பொற்காலம் எனப் போற்றப்படுவது சங்க காலம் ஆகும். சங்க இலக்கியங்களில் மிகவும் போற்றப்படுவது பாட்டும் தொகையும் ஆகும். பாட்டு எனப்படுவது பத்துப்பாட்டு ஆகும். சங்க இலக்கியங்களாகிய தொகை நூல்களில் புறத்தைச் சார்ந்த புறநானூறு, பதிற்றுப் பத்து இவைகளில் ஆற்றுப்படை பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு தனிமனிதனிடம் இருந்து ஒரு குழுவினரோடு அல்லது ஒரு குழுவிடமிருந்து தனிமனிதனுக்கோ தகவல் பரிமாற்றம் நடைபெற்றால் அது குழுத்தொடர்பு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. புற இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள குழுத்தொடர்பில் மன்னனிடமிருந்து வீரர்களுக்கும், புலவரிடம் இருந்து சான்றோர்களுக்கும், பரிசில் பெற்றவரிடமிருந்து பரிசில் பெறச் செல்வோரிடமும், சுற்றத்தாரிடமும், பாணனுக்குமிடையே நடைபெற்ற உரையாடல்கள் அனைத்தும் செய்திப் பரிமாற்றமேயாகும். சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள ஆற்றுப்படைப்பாடல்கள் குழுத் தொடர்பாகவே அமைந்துள்ளது. "ஒருவர் ஒரு குழுவினரோடு கொள்ளும் தகவல் தொடர்பினை குழுமுறைத் தகவல் தொடர்பு என்பர்".¹ "இரண்டிற்கு மேற்பட்டவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காகக் கூடியிருந்தால் அது குழு எனக் கருதப்படும் இக்குழுவினரிடையே நடைபெறும் தொடர்பு குழுத்தொடர்பு ஆகும்."² "ஏதேனும் ஓர் ஆர்வம் அல்லது இலட்சியத்தைக் கொள்ளும் மக்கள் ஒரு குழுவினர் ஆகின்றனர். ஒரு குழுவினர்

தமக்குள் கொள்ளும் பொதுத்தொடர்பு, குழுத்தொடர்பு எனப்படுகிறது. குழுத் தொடர்பு முன்னிலைப்படுத்தும் சாதனங்களான தனிமனிதர் தம் குரல், பேச்சு, முக பாவனை இவற்றாலோ, எந்திரச் சாதனங்கள் வாயிலாகவோ நிகழலாம்.”³ குழுத்தொடர்பிற்கு கருவிகள் பயன்பட்டன, குறிப்பாக மன்னனுக்கு முரசும், பாணர்களுக்கு யாழும் குழுத்தொடர்புக் கருவிகளாக இருந்தன.

3.2 குழுத்தொடர்பும் வகைகளும்

குழுத்தொடர்புப் பல்வேறு வகைகள் உள்ளது. போர் வீரர்களை அழைக்கின்ற அடிப்படைக்குழுவும், தன் இனத்தைச் சார்ந்த பாணர்கள், கூத்தர்கள், பொருநர்கள் போன்றோர்கள் பொதுவான கருத்துக்களையும், எண்ணங்களையும் பகிர்ந்துகொள்ளுகின்ற இனக் குழுவும், குழுவினையே சாராமல் குழுவைப்போல் இயங்குகின்ற ஒற்றர்கள் குழுவும், போர்க்களம் காணுவதற்கு முன் மன்னன் உரை நிகழ்த்தும் வஞ்சினமும், அரசவையின் விவாத உரையும் குழுத்தொடர்பின் வகைகளாகவே உள்ளன. நிகழ்வு மற்றும் விழா போன்றவைகளில் முழவு, யாழ், முரசு, குழல் போன்றவைகளின் மூலம் இனக்குழுத் தொடர்பு, அதன் ஓசை வகையால் வேறுபடுத்திப் பல்வேறு தகவல்களைச் சங்க கால மக்கள் அறிந்துகொண்டனர். போர்க்கால கொடிகள், கோயிலின் கொடி மரங்கள், முவேந்தரின் இலச்சினைகள் இவைகள் அனைத்தும் குழுவினை வேறுபடுத்தும் வகைகளாகவே உள்ளன.

சங்ககாலத்தில் அரசனுக்கு உதவியாக அமைச்சர் இருந்தனர் என்பதனை,

"பா அல் புளிப்பினும் பகலி ருளினும்
நா அல் வேதநெறிதி ரியினும்
திரியாச் சுற்றொமாடு முழுது சேண் விளங்கி"

இங்ஙனம் அரசனோடு தொடர்புகொண்ட குழுக்கள் பற்றி புறநானூற்றில் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன.⁴ மன்னன் ஐம்பெருங்குழுவினரையும் எண் பேராயத் தாரையும் கலந்தே ஆட்சிபுரிந்தான். இப்பெருமக்கள் நற்குடிப்பிறப்பு, கல்வி, நல்லொழுக்கம், உண்மையுடைமை, தூயவுள்ளம், நடுவு நிலைமை முதலிய நற்பண்புகள் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்று மன்னர் எதிர்பார்த்தனர். நாட்டுப் பெருவிழாக்களிலும், நாட்டுப் பெருஞ்செயல்களிலும் இக்குழுவினர் பங்கு கொண்டனர்.”⁵

சங்க காலத்தில் அரசனுக்கும், ஆட்சிக்கும் உறுதுணைபுரிய பல்வேறு குழுக்கள் இயங்கின.

ஆட்சிமுறையில் சிறந்த உறுப்பாக ஒற்றர்களுக்கு இடம்பெற்றது. “ஒற்றருட் சிலர் அரண்மனையில் இருப்பார். சிலர் வெளிநாடுகளில் இருப்பார். அரசனுக்கும், நாட்டுக்கும் வர இருக்கும் தீங்கினை உளவறிந்து உரிய காலத்தில் தெரிவிப்பார்.”⁶ ஒற்றரைப் போலவே அரசர்க்கு இன்றியமையாத உதவிசெய்வது தூதுக் குழுவாகும். “சங்ககாலத்தில் பாண்டியன் உரோமப் பேரரசனான அகஸ்டஸ் என்பவரிடம் தூதுக்குழுவை அனுப்பினான். பல்லவர் காலத்தில் இராசசிம்ம பல்லவன் ஒரு தூதுவனை சீனத்திற்கு அனுப்பினான். சீனப் பேரரசன் அவனை அன்போடு வரவேற்றான்; அவனை மிகுந்த கவனத்துடன் உபசரிக்கும்படித் தன் அதிகாரிகளுக்கு ஆணையிட்டான்; அத்தூதன் பல்லவன் நாட்டுக்குத் திரும்பிய போது பூவேலைப்பாடு பொருந்திய பட்டு அங்கியையும் வேறு சில விலையுயர்ந்த பொருள்களையும் வழங்கினான். முதலாம் இராசராசன், முதலாம் இராசேந்திரன், முதற்குலோத்துங்கன் என்ற சோழ மன்னர்கள் சீனத்துக்குத் தூதுக்

குழுவினரை அனுப்பினர். முதற்குலோத்துங்கனால் அனுப்பப்பட்ட தூதுக் குழுவில் 72 பேர் இருந்தனர். அவர்கள் யானைத் தந்தம், மணப்பொருள்கள் முதலியவற்றை எடுத்துச் சென்றனர். சீனப்பேரரசன் பதிலுக்குப் பல பொருள்களை வழங்கிச் சிறப்பித்தான்.”⁷ தனிமனிதனால் தனித்தொடர்பு ஏற்படினும், சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக குழுவாக இயங்கி கருத்துக்கள் பரிமாற்றம்செய்து, அதன் வழியாகப் புதிய சமுதாயம் காண்பது குழுத்தொடர்பு ஆகும். சங்ககாலக் குழுத்தொடர்பு பல்வேறு சமுதாய மாற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளது.

ஆற்றுப்படை என்பது ஓர் இலக்கிய மரபாகவே சங்கப்புலவர்கள் கருதி வந்துள்ளனர். தொல்காப்பியர் ஆற்றுப்படை பற்றி இரண்டு இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் ஆகியோர்கள் தம் துணையுடன் சென்று மன்னரிடம் தமது கலைத்திறனைக் காட்டிப்பரிசு பெறுவர். அங்ஙனம் மீண்டு வரும்போது தமது வறுமை நீக்கும் வள்ளல்களை நாடிச் செல்லும் தம்மைப் போன்ற கலைஞர்களை வழியில் காண்கின்றபோது அவர்கள் மீது இரக்கம் கொண்டு தம்மை ஆதரித்த வள்ளலிடம் சென்று பரிசில் பெற்று மகிழுமாறு ஆற்றுப்படுத்துவர். இங்ஙனம் கலைஞர்களுக்குள்ளேயே நடைபெறுதலால் இதனைக் குழுத்தொடர்பு என அழைக்கப்படுகின்றது.

தொல்காப்பியத்தில் ஆற்றுப்படை என்ற சொல்லிற்குரிய இலக்கணத்தை,

"கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்"⁸

என்று குறிப்பிட்டு மேலும்,

"முன்னிலை தட்டிய ஒருமைக் கிளவி
பன்மைக் காயினும் வரைநிலை இன்றே
ஆற்றுப்படை மருங்கில் போற்றல் வேண்டும்"⁹

என்ற நூற்பாவால் இலக்கியத்தில் "ஆற்றுப்படை" தனி மரபு போற்றப்பட்டமை நன்கு புலனாகின்றது.

"ஒரு பாணன் மற்றொரு பாணனை ஆற்றுப்படுத்துவதுவும், ஒரு பொருநன் மற்றொரு பொருநனை ஆற்றுப்படுத்துவதுவும், ஒரு விறலி மற்றொரு விறலியை ஆற்றுப்படுத்துவதுவும், ஒருபுலவன் மற்றொரு புலவனை ஆற்றுப்படுத்துவதுவும், குழுவில் உள்ளோர் தனது குழுவினரையே ஆற்றுப்படுத்தும் அனைத்து நிகழ்வுகளும் குழுத்தொடர்பே ஆகும். "பாணர் என்பார் பாடுவார்" என்ற அளவில், பொருள் சொல்லக்கூடிய சுருங்கிய கலை வல்லார் அல்லர். பாடுவாரும் ஆடுவாரும் கருவியிசைப்பாரும் கருவி செய்வாரும் அவர் தம் பெண்டிரும் கூடிய ஒரு பெருந்தொகுதியினரே பாணர் என்பவராம்."¹⁰

"புலவர் செலவுக்கும் பாணர் செலவுக்கும் ஒரு பெரும் வேறுபாடு உண்டாம். புலவர் எங்கும் தம் துணைவியொடும் சுற்றத்தொடும் புரவலரைக் காணச்சென்றது இல்லை; ஆனால், பாணர் கூத்தர் இன்னோர் தம் துணையின்றிச் சென்ற செய்தி அருமையாம்; தம் சுற்றத்தொடும் சென்ற செய்திகளே பலவாம்"¹¹

ஆற்றுப்படை என்றும் குழுத்தொடர்பில் "கூத்தர் பாணர் பொருநர் விறலி என நால்வரை எண்ணினார் தொல்காப்பியனராக, பன்னிரு பாட்டியலார் புலவர் என்பாரையும் உடனெண்ணி ஐவராக்கிக் கொண்டார்.

"புரவலன் பரிசில் கொண்டு மீண்ட
 இரவலன் வெயில்தெறும் இருங்கா னகத்திடை
 வறுமை யுடன் வருஉம் புலவர் பாணர்
 பொருநர் விறலியர் கூத்தர்க் கண்டப்
 புரவலன் நாடூர் பெயர்கொடை பராஅய்
 ஆங்கு நீ செல்கென விடுப்பதாற் றுப்படை"

என்கிறது அது."¹² இங்ஙனம் ஆற்றுப்படை பாடல்கள் அனைத்தும் குழுத் தொடர்பாகவே உள்ளது.

3.3 பத்துப்பாட்டில் குழுத்தொடர்பு

பத்துப்பாட்டில் இடம்பெற்றுள்ள குழுத்தொடர்பு கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்துள்ளது.

அ) தன் அனுபவ நிலைகளைக் கூறுதல்.

ஆ) செல்லக்கூடிய வழியின் வளமும் நில வருணனைகளையும் கூறுதல்.

இ) முவேந்தர், வள்ளல்கள், தலைநகர்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய சிறப்புரைகள்.

ஈ) பின் செய்தியைச் சுருக்கி முன் உரைத்தல்.

உ) இந்த ஊருக்குச் செல்லும் வழி இது எனச் சுட்டிக்காட்டல்.

ஊ) இந்த ஊரில் இந்த இடத்தில் இந்தப் பொருள் கிடைக்கும் என்று கூறுதல்.

எ) இவரிடத்தில் சென்றால் இந்தப் பரிசில் பெறுவாய் என்று கூறுதல்.

ஏ) பெறுதற்கரிய பேரின்பத்தைச் சுட்டிக்காட்டுதல்.

என்ற வகைகளில் பத்துப்பாட்டில் குழுத்தொடர்பு அமைந்துள்ளது.

திருமுருகாற்றுப்படையில் குழுத்தொடர்பு

முருகவேளை வாழ்த்தி வழிபடும் முறைமையும், அங்ஙனம் வழிபட்டார்க்கு அப்பெருமான் காட்சி தோன்றி வீட்டின்பம் அருளப்பெற்ற அடியார் ஒருவர் அருள்பெறத்தகுதி உடைய ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

முருகக்கடவுள்,

"விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே
அரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக"¹³

"வேல் பொருந்திய கையாளமைந்த பெரிய செல்வனே! குருகு பெயர்க் குன்றங்கொன்ற குறையாத வெற்றியை உடையவனே! குறிஞ்சி நிலத்திற்கு உரிமையுடையோனே! புறச்சமயப் புலவர்கட்கு அரியேறு போன்றவனே! அரிதிற்பெறு முறைமைத்தாகிய பெரிய பொருளையுடைய முருகனே! என்று குறிஞ்சிநிலக் கடவுளின் பெயர் சூட்டப்பட்டவராக முருகனே தலைமைக் கடவுளாகப் போற்றப்படுகின்றார். அத்தலைமைக்கடவுள் அருள்பெற வேண்டி,

"சூர் மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசில் எனப்பல"¹⁴

"சூரபன்மாவின் குலத்தை இல்லையாக்கிய வலியாலே மதவலி என்னும் பெயருடையோனே! போரின் மிக்க வீரனே! தலைவனே!"

இங்ஙனம் இறைவனைப் புகழ்ந்து,

"சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்"¹⁵

இங்ஙனம் பொலிவு பெறத் தோன்றுமாறு, அளிக்கத்தக்கான் இவ்வறிவு வாய்த்தலையுடைய இரவலன் இங்ஙனம் முருகக்கடவுள் திருமுன்னர் புகழ்ந்து நிற்க,

"வாந்தோய் நிலப்பின் தான்வந் தெய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
அஞ்சல் ஒம்புமதி அறிவன்நின் வரவென
அன்புடை நன்மொழி அளைஇ விளீவின்னு
இருள்நீற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
ஒருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
பெறலரும் பரிசில் நல்குமதி பலவுடன்"¹⁶

தெய்வத்தன்மையமைந்த வலிவிளங்கும் வடிவினையும் வாளைத் தீண்டும் வளர்ச்சியினையும் உடையதானே நின் முன்னர் எழுந்தருளிச் செய்து, வருத்தமைந்த தெய்வத்தன்மையை உள்ளடக்கிக் கொண்டு பழையதாய் மணங்கமழ்கின்ற தனது மூவாவிள நலத்தைக் காட்டியருளி, அஞ்சாதே கொள்! நீ வீடுபெறக் கருதி வந்தமையை யான் முன்னரே அறிகுவன் என, நின்மேல் அன்புடைய மொழிகளைப் பலகாலும் கூறிக்கடல் சூழ்ந்த இப்பேருலகத்தே நீ ஒருவனே உளையாகித் தோன்றுமாறு சீரிய பிறராற் பெறற்கரிய வீட்டினைத் தந்தருள் செய்வன். மேலும்,

"ஆமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேண்நின்று
இழுமன இழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே"¹⁷

மலையுச்சியினின்று இழும் என்னும் ஓசையுண்டாகக் குதிக்கும் அருவியையுடையதும் பழம் முற்றின சோலைகளையுடையதும் ஆன மலைக்கு உரிமையை உடையோனாகிய முருகப்பெருமான் என்பதாம்.

இங்ஙனம் திருமுருகாற்றுப்படையில் குழுத்தொடர்பு

அ) முருகப்பெருமானின் புகழ்பாடும் அடியார்.

ஆ) முருகப்பெருமான் அடியார்க்கு அருள்வழங்குதல்.

இ) முருகப்பெருமானிடம் அருள் பெற்ற அடியார், அருள்பெற வேண்டி வந்த அடியவர்க்கு பழமுதிர்ச்சோலை மலைக்கிழவோன் என அடையாளம் காட்டி ஆற்றுப்படுத்தியது.

இங்ஙனம் முருகப்பெருமான் அருள்பெற்ற அடியார், அருள்பெற வேண்டி வந்த அடியாரை ஆற்றுப்படுத்தியதால் குழுத்தொடர்பு ஆயிற்று.

பொருநராற்றுப்படையில் குழுத்தொடர்பு

இப்பாட்டுச் சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைப் பற்றி முடத்தாமக் கண்ணியார் பாடியதாகும். பொருநன் ஒருவன் கரிகாற்பெருவளத்தானிடம் பரிசு பெற்று மீண்டு வரும் வழியில், வறுமையுடனிருந்த மற்றொரு பொருநனைக் கண்டு, சோழ மன்னனிடம் பரிசில் பெற ஆற்றுப்படுத்தியதாக அமைந்ததால் குழுத்தொடர்பு ஆயிற்று. "பொருநர் என்பவர், மற்றொருவர் போல வேடங்கொண்டு நடிப்பவர்."¹⁸ இப்பாட்டில் கூறப்படும் பொருநன், போர்க்களம்

பாடுவோன் ஆவான். இவன் தடாரி என்னும் பறைகொட்டுவோன். இப்பாட்டில் வழிபடுத்திய பொருநன், போர்க்களம் பாடுவோன் என்பது,

"இருபெரு வேந்தரும் ஒருகளத்து அவிய
வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நேரன்றான்
கண்ணார் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்"¹⁹

என இப்பாட்டில் உள்ள பகுதியால் விளங்கும்.

பொருநன், பொருநனுக்குக் கூறும் குழுத்தொடர்பின் அறிமுகநிலை

பல்வேறு ஊர்களில் நடக்கும் விழாவினை முடிந்த பின்னாளில், இடையறாத செல்வ வருவாய் வேண்டி, அயலிடம் செல்ல முற்படுகின்றான். அப்போது,

"அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேருர்ச்
சாறுகழி வழிநாட் சேரறுநசை யுறாது
வேறுபுல முன்னிய விரகறி பொருந்"²⁰

இங்ஙனம் பொருநன், எதிர்வரும் பொருநனைக் கண்டு பாடுவதாகக் குழுத் தொடர்பு அமைந்துள்ளது.

எதிர்ப்படுதலும், வினாவுதலும்

பொருநன், தன் எதிர்வரும் பொருநனைக் கண்டுவிட்டான்,

"அறியா மையி னெறிதிரிந் தெரராஅ
தாற்றெதிர்ப் படுதலு நேற்றதன் பயனே
போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்"²¹

நீ வழியறியாமையால் வேறு வழி பற்றிப் போகாமல் இவ்வழியே வந்து என்னை வழியிடத்தே கண்டதால் நீ முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினைப் பயனாகும். யான்

கூறுவதை நீ விரும்பிக் கேட்பாயாக, என்று கூறி அதன் பின்னர் அரசன் பொருநனுக்கு விருந்தோம்பிய முறையை பொருநன் எடுத்துரைக்கின்றான்.

நின்னைப்போலவே யானுமிருந்தேன்

பொருநன், எதிர் வந்த பொருநனிடம் தன் பசியையும், வறுமையையும் கூறி நின்னைப் போலவே யானுமிருந்தேன் என்று கூறுகின்றான்.

"போற்றிக் கேண்மதி புகழ்மேம் படுந்
ஆடுபசி யுழந்தநின் றினரும்பே ரெரக்கலோடு
நீடுபசி யொரந அல்வேண்டி னீடின்
றெழுமதி வாழி யேழின் கிழவ"²²

யான் கூறுவதனை விரும்பிக் கேட்பாயாக, புகழ்பாடி அரசவையை மேம்படுத்துவதில் வல்லோனாகிய நீ, துயர் தரும் பசியால் வாடும் உனது சுற்றம், பசி கைவிட வேண்டுமாயின் காலந்தாழ்த்தாமல் முன்னே புறப்படுக! பண் ஏழிற்கு உரிமை உடைய நீ, நெடிது வாழ்வாயாக, மேலும்,

செல்லும் வழியில் காடுறை தெய்வத்திற்குச் செய்ய வேண்டுவன பற்றி,

"களீறு வழங்கதர்க் கானத் தல்கி
இலையின் மரத்த வெவ்வந் தாங்கி
வலைவலந் தன்ன மென்னிழன் மருங்கிற்
காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்"²³

காட்டினில் தங்கியிருந்தபோது, இலைகள் உதிர்ந்து விட்டமையால், மேலே வலைகட்டினாற்போன்ற வரி நிழலிடத்துத் தங்கிக்காட்டகத்தில் உறையும் தெய்வங்கள் மனமகிழும்படி அவற்றிற்குச் செய்யவேண்டிய முறைமைகளைச் செய்து செல்க என்று பொருநன் கூறுகின்றான்.

பரிசில் நல்கும் சிறப்பு

காட்டினைக் கடந்து சென்ற பொருநன் அரசவைக்குச் சென்று கரிகால்
வளவனைக் கண்டபோது,

"செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை பேரகிய
செவ்வ சேறுமெந் தொல்பதிப் பெயர்ந்தென
மெல்லெனக் கிளந்தன மாக வல்வே
அகறி ரோவெம் மாயம் விட்டென
சிரறிய வன்போற் செயிர்த்த நோக்மொடு
துடியடி யன்ன தூங்கு நடைக்குழவியொடு
பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்
தன்னறி யளவையிற் றரத்தர யானும்
என்னறி யளவையின் வேண்டுவ முகந்துகொண்
டிண்மை தீர வந்தெனன் வென்வேல்"²⁴

வள்ளலோடு இனிதுறையும் நாட்களில் ஒரு நாள், நாங்கள் அவ்வள்ளலை
நோக்கிப் பகைவர்பால் திறைகொள்ளும் துறைகள் எல்லாம் முடியப் போன
செல்வனே! நாங்கள், எங்கள் பழைய ஊருக்குச் செல்ல எண்ணுகின்றோம் என்று
மெல்லக்கூறினோம். அது கேட்டு, நீயிர் விரைவில் எம் கூட்டத்தை விட்டுப்
போகின்றீரோ? எனக் கூறி எம்மை வெகுண்டான் போன்று வருந்தும்படி பார்த்து
உடுக்கைக்கண் போன்ற அடியையுடைய கன்றுகளோடு பிடியானைகளையும்
களிற்று யானைகளையும் நீவிர் விரும்பிய ஆடை அணிகலன்களையும்
கொள்வீராக என்று தான் அறியும் அளவாலே தருந்தோறும், யானும் என்
குறையை யான் அறியும் அளவால் யான் விரும்பியவற்றையெல்லாம் வாரிக்
கொண்டு இனி எக்காலமும் எனக்கு நல்குரவு இல்லையாம்படி வந்தேன்.

இங்ஙனம் பொருநராற்றுப்படையில் குழுத்தொடர்பு கீழ்க்கண்ட சூழலை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

அ) பொருநன், பொருநனிடம் எதிர் சந்தித்தபோது ஆற்றிய உரை.

ஆ) பொருநன் தன்னிலையை எதிர்பொருநனுக்குக் கூறியது.

இ) மன்னனைக்காணச் செல்லும் வழியில் ஆற்றவேண்டிய கடமைகள்.

ஈ) மன்னனிடம் பரிசில் பெற்றதால் பசியும் துயரம் களைந்தது. எனவே, அணுகுக.

இங்ஙனம் கரிகாற்பெருவளத்தானிடம் பரிசுபெற்ற பொருநன், பரிசு பெற வந்த பொருநனை ஆற்றுப்படுத்தியதால் குழுத்தொடர்பு ஆயிற்று.

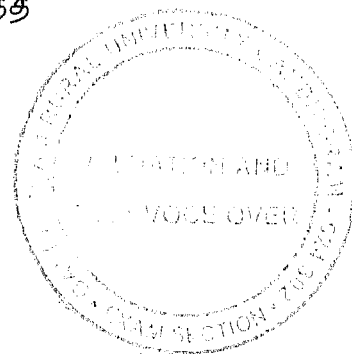
சிறுபாணாற்றுப்படையில் குழுத்தொடர்பு

இப்பாட்டு ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனைக் குறித்து இடைக்கழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனாரால் பாடப்பெற்றது. ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடன்பாற் பரிசு பெற்ற பாணனொருவன் தன்னை எதிர்ப்பட்ட மற்றொரு பாணனுக்கு நல்லியக்கோடன்பால் தான் சென்று பரிசில் பெற்றதையும் போகும் வழியில் அவன் நாட்டு குடிமக்களால் உபசரிக்கப்பெறும் இயல்பையும் கூறி அவன்பாற் சென்று பரிசில் பெற்று வருமாறு அப்பாணனை ஆற்றுப்படுத்தியதாகும்.

பாணர் வந்த வழியின் இயல்பு கூறல்

பாணன் மணற்பரப்பில் நடந்து சென்றபோது கதிரவனின் வெப்பக் கொடுமைப்பற்றியும், வழியிடத்தை நின்ற கடப்ப மரத்தில் நிழலில் தங்கி சென்றதாக எதிர்தோன்றிய பாணனிடம் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

"மணிமலைப் பண்ணத்தோண் மாநில மடந்தை
 அணிமுலைத் துயல்வருஉ மாரம் போலச்
 செல்புன லுழந்த சேய்வரற் கான்யாற்றுக்
 கொல்கரை நறும்பொழிற் குயில்குடைந் துதிர்த்த
 புதுப்பூஞ் செம்மல் சூடிப் புடைநெறித்துக்
 கதுப்புலிர்த் தன்ன காழக நுணங்கறல்
 அயிலுருப் பனைய வாகி யைதுநடந்து
 வெயிலுருப் புற்ற வெம்பரல் கிழிப்ப
 வேனி னின்ற வெம்பத வழிநாள்
 காலை ஞாயிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப்
 பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்"²⁵

மூங்கில் தோளையுடைய நில மடந்தையின் மணிமலையாகிய மார்பின் மேல் கிடந்தசையும் முத்துமாலை போன்று ஓடுகின்ற நீரால் வருந்தியதும், சேய்மைக்கண் நின்று வருதலையுடைய கான்யாற்றினது இடிகரையின்கண் உள்ளதுமாகிய நறுமணங்கமழும் பூம்பொழிலிடத்துக் குயில் அலகாற்குடைந்து உதிர்ந்து பூவின் வாடலைச்சூடி, அறல்பட்டு அந்நிலமகளின் கூந்தல் விரிந்து கிடந்தாற் போன்று தோன்றும் கரிய மணலால் கரும்பொன் வெப்பம் ஏற்ற, அதனால் வெப்பமுற, அம்மணற் பரப்பில் மெல்ல நடந்து, மேலும் வெயிலால் வெப்பம் ஏற்பட்ட கூரிய பரல்களும் கால்களைக் கிழித்து வருத்த இளவேனில் நிலைபெற்று வெம்மைசெய்த பருவத்தின் வழித்தாகிய முதுவேனில் நாட்களில் நிகழும் பருவத்து, ஞாயிற்றினது கதிர்கள் வெப்பத்தைச் செலுத்துதலால் பாலைத் தன்மை நிலைபெற்ற பாலையாகிய நீண்டசுரன் வழியிடத்தே நின்ற கடப்ப மரத்தின் வரி நிழலில் தங்கிச் சென்றோம் என்று எதிர்வந்த பாணனிடம் கூறுகின்றான்.

பாணன் அறிமுகநிலையும், எதிர்படுதலும், வினாவுதலும்

ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடனை பாணன் காணச்சென்றபோது எதிர்வந்த
பாணன்,

"கைவல் பாண்மகன் கடனறிந் தியக்க
இயங்கா வையத்து வள்ளியோர் நசைஇத்
துனிகு ரெவ்வெமாடு துயராற்றுப் படுப்ப
முனிவிகந் திருந்த முதுவா யிரவல"²⁶

இசைத் திறமை கொண்ட பாணன், பாலைப்பண்ணை இசைக்க,
வள்ளன்மை உடையோர் இல்லாமையால் பரிசிலர் நடமாட்டம் இல்லாத இந்த
உலகத்திலே வள்ளன்மை உடையோரைக் காண விரும்பி, உன்னையே நீ
வெறுக்கக்கூடிய அளவிற்கு வருத்தத்தைத் தரும் வறுமைத் துன்பம் உன்னைத்
தூண்டி வழி நடத்துதலால் நடந்துவந்த வழிநடை வருத்தம் நீங்கி இருந்த
பேரறிவு வாய்ந்த இரவலனே! உன்னைப் போலவே நானும்,

"நல்லியக் கோடனை நயந்த கொள்கையோடு
தாங்கரு மரபிற் றன்னுந் தந்தை
வான்பொரு நெடுவரை வளனும் பாடி
முன்னாட் சென்றன மாக விந்நான்"²⁷

நல்லியக்கோடன் என்னும் வள்ளலைக் காண்பதற்கு விரும்பிய
கோட்பாடுடன் அவன் பிறந்த குடியின் சிறப்பையும், வானளாவிய மலையின்
வளத்தையும் பாடிச் சில நாட்களுக்கு முன் யாம் சென்றிருந்தோம். அப்போது
எங்களது வறுமை,

"திறவாக் கண்ண சாய்செவிக் குருளை
கறவாப் பான்முலை கவர்த னோனாது
புனிற்றுநாய் குரைக்கும் புல்லெ னட்டில்

காழ்சேரர் முதுகவர்க் கணக்கித லரித்த
 பூழி பூத்த புழற்கா ளாம்பி
 ஒல்குபசி யுழந்த வெருங்குநுண் மருங்குல்
 வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த
 குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை
 மடவோர் காட்சி நாணிக் கடையடைத்
 திரும்பே ரெரக்கலொ டொருங்குடன் மிசையும்
 அழிபசி வருத்தம் வீடப் பெருகவுட்"28

விழிக்காத கண்களையும், சாய்ந்த காதுகளையும் உடைய நாய்க்குட்டிகள் கறக்கப் பெறாத பால் முலையைப் பற்றி இழுத்துப் பால் உண்ணுதலைத் தன் பசி மெலிவால் தாங்க இயலாது ஈன்றணிமை நீங்காத நாய் குரைத்தலைச் செய்யும் சிறுமையுடையதும், கழிகள் கட்டவிழ்ந்து விழுகின்ற பழைய சுவரின்கண் கூட்டமான கறையான் அரித்துக் குவித்த ஈரமான புழுதியில் உள்துளையுள்ள காளான் பூத்துக்கிடந்ததும் ஆகிய பொலிவிழந்த அடுக்களையில், வாடி இளைத்தற்கு காரணமான பசியினால் வருந்திய ஒடுங்கிய நுண்ணிய இசையினையும் வளையல் அணிந்த கைகளையும் உடையவளாகிய கிணை கொட்டுவோனுடைய மனைவி தன் பெரிய நகத்தால் கிள்ளிச் சேர்த்த குப்பையில் முளைத்த வேளைக் கீரையை உப்பும் இல்லாமல் வேகவைத்து, அதனை வறுமையுறுதல் இயல்பு என்று கருதாமல் இழித்துப்பேசும் அறிவற்றவர்கள் காண்பதற்கு நாணி, தலைவாயிலை மூடிப் பசியால் வருந்தும் தன் பெரிய சுற்றத்துடன் இருந்து முழுவதும் உண்ணும் அறிவு முதலியன அழிதற்குக் காரணமான பசியினால் உளவாகும் துன்பத்துடன் இருந்தோம் என்று எதிர்வந்த பாணனிடம் கூறினான்.

உணவும் கொடையும் நல்கிய சிறப்பு

வறுமையுற்ற பாணர் கூட்டத்தைக் கண்ட நல்லியக்கோடன், பாணர்களுக்கு உடைகள், உணவுகள், கொடைகள் நல்கினான் என்பதை,

"காம்பு சௌலித் தன்ன வறுவை யுடஇப்
பாம்புவகுண் டன்ன தேற னல்கிக்
காவெரி யூட்டிய கவர்கணைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் றன்முன்
பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருட்
பனுவலின் வழிஅப் பல்வே றழகில்
வாணிற விசம்பிற் கோண்மீன் சூழ்ந்த
இளங்கதிர் ஞாயி றெள்ளுந் தோற்றத்து
விளங்குபொற் கலத்தில் விரும்புவன பேணி"²⁹

மூங்கிலின் உள்ளே படிந்துள்ள வெண்ணிறமான மெல்லிய தோலை உரித்தெடுத்தாற் போன்ற மாசில்லாத மெல்லிய ஆடையை உனக்குத் தந்து உடுத்திக்கொள்ளச் செய்து, பாம்பு சீறினாற் போன்ற எழுச்சியைத் தரும் மதுவினைப் பருகத் தந்து, காண்டவ வனத்தை எரியூட்டிய அம்புகளை உள்ளடக்கிய தூணியையும், பூத்தொழில் அமைந்த கச்சையினையும் உடைய புகழ்மிக்க அருச்சுனனுடைய தமையனும் இமயமலை போல் பரந்த மார்பை உடையவனும் ஆகிய வீமசேனன் எழுதிய நுட்பமான பொருளமைந்த சமையல் நூல் முறை தவறாமல் சமைக்கப்பட்ட பல்வேறு வகைப்பட்ட உணவுகளில் நீவிர் விரும்புவனவற்றைத் தானும் விரும்பிக் கொணர்ந்து, நீலநிற வானத்தில் கோள்மீன்கள் சூழ்ந்துள்ள இளங்கதிர்களையுடைய சூரியனை இகழும் தோற்றத்தையுடைய பொன்னாலாகிய உண்கலத்தில் இட்டுத் தானே அருகில் நின்று உண்ணச் செய்தான்.

"ததர்பிணி யவிழ்ந்த தோற்றம் போல
 உள்ளரக் கெறிந்த வுருக்குறு போர்வைக்
 கருந்தொழில் வினைஞர் கைவினை முற்றி
 ஊர்ந்துபெயர் பெற்ற வெழினைடைப் பாகரொடு
 மாசெல வெவாழிக்கு மதனுடை நோன்றாள்
 வாண்முகப் பாண்டில் வலவனொடு தரீஇ
 அன்றே விடுக்குமவன் பரிசின் மென்றோட்"³⁰

பூத்த செறிந்த அரும்புகள் வண்டுகளால் கட்டவிழ்ந்து மலர்ந்த காட்சியைப் போலச் செந்நிறம் வாய்ந்த உருக்கப்பட்ட சாதிலிங்கத்தை உள்ளே வழித்த பலகையையுடையதும், தச்சருடைய கைத்தொழில்கள் முற்றுப்பெற்றதும், ஊர்ந்து பார்த்துச்சிறந்த ஓட்டம் உடையது என்று பாராட்டப்பட்டதும் ஆகிய அழகிய நடையையுடைய தேரோடு, குதிரையின் செலவினையும் பிற்படுத்தும் வனப்பு வாய்ந்த வலிய கால்களையும், ஒளிபொருந்திய முகத்தையும் உடைய வெள்ளை எருதையும், அதைச் செலுத்தவல்ல பாகனையும், யானை, குதிரை, அணிகலன் முதலிய வேறு பரிசுகளையும் கொடுத்து அவ்வள்ளல் உங்களை அன்றே அனுப்பிவைப்பான். இங்ஙனம் குழுத்தொடர்பில் அறிமுகம், எதிர்ப்படுதல், விளைவுகள் போன்றவற்றைக் காணமுடிகின்றது.

அ) ஓய்மானாட்டு நல்லியக்கோடன் புகழ்பாடும் பாணன்.

ஆ) பாணனிடம் எதிர்ப்பட்ட பாணன் வினாவுதல்.

இ) பாணனிடம் எதிர்ப்பட்ட பாணன் வறுமை நிலையினைக் கூறலும், அதுபோன்று தனக்கும் இருந்தது என பதிலுரைத்தலும் வறுமை தீர வள்ளல் நல்லியக்கோடனிடம் பரிசில் பெற்றது.

இங்ஙனம் நல்லியக்கோடனிடம் பரிசுபெற்ற பாணன், பரிசு பெற எதிர்வந்த பாணனை ஆற்றுப்படுத்தியதால் குழுத்தொடர்பு ஆயிற்று.

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் குழுத்தொடர்பு

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பரிசில் பெறுவதற்குரிய பெரும்பாணன் ஒருவனைப் பரிசில் பெற்றானொருவன் காஞ்சி நகரத்திற்குச் செங்கோல் செலுத்திக் கொண்டிருந்த தொண்டைமான் இளந்திரையனிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாகக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடியதாகும். ஆதரிப்பாரைப் பெறாமல் யாழை இடப்பக்கத்தே தழுவிக்கொண்டு பசி மிகுதியாலும், வறுமையாலும் சுற்றத்தாருடன் திரியும் பெரும்பாணனை, இளந்திரையனிடம் பரிசுகள் பெற்ற பெரும்பாணன் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்ததால் குழுத்தொடர்பு ஆயிற்று.

பெரும்பாணன் வினாவுதல்

எப்பொருளும் அகன்று விரிதற்குக் காரணமான வானிடத்தே, பகற்பொழுதைத் தோற்றுவித்து எழுகின்ற கதிரவனின் சுடுநெருப்பாகிய முதுவேனிற்காலத்தில் யாழை இடப்பக்கத்தே அணைத்து, பெரும்பாணர் கூட்டம் சுற்றத்துடன் செல்கின்றனர். அப்போது,

"வெந்தெறற் கனலியொடு மதிவலந் திரிதரும்
தண்கடல் வரைப்பில் தாங்குநர்ப் பெறாது
பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப்
பழுமரந் தேரும் பறவை போலக்
கல்லென் சுற்றமொடு கால் கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண!"³¹

ஞாயிறும் திங்களும் வலம் வருதலையுடைய குளிர்ந்த கடல் சூழ்ந்த உலகில், நின்னைப் புரப்பாரைப் பெறாமல் மழை வறந்தமையாலே ஆவியெழுகின்ற மலையின்கண் பழுத்த மரத்தை நாடித்திரியும் பறவை போன்று அழுகை ஒலியையுடைய சுற்றத்தோடே பயனின்றி ஓடித்திரிதலைச் செய்யும்

பொலிவற்ற யாக்கையினையும் கற்ற கல்வியை வெறுத்துப் பேசுகின்ற வாயையும் உடைய பாணனே! என உணர்ச்சி வயத்தால் எதிர்வரும் பெரும்பாணன் வினாவுகின்றான்.

பெரும்பாணனின் பதிலுரையும் ஆற்றுப்படுத்தலும்

பெரும்பாணன் யாக்கையினையும், கல்வியையும் வறுமையின் காரணமாக வெறுத்துப்பேசிய போது, இளந்திரையனிடம் பரிசுபெற்ற பாணன்,

"பெரு வறங் கூர்ந்த கானம் கல்லெனக்

கருவி வானம் துளிசொரிந் தாங்குப்

பழம்பசி கூர்ந்தவெம் இரும்பே ரெரக்கலொடு

வழங்கத் தவாஅப் பெருவள னெய்தி

வாலுளைப் புரவியொடு வயக்கன்று முகந்துகொண்டு

யாமவ ணின்றும் வருதும் நீயிரும்"³²

பெரிய வற்கடம் மிக்க காட்டகத்தே ஆரவாரம் உண்டாகும்படி முகில் ஞெரேலென மழை பொழிந்தாற் போன்று தொன்று தொட்டுப் பழம் பசியாலே வருந்திய எம்முடைய பெரிய சுற்றத்தாரோடு, யாம் பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாத அளவிறந்த செல்வத்தை அவ்வள்ளல் வழங்குதலாலே பெற்று மேலும் ஒப்பனை செய்யப்பட்ட குதிரைகளையும் யானைகளையும் வாரிக் கொண்டு அவ்வள்ளலின் ஊரினின்றி யாம் இப்போது வாரா நின்றோம். இங்ஙனம் வறுமைத்துயரில் வாடும் பெரும்பாணனை, பரிசில் பெற்று வந்த பெரும்பாணன் துயர்தீரும் வழியை எடுத்துரைக்கின்றான்.

செல்லவேண்டிய வழிமுறையும் இடைவழி நகரங்களும்

துயர்தீரும் வழியை எடுத்துரைத்த பெரும்பாணன்,

"கைப்பொருள் வெளவுங் களவேர் வாழ்க்கைக்
கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புலம்
உருமும் உரறா தரவுந் தப்பா
காட்டு மாவும் உறுகண் செய்யா வேட்டாங்கு
அசைவுழி யசைஇ நசைவுழித் தக்கிச்
சென்மோ இரவல சிறக்க நின் உள்ளம்"³³

கைப்பொருளைக் கவருகின்ற களவினை ஏர்த்தொழில் போன்று தம் வாழ்க்கைக்குத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ள கொடுமையோரை அந்நாடு உடையதன்று; மேலும், இடியும் அவன் நாட்டில் இடித்து இடுக்கண் செய்யாது, பாம்புகள் கொல்லமாட்டா; ஆதலானே, அவ்வறந்திகழ நாட்டில் நீ விரும்பிய விடத்தே அஞ்சாதிருந்து இளைப்பாறி நின்னை விரும்பியோரிடத்தே தங்கிப் போகக் கடவாய், உன் நெஞ்சம் இன்புற்றுச் சிறப்பதாக. இங்ஙனம் வழியிடை துன்பமில்லை என்று பெரும்பாணன் எடுத்துரைக்கின்றான். மேலும், இடைவெளியில் உள்ள நகரங்களையும் எடுத்துரைக்கின்றான்.

"துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்
குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும்
வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் வேய்ந்த
மஞ்சள் முன்றில் மணநாறு படப்பைத்
தண்டலை யுழவர் தனிமனைச் சேப்பின்
தாழ்கோட் பலவின் சூழ்களைப் பெரும்பழம்
வீழில் தாழைக் குழவித் தீநீர்க்
கவைமுலை யிரும்பிடிச் கவுள்மருப்பேய்க்கும்
குலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்
திரளரைப் பெண்ணை நுங்கொடு பிறவும்
தீம்பல் தார முனையிற் சேம்பின்"³⁴

திசை தப்பிப் பெருங்கடற் பரப்பிலே ஓடாநின்ற மரக்கலங்களை அழையா நின்ற நீர்ப்பாயற் துறைமுகம் பின்னே கிடக்க, யானையின் உடம்பு போன்ற சருச்சரையுடைய தெங்கின் வாடிய மடலாலே வேயப்பட்டனவும், மஞ்சளையுடைய முற்றத்தையுடையனவும், மணங்கமழ்கின்ற பூந்தோட்டங்களை யுடையனவும், தோப்புகடோறும் தனித்தனி இருப்பனவும் ஆகிய தொப்புழவர் மனைகளிடத்தே தங்குவீராயின், தாழ்ந்த குலைகளையுடைய பலாவினது சக்கையின்றிச் சுளையே சூழ்ந்த பெரிய பழத்தையும், தெங்கிள நீரையும், பிடியின் கொம்பையொத்த குலையிலே இருந்து முதிர்ந்த வளைந்த வெள்ளிய வாழைப்பழத்தையும் பனையின் நுங்கையும் பிறவும் இனிய பண்டங்கள் பலவற்றையும் தின்றுதின்று வெறுப்பீராயின் முறையைப் புறத்தேயுடைய முதிர்ந்த கிழங்குகளைத் தின்பீர்கள். இங்ஙனம் செல்லும் வழி இடைவழி நகரங்களிடையே கிட்டுவன உண்பீர்கள் என்று பெரும்பாணன் உரைக்கின்றார்.

பெரும்பாணன் ஆற்றுப்படுத்துதல்

வள்ளல் இளந்திரையன் பெயரைக் கேட்டவுடனேயே வறுமை அழியும் என்பதனை,

"பல்வேற் றிரையற் படற்குவி ராயின்
கேளவன் நிலையே கெடுகநின் னவலம்"³⁵

தொண்டைமானிளந்திரையன் பாற்சேறலை எண்ணுவீராயின், அவன் தன்மையை யான் கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக! கேட்ட மாத்திரையே உன் நல்கூரின்னல் ஒழிவதாக! மேலும்

"பகன்மகிழ் தூங்குந் தூங்கா இருக்கை
முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய"³⁶

பகற் பொழுதிலே ஆடிக்களிக்கின்ற மடியில்லாத குடியிருப்பினையுடைய
பொருதலையுடைய இடத்தைக் கடந்த பின்னர் மேலும்,

"குறுந ரிட்ட கூம்புலீடு பன்மலர்
பெருநா ளமையத்துப் பிணையினிர் கழிமின்"³⁷

பன்னிறப் பூக்களும் மிக்க முதிய நீரையுடைய பொய்கைகளிலே
பூப்பறிப்போர் உங்களுக்கு வழங்கிய பூக்களைச் சூடிக்கொண்டு போமின் மேலும்,

"செவ்விகொள் பலரோ டசைஇ யவ்வயின்
அருந்திறற் கடவுள் வாழ்த்திச் சிறிதுநும்
கடுங்கோட் டின்னியம் இயக்கினிர் கழிமின்"³⁸

இளவேனிலின்பத்தை நுகர்வாரோடே தங்கி இளைப்பாறிப் பின்னர்
அத்திரு வெஃகாவணையிற் பள்ளி கொண்டுள்ள அரியதிறலினையுடைய
திருமாலை வாழ்த்திச் சிறிது நும் கருங்கோட்டியாழை இயக்கி அவ்விடத்து
நின்றும் போமின் என்று பெரும்பாணன் எதிர்வழி பெரும்பாணனிடம் செல்லும்
வழிகள் பல கூறி ஆற்றுப்படுத்துகிறான்.

பெரும்பாணன் பெறும் பரிசில்கள்

பெரும்பாணன் செல்லும் வழி கூறி, அதன் பயனாக வள்ளல்
இளந்திரையனைக் கண்டனர். அப்போது,

"துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி
அரித்தேர் நல்கியும் அமையான் செருத்தொலைத்து
ஒன்னாத் தெவ்வ ருலைவிடத் தொழித்த
லிசம்புசெல் இவுளியொடு பகம்புடை தரீஇ
அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில் இன்சீர்க்"³⁹

தம்மினத்தோடே இயைந்து தொழில் செய்வனவும், ஆகிய சிறந்த குதிரைகள் நான்களை ஒரு சேரப்பூட்டிய பொன்னாற் செய்த தேரினைத் தந்தும், மேலும் தன்பால் வந்து எதிர்ந்த பகைவர்களைப் போர்மாளப் பண்ணிய பொழுது அவர் விட்டுப்போன ஏறுகுதிரைகளையும் பசிய சேணங்களையும் பிற பரிசில்களையும் தந்து நீ சென்ற அற்றை நாளிலேயே உனக்கு விடைதந்து போக்குவான். இங்ஙனம் எதிரிடைப்பட்ட பெரும்பாணனிடம் உரைக்கின்றான்.

இங்ஙனம் பெரும்பாணாற்றுப்படையில் குழுத்தொடர்பு

1. பெரும்பாணன் தன் எதிர்வந்த பெரும்பாணனை வினாவுதல்.
2. பெரும்பாணனை பதிலுரைத்து துயர்தீர்க்கும் வழி உரைத்தல்.
3. செல்லவேண்டிய வழிமுறைகளையும் இடைவழியில் கிட்டும் பொருட்களையும் எடுத்துரைத்தல்.
4. சென்றவழி கடந்தபின், பெரும்பாணன் பரிசில் பெற்று வள்ளல் இளந்திரையனிடமிருந்து விடைபெறுவது.

இங்ஙனம் பெரும்பாணனிடம் எதிர்வந்த பெரும்பாணனுக்கு மேற்படி எடுத்துரைத்தலால் குழுத்தொடர்பு ஆயிற்று.

மதுரைக்காஞ்சியில் குழுத்தொடர்பு

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைப் பற்றி புலவர் மாங்குடி மருதனாரால் பாடப்பெற்றது. செழியனின் மறத்துறைப் போக்கை இடித்துரைத்து மீண்டும் அறிவுத்துறையில் ஈடுபடுத்தச்செய்த முயற்சியின் விளைவே மதுரைக்காஞ்சி ஆகும்.

மதுரைக்காஞ்சியில் மதுரையைப் பற்றி புகழ்ந்துரைக்கும் போது பல்வேறு குழுத்தகவல்களை புலவர் மாங்குடி மருதனார் விளக்குகின்றார். மேலும் மதுரைக் காஞ்சியின் இறுதியில் "எல்லாச் சிறப்பானும் சிறந்து விளங்கும் நம் செழியன் மெய்யுணர்ச்சியோடு மருவி வாழக்கடவன் எனக் கருதி மருதனார் காஞ்சிப் பொருளை அறிவுறுத்தலை மதுரையைப் பாடிய பனுவலின் உயிராக அமைத்துக் கொண்டார்"⁴⁰ என விளக்குவர்.

வீடுபேறு நிமித்தமாக நெடுஞ்செழியனுக்கு மாங்குடி மருதனார் கூறிய அறிவுரை

நெடுஞ்செழியனைக் கண்ட மாங்குடி மருதனார் பின்வருமாறு உரைக்கலானார். அவையாவன. அந்தணராகுக, அரசனாகுக, வணிகனாகுக, வேளாளனாகுக, வேறு யாரேனுமாகுக, எத்தகைய நிலையினும் நிலையாமை யுணர்ந்து பற்றறுதி எய்துமாற்றால் வாழ்வோர் எல்லாம் வீடுபேறடைவர் என்பது தமிழ்ச் சான்றோர் கொள்கையாம். ஆயினும், நிலைபேறில்லாத இவையிற்றை நிலையுடைப் பொருளாக மயங்கி மெய்யுணர்வின்றிப் பிறப்பற முயலாது பயனின்றி மாண்டார் மணிலினும் பலர் ஆதலான், நீ அவர் போலாது இவையிற்றின் நிலையாமை கண்டு படிமத்தை அதிட்டித்த முருகன் போன்று அரசர்க்கரசனாயிருந்தேயும் பற்றற்றவனாய் நின் பிறப்பிற்கேற்ற அறத்தின் ஒழுகி நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் போன்று மெய்யுணர்ச்சியோடே மயக்கமில்லாதவனாய்,

"பொற்பு விளங்கு புகழலை நிற்புகழ்ந் தேத்த
இலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
மணங்கமழ் தேறன் மடுப்ப நாளும்
மகிழ்ந்தினிது உறைமதி பெரும!"⁴¹

என இனிதின் அறிவுறுப்பாராயினர். இங்ஙனம் நெடுஞ்செழியனுக்கு மாங்குடி மருதனார் அவைக்களத்தில் நிலையாமை பற்றி அறிவுரை கூறுதலால் குழுத் தொடர்பாயிற்று.

புத்தர் பெருமானை வழிபாடு செய்யும் குழு

புத்தர் பெருமானை வழிபட வேண்டிப் பேரிளம் பெண்டிர்,

"காமர் கவினிய பேரிளம் பெண்டிர்
பூவினர் புகையினர் தொழுவன் பழிச்சிச்
சிறந்து புறங்காக்குங் கடவுட் பள்ளியுஞ்"⁴²

பேரிளம் பெண்டிர், பூசைக்கு வேண்டும் மலர், புகை முதலியவற்றோடே புத்தர் பெருமானை வழிபாடு செய்து வாயாற் புகழ்ந்து பாடிப் பாதுகாத்தலானே சிறந்து நிகழும் பௌத்த பள்ளியும் என்பதாம். இங்ஙனம் புத்தர் பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடும் குழுவும் இடம்பெற்றது என்பதனை அறியமுடிகின்றது.

வேதம் ஓதும் அந்தணர் பள்ளிக்குழு

இறைவனை வழிபட அந்தணர்கள்,

"அறநெறி பிழையா அன்புடை நெஞ்சிற்
பெரியோர் மேள யினிதி னுறையுங்
குன்றுகுயின் றன்ன அந்தணர் பள்ளியும்"⁴³

அறநெறியிற்றவறாதவராய், எவ்வுயிரிடத்தும் செந்தன்மை பூண்டொழுகுபவராய், விளங்கும் பெரியோர் இனிதே உறையும் மலையைக் குடைந்தாலொத்த இருக்கைகளும் என்பதாம். இங்ஙனம் வேதங்களை இறைபொருளோடு ஓதியக் குழுவும் இடம்பெற்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

அமண் பள்ளிக்குழு

அமண் பள்ளிக்குழு இருந்தது என்பதனை,

"சான்ற கொள்கைச் சாயா யாக்கை

ஆன்றடங் கறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்"⁴⁴

விரதங்களுக்கு இளையாத மெய்யினையும், கல்வியெல்லாம் நிறைந்த அறிவினையும் உடையோரும் ஆகிய சான்றோர் நெருங்கி நோன்பாற்றுதற்கு வேண்டிய அமண் பள்ளிக் குழுவும் இடம்பெற்றது என்பதனை அறியமுடிகின்றது.

அறங்கூறும் அவையக்குழு

அறங்கூறும் அவையக்குழு இருந்தது என்பதனை,

"அச்சமும் அவலமும் ஆர்வமு நீக்கிச்

செற்றமும் உவகையுஞ் செய்யாது காத்து

ஞெமன்கோ லன்ன செம்மைத் தாகிச்

சிறந்த கொள்கை அறங்கூ றவையமும்"⁴⁵

வழக்கிடுவோர் நடுநிலைமையுடன் இருக்கவேண்டி, ஐயத்தான் எழுந்த அச்சத்தையும், தோற்றுழி அவர்க்குளதாம் வருத்தத்தையும், அவர் தோற்குமாறு தொடர்தற்குக் காரணமான பற்றுள்ளத்தையும் போக்குபவராய், வழக்குத் தொடர்ந்தோருள் ஒருவர்பால் செற்றமும், ஒருவர்பால் உவகையும் செய்யாமல், தாம் தம்முடைய நெஞ்சினைப் பாதுகாத்துத் துலாக்கோல் போன்ற நடுநிலையுடையராய், அறத்தையே மேற்கொண்டு, அதனை வழக்கிட்டோர்க்கு விளங்கக்கூறும் சான்றோர்கள் கூடியிருக்கும் அறங்கூறும் குழுத்தொடர்பும் இருந்தது என்பதனை அறியமுடிகின்றது.

காவிதி மாக்கள் குழு

காவிதி மாக்கள் குழு இருந்தது என்பதனை,

"மரவிசம்பு வழங்கும் பெரியோர் போல
நன்றுந் தீதுங் கண்டாய்ந் தடக்கி
அன்பும் அறனும் ஒழியாது காத்துப்
பழியொரீஇ யுயர்ந்து பாய்புகழ் நிறைந்த
செம்மை சான்ற காவிதி மாக்களும்"⁴⁶

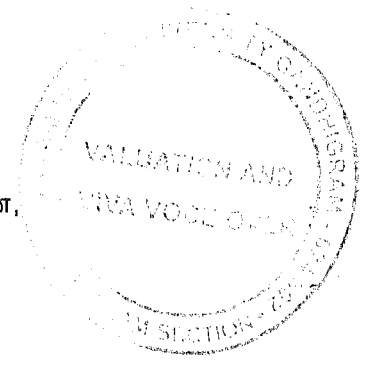
பெரிய சுவர்க்கத்தே ஏறப்போகும் சான்றோர் போல நன்மை தீமைகளை அறிவாலே ஆராய்ந்து தெளிந்து தம் நெஞ்சத்தைத் தீ தின்பாற் செல்லாது அடக்கி இல்லறத்திற்குரிய அன்பும் அறமும் நீங்காது இயற்றிப் பழிப்பன விலக்கி ஈகையாற் பரவிய புகழாற் நிறைந்தவரும் காவிதிப்பட்டம் பெற்றவரும் வேளாளரும் ஆகிய குழுத்தொடர்பும் இருந்தது என்று அறியமுடிகிறது.

வணிகர் குழு

பண்டங்கள் விற்கும் வணிகர் குழு ஓரிடத்திலிருந்தது என்பதனை,

"மலையவு நிலத்தவு நீரவும் பிறவும்
பல்வேறு திருமணி முத்தமொடு பொன்கொண்டு
சிறந்த தேளத்துப் பண்ணியம் பகர்நரும்"⁴⁷

மலையிடத்தும் நிலத்திடத்தும் நீரிடத்தும் பிற இடங்களினும் தோன்றுதலையுடையனவும், பலவாய் வேறுபட்ட அழகுடையனவுமாகிய மணிமுத்து பொன் முதலியவற்றைப் பண்டமாற்றாகப் பெற்று அயல்நாட்டினின்றும் கொணர்ந்த பண்டங்களை விற்கும் வணிகர் இடம்பெற்று குழுத்தொடர்பும் இருந்தது என்று அறியமுடிகின்றது.

நாற்பெருங்குழு

நான்கு வகையான கோசர்கள் குழு இருந்தது என்பதனை,

"மழையொழுக்கற் கறாஅப் பிழையா விளையுட்
பழையன் மோகூர் அவையகம் விளங்க
நான்மொழிக் கோசர் தோன்றி யன்ன
தாமேஎந் தோன்றிய நாற்பெருங்குழுவும்"⁴⁸

இடையறாது மழைபெய்தலாலே தவறாத விளைவினையுடைய பழையன் என்னும் குறுநில மன்னனின் மோகூரின்கண் அரசவையிடத்தே நான்மொழிக் கோசர் என்பார் சிறந்து விளங்குமாறு போல விளங்குவோரும் தம் ஒழுக்கத்தாலே மேன்மையுற்றோரும் ஆகிய நால்வகைப்பட்ட கூட்டத்தினர் இடம்பெற்ற குழுத்தொடர்பும் இருந்தது என்று அறியமுடிகின்றது.

இங்ஙனம் மதுரைக்காஞ்சியில் குழுத்தொடர்பானது,

1. பாண்டிய நெடுஞ்செழியனின் மறத்துறையைப் போக்க வேண்டி, அறிவுத் துறையை வலியுறுத்தவும் வீடுபேறு நிமித்தமாக அவைக்களத்தில் நிலையாமையை மன்னனுக்கு மாங்குடி மருதனார் அறிவுறுத்துதல்.
2. புத்தர் பெருமானைப் புகழ்ந்துபாடும் வழிபாட்டுக் குழுக்கள்.
3. இறைவனை வழிபடும் அந்தணர்கள் வேதங்களை இறைபொருளோடு ஒதிய குழுக்கள்.
4. பல்வேறு விரதங்களையும், ஒழுக்கங்களையும் மேற்கொண்டு நோன்பாற்றுகின்ற அமண் பள்ளி குழுக்கள்.
5. துலாக்கோல் போல் நடுநிலைமை தவறாது வழக்கிட்டோருக்கு விளங்கக் கூறும் அறங்கூறும் அவையக்குழுக்கள்.

6. இல்லறத்தில் அன்பும், பழிப்பன அகற்றி ஈகையால் வாழும் காவிரிப் பட்டம் பெற்ற வேளாளர் குழுக்கள்.
7. நூலோர் தமக்கு ஓதிய நன்னெறியிற் பிறழாது பண்டங்களை விற்கும் வணிகர் குழுக்கள்.
8. நான்குவகையான மொழிகள் பேசும் கோசர்கள் குழுக்கள்

அரசவையின் முன்னர் புலவர் கூறிய அறிவுரையும், நிர்வாகம், நீதி, சமயம், வணிகம், நான்கு மொழி பேசுவோர் கூட்டம் இவற்றை உற்றுநோக்கின் தகுதிநிலைக்கும், மனநிலைக்கும் ஏற்ப இன அடிப்படையில் பல்வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து அதற்கேற்ப தகவல் தொடர்பினைப் பெற்றுள்ளனர் என்று குழுத்தொடர்பால் அறியமுடிகின்றது.

நெடுநல்வாடை

மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனாரால் பாடப்பட்டதாகும். பாட்டுடைத்தலைவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் ஆவான். மண்ணாசை காரணமாக போர்மேற் சென்றதால் வஞ்சித்திணையாக உள்ளதால் குழுத்தொடர்பு ஆயிற்று.

"வேம்புதலை யாத்த நோன்காழ் எஃகொமாடு
முன்னோன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு
பருமங் களையாப் பாய்பரிக் கலிமா
இருஞ்சேற்றுத் தெருவின் எறிதுளி விதிர்ப்பப்
புடைலீழ் அந்துகில் இடவயின் தழீஇ
வாள்தோள் கோத்த வன்கட் காளை
கவன்மீசை யமைத்த கையன் முகனமர்ந்து
நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை

தவ்வென் றசைஇத் தாதுளி மறைப்ப
நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான்
சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்
பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே"⁴⁹

வேப்பந்தாரைத் தலையிலே கட்டின வலிய காம்பினையுடைய வேலோடே, முன்னர் செல்கின்ற படைத்தலைவன் புண்பட்ட மறவர்களை அடைவே காட்டிச் செல்லா நிற்ப, மணிகளைப் புறத்தேயிடப்பட்ட பெரிய தாள்களையுடைய யானைகளும், பருமம் களையப்படாத விரைந்த செலவினையுடைய குதிரைகளும் கரிய சேற்றையுடைய தெருவின்கண் துளிகளைத் தன் மேலே சிதறவும், இடத்தோளினின்றும் நழுவி வீழ்ந்த மேலாடையை இடப்பக்கத்தே ஒரு கையாலணைத்துக் கொண்டு, வாளேந்துவனாகிய வன்கட் காளையின் தோளிலே வைத்த வலக்கையினை உடையவனாய், விழுப்புண்பட்ட வீரரைத் தன் செய்நன்றியறிதலும், அன்பும் தோன்ற முகத்தானே பொருந்த நோக்கிப் பரிகரித்து, முத்துமாலை கட்டிய கொற்ற வெண்குடை தவ்வென்னும் ஒலிப்படசைந்து மழைத்துளியை மறையா நிற்ப, நள்ளென்னும் நடுவியாமத்தும் பள்ளிகொள்ளானாய்ச் சில மறவர் தன்னைச் சூழ்ந்துவரத் திரிதருகின்ற அரசன் பாசறையிடத்தே இருந்து செய்கின்ற போர்த்தொழிலென இங்ஙனம் தனது படைவீரர்களுடன் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பாசறை அமைத்து போர்த் தொழில் புரிந்தான். இந்த நிலையில் குழுத் தொடர்பானது,

1. அடையாளக் குழுவாகத் வேப்பந்தாரை தலையில் படைவீரர்கள் கட்டியதுவும்.

2. போர்க்களத்தில் விழுப்புண்களைப் பெற்ற வீரர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியை உண்டாக்கியதுவும்

போன்ற செயல்பாடுகள் அனைத்தும் போர்ப்பாசறையில் நடைபெற்றதால் குழுத் தொடர்பு ஆயிற்று.

பட்டினப்பாலையில் வேளாளர் குழுத்தொடர்

காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு வளம் பெருக்கிய சோழ வேந்தன் கரிகாற் பெருவளத்தான் மீது கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனரால் பாடப்பெற்றது. செம்மை சான்ற பட்டினப்பாலையில் வேளாளர் குழுத்தொடர்பும், வணிகர் குழுத் தொடர்பும் ஆங்காங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

பூம்புகார் நகரில் பல்வேறு மக்கள் வாழ்ந்த நிலையில்,

"நீர்நாப் பண்ணு நிலத்தின் மேலும்
ஏமாப்ப இனிது துஞ்சிக்
கிளைகலித்துப் பகைபேணாது
வலைஞர்முன்றில் மீன்பிறழவும்
விலைஞர் குரம்பை மாலீண்டவும்
கொலை கடிந்தும் களவுநீக்கியும்
அமரர்ப்பேணியும் ஆவுதி அருத்தியும்
நல்லாணாடு பகடோம்பியும்
நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
பண்ணியம் அட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்
கொடுமேழி நசையுழுவர்"⁵⁰

மீன்களும் விலங்குகளும் நிரலே நீரினும் நிலத்தினும், மகிழ்ந்து உறங்கித் தம்மினங்கள் பெருகித் தழையா நிற்ப, இவர் தமக்குப் பகைவர் என்று எண்ணாதனவாய், மீன்பிடிப்போர் முற்றத்தே மீன்கள் பாயவும், ஊன்விற்போர்

குடிசைகளிலே விலங்குகள் வந்து திரளவும், இவ்வாறாகக்கொலை செய்வோரைக் கொலைத் தொழில் செய்யாமலும், களவு செய்வோரை அத்தொழில் செய்யாமலும் விலக்கியும், தெய்வம் போற்றியும், தெய்வங்கட்கு அவிபுணவீந்தும் நல்ல பசுக்களையும் எருதுகளையும் பாதுகாத்தும், நான்மறை வல்லோர் புகழைப் பரவுமாறு செய்தும், விருந்தினர்க்கு உணவு முதலிய பண்டங்களை நல்கியும், பசிய உணவுகளை அவை வேண்டுவார்க்குக் கொடுத்தும் இவ்வாறாக இல்லறம் இனிதே பிறர்க்குக் குளிர்ந்த நிழலாக அமையும் வாழ்க்கையை உடைய வளைந்த மேழியாலே உழும் உழவுத்தொழிலை விரும்புகின்ற வேளாண் மாந்தரும். பத்தொழில் புரியும் குழுக்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய குழுக்களாகவே இயங்கியது என்று அறியமுடிகின்றது. மேலும் அனைத்துக் குழுக்களையும் வேளாண் குழுவே இணைத்தது என்பதையும் தெரிய வருகின்றது.

வணிகர் குழுக்களின் வளம்

பூம்புகார் நகரில் வணிகர் குழு முக்கிய இடம்பெற்றது என்பதனை,

"நெடுநுகத்துப் பகல்போல
நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர்
வடுவஞ்சி வாய்மொழிந்து
தமவும் பிறவு மொப்ப நாடிக்
கொள்வதூஉ மிகைகொளாது கொடுப்பதூஉங் குறைகொடாது
பல்பண்டம் பகர்ந்துவீசும்
தொல்கொண்டித் துவன்றிருக்கைப்"⁵¹

நெடிய நுகத்தில் தைத்த பலகாணி போல நடுவுநிலை என்னும் நிலைபெற்ற நன்றாகிய நெஞ்சினையுடைய வணிகர், தம் குடிக்குப் பழியாதலை அஞ்சி எப்பொழுதும் மெய்யே பேசித் தம்முடைய பொருளையும் பிறர்

பொருளையும் சமனாகக் கண்டு, தாங்கொள்ளுங்கால் தாம் கொடுக்கும் பொருட்டு மிகையாகக்கொள்ளாமலும், தாங் கொடுக்குங்கால் கொள்ளும் பொருளுக்குக் குறையாகக் கொடாமலும், பல பண்டங்களையும் அவற்றிற்குத் தாம் பெறக் கிடந்த ஊதியப் பொருளை வெளியாகக் கூறி இந்நெறி நின்றே தொன்றுதொட்டு ஈட்டிய பொருள் நிறைந்த வணிகர் குழுத்தொடர்பின் செயல்பாட்டினை எடுத்துரைக்கின்றது.

மலைபடுகடாம் - கூத்தர் வந்த வழி கூறல்

பல்குன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேள் நன்னன் சேய் நன்னனிடத்தே பரிசில் பெற வரும் கூத்தர்களுக்கு அவன்பாற் பரிசில் பெற்றோனொருவன் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்த இப்பாடலைப் பாடியவர் பெருங்கௌசிகனார் ஆவார்.

கூத்தர் வரும் வழியில் ஏற்பட்ட இயல்பினை,

"துகறறத் துணிந்த மணிமருள் தெண்ணீர்
குவளையம் பைஞ்சுனை அசைவிடப் பருகி
மிகுத்துப் பதங்கொண்ட பருஉக்கட் பொதியினிர்"⁵²

நன்கு தெளிந்த சுனைக் கண்ணுள்ள நீரை நும் வழிவருத்தம் போம்படி குடித்து எஞ்சிய தசையினைப் பொதிந்து கட்டிய சுமையை உடையிராய், நும் புன்றலை மகாரொடு இராக் காலத்தே வழிப்போதல் தவிர்ந்து வழியிடத்தன வாய் நும் மில்லத்தை ஒத்த கன்முழைஞ்சுகனிலே இனிதே உறைவீராக இங்ஙனம் செல்லுமிட இயல்பினை எதிர்வரும் கூத்தரிடம் கூத்தர் கூறுவதாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

செல்லும் வழியில் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டுதல்

நன்னனைக் கண்டு பரிசில் பெறச் செல்லும்போது, செல்லும் வழியில் ஏற்படக்கூடிய இடர்களாக,

"இடனும் வலனும் நினையினிர் நோக்கிக்

குறியறிந் தவையவை குறுகாது கழிமின்"⁵³

இடத்தும் வலத்தும் விழிப்புடன் நோக்கி, யான் கூறிய வாற்றானே அவையிற்றின் குறிகளை அறிந்து அவையிற்றைக் கண்டால் அணுகாமல் செல்லக் கடவீர். மேலும்,

"அகன்கட் பாறை துவன்றிக் கல்லென

இயங்கல் ஒம்பிதும் மியங்கள் தொடுமின்"⁵⁴

அகன்ற இடத்தையுடைய பாறையிலே கூடி மேலே செல்லுதலொழிந்து கல்லென்னும் ஓசைபட நும்முடைய இசைக்கருவிகளைப் பயில்வீராக. மேலும், வழி கூறும் முறையாக முன்சென்ற கூத்தர் எதிர்வரும் கூத்தருக்கு உரைக்கின்றார்.

நன்னன் சேய் நன்னனின் கொடையும் ஆற்றுப்படுத்தலும்

பரிவுடன் உபசரிக்கும் முறையைப் பெற்ற பின் மன்னன் நன்னனைக் கூத்தர்கள்,

"தலைவன் தாமரை மலைய விறலியர்

சீர்க்கெழு சிறப்பின் விளங்குழை அணிய

நீரியக் கன்ன நிரைசெலல் நெடுந்தேர்

வாரிக்கொள்ளா வரைமருள் வேழம்

கறங்குமணி துவைக்கும் ஏறுடைப் பெருநிறை

பொலம்படைப் பொலிந்த கொய்கவற்புரவி

நிலந்தினக் கிடந்த நிதியமொ டனைத்தும்

இலம்படு புலவர் ஏற்றகைந் நிறையக்

கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்

வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழுதிக்

கழைவளர் நவிரத்து மீயிசை ஞெரேரென

மழைசுரந் தன்ன ஈகை நல்கித்

தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்"⁵⁵

தலைவனானவன் பொற்றாமரை மலர் சூடவும், விறலியர் விளங்கிய உயர்ந்த அணிகலன்களை அணியவும் செய்து, பின்னரும், ஒலியின்றி நீர் ஒழுக்குப் போன்று இயங்கும் தேர்களையும், மலைபோன்ற வேழங்களையும் ஒலிக்கும் மணிகள் ஆரவாரிக்கும் ஏறுகளையுடைய பசுநிரைகளையும், பொன்னாலாய கலனை முதலியவற்றை அணிந்த மயிர் கொய்த கழுத்தையுடைய குதிரைகளையும், மண் தின்னுமாறு கிடந்த பொருள்களோடே எல்லாப் பொருளையும் நல்கி, நல்குந்த புலவருடைய ஏற்ற கைநிறையும்படி உயரிய அணிகலன்களைச் சொரியும் பொருட்டுக் கவிழ்ந்த கையிடத்துண்டாகிய தான் கொடுத்த செல்வம் கெடாதபடி வளம் வாய்த்த மூங்கில் வளர்ந்த நவிரன்மலையின் உச்சியிலே ஞெரேலென மழைபெய்தாற் போன்ற தன் கொடையாலே பரிசில் வழங்கிய நும்மை முதனாளே போகவிடுவன். மலையின் கண் வீழும் அருவிகள் வெற்றிக்கொடி உயர்தினாற் போல் தோன்றும் மலைகள் சூழ்ந்த பரப்பினையுடைய நாட்டிற்கு உரிமையுடை யோனாகிய நன்னன் சேய் நன்னன் என்பான் என்று கூத்தன் எதிர்வந்த கூத்தனை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமையப்பெற்றுள்ளது.

3.4 புறநானூற்றில் குழுத்தொடர்பு

புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள குழுத்தொடர்பு கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்துள்ளது.

அ) மன்னனிடமிருந்து வீரர்களுக்குச் செல்லும் தகவல்கள்.

ஆ) புலவனிடமிருந்து சான்றோர்களுக்கும் மன்னர்களுக்கும் செல்லும் தகவல்கள்.

இ) பரிசில் பெற்ற பாணன், எதிர்வரும் பாணனுக்கு பரிசில் பெறக்கூடிய தகவல்கள்.

ஈ) போருக்குச் செல்லுமுன் பகைநாட்டை வெல்வதற்காக அவை, போர்க்களம், பகைவர் முன் உரைக்கும் சூள் உரை எனப்படும் வஞ்சினத் தகவல்கள்.

உ) அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் போன்ற தொடர்புப் பணிகளும் குழுத்தொடர்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

புறநானூற்றில் ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனின் குழுத்தொடர்பு

ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனுக்கும் ஏனைய சேரசோழ வேந்தர்கட்கும் பகைமை உண்டாயிற்று. அது காரணமாக அவ்விருவரும் ஒருங்குகூடி போர் செய்ய வந்தனர். அதனை அறிந்ததும் மிகச் சினம்கொண்டு,

"மடங்கலிற் சினைஇ மடங்கா வுள்ளத்
தடங்காத் தாணை வேந்த ருடங்கியைந்
தென்னொடு பொருது மென்ப வவரை
ஆரம ரலறத் தாக்கித் தேரொ
டவர்ப் புறங் காணே னாயிற் சிறந்த
பேரம ருண்க ணிவளினும் றிகி" ⁵⁶

சிங்கம் போல சீறிவரும் அடங்காத உள்ளமுடைய பகைவரை அவர் அழியவென்று புறங்காண்பேன். காணேனாயின், என் தேவியான இவளைப் பிரிவேனாகுக என்று வீரர்கள் குழுவினர் முன் எடுத்துரைத்தலே இத்தொடர்பின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது. இக்குழு தொடர்பில் அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல் ஆகிய இரண்டு தகவல் தொடர்புப் பணிகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அவையில்
கூறிய வஞ்சின உரை

"என்னிழல் வாழ்நர் சென்னிழற் கரணாது
கொடியெனம் மிறையெனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றுகங் கோலே னாகுக
ஓங்கிய சிறப்பி னுயர்ந்த கேள்வி
மரங்குடி மருதன் றலைவ னாக
உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்
புலவர் பாடாது வரைகெவன் நிலவரை"⁵⁷

கொடியவன் எனக் கண்ணீர் பெருக்கிக் குடிமக்கள் பழிதூற்றும்
கொடுங்கோலன் என்று இகழ்வாராக. மாங்குடி மருதன் முதலாகப் போற்றும்
பெரும்புலவர் பலரும் என்னைப் பாடாது என் நாட்டைவிட்டு நீங்குக! என்
சுற்றம் துயர் மிக்கதாகுக! நெடுஞ்செழியன் மிக இளையவன். அவனது நாட்டை
எளிதாகக் கைப்பற்றி விடலாம் என்று பகையரசர்கள் கூறக் கேட்டுவிட்ட
சூழ்நிலையில் மன்னன் வஞ்சினமாக அவையில் கூறிய செய்தியாகும்.

சோழன் நலங்கிள்ளியின் வஞ்சின வீர உரை

சோழன் நலங்கிள்ளிக்கும் காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளிக்கும்
பகைமை ஏற்பட்டது. நெடுங்கிள்ளி, நலங்கிள்ளியை இகழ்ந்து போர்
எழுவதற்குரிய சினத்தை உண்டாக்கினான். நலங்கிள்ளியும் போர்வீரர்கள்
முன்பாக வஞ்சினம் கூறலானான்.

"உள்ள மெள்ளிய மடலோன் றெள்ளிதிற்
றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல
உய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்துடைக்
கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட
வன்றிணி நீண்முளை போலச் சென்றவன்
வருந்தப் பொரேள னாயிற் பொருந்திய"⁵⁸

இந்த அரசுக்கட்டிலைக் கவர்தல் இந்நெடுங்கிள்ளிக்கு கருத்தாயின், என்னைப் பணிந்து வேண்டுவாரானால், என் அரசு மட்டுமென்ன என் உயிரையே கொடுப்பேன் என் உள்ளத்தை அறிவில்லாது இகழ்ந்தவன் தூங்கும் புலியை இடறிய குருடனைப் போல உயிர்பிழைத்தலே மிகவும் அரிதாகும். யானையின் காலடியிலே பட்ட மூங்கில் முளையைப் போல என்னை எதிர்க்கும் பகைவரை ஊர் வரையும் சென்று ஒழிப்பேன். ஒழியேனாயின், காதலற்ற பொதுமகளிர் தழுவ, என் மாலை துவர்வதாக! என போருக்கு எழுந்த நலங்கிள்ளி வீரர்கள் மத்தியில் ஆற்றிய வீரஉரை குழுத்தொடர்பேயாகும்.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனின் வீரப்புகழ்

கிள்ளி வளவனது வீரத்தை எண்ணி, தம் நாட்டின் மீதும் படையெடுத்து வந்து அழித்துவிடுவாரே என எண்ணி மனக்கலக்கமடைந்த மகளிர் தீ நிமித்தம் கண்டு அஞ்சி, அதனை அறியாதவர் போல் அலமருகின்றனர் என்பதை,

"கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்கொளாடு
பெருங்கலக் குற்றன்றாற் றானே காற்றோ
பெரி நீகழ்ந் தன்ன செலவிற்
செருமிகு வளவநீற் சினைஇயோர் நாடே"⁵⁹

என கோலூர் கிழார் மகளிரின் மனக்கலக்கத்தை எடுத்துரைத்து, பகை நாட்டவர் அழிவர் என்பதை சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் வீரச் சிறப்பினை எடுத்துரைக்கின்றார். மேலும் மகளிரின் மனக்கலக்கத்தை அறிந்து போரினைத் தவிர்க்குமாறு மக்கள் தூதுவராகப் புலவர் கோலூர்கிழார் திகழ்கின்றார்.

நலங்கிள்ளியிடம் போரைத் தவிர்த்த கோலூர் கிழார்

சோழன் நெடுங்கிள்ளி ஆலுரினின்று தப்பி தனக்குரிய உறையூரில் இருக்கையில், அதனையறிந்த நலங்கிள்ளி உறையூரில் முற்றுகையிட்டு போரிடத் திரிந்தான். இதனையறிந்த புலவர் கோலூர்கிழார்,

"ஒருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே
இருவீர் வேற லியற்கையு மன்றே, அதனாற்
குடிப்பொரு ளன்றுதுஞ் செய்தி் கொடித்தேர்
நும்மோ ரன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம்மலி யுவகை செய்யுமில் விகலே"⁶⁰

ஒருவர் தோற்றாலும் அது சோழர் குடியே! இருவரும் வெற்றி பெறுவது இயல்பே. எனவே, உங்களுடைய செயல் நகையுண்டாக்குவதே தவிர பெருமையுடையது அன்று என மக்கள் தூதுவராகச் சென்று புலவர் கோலூர்கிழார் அறிவுரை புகட்டுகின்றார்.

மலையமான் மக்களை விடுவிக்கப் புலவர் கோலூர்கிழார் பாடியது

கிள்ளி வளவன் தன் பகைவனான மலையமான் மக்களைக் கொணர்ந்து கொலையானையின் காலில் கீழிட்டுக் கொல்ல முயன்றான். அதனைக் கண்ட புலவர் கோலூர் கிழார்,

"நீயோ, புறவினல்ல லன்றியும் பிறவும்
இடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை"⁶¹

நீயோ புறவாவின் பொருட்டுத் தன்னை வழங்கிய சோழ மரபிற் பிறந்துள்ளாய். துன்பம் பலவற்றையும் தீர்த்த நீ! மலையமான் மக்களை

யானைக் காலிலிட்டுக் கொல்லாதிருப்பாயாக என மலையமான் மக்கள் தூதுவராக கிள்ளிவளவனிடம் வேண்டுகிறார்.

வீரம் செறிந்த மறவனைப் பெரும்படை முன் மன்னன் பாராட்டியது

உண்டாட்டு நிகழுமிடத்து ஒரு வீரன் முறை தவறியபோது, அவ்வீரனுக்கு பெருஞ்சோறளித்து பாராட்டிய மன்னனைப் பற்றி விரிச்சியூர் நன்னாகனார் பாடியது.

"ஈண்டே போல வேண்டுவ னாயின்
என்முறை வருக ிவன்னான் கம்மென
எழுதரு பெரும்படை விலக்கி
ஆண்டு நீற்கு மாண்டகை யன்னே"⁶²

வேந்தனுக்கு தயாரித்த இனிய மதுவை, இவனுக்கு ஏற்றமுறையில் வளாவித் தருவதற்குள் பொறுக்காது சினம் கொண்டு தன் கைவாள் பற்றி நின்றபொழுது, சினம் அடையாதீர் இங்கே, நடந்தது போலவே அவன் விரும்பினால் "என்முறை வருக" என்று அமையாது, தானே விரைந்து முற்படச் சென்று பகைவர் பெரும்படையை விலக்கி வெற்றிகொள்ளும் ஆற்றல் மிக்க வீரனாவான் என உண்டாட்டு நிகழும் வீரர்கள் மத்தியில் ஆற்றிய குழு உரையாக நன்னாகனார் வீர மறவனின் சினம் தணிய பாராட்டியதாகும்.

புறநானூற்றில் குழுத்தொடர்புடைய ஆற்றுப்படை பாடல்கள்

பாணர்கள் யாழ்கொண்டு இசைத்து மன்னனை மகிழ்வித்துப் பொருள் பெற்று வரும்போது எதிரே வாடியிருக்கும் கலைஞனைக் கண்டதும் மனமுருகி, தாம் பொருள் பெற்றுவந்த செய்தியினை உரைத்து, அம்மன்னனிடம் உள்ள

வள்ளல் தன்மைகளையும், செல்லுதற்குரிய வழியின் இயல்புகளையும் கூறித் தன் கையில் உள்ள யாழிற்கு ஏற்றாற் போன்று இசை கூட்டிப்பாடுவர்.

புலவர் பொய்கையார் புலவரை ஆற்றுப்படுத்துதல்

பொய்கையார் புலவரை ஆற்றுப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் இது குழுத் தொடர்பாக அமைகின்றது. ஏனெனில் இங்கு சங்கப்புலவர் பொய்கையார் கோதைமார்பனிடம் சென்று அவன் போரில் மேம்படும் புகழைப் பாடி பெருவளம் பெற்று வருகின்ற போது வேறொருப் புலவரைக் கண்டு ஆற்றுப்படுத்திய சூழ்நிலையில் பாடியதாகப் புறநானூறு எடுத்துரைக்கின்றது.

"எம்மு முள்ளுமோ முதுவா யிரவல
அமர் மேம் படுஉங் காலையின்
புகழ்மேம் படுநனைக் கண்டன டெனவே"⁶³

தலைவனது இயல்பையும் ஊரையும் கூறி, முதுவாயிரவல எம்முள் உள்ளெனத் தன் தலைமை தோன்றக் கூறினமையின் இது புலவராற்றுப் படையாயிற்று. புலவர் பொய்கையார், புலவரை ஆற்றுப்படுத்தியதன் விளைவாகவே இது குழுத் தொடர்பாக அமைகின்றது.

புலவர் நெடும்பல்லியத்தனார் விறலியை ஆற்றுப்படுத்துதல்

முதுகுடுமிப்பெருவழுதியைக் கண்டு பரிசில் பெற்றுவரும் நெடும்பல்லியத்தனார் விறலியை நோக்கி,

"நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மேதில் சில்வளை விறலி"⁶⁴

என்று விறலியோடு சென்று முதுகுடுமிப் பெருவழுதியிடம் பரிசில் பெறுமாறு ஆற்றுப்படுத்துகின்றார். விறலியைக் கண்டு ஆற்றுப்படுத்துதலால் குழுத் தொடர்பாக அமைந்துள்ளது.

புலவர் ஔவையார் விறலியை ஆற்றுப்படுத்துதல்

அதியமானிடம் பரிசில் பெற்றுவந்த ஔவையார், வழியில் ஒரு சுரத்தில் தன் சுற்றத்தோடு தங்கியிருந்த விறலி ஒருத்தியைக் கண்டார் அப்போது,

"சுரன்முத லிருந்த சில்வளை விறலி
செல்வை யாயிற் சேணோ னல்லன்"⁶⁵

சில்வளை விறலி, சேய்மைக் கண்ணனன்றி அண்மையிலேயே நெடுமானஞ்சியுள்ளான். அவன் பாற் செல்க பரிசிலைப் பெறுவாய் என்று புலவர் ஔவையார் ஆற்றுப்படுத்துகின்றார்.

புலவர் கோவூர் கிழார் பாணனை ஆற்றுப்படுத்துதல்

கிள்ளிவளவனை மீண்டும் காண புலவர் கோவூர் கிழார் சென்றார். அப்போது சோறும் நீரும் குறைவின்றி இருப்பதுவும், இரவலர்க்கு பரிசில் புரிவதும் அவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தன. அதனைப் பாணாற்றுப்படை வாயிலாகச் சிறப்பிக்கின்றார்.

"தேளந் தீந்தெதடைச் சீரியாழ்ப் பாண
கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோற் றகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
இனிய காண்கிவட் டணிடுகனக் கூறி
வினவ லானா முதுவா யிரவல"⁶⁶

சிறிய யாழினை உடைய பாணனே! கயத்து ஆமையை அம்பில்
கோத்தாற் போன்ற உடுக்கையின் இசையைக் கேட்டு இளைப்பாறிச் செல்க என,
என்னைப் பலவும் கேட்கிறாய் முதியவனே!

"இன்னகை விறலியொடு மென்மெல வியலிச்
செல்வை யாயிற் செல்வை யாகுவை
விறகெய் மாக்காள் பொன்பெற்றன்னதோர்
தலைப்பா டன்றவ னீகை
நினைக்க வேண்டா வாழ்கவன் றானே"⁶⁷

இனிய நகை தவழும் விறலியுடன் மெல்ல மெல்ல நடந்து அவன்பாற்
சென்றால் நீ பெருஞ்செல்வம் பெறலாம். விறகு வெட்ட காட்டுக்குச்
சென்றவனுக்குப் பொன் கிடைத்தது போன்று எதிர்பாராது கிடைப்பது அல்ல
அவனது ஈகை. எனவே, உறுதியாக நம்பிச் செல்க என்று பாணனைக் கிள்ளி
வளவனிடம் செல்ல புலவர் கோலூர்கிழார் ஆற்றுப்படுத்துகின்றார்.

புலவர் மருதன் இளநாகனார் பாணனை ஆற்றுப்படுத்துதல்

மருதன் இளநாகனார் நாஞ்சில் வள்ளுவனைக் கண்டு பரிசில் பெறச்
சென்றார். செல்லும் வழியில் பாணர் கூட்டமொன்றைக் கண்டார். அப்போது,

"கிளிமீஇய வியன் புனத்து
மரணை பெருங்குர லனைய னாதலின்
நின்னை வருத லறிந்தனர் யாரே"⁶⁸

அகன்ற புனத்தில் வாழுகின்ற கிளியானது மரப்பொந்தில் சேர்த்து வைத்த
பெரிய கதிரைப் போன்றவன். அவனிடம் பரிசில் பெற்று வரும்போது, நின்னைப்
பழைய பாணன் என்று பிறர் அறியாத வண்ணம் வளமையால் நின் தோற்றமே
மாறிவிடும் என்று பாணனை ஆற்றுப்படுத்துகின்றார் மருதன் இளநாகனார்.

3.5 பதிற்றுப்பத்தில் குழுத்தொடர்பு

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் புறப்பாடல்களாகத் திகழ்வது பதிற்றுப்பத்து ஆகும். பழந்தமிழ் முவேந்தருள் முதலாவதாகக் கூறப்பெறுவோரும், சேர அரசருள் பதின்மறைப் போற்றுமுகமாக, பதின்மர் புலவர்கள் பாடிய பத்துப் பாடல்களின் தொகுப்பே பதிற்றுப்பத்து ஆகும். "இந்நூல் முழுவதும் சேர அரசர்களைப் பாராட்டுவது. அவ்வரசர்களிற் சிலரைப் பற்றிய செய்யுட்களும் செய்திகளும் வேறு தொகை நூல்களில் வரினும் குறிப்பிட்ட ஓர் அரசரைக் குறித்துத் தொடர்ச்சியாகப் பத்துச்செய்யுட்கள் இதிலேதான் காணப்படுகின்றன. பத்துப்பத்து அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகள் சேர்ந்து அமைந்தமையின் பதிற்றுப்பத்து என்றும் பெயர் இதற்கு வந்தது."⁶⁹ பதிற்றுப்பத்தில் உள்ள பாடல்கள் அனைத்துச் சோழன், பாண்டியன் நீங்கலாகச் சேர அரசர்களின் புகழ்பாடும் பாடலாகத் திகழ்வதால் குழுத்தொடர்பாகவே திகழ்கின்றது. அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் போன்ற தொடர்புப் பணிகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பற்றிப் புலவர் பாலைக் கௌதமனார் பாடிய குழுத்தொடர்பு

சேரனின் புகழ்பாடிய புலவர்

"ஒலித்தலை விழுவின் மலியும் யாணர்

நாடுகெழு தன்பணை சீறினை யாதலிற்"⁷⁰

ஒலிகளையுடைய விழாக்களில் திரண்டு மகிழ்வோரும், புதிய வருவாயுடன் திகழும் பகைவர் நாடுகள் அந்நாடுகள் தன்மை பொருந்திய விளைநிலங்கள் எல்லாம் நீ தான் அவர்பாற் சீற்றங்கொண்டனையானால் பாழ்நிலங்களாக மாறிப்

போகும் என்று பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பற்றிய வீரச்சீற்றத்தினை
மேலிட்டுரைக்கின்றார். மேலும்,

"மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைந்த
போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந் தெராலின்"⁷¹

உன்னைப் பகைத்ததால் பகைவர் நாடுகள் அழிந்தது. உன் வலிமை
மிகுந்த புகழை அறியாதவர்கள், நின்னோடு போரிட்டவர்கள் போரினை
எதிர்கொள்ள முடியாத பகை வேந்தர், நின் தூசிப்படைக்கே ஆற்றாமல் தம்
நாட்டைவிட்டே அகன்றனர். மேலும்,

"வரையிழி யருவியி னொளிறுகொடி றுடங்கக்
கடும்பரிக் கதழ்கிற ககைப்ப நீ
நெடுந்தே ரோட்டியபிற ரகன்றலை நூடே"⁷²

கடுமையான விரைவோடு செல்லுதலை உடைய குதிரைகள் பறவையைப்
போன்று பாய்ந்து செல்ல, நீ நெடுந்தேர் ஓட்டி பகைவர்கள் நாட்டை
பாழ்படுத்தினாய் என்றும்,

"முருகுடன்று கறுத்த கலியழி முதூர்
உரும்பில் கூற்றத் தன்னதின்
திருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நூடே"⁷³

முருகப்பெருமான் வெகுண்டு பொருது அழித்தலாலே செல்வக் களிப்பை
இழந்துபோன மூதூர்களைப் போல, பிறராலே நலிவுறுதல் என்பதில்லாத
கூற்றத்தைப் போலும் வலிமையுடையவரான, நின்னுடைய திருந்திய
தொழிலையுடைய படை மறவர்கள் வெகுண்டு பொருதழித்த நாடுகளின்
நிலைதான் இவ்வாறு அழிந்தன. இங்ஙனம் பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவனின்

வஞ்சினச் சிறப்பால் விளைந்த போர்க்கள நிகழ்வினை களம் கண்டு பாடிய குழுத்தொடர்புப் பாடலாகப் பாடியுள்ளார் புலவர் பாலைக் கௌதமனார்.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரலைப் பற்றிப் புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடியக் குழுத்தொடர்பு

புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரலிடம் நாற்பது நூறாயிரம் பொன்னையும், தான் ஆள்வதிற்பாகங்கொடுத்து அதனைப் பெற்றபோது,

"கடிமரத்தாற் களிறைணத்து
நெடுநீர துறைகலங்க
மூழ்த்திறுத்த வியன்றனையொடு
புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம்"⁷⁴

துடியை யொத்த வலிய தாளினை உடைய களிற்றினைப் பகைவரது காவல் மரத்திலே கொண்டு போய்க் கட்டினை, ஆழமாகிய நீரையுடைய நீர்த்துறைகள் எல்லாம் கலங்குமாறு பொய்த்துச் சென்று முற்பட்டுத் தங்குவது உன் தூசிப்படை. நின்னோடு போர் செய்யக் கருதிய வேந்தர்கள், நின் வலிமைக்கு முன் எதிர் நிற்கமாட்டாது ஓடி ஒளிவர் என்று மன்னனின் வீர வலிமையைப் புகழ்கின்றார். வீரவலிமையைப் போர்க்களத்தின் கண் பாடியதால் குழுத் தொடர்பாயிற்று.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனைப் பற்றி காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடிய குழுத்தொடர்பு

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு அரசவையில் வீற்றிருந்தபோது கலனணிக என்று புலவர்க்கு ஒன்பது காப்பொன்னும் நூறாயிரங் காணமும் கொடுத்துச் சிறப்பித்தபோது,

"நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தாறளப்பத்
தூக்கணை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை

கைவ லிளையர் கையலை யழுங்க
 மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
 வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
 கடியையா எனடுத்தகை செருவத் தானே"⁷⁵

பகைவரைக் கொல்லுங்காலத்தே பாய்ந்த குருதியால் தன் நிறம் செந்நிறமாக வேறுபட்டு, நின் மறத்தன்மையோடு பொருந்தித் தோன்ற கண்ணியை உடையயாருக்கின்றாய். அதனை ஊன் துண்டமெனப் பிறழக் கருதிய பருந்தொன்று, அதனைக் கவர்வதற்கு வட்டமிட்டபடியிருக்கின்றது. நின்னால் தூவப்பெற்ற கணைகள் கிழித்த கரிய கண்ணையுடைய பகைமறவரின் தண்ணுமைகள் அவற்றை முழக்கத் தொழில்வல்ல இளைஞரின் கையால் அறையப்படுதலின்றி ஒழிந்துபோம். ஏனையோரால் மாற்றற்கரிய சீற்றத்தைக் கொண்ட மிகப்பெரிய கூற்றமானது, உயிர்களைக் கவருவதற்கு வலை விரித்தாற் போல, நின் பார்வையும் அப்பகைவரை நோக்கிச் செல்லும். போர்க் களத்திலே, நீ தான் எத்துணை கடுமையாக விளங்குகின்றனை என்று போர்க் களத்தின் முன்பாகப் புலவர் பாடுதலால் குழுத்தொடர்பாக அமைந்துள்ளது.

புலவர் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனைப் பற்றிப் புலவர் கபிலர் பாடிய குழுத்தொடர்பு

செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதனின் வீரத்தினைக் களம் கண்டு பாடியதால் கபிலருக்கு நூறாயிரம் பொற்காசம், புலவர் மலை மீதேறிக் கண்டு கொடுத்த நாடும் பரிசிலாகப் பெற்றார் அப்போது,

"கெடுகுடி பயிற்றிய கெற்ற வேந்தே
 நின்போல், அசைவில் கெளன்கைய ராகலி னசையா
 தாண்டோர் மன்றவீம் மண் கெழு ஞாலம்
 நிலம்பயம் பொழியச் சுடர் சினந்தணியப்
 பயங்கெழு வெள்ளி யாநீய திற்ப"⁷⁶

கெட்டகுடியை தம் நாட்டில் வாழச்செய்த வெற்றி வேந்தனே! நின்னைப் போல் தெளிவாக மாறாத கொள்கை உடையவராக இருந்தமையால், அணுச் செறிந்த நிலவுலகத்தைச் சிறப்பாக ஆண்டார்கள். நிலமெல்லாம் சிறந்த விளைவைத் தரவும், கதிரவனது வெம்மையான கொதிப்புத் தணியவும், வெள்ளியானது நற்கோள்களிடத்துச் சேர்ந்து நிற்க உலகினைத் தளர்ச்சி அடையாது ஆண்டதாக அவையில் புலவர் கபிலர் கூறுதலால் குழுத் தொடர்பாயிற்று.

பதிற்றுப்பத்து ஆற்றுப்படையில் குழுத்தொடர்பு

போர்க்களத்தில் படைபொருதும் இடத்தையும், பகைவர் அரண்கள் ஒலியவிந்து அடங்கிக்கிடப்பதையும், பகைவரை அழித்து சேரநாட்டுக் குடிமக்கள் மீளவும், முன்னணிப் படையினர் மிகுதியாக உடையவன் நார்முடிச்சேரல் ஆவான். அவனிடம் பரிசில் பெறவேண்டி,

"காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவிர்கடர்
அழல்விடுபு மரீஇய மைந்திற்
றெழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே"⁷⁷

காடு தன்னிடத்தே கொண்ட, நாட்டிலுள்ளாரெல்லாம் காணத்தக்க, விளங்குகின்ற சுடரைப் போன்ற சினத்தீயை விட்டு, பாகரது ஏவலைப் பொருந்திய வலிமையுடைய போர்த்தொழிலை விரும்பும் யானைகள் பலவற்றை அளிப்பான். அவனிடத்தே செல்வாயாக என விறலியை ஆற்றுப்படுத்துவதாகப் புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடுகின்றார்.

போர்க்களத்தில் பகைவர்களது உடலை எறிந்து, வேல் முதலிய கருவிகளைப் பறிக்கின்றபோது விழுந்த குருதியானது மறவர்களின் கைகளை சிவந்ததாக்கிய செங்கை மறவர்களின் புகழ்களைப் பாடி பரிசில் பெற வேண்டி,

"வளனற றீகழ்ந்து வாழுநர் பலர்படக்
கருஞ்சினை விறல்வேம் பறுத்த
பெருஞ்சினக் குட்டுவற் கண்டனம் வரற்கே"⁷⁸

நாட்டின் வளம் அறியவும், காவல் மரமாகிய வேம்பை வெட்டிய பெரிய
சினத்தை உடைய கடல்பிறக் கோட்டிய குட்டுவனைக் கண்டு, நம் போன்று
இரவலர்க்கு வரையாது வழங்கும் வள்ளலைக் காண்போமாக என விறலியை
ஆற்றுப்படுத்துவதாக புலவர் பரணர் பாடுகின்றார்.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனின் வெற்றியை போர்க்களத்தின்கண் பாடி
ஆடலில் சிறப்புடைய விறலி பரிசில் பெறச் செல்லும்போது,

"ஒண்ணுதன் மகளிர் துனித்த கண்ணினும்
இரவலர் புன்க ணஞ்சும்
புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே"⁷⁹

பகைவர்களை வலிமை கெடும்படியாக அழித்தலால் ஏற்பட்ட குருதி,
பனந்தோட்டு மாலையோடு, பெரிய வீரக்கழல் சிவக்குமாறு புலவு நாற்றத்தைக்
கொண்ட போர்க்களத்திடத்துப் பாசறைக் கண்ணே இருக்கின்றான். அவனிடம்
செல்வங்களை அவன் நமக்கு வாரி வழங்குவான் என எதிர்வந்த விறலி
கூற்றாகப்புலவர் நச்செள்ளையார்,

"கொலைவினை மேவற்றுத் தானை தானே
இகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசும்
செல்லா மேரதில் பாண்மகள் காணியர்"⁸⁰

சேரனது சேனை கொலையாகிய தொழிலை விரும்புதலையுடையது.
சேரன்தான், போராகிய வினையை விரும்புதலையுடையனாகையால்,
அவ்விடத்தே பெற்ற அரிய பொருட்களை அளவில்லாது கொடுப்பான்.

அவனைக் காணச்செல்வோமே என விறலி ஆற்றுப்படுத்தியதால் குழுத் தொடர்பாயிற்று.

விறலி ஆற்றுப்படுத்துவது போன்று புலவர் அரிசில்கிழார் பாடிய குழுத்தொடர்பு

சேரனின் படைத்தோற்றத்தை முறையாக உணராமல், பலபடப் பிறழப் பிறழ நோக்கி, தம் அழிவுக்குத் தாமே காரணமாகியப் பகைவர்களைச் சிறப்பித்து, பெருஞ்சேரிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தியதாகும்.

"வலம்படு முரசி னிலங்குவன விழுஉம்
அவ்வென் ளருவி யுவவரை யதுவே
சில்வனை விறலி செல்குவை யாயின்"⁸¹

சிலவாகிய வளையை அணிந்த விறலி, நீ சேரன்பாற் செல்வாயாயின், வெற்றி உண்டாகின்ற முரசொலியைப் போல ஓசை விளங்குவனவாகி மலையினின்று கீழே விழும் அழகிய வெள்ளிய அருவிகளையுடைய எல்லையிடத்தேயுள்ள அவனைக் காணச்செல்வோமாக என விறலி கூற்றாகப் புலவர் அரிசில்கிழார் பாடுகின்றார்.

இளஞ்சேரல் இரும்பொறையனைக் காண விரைந்து சென்று நல்ல அணிகலன்களைப் பெற வேண்டி,

"சென்மோ பாடினி நன்கலம் பெறுகுவை
சந்தம் பூழிலொடு பொங்குதுரை சுமந்து
தென்கடன் முன்னிய வெண்டலைச் செம்புனல்

ஓய்யு நீர்வழிக் கரும்பினும்
பல்வேறு பொறையல் வல்லனா லனியே"⁸²

விறலி, சேரனிடத்தே செல்லுவாயாக, சென்றால் நல்ல ஆபரணங்களைப் பெறுவாய். சந்தன மரத்தோடும் அகிலோடும் பொங்குகின்ற நுரைகளைச் சுமந்து, தெளிந்த கடலை நோக்கிச் சென்ற நுரையாகிய வெள்ளிய மேற்பரப்பையுடைய, சிவந்த நீரையுடைய ஆற்றில் நீரினிடத்தே செலுத்தும் கருப்பந் தெப்பத்தைக் காட்டிலும் பல வேற்படையை உடைய சேரன் அளித்தல் வல்லன் என விறலி கூற்றாகப் புலவர் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடுகின்றார்.

3.6 பரிபாடலில் குழுத்தொடர்பு

பரிபாடலில் காட்டப்படும் குழுத்தொடர்புகள் அனைத்தும் தொழில் அடிப்படையிலேயே அமையப்பெற்றுள்ளது.

பரிபாடலில் காட்டப்படும் குழுத்தொடர்புகள் தொழில் அடிப்படையிலும், நிகழ்காலச் செயல்பாட்டிலும் அமையப்பெற்றுள்ளது. நிகழ்காலச்செயலாக,

"அகவய லிளநெல் லரிகாற் சூடு
தொகுபுனல் பரந்தெனத் துடிபட லொருசார்
கார்தூம் பற்றது வானென லொருசார்
பாடுவார் பாக்கங் கொண்டென
ஆடுவார் சேரியடைந்தெனக்
கழனிவந்து கால்கோத்தெனப்
பழனவானை பாளையுண்டென
வித்திடுபுல மேடாயிற்றென
உணர்த்த வுணரா லொள்ளிழை மாதரைப்
புணர்த்திய விச்சத்துப் பெருக்கத்திற் றுனைந்து
சீனைவளர் வானையிற் கிளையொடு கெழீஇப்
பழன வழவர் பாய்புனற் பரத்தந்"⁸³

இங்ஙனம் குளம், வயல் போன்ற பகுதிகளில் பல்வேறு குழுக்களாக நின்று வெள்ளம் உயர்ந்துவிட்டது என மக்கள் பேசும் குழுவும், வானத்து மேகம்

சிதைவுற்று, அதனால் பெருமழை வந்தது என்று பேசும் குழுவும், பாணர்கள் பாக்கத்தை வெள்ளம் மூழ்கடித்தது என்று கூறும் குழுவும், ஆடற்கூத்தியரின் சேரியை வெள்ளம் அடைந்துவிட்டது என்று பேசும் குழுவும், வயலிடத்தில் உள்ள கழுகு, தென்னை மரங்களின் பாளையளவுக்கு வெள்ளம் பெருகியதால் அப்பாளைகளை வானைமீன்கள் உண்டுவிட்டன என்று பேசும் குழுவும், வித்திடுதற்குரிய நாற்றாங்கால்கள் மேடாகிவிட்டது என்ற பேச்சும் பல்வேறு குழுக்களாகப் பிரிந்து பலவிதமான வேறுபட்ட பேச்சுக்கள் குழுக்களிடையே தோன்றினவென்பதை புலவர் மையோடக் கோவனார் விளக்குகின்றார்.

இசைப்பாணர்கள், ஆடல்வல்ல கலைஞர்கள் குழுவாகவே வாழ்ந்தனர் என்பதை,

"பாடுவார் பாக்கங் கொண்டென
ஆடுவார் சேரியடைந் தெனக்"⁸⁴

எனவும்,

"பாடுவார் பாணிச்சீரு மாடுவா ரரங்கத் தாளமும்"⁸⁵

எனவும்,

"அடும்பே ராளரின் குன்றின்மீசை
ஆட னலின்றோ ரவர்பேரர் செறுப்பவும்
பாடல் பயின்றோரைப் பாணர் செறுப்பவும்"⁸⁶

எனவும்,

"ஓத்த குழலி னொலியெழ முழவிமிழ்
மத்தரி தடாரி தண்ணுமை மகுளி
ஓத்தளந்து சீர்தூக்கி யொருவர் பிற்படார்
நீத்தந் திகழு நேரிறை முன்கையால்
அத்தக வரிவைய ரளத்தல் காண்மின்"⁸⁷

எனவும்,

"படுக ணியிழ்கொளை பயின்றன ராடும்
களிநா ளரங்கி னணிநலம் புரையும்"⁸⁸

எனவும்,

"விரல்செறி தூம்பின் விடுதுளைக் கேற்ப
முரல்குரற் றும்பி யலிழ்மல சூத
யாணர் வண்டினம் யாழிசை பிறக்கப்
பாணி முழலிசை யருவிநீர் ததும்ப
ஒருங்கு பரந்தவை யெல்லா மொலிக்கும்
இரங்கு முரசினான் குன்று"⁸⁹

இங்ஙனம் கலைஞர்கள் வாழும் குழுப்பற்றியும் ஆடல் நவின்றோர், பாடல் பயின்றோர் பல்வேறு இடங்களில் குழுவாகத் தொடர்பு கொண்டு கலை வளர்த்தனர் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

3.7 முடிவுரை

குழுத்தொடர்பு பொதுவான எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் பகிர்ந்து கொள்ளுகின்ற குழுவும், குழுவினையே சாராமல் இயங்குகின்ற தூது, விவாதம், வஞ்சின உரை நிகழ்த்துமிடம் போன்றவிடங்கள் குழுவாகவும், இனம் சார்ந்த குழுக்களாக பாணர்கள், கூத்தர்கள், பொருநர்கள் திகழ்ந்தனர் என்றும் அறிய முடிகின்றது. மன்னனிடம் இருந்து வீரர்களுக்கும், புலவனிடமிருந்து சான்றோர்களுக்கும் உடன் மன்னர்களுக்கும், பரிசில் பெற்ற பாணன் எதிர்வரும் பாணனுக்கும், போருக்குச் செல்லுமுன்னும், பகைவர்கள் முன்னும் உரைக்கின்ற சூளுரைகள் அனைத்து குழுத் தொடர்பாகவே அமைந்துள்ளன.

அ) மன்னர்கள் வாயிலாக அமையப்பெற்ற குழுத்தொடர்பில் அடையாளப்பூ வழங்குதல், போர் மரபுகளையும், போர்ச் செய்தியினையும்

வீரர்களிடத்தில் அறிவிக்க தூதுவர்கள், வஞ்சினங்கள் போன்றவைகள் குழுத் தொடர்பில் இடம்பெற்றிருந்தது.

ஆ) இன அடிப்படையில் எழுந்த பாணாற்றுப்படைகள் அனைத்தும் குழுத்தொடர்பு ஆகும். பாணாற்றுப்படையுள் இன்ன ஊர் செல்லும் வழி இது எனக் கூறல், இன்ன பொருள் இன்ன ஊரில் இன்னின்ன இடத்தில் கிடைக்கும் எனக் கூறுதல், இன்னாரிடத்தில் சென்றால் இன்ன பரிசில் தருவார் எனக்கூறி பெறுதற்கரிய பேரின்பத்தை பெறுவதற்காக பரம்பொருளிடத்தே ஆற்றுப்படுத்தலாகவே குழுத்தொடர்பாகவே அமைந்துவிட்டது.

இ) இறைவழிபாட்டில் வழிபாடு செய்யவும் குழுக்களும், வேதம் ஓதும் அந்தணர்கள் பள்ளிக் குழுவும், காவிதி மாக்கள் குழுவும், வேளாளர் குழுவும், வணிகர் குழுவும், நாற்பெருங்குழுவும், அறங்கூறும் அவையோர் குழுவும் இடம் பெற்று இருந்தனவென்றும் அவைகள் அனைத்தும் தத்தமக்குரிய பணிகளை செய்தனவென்றும், தொழில் அடிப்படையிலும், இன அடிப்படையிலும் குழுக்கள் செயல்பட்டனவென்று அறிய முடிகின்றது.

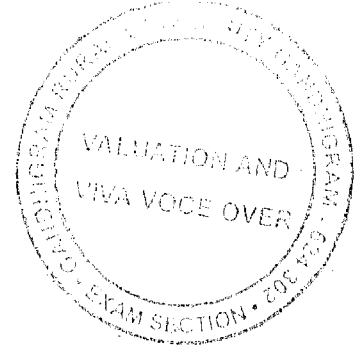
குழுத்தொடர்பின் விளைவுகளால் பல்வேறு இயல்புகளும், அவரவர்களுக்குரிய கடமையும், தொழிலும் சிறப்புக்களும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

குறிப்புகள்

1. கி. ராசா, மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் அறிமுகம், ப.12.
2. ஆ. சேவியர் பிரகாஷ், புறநானூற்றில் செய்தித் தொடர்பு முறைகள், ப.13.
3. மா. இராசமாணிக்கனார், தமிழக ஆட்சி, ப.47.
4. மேலது, ப.49.
5. மேலது, ப.51.
6. மேலது, ப.119.
7. மேலது, பக்121-122.
8. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, மேலது, ப.400. தொல்.நூ.1037.
9. மேலது, ப.350, தொல்.நூ.945.
10. புலவர் இரா. இளங்குமரன், பாணர், ப.2.
11. மேலது, ப.3.
12. மேலது, ப.71.
13. திரு.பொ. வே. சோமசுந்தரனார், திருமுருகாற்றுப்படை, ப.17.
14. மேலது, ப.17.
15. மேலது, ப.17.
16. மேலது, ப.17.
17. மேலது, ப.18.
18. லெ.ப.கரு. இராமநாதன் செட்டியார், பத்துப்பாட்டு வளம், ப.35.
19. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பொருநராற்றுப்படை, ப.19.
20. மேலது, ப.15.
21. மேலது, ப.16.
22. மேலது, ப.16.
23. மேலது, ப.16.
24. மேலது, ப.18.
25. உ.வே. சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், சிறுபாணாற்றுப்படை, ப.உ.க.
26. மேலது, ப.உஉ.
27. மேலது, ப.உச.
28. மேலது, ப.உரு.
29. மேலது, பக்.உஎ.-உஅ.

30. மேலது, ப.உ.அ.
31. உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள், பத்துப்பாட்டு மூலம், பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.கூ.
32. மேலது, ப.கூ.
33. மேலது, ப.உ.
34. மேலது, ப.கக.
35. மேலது, ப.உ.
36. மேலது, ப.ரு.
37. மேலது, ப.கூ.
38. மேலது, ப.கஉ.
39. மேலது, ப.கரு.
40. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், மதுரைக்காஞ்சி, ப.18.
41. உ.வே.சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், மதுரைக்காஞ்சி, ப.எக.
42. மேலது, ப.கூஉ.
43. மேலது, ப.,வஉ.
44. மேலது, ப.கூஉ.
45. மேலது, ப.கூங.
46. மேலது, ப.கூங.
47. மேலது, ப.கூங.
48. மேலது, ப.கூங.
49. உ.வே.சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், நெடுநல்வாடை, ப.எகூ.
50. உ.வே.சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், பட்டினப்பாலை, ப.கூக.
51. மேலது, ப.கூஉ.
52. உ.வே.சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், மலைபடுகடாம், ப.க02.
53. மேலது, ப.க02.
54. மேலது, ப.க0ங.
55. மேலது, ப.ககக.
56. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை புறநானூறு (1-200பாட்டுக்கள்), ப.181.
57. மேலது, ப.184.
58. மேலது, ப.186.
59. மேலது, ப.112.

60. மேலது, ப.123.
61. மேலது, ப.124.
62. ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்), பக்.5-8.
63. மேலது, (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.128.
64. மேலது, ப.165.
65. மேலது, ப.236.
66. மேலது, பக்.178-179.
67. மேலது, ப.179.
68. மேலது, ப.291.
69. உ.சே.சாமிநாதையர், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், ப.5.
70. மேலது, ப.43.
71. மேலது, ப.47.
72. மேலது, ப.54.
73. மேலது, ப.56.
74. மேலது, ப.79.
75. மேலது, ப.132.
76. மேலது, ப.180.
77. மேலது, ப.93.
78. மேலது, ப.122.
79. மேலது, ப.149.
80. மேலது, ப.156.
81. மேலது, ப.206.
82. மேலது, ப.229.
83. உ.வே.சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும், பரிமேலழகருரையும், பக்.70-71.
84. மேலது, ப.71.
85. மேலது, ப.87.
86. மேலது, ப.98.
87. மேலது, ப.140.
88. மேலது, ப.170.
89. மேலது, பக்.216-217.

இயல் 4

சங்க இலக்கியத்தில் மக்கள் தொடர்பு

- 4.1 முன்னுரை
- 4.2 பத்துப்பாட்டில் மக்கள் பொதுத்தொடர்பு
- 4.3 புறநானூற்றில் மக்கள் பொதுத்தொடர்பு
- 4.4 பதிற்றுப்பத்தில் மக்கள் பொதுத்தொடர்பு
- 4.5 பரிபாடலில் மக்கள் பொதுத்தொடர்பு
- 4.6 முடிவுரை

இயல் 4

சங்க இலக்கியத்தில் மக்கள் தொடர்பு

4.1 முன்னுரை

ஒருவர் கூறுவதைப் பலர் கேட்பதுவும், ஒரு குழுவிடமிருந்து மக்களுக்குத் தகவல் கிடைத்தாலும் அதுவே மக்கள் தொடர்பாகும், ஒரு செய்தி ஊடகங்கள் வாயிலாக மக்களுக்குக் கிடைக்கும்போது அதுவும் மக்கள் தொடர்பு ஆகின்றது. "இலக்கியம் ஒரு தொடர்புச் சாதனம் என்பதால் புலவர்களும், அரசர்களும் பாடிய பாடல்களே செய்தியினை கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கும் தொடர்புச்சாதனமாக விளங்குகின்றன."¹ மேலும் சங்க இலக்கியத்தில் பாடப்பட்டோன் குறிப்பு இல்லாது பொதுவாக எடுத்துரைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் மக்கள் தொடர்பாகவே அமைந்துள்ளன. சங்க காலத்தில் சமுதாயம் நலம்பெறும் பொருட்டு மன்னர்களும், புலவர்களும் பல்வேறு உயர்ந்த கருத்துக்களை மக்களிடத்தில் எடுத்துரைத்துள்ளனர். இங்ஙனம் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள மக்கள் தொடர்புப்பற்றி ஆய்வதே இதன் நோக்கமாகும்.

4.2 பத்துப்பாட்டில் மக்கள் பொதுத்தொடர்பு

மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார், காக்க வேண்டிய இறைவன் பணியாக அழித்தற்குரியவர்களை அழித்து, காக்க வேண்டியவர்களைக் காப்பாற்றுவான் முருகனே என்பதனை நக்கீரர்,

"உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடைய நோன்றாள்

செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் குடக்கை"²

என்று விளக்குகின்றார்.

விற்பனையில் மேற்கொள்ள வேண்டிய நெறி

வாங்குவோர் எப்பொருள்கள் மீதும் நம்பிக்கையுடன் வாங்கவேண்டும். எனவே பொருள் விற்போர் குற்றமற்ற பொருளை விற்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திய புலவர் நக்கீரர்,

"திருவீற் றிருந்த தீதுதீர் நியமித்து

மாடமலி மறுகில் கூடற் குடவயின்"³

அங்காடியில் குற்றமற்ற பொருளும், மாடங்கள் மிக்க ஏனைய தெருக்களும் அமையப் பெற்றதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

நுட்பமே சிறப்பு

எத்தொழிலைச் செய்தாலும் மிகநுட்பமுடன் செய்திடல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் தனிச்சிறப்பு உண்டு என்பதனை நக்கீரர்,

"நகை தாழ்பு துயல்வருஉம் வகையமை பொலங்குழை"⁴

தொழில்நுட்பமமைந்த பொன்னாற் செய்த மகரக்குழை ஒளிரும் திங்களைச் சூழ்ந்த விண்மீன் போன்று ஒளிர்ந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

வழங்குபவனை வணங்குதல்

இவன் அளிக்கத்தக்கவன், அறிவு வாய்க்கப்பெற்ற பெருமான். எனவே,

"அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்"⁵

எனக் கூறிப் புகழ்ந்து வந்ததாகப் புலவர் நக்கீரர் பாடுகின்றார்.

பொருநராற்றுப்படையில் பொதுத்தொடர்பு
ஊர் வளம்

மக்கள் வாழ்வதற்குரிய அகலமான இடமுடையதாகவும், நெல் முதலிய
பொருள்கள் வருவாய் மிக்கதாகவும், குடிவளம் பெருகியதாக இருந்தால்தான்
ஊர் என்று கூறலாம் என்பதனை,

"அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேருர்ச்"⁶

என்று புலவர் முடத்தாமக்கண்ணியார் விளக்குகிறார்.

நண்பகல் நடையைத் தவிர்ப்பீர்

நன்றாகிய உச்சிக்காலமான சந்தியிலே நடத்தலை தவிர்க்க வேண்டும்
என்றும் இல்லையெனில் மரல் பழுத்தாற் போன்ற கொப்புளங்கள் தோன்றும்
என்பதனை,

"மரற்பழுத் தன்ன மறுகுநீர் மொக்குள
நண்பக லந்தி நடையிடை விலங்கலிற்"⁷

என விளக்கி நண்பகல் நடையினைத் தவிர்க்குமாறு அறிவுறுத்தலால் பொதுத்
தொடர்பாயிற்று.

பகைமறந்து கூடல் பெருஞ்சிறப்பு

பகைமையை மறந்து எப்போது ஒன்றாய் இருப்பது தனிப்பெரும் சிறப்பு
என்பதனை,

"முரசுமுழங்கு தானை மூவருங் கூடி

அரசவை யிருந்த தோற்றம் போலப்"⁸

என விளக்கி ஒற்றுமையைச் சிறப்பித்தலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

விருந்தோம்பல் சிறப்பு

எமக்கு வேண்டாம், வேண்டாம் என்று சொல்ல, தின்னுங்கள், தின்னுங்கள் என்று பலமுறை கரிகாற்சோழன் வற்புறுத்தியதாக முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடுகின்றார்.

"கதுமெனக் கரைந்து வம்மெனக் கூஉய்
அதன்முறை கழிப்பிய பின்றைப் பதனறிந்து
துரஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்
பரஅரை வேவை பருகெனத் தண்டிக்
காழிற் கட்ட கோழுன் கொழுங்குறை
ஊழின் ஊழின் வாய்வெய் தொற்றா"⁹

இங்ஙனம் விருந்தோம்பலின் சிறப்பை மகிழ்வுறுத்திக் கூறியதால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

அறநெறியுடன் ஆட்சி செலுத்தவேண்டல்

குளிர்ந்த வைப்புக்களையுடைய நானிலங்களும் ஒரு சேர அமைந்து, இம்மண்ணுலகத்தே குற்றமறத் தன் ஒரு குடையாலே தன் ஆணையையே உலகம் கூறும்படியாக நெடுங்காலம் உலகை ஆண்ட பெரிய நட்பையும், அறத்தொடு பொருந்திச் செல்லும் நெறியை உலகம் அறிதற்குக் காரணமான செங்கோலையும் அக்கரிகாலன் வெல்கின்ற வேலையுடைய தலைவன் வாழ்கவென முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடுகின்றார்.

"தண் வைப்பினா னாடுகுழீஇ
மண்மருங்கினான் மருவின்றி

ஒருகுடையா னொன்றுகூறப்
 பெரிதாண்ட பெருங்கேண்மை
 அறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோல்
 அன்னோன் வாழி வென்வேற் குரிசில்"¹⁰

இங்ஙனம் வாழ்கவென்று வாழ்த்துதலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

சிறுபாணாற்றுப்படையில் பொதுத்தொடர்பு

பரிசில் பெறச்செல்லும் பாணன் ஞாயிற்றின் கதிர் வெப்பத்தால் பாலை
 வழியிடத்தே செல்லும்போது கடப்பமரத்தின் வரிநிழலில் தாங்கிச் செல்லுமாறு
 பாணனுக்கு அறிவுறுத்துகின்றார்.

"காலைஞா யிற்றுக் கதிர்கடா வுறுப்பப்
 பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்
 சுரன்முதன் மராஅத்த வரிநிழல் அசைஇ"¹¹

இங்ஙனம் வெப்பத்தின் தன்மையைக் கூறி அறிவுறுத்தலால் பொதுத்
 தொடர்பாயிற்று.

புகழ்பெற்ற மன்னவன்

கடற்கரைப் பட்டினமாகிய கொள்கைவேந்தனும், பாண்டிய நாட்டை
 முழுவதும் காவல் செய்யும் பாண்டியர் மரபிற் தோன்றியவனும், பகைவர்
 நிலத்தைக் கைக்கொண்டவனும், முத்தணிந்த கொற்ற வெண்குடையுடையானும்,
 கண்ணியுடையானும், கடிய தேரினையுடைய செழியன் என்பதனை,

"தத்துநீர் வரைப்பிற் கொற்கைக் கோமான்
 தென்புலம் காவலர் மருமான் ஒன்னார்
 மண்மாறு கொண்ட மாலை வெண்குடைக்
 கண்ணார் கண்ணிக் கடுந்தேர்ச் செழியன்"¹²

இங்ஙனம் புகழ்பெற்ற செழியனை எடுத்துரைத்து மகிழ்வித்தலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

அறிவுறுத்தும் வள்ளல்களின் சிறப்பியல்புகள்

காட்டில் திரிந்த மயில் அகவியதனைக் கேட்டு அது குளிரால் வருந்தி அகவிற்பதாகக் கருதிப் பேரருள் உண்மையால் தனது போர்வையைக் கொடுத்த மலைநாட்டு வள்ளல் பேகன்,

"கான மஞ்ஞைக்குக் கலிங்கம் நல்கிய

அருந்திரல் அணங்கின ஆவியர் பெருமகன்

பெருங்கல் நாடன் பேகனும் சுரும்புண"¹³

இங்ஙனம் பேகன் அருளாளனாகப் புகழ்ப்பெற்றதுவும், மேலும் தன் தேரைத் தடுத்த முல்லைக்கொடி அதனை விரும்பிற்றதாகக் கருதி அதற்குத் தனது பெரிய தேரினை அளித்த பறம்புமலை மன்னன் பாரியும்,

"சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய

பிறங்குவென் அருவி வீழுஞ் சாரல்

பறம்பிற் கோமான் பாரியும்"¹⁴

இங்ஙனம் முல்லைக்குத் தேரைக்கொடுத்து நெடிய வழியில் நடந்ததுவும்,

"கறங்குமணி

வாலுளைப் புரவியொரு வையக மருள

ஈர நன்மொழி இரவலர்க் கீந்த

அழல்திகழ்ந் திமைக்கும் அஞ்சவரு நெடுவேல்

கழல்தொடித் தடக்கைக் காரியும்"¹⁵

மணியையும், தலையாட்டத்தையும் உடைய குதிரையோடே தனது நாட்டையும் அருள்மொழியையும் ஏனையோர் கேட்டு வியக்குமாறு இரவலர்க்கு கொடுத்த வேலையும், தொடியினுடைய கையினையும் உடைய காரியும்,

"நீழல்திகழ்

நீல நாகம் நல்கிய கலிங்கம்

ஆலமர் செல்வற் கமர்ந்தனன் கொடுத்த

சாவந் தாங்கிய சாந்துபுலர் திணிதோள்

ஆர்வ நன்மொழி ஆயும்"¹⁶

ஒளிமிக்க நீலமணியினையும் நாகம் கொடுத்த ஆடையினையும் ஆலின் கீழ் இருந்த இறைவனுக்குக் கொடுத்தவனும், வில்லேந்திய சந்தனம் பூசிப் புலர்ந்த தோளையுடையவனும், ஆர்வம் மிக்க மொழிகளைப் பேசுபவனுமாகிய ஆய் என்னும் வள்ளலும்,

"கமழ்பூஞ் சாரற் கலினிய நெல்லி

அமிழ்துவிளை தீங்கனி ஒளவைக் கீந்த

உரவுச்சினங் கனலும் ஒளிதிகழ் நெடுவேல்

அரவக்கடல் தாளை அதிகனும்"¹⁷

பெரிய மலையினது சாரலிலே நின்று அழகுபெற்ற நெல்லியினது அமிழ்தத் தன்மையுடைய கனியைத் தான் உண்ணாது தன் உடம்பிற்கு ஆக்கம் செய்து கொள்ளாமல் ஒளவைக்குக் கொடுத்தவனும் கடல் போன்ற ஒளிமிக்க படையினைக் கொண்டவனுமாகிய அதிகன் என்னும் வள்ளலும்,

"முட்டாது கொடுத்த முனைவிளங்கு தடக்கைத்

துளிமழை பொழியும் வளிதுஞ்சு நெடுங்கோட்டு

நனிமலை நாடன் நன்னியும்"¹⁸

தன்னை நாடி வந்தோர் மனமகிழ இல்லறத்திற்கியன்ற பொருள்களை குறிப்பறிந்து வழங்கியவனும், மழைவளம், கோடுடைய மலை நாட்டையுடையவன், போர்த்தொழிலில் வல்லவனாகிய நள்ளியும், பேசும் திறன் உடையவன் என்றும், புகழும் பரிசிலர்க்கேற்பக் கலையினது நுணுக்கங்களை உணர்ந்து மகிழும் சிறப்பினை உடையவன் என்றும், விண்ணிடத்தே மீன்களின் இடையே திகழும் திங்கள் மண்டிலம் போல இனிய மகிழ்ச்சியைச் செய்யும் அறிஞர், வயவர், அரிவையர், பரிசிலர் ஆகிய குழாத்தினிடையே நல்லியக் கோடன் அவைக்களம் சிறப்புப் பொருந்தியது என்று புகழ்ந்துரைத்தலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் தலைவனின் மறமாண்பு

காஞ்சி நகரத்திற் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டிருந்த தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் பற்றிக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது ஆகும்.

நாடாளும் தலைவன் களிற்று யானை தன்னைத் தாக்கவரினும், தன் மேலே பாம்பு ஊர்ந்து செல்லினும், முகில் இடியை இடிப்பினும் இவற்றிற்குங்கூட சூல்கொண்ட மகள் அஞ்சி மீளாத மறம்பூண்ட வாழ்க்கையினையும், தமது வலியானே பகைவரைக் கொள்ளை கொண்டு உண்ணும் உணவினையும் உடைய, வாள் தொழிலே செய்யும் குடியிற் பிறந்த ஆண்புலியைப் போன்ற புல்லிய தாடியை உடையவன் என்பதனை,

"யானை தாக்கினும் அரவுமேற் செலினும்
நீன்ற விகம்பின் வல்லேறு சிலைப்பினும்
சூன்மகள் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கூட் டுணவின் வளக்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை"¹⁹

இங்ஙனம் தலைவனுக்குரிய மறமாண்பில் பொதுக்கருத்தினை வலியுறுத்தலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

நல் இல்லங்களின் சிறப்பியல்பு

எருதோடு கூடிய ஆன்கள் ஈன்ற வளைந்த காலையுடைய கன்றுகள் சூட்டப்பட்ட தாமணியாகிய நெடுந்தாம்புகள் கட்டின முளைகள் நடப்பட்ட பக்கத்தினையும், ஏணிக்கு எட்டாத நெடிய வடிவினையும், தலையைத் திறந்து சொரியப்பட்ட பழைய நெல்லாகிய உணவினையும் உடையவாய்க் கன்னிமையோடே முதிர்ந்த நெற்கூடுகள் உயர்ந்து நின்ற நல்ல இல்லங்களின் சிறப்பினை மகிழ்வித்துப் பாடுகின்றார் என்பதனை,

"பகட்டா லீன்ற கொடுநடைக் குழலிக்
கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழுன் றல்குல்
ஏணியெய்தா நீணெடு மார்பின்
முகடுதுமித் தடுக்கிய பழம்பல் லுணவிற்
குமரி மூத்த கூடோங்கு நல்லில்"²⁰

இங்ஙனம் சிறப்பினை எடுத்துரைத்தலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

இளந்திரையனை வாழ்த்துதல்

பெரும்பாணர்கள் இளந்திரையனைக் கண்டவுடன்,

"மள்ளர் மள்ள மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந
வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர்க் கொன்ற
பைம்பூட் சேளய் பயந்தமா மோட்டுத்

துணங்கையஞ் செல்விக் கணங்கு நொடித்தரங்குத்
 தண்டா ஈகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி
 வந்தேன் பெரும் வாழிய நெடிதென"²¹

வீரர் மதிக்கும் வீரனே! கொடியோர்க்குக் கொடியவனே! செல்வர்க்குச்
 செல்வமானவனே! போர்த்தொழிலில் மிக்கவனே! கடலிற்சென்று கடிய சூரனைக்
 கொன்ற முருகனைப் பயந்த இறைவிக்குப் பேய்மகள் சிலநொடி சொன்னாற்
 போன்று, அமையாத ஈகையினையுடைய நின்னுடைய பெயருட் சிலவற்றைப்
 புகழ்ந்து வந்தேன்; பெருமானே! நீ நீண்டகாலம் வாழ்வாயாக! எனச் சொல்லி
 வாழ்த்துதலால் பொதுத்தொடர்பாயிற்று.

முல்லைப்பாடல் காட்டும் பொதுத்தொடர்பு

பத்துப்பாட்டில் ஐந்தாம் பாட்டாகத் திகழும் முல்லைப்பாட்டினை
 இயற்றியவர் நப்பூதனார் என்னும் நல்லிசைப் புலவராவார். இம் முல்லைப்
 பாட்டினுள் அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் போன்ற பொதுத்
 தொடர்பான செய்திகள் ஆங்காங்கு மிளிர்கின்றன. இப்பாட்டினுள் மன
 உணர்ச்சியே வண்ணமாகத் தீட்டப்பட்டு அதுவே பொதுச்செய்தியாக
 அமைந்துள்ளது.

அறிவுறுத்தல் பற்றிய பொதுத்தொடர்பு

மன்னன் உறங்கும்போது அவர் திருமேனியைக் காத்தற்கு உயர்ந்த
 ஒழுக்கம் உடையவராகவும், நம்பிக்கைக்குடையவராகவும் மெய்க்காப்பாளர்
 இருந்தனர் என்பதனை,

"நெடுநா வொண்மணி நிழத்திய நடுநாள்
 அதிரல் பூத்த ஆடுகொடிப் படர்அர்
 சிதர்வர லசைவளிக் கசைவந் தரங்குத்
 துகின்முடித்துப் போர்த்த தூங்க லோங்குநடைப்
 பெருமு தாளரேமஞ் சூழப்"²²

இங்ஙனம் நல்லொழுக்கமுடையவராக இருத்தல் வேண்டும் என்ற பொதுக் கருத்தை அறிவுறுத்தலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று. மேலும்,

"பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மரக்கள்
 தொழுது காண்கையர் தோன்ற வாழ்த்தி
 எறிநீர் வையகம் வெலீஇய செல்வோய்நின்
 குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்தென் றிசைப்ப"²³

நாழிகையை அளந்து இத்துணை என உணர்த்தும் நாழிகைக் கணக்கர்கள், மன்னனை வணங்கி, வாழ்த்திக் கடல்கூழ்ந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லச் செல்கின்றவனே உன்னுடைய நாழிகை வட்டியிற் சென்ற நாழிகை இத்துணைகாண் என அறிவுறுத்தலால் நாழிகை அளந்து கூறுதலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

மதுரைக்காஞ்சியில் பொதுத் தொடர்பு

வழக்கிட்டோர் நீதிவேண்டி அறங்கூறும் அவையம் நாடினர். அப்போது சான்றோர்கள் பலர் கூடியிருந்தனர். நெஞ்சைப் பாதுகாத்து துலாக்கோல் போன்று நடுநிலையுடன் தீர்ப்பு வழங்கிய இடத்தினையும், அதன் செயல்பாட்டினை நக்கீரர்,

"செற்றமும் உவகையுஞ் செய்யாது காத்து

ஞெமன்கோ லன்ன செம்மை தாகிச்

சிறந்த கொள்கை அறங்கூ றவையமும்"²⁴

ஒருவர்பால் செற்றமும், ஒருவர்பால் உவகையும் செய்யாமல் நடுநிலையுடன் நீதி திகழ வேண்டும் என்ற அறிவுறுத்தலால் இது பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

மன்னனை வாழ்த்துதல்

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டிய நெடுஞ்செழியன் வீரச் சிறப்பினை வீரர்கள்,

"வருபுனற் கற்சிறை கடுப்ப விடையறுத்து

ஒன்ன ரோட்டிய செருப்புகல் மறவர்

வாள்வலம் புணர்ந்தநின் தாள்வலம் வாழ்த்த"²⁵

வாழ்த்திட, மேலும் நல்லிசைப் புலவர்களும்,

"பொலம்புண் ஐவர் உட்படப் புகழ்ந்த

மறமிகு சிறப்பிற் குறுநில மன்ன

ரவரும் பிறரும் துவன்றிப்

பொற்புவிளங்கு புகழுவை நிற்புகழ்ந் தேத்த

இலங்கிழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய

மணங்கமழ் தேறல் மடுப்ப நாளும்

மகிழ்ந்தினி துறைமதி பெரும

வரைந்துநீ பெற்ற நல்லா ழியையே"²⁶

இங்ஙனம் பொன்னால் செய்த பேரணிகலன்களுடன் ஐம்பெருங் கேளிரோடு, குறுநில மன்னருடன் பிறரும் நின் செங்கோல் நெறியைப் புகழ், அணிகலன் அணிந்த மகளிர் பொன் வள்ளத்தே வாங்கித் தந்த காமபானத்தைப் பருகி, நாள்தோறும் மகிழ்ந்து, இனிதாக வாழ்ந்திருப்பாயாகப் பெருமானே! என வாழ்த்துதலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

நெடுநல்வாடையில் பொதுத் தொடர்பு

பாட்டுடைத் தலைவனான தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் வினைமுடிக்கச் சென்றதால் நல்வாடையாகவும், பிரிந்த தலைவிக்குத் துயராகவும் அமைந்துவிட்டது. வாடையின் கொடுமைச் செயல்களை மனக்கண் முன் புனையா ஓவியமாய் நிறுத்துகின்றார் நக்கீரர்.

கூதிர்கால நிலை

கூதிர்காலத்தில் கடுங்குளிரால் ஏற்படக்கூடிய பொதுவான நிகழ்வினை நக்கீரர்,

"மாமேயல் மறப்ப மந்தி கூர்ப்

பறவை படிவன வீழக் கறவை

கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசிக்

குன்றுகுளிர்ப் பன்ன கூதிர்ப் பரனான்"²⁷

விலங்குகள் மேய்வதை விட்டு ஒடுங்கவும், குரங்குகள் குளிர் கொண்டு வருந்தவும், பறவைகள் காற்றின் மிகுதியால் கீழே விழவும், பசுக்கள் சினம் கொண்டு கன்றுகளை உதைத்துப் பால் உண்ணாமல் தவிர்க்கச் செய்யவும், மலைகளை குளிர்விப்பது போன்று அக்கூதிர்காலம் குளிர்மிக்கதாக இருந்தது. உயிரினங்கள் முதல் மலைகள் வரை கூதிர் தாக்கியதுவும், அதனால் ஏற்பட்ட

விளைவுகளைப் பொதுவாக ஏற்புடைய இயற்கைக் கருத்துக்களாகக் கூறியதால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

கடமையாற்றுதலே மன்னன் பணி

நடுயாமம் என்று பாராது பள்ளி கொள்ளாது மறவரிடத்தில் பாசறையிடத்து அமர்ந்து போர்த்தொழில் புரிந்தான் மன்னன் என்பதனை,

"நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளிகொள்ளான்

சிலரொடு திரிதரும் வேந்தன்

பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே"²⁸

கடமை தவறாது பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் நடுயாமம் எனப் பாராது நாடு காத்தச் செயலானது ஏனையோருக்கும் கடமையைப் பொதுவாக அறிவுறுத்தலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

குறிஞ்சிப்பாட்டில் பொதுக்கருத்தினை அறிவுறுத்தல்

பொருள்கள் கெடுமாயின் சரி செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் பண்புகள் கெட்டால் சரி செய்ய இயலாது என்ற அறிவுறுத்தும் பொதுக் கருத்தினை கபிலர்,

"முத்தினும் மணியினும் பென்னினும் அத்துணை

நேர்வருங் குரைய கலங்கெடிற் புணரும்

சால்பும் வியப்பும் இயல்புங் குன்றின்

மாசறக் கழீஇ வயங்குபுகழ் நிறுத்தல்

ஆசறு காட்சி ஐயர்க்கும் அந்நிலை

எனிய என்னார் தொன்மருங் கறிஞர்"²⁹

சால்பு முதலிய மக்கட் பண்புகள் கெட்டுவிட்டால் மீண்டும் அப்பழி துடைத்து பண்டுபோல் புகழ் நிறுவுதல் மெய்க்காட்சியாளர்க்கு இயலாது என்று அறிவுறுத்தி, பண்பு கெடாமல் வாழ வலியுறுத்துவதால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

பட்டினத்துக் கொடிகளின் பல்வேறு பொதுத்தொடர்புகள்

பட்டினத்துக் கொடிகள் பல்வேறு தகவல்களை பொதுமக்களுக்கு வழங்கியது என்று கீழ்க்கண்டவாறு கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் விளக்குகின்றார்.

"மையறு சிறப்பின் தெய்வஞ் சேர்த்திய

மலரணி வாயிற் பலர்தொழு கொடியும்

வருபுனல் தந்த வெண்மணற் கான்யாற்று

உருகெழு கரும்பின் ஒண்பூப் போலக்

கூழுடைக் கொழுமஞ்சிகைத்

தாழுடைத் தண்பணியத்து

வாலரிசிப் பலிசிதறிப்

பாகுகுத்த பசுமெழுக்கிற்

காழன்றிய கவிகிடுகின்

மேலுன்றிய துகிர்கொடியும்

பல்கேள்வித் துறைபோகிய

தொல்லாணை நல்லாசிரியர்

உறழ்குறித் தெடுத்த உருகெழு கொடியும்"³⁰

குற்றமற்ற தலைமையினையுடைய தெய்வத்தோடே எண்ணக்கூடிய மலரால் அழகு செய்யப்பட்ட திருக்கோயில் வாயிலிடத்தே உயர்த்தப்பட்ட பலருந்

தொழுகக் கூடிய தன்மையுடையனவாகிய தெய்வக் கொடிகளும், சோறு நிறைந்த கூடைகளும், தாழத் துணிவிரித்துப் பரப்பிய பண்டங்களையும் வெள்ளிய அரிசிப் பலி தூவி வீரத் தெய்வங்கட்குப் படைத்து சந்தனம் அல்லது ஆப்பி முதலிய சோற்றாலிட்ட பசிய மெழுக்குடைய நிலத்தே வேலின் காம்பைக் காலாக நட்டுக் கிடுகுப்படையை வேய்ந்த பந்தரின் மேலே அவ்வீரவணக்கம் குறித்துயர்த்த யாற்றின் கரையின் வளர்ந்த கரும்புகளின் ஒள்ளிய பூப்போன்ற வீரக்கொடிகளும், பல்வேறு கேள்விகளையும் விரும்பிக் கேட்பதுடன் நூற்றுறைமுற்றல் கற்றமைந்த பழைய ஆணையினையுடைய நல்லாசிரியர்கள் சொற்போர் செய்வதற்குரிய அழகிய சிறந்த கொடியும், கட்டுத்தறியை அசைக்கின்ற யானையைப் போல காண்போர் கண்களுக்கு இனிய காட்சியைத் தருகின்ற காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் அலைகள் முன்வந்து மோதிக் கொண்டிருக்கின்ற கப்பல்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற இடத்தில் கப்பல்கள் மேலுள்ள பாய்மரத்தின் மீது காற்றில் அசைந்து கொண்டிருக்கின்றன கொடிகளும், மீன் துண்டு செய்து, மாமிசத்தை அறுத்துப் புலாலைப் பொரித்து வைத்திருக்கின்ற ஓசை நிறைந்த முற்றத்தில் மணலைக் குவித்து அதன் மேல் மலர்களைச் சிந்தி, பலரும் நுழைகின்ற அந்த மனையில் பலியிடப்பட்ட வாசலின் அருகே கள் விற்பனை செய்யும் இடம் என்பதனைக் காட்ட உயர்த்திய கொடிகளும் காண்போர்கள் அனைவருக்கும் பொதுத் தொடர்பாகத் திகழ்ந்தன.

அறவாழ்வினை வலியுறுத்தும் பொதுத் தொடர்பு

தீயவைகளை ஒழித்து, கடமைதனை ஆற்றி அறத்துடன் வாழ வேண்டும் என்பதனை,

"கொலைகடிந்தும் களவுநீக்கியும்
 அமரர்ப் பேணியும் ஆவுதி அருத்தியும்
 நல்லாணொடு பகடோம்பியும்
 நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்
 பண்ணியம் அட்டியும் பசும்பதங் கொடுத்தும்
 புண்ணிய முட்டாத் தண்ணிழல் வாழ்க்கைக்"³¹

கொலைபுரிவாரிடத்து அக்கொலைத் தொழிலை நீக்கியும், களவு காண்பாரிடத்து அத்தொழிலை நீக்கியும், தேவரைப் போற்றியும், வேள்விகள் செய்வித்து தெய்வங்களுக்கு அவிபுணவீந்தும் நல்ல பசுக்களையும், எருதுகளையும் பாதுகாத்தும், நான்மறை வல்லோர் புகழைப் பரவுமாறு செய்தும் அந்த வாழ்வே அறவாழ்வு என்று எடுத்தோதி மக்களை நெறிப்படுத்துவதலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

மலைபடுகடாத்தில் நன்னன் வேண்மானைப் புகழுதல்

கடவுளை வணங்கியபின் சான்றோர்களைப் புகழுதல் என்பது மனத்தின்கண் தோன்றும் நன்னன் புகழ்களுக்கு முற்றும் உறுதுணையாக அமையும் என்பதனை,

"விருந்திற் பாணி கழிப்பி நீண்மொழிக்
 குன்றா நல்லிசைச் சென்றோர் உம்பல்
 இன்றிவட் செல்லா துலகமொடு நிற்ப
 இடைத்தெரிந் துணரும் பெரியோர் மாய்ந்தெனக்
 கொடைக்கட னிறுத்த செம்ம லோயென
 வென்றிப் பல்புகழ் விறலோ டேத்திச்
 சென்றது நொடியவும் விடாஅன் நசைதர"³²

புதுவதாக அமைந்த இசைப்பாடல்களைப் பாடிய பின்னர் சான்றோர் குடியில் தோன்றிய தலைவனே! தம் இக்காலத்தில் இவ்வுலகத்தில் நின்று, அழிந்து ஒழியாதபடி நன்மை, தீமைகளை அறிந்து நன்றின்பால் நின்ற வள்ளல் பலரும் இறந்துவிட்டாராக அவர் பூண்டு நடத்திய கொடியாகிய கடனை மேற்கொண்டு நடத்தி முடித்த பெருமானே! என பல்வேறு வெற்றியால் உண்டான புகழையும், ஐம்பொறிகளையும் அடக்கிய பெருமையும் மனத்தின்கண் பெருமையும் உள்ள புகழ்களை எடுத்துரைத்தலால் மகிழ்வித்தல், பாராட்டுதல் என்ற அடிப்படையில் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

அறியும் தொடர்பு

ஒருவரது செயல் சிறப்பினை விளக்கி, அவர் வாழுமிடத்தின் அமைப்பை விளக்குவது அறியும் தொடர்பு எனலாம். இதனைப் புலவர் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனார்,

"இலம்படு புலவர் ஏற்றகைந் தீறையக்
கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழறொடித் தடக்கையின்
வளம்பிழைப் பறியாது வாய்வளம் பழுநீக்
கழைவளர் நவிரத்து மீயிசை ஒருரேரென
மழைசுரந் தன்ன ஈகை நல்கித்
தலைநாள் விடுக்கும் பரிசின் மலைநீர்
வென்றெழு கொடியிற் றோன்றும்
குன்றுகூழ் இருக்கை நாடுகிழ வோனே"³³

நல்கூர்ந்த புலவருடைய ஏற்ற கைநிறையும்படி உயரிய அணிகலன்களைச் சொரியும் பொருட்டுக் கவிழ்ந்த கையிடத்து உண்டாகிய தான் கொடுத்த

செல்வம் கெடாதபடி, வளம் வாய்ந்த மூங்கில் வளர்ந்த நவிரமலையின் உச்சியிலே ஞரேலென மழைபெய்தாற் போன்ற தன் கொடையாலே பரிசில் வழங்கி முதல்நாளிலேயே போகவிடுவன் அவன் யாரெனின், மலையின்கண் வீழும் அருவிகள் வெற்றிக்கொடி உயர்த்தினாற்போல் தோன்றும் மலைகள் சூழ்ந்த பரப்பினையுடைய நாட்டிற்கு உரிமையுடையோனாகிய நன்னன் சேப் நன்னன் என அறியும் தொடர்பாக புகழ்பரப்பி விளக்குதலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

4.3 புறநானூற்றில் மக்கள் பொதுத்தொடர்பு

புறநானூற்றில் எண்ணற்ற கருத்துக்கள் வானத்து விண்மீன்களாக மிளிர்கின்றன. அவற்றுள் பல்வேறு கருத்துக்கள் பொதுத்தொடர்புடன் அறிவுரைகள், அறிவுறுத்தல்களின் பேரில் பொதுத்தொடர்பாகத் திகழ்கின்றன. இலக்கியம் ஒரு தொடர்புச் சாதனம் என்பதால் புலவர்கள், அரசர்கள் பாடிய பாடல்களின் செய்திக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க புறநானூற்றில் பொதுவியல் திணையில் பல்வேறு கருத்துக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளனர்.

அறிவுறுத்தும் புறநானூற்றுத் தகவல் தொடர்புகள்

அறிவுறுத்தல் என்பது நெறிப்படுத்துதல் என்ற அடிப்படையில் அமைந்தது. எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொதுக்கருத்தினை உள்ளடக்கிக் கூறுவதாக அமையும். பொதுக்கருத்து ஏற்புடைமையதாக அமைவதால் பொதுத்தகவல் தொடர்பு எனலாம்.

சொல் தவறாமெ

ஒருவன் தான் சொல்லிய சொல் பிறழ்வோ, தவறவோ கூடாது. இதனை பாண்டியன் கருங்கையொள்வாட் பெரும்பெயர் வழதியை நிலம் பிறழினும் நினது ஆணையாகிய சொற்பிறழாதிருக்க வேண்டும் என்பதனை,

"நிலம் பெயரினும் தின்சொற் பெயரல்"³⁴

புலவர் இரும்பிடர்த் தலையார் மன்னனுக்கு அறிவுறுத்துகின்றார்.

அறநெறியே அரசின் கொற்றம்

தனிமனித வாழ்விலும், பொதுவாழ்விலும் எங்கும், எப்போதும் அறநெறி பிறழாமல் நடுநிலைமையுடன் நடத்தல் வேண்டும். அறநெறியினின்று பிறழ்ந்து நடப்பின் அறமே தண்டிக்கும் இதனை,

"மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்

அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு"³⁵

இங்ஙனம் திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்துகின்றார். ஒரு அரசனுக்கு வெற்றி தரக்கூடிய நால்வகைப் படைகள் காரணமாக இருப்பினும், அவன் எக்காலத்தும் நெறி பிறழாமல் அறநெறிகளைப் போற்றி நடக்க வேண்டும் என்ற உண்மையையும் வேண்டியவர், வேண்டாதவர் எனும் வேறுபாடு இன்றி நடுநிலையுடன் நேர்மையாக நீதிவழங்கவேண்டும் என்பதனை,

"அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்

அதனால், நமநெனக் கேட்கோ டாது

பிறநெனக் குணங்கொல் லாது

ஞாயிற் றன்ன லெந்திற லாண்மையும்"³⁶

புலவர் இளநாகனார், மன்னர் நன்மாறனுக்கு அறிவுறுத்துகின்றார்.

வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறாமை

வறுமை நிலையிலோ அல்லது துன்பச்சூழலிலோ எந்நிலையிலும் பொய் பேசாமல் வாழ்வதே சிறப்பாகும். இதனை,

"உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்"³⁷

இங்ஙனம் திருவள்ளுவர் அறிவுறுத்துகின்றார். வறுமையால் துன்புற்று, நாஞ்சில் வள்ளுவன் பால் பரிசில் வேண்டிச் சென்ற மருதன் இளநாகானார்,

"வாழ்தல் வேண்டிப்
பொய்கூறேன் மெய்கூறுவல்"³⁸

என்று தன் சுற்றத்தினர் பசியால் வாடியதை ஒளிவுமறைவின்றி உரைத்ததால், பண்புகள் அனைத்திற்கும் முடிமணியாகத் திகழும் வாய்மையைப் போற்றி வாழ்ந்தார் என்ற ஓர் உயரிய பண்பு எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது.

இன்னா தம்ம இவ்வுலகம்

இவ்வுலக வாழ்வு இன்ப துன்பம் இரண்டுமே உடையது. இரண்டையுமே சமமாகக் கருதி வாழும் மனப்பக்குவம் வேண்டும். இந்த நிலையில் செயல்படுவோரைக் காண்பது அரிது. வாழ்க்கைச் சூழலில் இன்பம் சிறிய இடத்தையும், துன்பமே மிகுதியாக இடம்பெற்றுவிடுகின்றது. இதனால் வாழ்க்கையே ஒரு போராட்டம் என்ற எண்ணம் இயல்பாகவே தோன்றிவிடுகிறது. துன்பமும், இன்பமும், பிரிவும், புணர்தலும், எதிரெதிர் வீட்டில் ஒரே நேரத்தில் ஒருங்கே நிகழும் நிகழ்வினை,

"ஓரி னெய்தல் கறங்க வேரில்
ஈர்த்தண் முழுவின் பாணி ததும்பப்

புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்
 பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்
 படைத்தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்
 இன்னா தம்மலில் வலகம்
 இனிய காண்கித னியல்புணர்ந் தோரே"³⁹

இங்ஙனம் இன்னாமையை இனிதெனக் கொண்டு வாழ்தலே சாலச் சிறந்தது என்று புலவர் பக்குடுக்கை நன்கணியார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

நல்வழிப்படுத்தும் அறிவுரை

புலவர் நரிவெருஉத்தலையார் வாழ்ந்த காலத்தில் சான்றோர் பலர், தம்முடைய கல்வியறிவைத் தக்கவழியில் பயன்படுத்தாமல், சிலர் பரிசில் துறையிலும் அகத்துறையிலும் தம் புலமை வளத்தையும், சிலர் போர்த்துறையில் தம் மெய் வளத்தையும் பயன்படுத்துவதைக் கண்டு, மனம் வருந்தி அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் பல்வேறு அறக்கருத்தினை வலியுறுத்துகின்றார்.

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
 கயன்முள் என்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
 பயனின் முப்பிற் பல்சான் றீரே
 கணிச்சிக் கூர்ப்படைக் கடுந்திற லொருவன்
 பிணிக்குங் காலை யிரங்குவர் மாதோ
 நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினும்
 அல்லது செய்த லோம்புயி னதுதான்
 எல்லாரு முவப்ப தன்றியும்
 நல்லாற்றுப் படுஉ நெறியுமா ரதுவே"⁴⁰

என்ற அறிவுறுத்தும் பாடல் நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

கடமையும் உரிமையும்

உலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் நிலைக்கேற்ப கடமையிருக்கிறது உரிமையைப் பெற விழைவோர், தம்முடைய கடமையை ஒழுங்காகச் சிறப்படைகின்றது. வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பருவத்திலும், தம் கடமையைச் செய்வோர் பிறந்த பயனையடைவர். இதனையே திருவள்ளுவரும்,

"மகன்தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொள்ளனும் சொல்"⁴¹

தந்தை மகனுக்கும், மகன் தந்தைக்கும் ஆற்ற வேண்டிய கடமையை வலியுறுத்திய வள்ளுவரைப் போன்றே புலவர் பொன்முடியாரும்,

"ஈன்றுபுறந் தருத லென்றலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குத றந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
ஒளிறுவா னருஞ்சமம் முருக்கிக்
கனிற்றெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே"⁴²

இங்ஙனம் நாட்டின் பாதுகாப்பிற்காக அவரவர் கடமைகளை ஆற்ற வேண்டும் என்றும் அதனை வலியுறுத்துவது புலவரின் கடமையானது எனலாம்.

சிறப்புப்பெயரும் பொதுத் தொடர்பு

ஒரு சிலருடைய பெயருக்கு முன்னால் சில அடைமொழிகள் வருவதுண்டு. அது அவருடைய செயல்பாட்டை விளக்குவதாக அமையும். அதுவே கேட்டவுடன் எல்லோரும் அறிவதால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

சுடுகாட்டின் இயல்பைப் புலப்படுத்த விழைந்த புலவர் பழைய மரங்களின் பொந்தில் இருந்து கொண்டு பிறர் திடுக்கிடுமாறு ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் கூகைக் கோழிகள் நிறைந்தது சுடுகாடு என்பதனை,

"நிலம்பக வீழ்ந்த வலங்கற் பல்வேர்

முதுமரப் பொத்திற் கதுமென வியம்பும்

கூகைக் கோழி யானாத்

தாழிய பெருங்கா டெய்திய ஞான்றே"⁴³

என்றமையால் "கூகைக் கோழியார்" எனச் சிறப்புப் பெற்றமையால் காரணப் பெயருடன் கூடிய பொதுத் தொடர்பாக அமைந்துவிட்டது.

மகிழ்ச்சியால் பொதுத் தொடர்பு

புலவர்கள் மன்னர்களிடம் கொடைகள் பல பெற்று, அதன் விளைவால் மகிழ்வடைந்து வாழ்த்திப் பாராட்டுவார்கள். புலவர் உலோச்சனார் மற்றைய புலவர்களைப் போல் வாழ்த்தாமல் நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக என்று காலவரையறை கொடுக்காது வாழ்த்துகின்றார். சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி, மலை மற்றும் காடுகளில் விளைகின்ற பொருள்களையும், கடல் தருகின்ற பொருள்களையும், வேறு வகையான உடைகளையும், கள்ளையும் வரையாது கொடுத்தான். என் துயர் நீங்கிற்று நாடென்றால் அவன் நாடே! மன்னன் என்றால் அவனே நால்வகைப் படையும் நிறைந்து விளங்கும் வெற்றியை விரும்பும் என் குரிசில் நீண்டகாலம் வாழ்வானாக என்பதனை,

"கடலெலி கெண்ட தானை

அடல்வெங் குரிசின் மன்னிய நெடிதே"⁴⁴

என வாழ்த்தியுள்ளது வாழ்த்தும் முறையுள் சிறப்பான ஒன்றாகும்

மேலும் வெள்ளி எங்கு நின்றாலும் நிற்கட்டும் அது பற்றி கவலையில்லையாம் வேண்டியது உணர்ந்து பரிசில் நல்குவான் அவன் தாள்கள் வாழ்வதாக!

"யாண்டு நிற்க வெள்ளியாம்

வேண்டிய துணர்ந்தோன் றான் வாழியவே"⁴⁵

என வரும் பாடலில் கிள்ளி வளவன் தானை வாழ்த்திப் புலவர் கோவூர் கிழார் பாடுகின்றார்.

மன்னன் பொறையாற்றுக்கிழானைப் புகழுமிடத்து, நீ! நின் நெடுமனையின் கண் நின்னால் விரும்பப்பட்ட மனைவியுடன் இனிதே வாழ்வாயாக! நின்னாட்டில் காலமறிந்து மழை பொழியட்டும்! அதன் காரணமாக நின் நிலங்கள் வேலிக்கு ஆயிரம் காலம் விளையட்டும்!

"நெஞ்சமர் காத னின்வெய் யோளென

டின்றுயில் பெறுகதில் நீயே வளஞ்சால்

துளிபத னறிந்து பொழிய

வேலி யாயிரம் விளைகதின் வயலே"⁴⁶

இங்ஙனம் புலவர் கல்லாடனார் வாழ்த்துகிறார்.

4.4 பதிற்றுப்பத்தில் மக்கள் பொதுத்தொடர்பு

சேரமன்னர்களைப் பற்றிப் புகழ்பாடும் தனிச்சிறப்புடையது பதிற்றுப்பத்து ஆகும். சேரநாட்டின் வரலாறு முழுவதனையும் ஒருங்கே புலப்படுத்த வல்லதாய் பதிற்றுப்பத்து அமைந்துள்ளது. பொதுவாக எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பொதுத்தொடர்பான செய்திகள் ஆங்காங்கே மிளிர்கின்றன.

மூவேந்தர்களுள் சேரவேந்தர் சிறக்கப் பெற்றமைக்கு அவர் நாட்டின் வீரமும், வளமும், கொடையுமே முக்கிய காரணங்களாக அமைந்தன.

வளம் பெற்றால் குறைவு இல்லை

சேரன் காத்தோம்பிய நாடு அனைத்து வளமும் நிறைந்தது. வயல் வளம் சிறந்ததால் குறைவுபடாத புதுவருவாயினை உடையதாக திகழ்ந்தது என்பதனை,

"வயங்குகதிர் லிரீந்து வானகஞ் சுடர்வர
வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி
பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்
கலிமுங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
மன்னுயிர் புரைஇய வலனேர் பிரங்கும்
கொண்டற் றண்டளிக் கமஞ் சூன் மாமழை
காரெதிர் பருவ மறப்பினும்

பேரந யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே"⁴⁷

இங்ஙனம் வளம் பெற்றால் குறைவு ஏதும் நாட்டிற்கு இல்லை என்று விளக்குகின்றார்.

குமட்டூர் கண்ணனார் நானிலங்களின் வளம் பொருந்திய நாடு சேரநாடு என்பதனையும், அனைத்துப் பொருளும் கிடைக்கப்பெற்றால் அதுதான் தலைசிறந்த நாடு என்ற பொதுச் செய்தியினை நயம்பட உரைக்கின்றார்.

"கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்

வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு

லிழவுறு பறியா முழுவியிழ் முதுநர்க்"⁴⁸

இங்ஙனம் அனைத்துப் பொருளும் தட்டின்றி கிடைத்தால் அதுவே நன்னாடு என விளக்கும் பொதுத் தொடர்பினைக் காண முடிகின்றது.

விருந்தோம்பல் பற்றிய பொதுச் செய்தி

நார்முடிச் சேரல் தனக்கு இனிய பொருள்கள் கிடைத்தாலும் அதனைத் தானே தனித்து உண்ணாது, பிறருக்கும் பகுத்துத் தந்து மகிழ்ந்து வாழ்கிறான் என்பதனைக் கவிஞர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்,

"இனியவை பெற்றினே தனிதனி நுகர்கேம்
தருகென விழையாத் தாலினெஞ் சத்துப்
பகுத்தூண் டொகுத்த வண்ணமைப்
பிறர்க்கென வாழ்த்தீ யாகன் மாறே"⁴⁹

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கடல்பிறக் கோட்டிய செங்குட்டுவன் தனக்கெனத் தனியொரு சோறும், தன்னைத் தேடிவரும் இரவலர்க்கெனத் தனியே ஒரு சோறும் சமைக்காமல் ஒருவகைச் சோற்றினையே சமைக்கப் பணித்தான் என்று புலவர் பரணர்,

"சோறுவே றென்னா வுன்றுவை யடிசில்"⁵⁰

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் இரவலர் வராத நாட்களில் தானே அவர்களைத் தன் தேரில் அழைத்து வந்து, அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை விரும்பிய வண்ணம் உவப்புடன் கொடுக்கிறான் என்பதனை,

"வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்

தேரீற் றந்தவர்க் காற்பத னல்கும்"⁵¹

என்று பாடுகின்றார். மேலும்,

அவன் தன் மனைவியின் ஊடற்காலத்து அரும்பிய கண்ணீரினும் இரவலர் கண்ணில் தோன்றும் கண்ணீருக்காகவே பெரிதும் கவலை அடைந்தான் என்பதை,

"ஒண்ணுதன் மகளிர் துனித்த கண்ணினும்

இரவலர் புன்க ணஞ்சம்

புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே"⁵²

என்று காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் கொடைப் பெருமையை விளக்கமுற எடுத்துரைக்கின்றார்.

அறஆட்சி செயல்படத் தடை செய்ய வேண்டியவைகள்

சேரர் ஆட்சியில் கோபம், காமம், மிகுந்த கண்ணோட்டம், அச்சம், பொய்ச்சொல், அன்பு வரன் மீறி இருத்தல், கடுமையாகத் தண்டித்தல் போன்ற செயல்கள் அறமாகிய ஆட்சிக் சக்கரம் சுழலத் தடையாக நிற்கும் என்பதனை புலவர் பாலைக் கௌதமனார்,

"சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்

அச்சம் பெய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை

தெறல் கடுமையொடு பிறவு மில்வுலகத்

தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்"⁵³

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வீழ்ந்த குடியினரை முன்னேறச் செய்தல்

வான்புகழ் கொண்ட உயர்ந்த புகழ் உலகம் உள்ளவரும் நிலைத்து நிற்க, வீழ்ந்த குடியினரை முன்னேறச் செய்கின்ற செயலை மேற்கொண்டவன் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரன் என்பதனை,

"துளங்குடி விழுத்துணை திருத்தி முரசுகொண்

டாண்கட னிறுத்தநின் பூண்கிளர் வியன்மர்பு"⁵⁴

என்று புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

பிறருக்கும் வழங்கி மகிழ்தல்

களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல், தனக்கு இனிய பொருள்கள் கிடைத்தாலும் அதனைத் தானே தனித்து நுகராது, பிறருக்கும் பகுத்துத் தந்து மகிழ்ந்து வாழ்கிறான் என்பதனை,

"இனியவை பெற்றேனே தனிதனி நுகர்க்கேம்

தருகென விழையாத் தாவினெஞ் சத்துப்

பகுத்தாண் டொகுத்த வரண்மைப்

பிறர்க்கென வாழ்த்தீ யாகன் மாறே"⁵⁵

என்று புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

குறிக்கோளுடன் செயல்படுதல்

சேர வீரர்கள் குறிக்கோளுடன் போர் புரிந்து அதன் பின்னரே இறுதியாகத் தான் உணவு உண்டனர் என்பதனைக் கபிலர் குறிப்பிடுவது போற்றத்தக்க குறிக்கோளாகும். சேரர் படை மாற்றானுடைய மதிலைத் தாக்கிப் பகைவன் தலைநகரத்தைப் பிடிக்க முயலுகிறது. மதிற்போரில் – உழிஞைப் போரில் வெற்றி கண்டு கோட்டையின் உள்ளே நுழைந்த பின்னரே அடுத்த வேளை உணவு உண்டனர் என்பதனை,

"வெவ்வரி நிலைஇய வெயிலெறிந் தல்லது

உண்ணா தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய

நெஞ்சபுக லாக்கத்தர் மெய்தயங் குயக்கத்து"⁵⁶

இங்ஙனம் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் படைக் குறிக்கோளுடன் செயல்பட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பெரியோர்களை வணங்குதல்

பெருஞ்சேரலிரும்பொறை என்ற சேரவேந்தன், தன் உயிர் போர்க்களத்தில் போவதற்குச் சற்றும் அஞ்சாதவன். போரற்ற அமைதிக் காலங்களில் தன்னை நாடிவந்த இரவலர்க்குக் கொடை வழங்கத் தயங்காதவன். அதே சமயத்தில் பெரியோர்களை வணங்கி மகிழும் பண்பினன் என்பதனை,

"உயிர்போற் றலையே செருவத் தானே
கொடைபோற் றலையே யிரவலர் நடுவண்
பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யளித்தி"⁵⁷

இங்ஙனம் புலவர் அரிசில்கிழார் பாடி மகிழ்கின்றார்.

கற்று உணர்ந்தோர் விளக்கம்

குமட்டுர்க் கண்ணனார் கற்று உணர்ந்தோர் அறிந்து கொள்ள வேண்டியவைகளாக சொல்லிலக்கண நூலும், பொருள் இலக்கணத்தைச் சொல்லும் நூலும், சோதிட நூலும், கற்றுணர்ந்து உள்ளே அடங்கிய நெஞ்சமாக இருக்க வேண்டும் என்பதனை,

"சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றியவை துணையாக"⁵⁸

என்று புலவர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

காவல் சரியாக இருப்பின் நாட்டில் குறையேதுமில்லை

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனது நாடு காவல் தொழிலை இனிதாகச் செய்து, விளைபொருளைக் குறைவில்லாமல் காத்து ஆட்சி செய்தார் என்பதனை,

"இளையினிது தந்து விளைவுமுட் றுறாது

புலம்பா வறையு ணீதொழி லாற்றலின்

விடுதிலக் கரம்பை விடரளை நிறையக்"⁵⁹

இங்ஙனம் புலவர் பாலைக் கௌதமனார் விளக்குகின்றார்.

ஆட்சி நலன் மேம்பட மேற்கொள்ள வேண்டிய வழிமுறைகள்

ஆட்சி நலன் பெற்றுத் திகழ வேண்டுமாயின் மன்னன் மீது அன்பு உடையவர்களுக்குத் தாம் காவல் அரணைப் போலவும், பகைவர்களுக்குச் சூர்த் தெய்வத்தைப் போல அச்சத்தைக் கடுமையாகக் காட்டி, போர்த்தொழிலும், ஆட்சி நலத்திலும் மேம்பட்டு விளங்கவேண்டும் என்பதனை,

"புறக்கொடை யெறியார்தின் மறப்படை கொள்ளுநர்

நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்

சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் றானை

போர்மிகு குரிசினீ மாண்டனை பலவே"⁶⁰

இங்ஙனம் புலவர் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடுகின்றார்.

4.5 பரிபாடலில் மக்கள் பொதுத்தொடர்பு

பரிபாடலில் உள்ள கருத்துக்கள் பொதுத் தொடர்புடன் கூடியவையாகவும், அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல் போன்ற நோக்கில் இடம் பெற்றுள்ளது. பொதுவியல் கருத்துக்கள் ஆங்காங்கு உள்ளன. கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க பல்வேறு உத்திகளும், வடிவங்களும் ஆங்காங்கு தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. நிமிர்ந்து நேராகத் துள்ளித்துள்ளிச் செல்லும் பரியின் பெருமித நடைபோன்ற பாடலுக்குப் பரிபாடல் காரணப் பெயராக வழங்கியிருக்கக் கூடும். பதிற்றுப்பத்து

சேரர்களைப் பற்றியே கூறுவது போலப் பரிபாடல் பாண்டியர்களைப் பற்றியே கூறுகின்றது.

கல்வி கற்பிக்க வேண்டிய முறை

சங்க காலத்தில் கல்வி பயிலச் செல்லும் இளம் சிறுவர்கள் கல்வி பயில வேண்டியும், எழுத வேண்டியும் மையோலை பிடித்து எழுதினர் என்பதனை,

"மையாட லாடன் மழபுலவர் மாறெழுந்து"⁶¹

என 'மழபுலவர்' என்று மையோலை எழுதும் இளஞ்சிறுவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, கல்வி பயிலச் செல்லுவோர் அதற்குரிய பொருளைக் கொண்டு சென்றனர் என்பதை வலியுறுத்தி, தொழிலுக்குச் செல்லுவோர் அவரவர்கள் தொழிலுக்குரிய பொருளை கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துதலால் பொதுத் தொடர்பு ஆயிற்று.

சான்றோர்கள் அறநெறியைக் கடைப்பிடித்தல்

அறநெறியில் வாழும் சான்றோர்கள், அரியதான மறைகளிலே சொல்லப்பட்ட நெறிகளைக் காத்து வருவார்கள் என்பதனை,

"அறவோ ருள்ளா ரருமறை காப்ப"⁶²

என எடுத்தோதி மறைகளில் சொல்லப்பட்ட நெறியினைப் பின்பற்றி வாழுமாறு அறிவுறுத்தலால் இது பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

கூடல்நகரின் பெருமை

கூடல்நகரின் பெருமையை குன்றம்பூதனார்,

"புலத்தினும் பேரீனும் பேர்தோலாக் கூடற்"⁶³

அறிவாற்றாலாற் செய்யப்படும் சொற்போர்களிலும், உடல் ஆற்றலால் செய்யப்படும் மறப்போர்களிலும் தோல்வியே காணாதவர்கள் என்று எடுத்துரைப்பதிலிருந்து அனைவரும் கற்க வேண்டியன கற்று, திறமையுடனிருந்தால் ஊருக்குப் பெருமை என்று வலியுறுத்தலால் பொதுத் தொடர்பாயிற்று.

ஆடல் வென்றோரைப் பாராட்டல்

ஆடல் வல்லாரைப் போட்டியில் வென்றோர் கொடியேற்றித் தம் வாகையைத் தெரிவித்தனர் என்பதனை,

"ஆட னவின்னோ ரவர்போர் செறுப்பவும்

பாடல் பயின்னோரைப் பாணர் செறுப்பவும்

வல்லாரை வல்லார் செறுப்பவும்

அல்லாரை யல்லார் செறுப்பவு மேர்சொல்லாய்ச்

செம்மைப் புதுப்புனற்

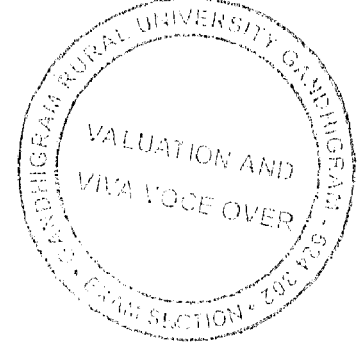
றடாக மேற்ற தன்கனைப் பாங்கர்ப்

படாகை ழின்றன்று"⁶⁴

இங்ஙனம் மிக்க மகிழ்ச்சித் தொடர்பாகப் புலவர் விளக்குகின்றார்.

வாழ்வின் நுகர்ச்சியை வலியுறுத்தல்

வாழ்வினை முழுமையாகச் சுவைக்க வேண்டும் என்ற துடிப்புணர்ச்சி செய்திகள் பல்வேறிடங்களில் தொடர்ச்சியாகக் காணப்படுகின்றன. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற அறிவுறுத்தலின் பொதுத் தொடர்புகள் ஆங்காங்கே மிளிக்கின்றன.

"கனிப்பர் குளிப்பர் காமங் கொடிவிட
அளிப்ப துனிப்ப வாகங்கங் காடுப
ஆடுவார் நெஞ்சத் தவந்தமைந்த காமம்
வாடற்க வையை நினக்கு"⁶⁵

என்றும்,

"அரிவைய ரயிர்தபானம்"⁶⁶

என்றும்,

"புனைவினைப் பொலங் கோதை யவரொடு
பாக ரிறைவழை மதுநுகர்பு களிபரந்து
நாகரினல் வளவினை வயவேற நளிபுணர்மார்
காநிகைமது வெருவரினெருவர் கண்ணிற் கவர்புறச்
சீரமை பாடற் பயத்தாற் கிளர்செவிதெவி
உம்ப ருறையு மொளிகிளர்வா னூர்பாடும்
அம்பி கரவா வழக்கிற்றே யாங்கதை"⁶⁷

என்றும்,

"கள்ளே புனலே புலவியிம் முன்றினும்
ஒள்ளாளி சேய்தா வெளிகிளருண் கட்கெண்டை"⁶⁸

என்றும்,

"காமமுங் கள்ளுங் கலந்துடன் பாராட்டத்
தாமமர் காதலொட டாடப் புணர்வித்தல்
பூமலி வையைக் கியல்பு"⁶⁹

எனவரும் பகுதிகள் பரிபாடல் காலத்து மக்களின் இம்மை மகிழ்வான வாழ்க்கையே வாழும் வாழ்வே சிறப்பு என்ற பொதுத் தொடர்புப் பரிபாடலில் காணமுடிகின்றது.

நிலையானவை வேண்டல்

புலவர் இளவெயினனார் இவ்வுலகத்தில் பொருளும், பொன்னும், போகமும் நிலையற்றவை எனவே அருளும், அன்பும், அறமும் ஆகிய மூன்றையுமே யாம் இரக்கின்றோம். அவற்றை முருகப் பெருமான் தந்தருள வேண்டும் என்பதனை,

"பொருளும் பொன்னும் போகமு மல்ல நின்பால்

அருளு மன்பு மறனு மூன்றும்

உருளிணர்க் கடம்பி னொலிதர ரோயே"⁷⁰

இங்ஙனம் நிலையானவற்றை இறைவனிடம் வேண்டி வலியுறுத்தும் பொதுத் தொடர்பாக அமைந்துள்ளது.

உலக மேம்பாட்டை வலியுறுத்தல்

வானக வாழ்வை மண்ணகத்தில் காட்டும் எண்ணமுடைய பரிபாடல், இவ்வுலக வாழ்வின் நிலையான மேம்பாட்டை அடைய துறக்க வாழ்வு அரிது என்பதையும்,

"நாறிணர்த் துழாயோ னல்கி னல்லதை

ஏறுத லெளிதோ லீறுபெறு துறக்கம்"⁷¹

என்றும்,

"அறம்பெரி தாற்றி யதன்பயன் கொண்மார்

சிறந்தோ ருலகம் படருந் போல"⁷²

இல்லறத்தின் வாழ்க்கையே அறத்தின் பயன் என்றும், அதுவே உலக மேம்பாட்டையும் வழி என்பதை புலவர் நப்பண்ணனார் பொதுத் தொடர்பாக விளக்கிச் செல்கின்றார்.

சுற்றத்துடன் பிரியாதிருத்தலே வாழ்வு

சுற்றத்துடன் திருமாலை வழிபட்டனர் என்பதனை,

"ஆங்கு

காமரு சுற்றமோ டொருங்குநின் னடியுறை

யாமியைந் தொன்றுபு வைகலும் பொலிகென"⁷³

என்றும்,

கலக்கமற்ற நெஞ்சினராய், பல்வேறு புகழையும் சொல்லி சுற்றத்தினருடன் இறைவனைப் போற்றுவதாக,

"கடும்பொடுங் கடும்பொடும் பரவுதும்

கொடும்பா டறியற்க வெம்மறி வெனவே"⁷⁴

இங்ஙனம் புலவர் கீரந்தையார் எடுத்தோதுகின்றார். மேலும்,

"அவரவ ரேவ லாளனு நீயே

அவரவர் செய்பொருட் கரணமு நீயே"⁷⁵

என சுற்றத்துடன் திருமாலைத் தொழுவதாக புலவர் கடுவென் இளவெயினனார் எடுத்தோதுகின்றார். மேலும்,

"வாழ்த்தினேம் பரவுதுந் தாழ்த்துத்தலை நீனையா

நயத்தலிற் சிறந்தவெம் மடியுறை

பயத்தறிற் சிறக்க நாடொறும் பொலிந்தே"⁷⁶

என செவ்வேளினைச் சுற்றத்துடன் வந்து வேண்டியதாகப் புலவர் நல்லந்துவனார் பாடுகின்றார். மேலும்,

"அன்னைபென நீனைஇ நின்னடி தொழுதெனம்

பன்மா ணடுக்க விறைஞ்சினம் வாழ்த்தினம்

முன்னு முன்னும்யாஞ் செய்தவப் பயத்தால்

இன்னு மின்னுமெங் காம மிதுவே"⁷⁷

பல பிறவிகளிலும் தாம் செய்த தவத்தின் பயனாகத் திருமாலை தம் சுற்றத்துடன் தொழுததாகப் புலவர் நல்லெழுனியார் பாடுகின்றார். மேலும்,

"இருங்குன்றத் தடியுறை மியைகெனப்

பெரும்பெய ரீருவரைப் பரவுதுந் தொழுதே"⁷⁸

திருமாலைத் தன் சுற்றத்துடன் புகழ்ந்து வழிபட்டதாக புலவர் இளம்பெருவழுதியார் பாடுகின்றார். மேலும்,

"செருவேற் றானைச் செல்வநின் னடியுறை

உரிதினி னுறைபதிச் சேர்ந்தாங்குப்

பிரியா திருக்கவெஞ் சுற்றமோ டுடனே"⁷⁹

செவ்வேளைச் சுற்றத்துடன் கூடி திருவடிகளைப் பிரியாதிருக்க இப்போதே அருள் செய்யுமாறு புலவர் குன்றம் பூதனார் வேண்டுகின்றார். இங்ஙனம்

புலவர்கள் பொதுமக்களாகிய சுற்றத்துடன் சென்று இறைவனை வாழ்த்திய தொடர்பினை அறியமுடிகின்றது.

4.6 முடிவுரை

பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் போன்ற இலக்கியங்களில் மன்னர்களும், புலவர்களும் பல்வேறு உயர்ந்த கருத்துக்களை மக்களிடத்து எடுத்துரைத்துள்ளனர். சமுதாயம் நலம்பெறும் பொருட்டு உயர்ந்த கருத்துக்களைப் புலவர்களும், மன்னர்களும் மக்களிடத்து எடுத்து உரைத்ததன் மூலம் சமுதாயம் நலம் பெறும் உறுதிப் பொருளினை நாம் அறிய முடிகின்றது. பொதுவியல் திணையில் தனிமனிதருக்கோ, குழுவினர்கோ எடுத்துரைக்காது, அனைவரும் பயன்பெறும் வகையில் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்துக்களே மக்கள் தொடர்பாக அமைந்துள்ளது. மன்னர்கள், புலவர்கள் பாடிய பாடல்களின் கருத்துக்கள் மக்களிடத்துத் தெரிவிக்கும் தொடர்புச் சாதனமாகப் புறஇலக்கியங்கள் திகழ்கின்றது. எனவே இலக்கியம் ஒரு தொடர்புச் சாதனம் எனலாம்.

சூறிப்புகள்

1. ஆ. சேவியர் பிரகாஷ், புறநானூற்றில் செய்தித் தொடர்பு முறைகள், எம்.ஃபில் ஆய்வேடு, ப.78.
2. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், திருமுருகாற்றுப்படை, ப.9.
3. மேலது, ப.11.
4. மேலது, ப.11.
5. மேலது, ப.17.
6. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பொருநராற்றுப்படை, மேலது, ப.15. பொருந. 1.
7. மேலது, ப.16.
8. மேலது, ப.16.
9. மேலது, ப.18.
10. மேலது, ப.21.
11. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், சிறுபாணாற்றுப்படை, ப.1.
12. மேலது, ப.3.
13. மேலது, ப.3.
14. மேலது, பக்.3-4.
15. மேலது, ப.4.
16. மேலது, ப.4.
17. மேலது, ப.4.
18. மேலது, ப.4.
19. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.5.
20. மேலது, ப.8.
21. மேலது, ப.14.
22. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், முல்லைப்பாட்டு, ப.16.
23. மேலது, ப.16.
24. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், மதுரைக்காஞ்சி, ப.கரு.
25. மேலது, ப.உஉ.

26. மேலது, ப.உச.
27. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், நெடுநல்வாடை, ப.க.
28. மேலது, ப.கூ.
29. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப.க.
30. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பட்டினப்பாலை, பக்.ருகூ.
31. மேலது, ப.எ.
32. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், மலைபடுகடாம், ப.கஎ.
33. மேலது, ப.கஅ.
34. ஓளவை. சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.8.
35. புலியூர்க்கேசிகன், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, ப.94.
36. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.143.
37. புலியூர்க்கேசிகன், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, ப.134.
38. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.292.
39. மேலது, ப.419.
40. மேலது, ப.421.
41. புலியூர்க் கேசிகன், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, ப.42.
42. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்) பக்.220-221.
43. மேலது, ப.332.
44. மேலது, ப.377.
45. மேலது, ப.409.
46. மேலது, ப.428.
47. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து, ப.95.
48. மேலது, ப.29.
49. மேலது, ப.161.
50. மேலது, ப.208.
51. மேலது, ப.263.
52. மேலது, பக்.269-270.

53. மேலது, ப.75.
54. மேலது, ப.134.
55. மேலது, ப.161.
56. மேலது, ப.321.
57. மேலது, ப.374.
58. மேலது, ப.66.
59. மேலது, ப.115.
60. மேலது, ப.135.
61. உ.வே.சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.127.
62. மேலது, ப.238.
63. மேலது, ப.191.
64. மேலது, ப.98.
65. மேலது, ப.64.
66. மேலது, ப.88.
67. மேலது, ப.126.
68. மேலது, ப.172.
69. மேலது, ப.210.
70. மேலது, பக்.48-49.
71. மேலது, பக்.161-162.
72. மேலது, ப.191.
73. மேலது, ப.5.
74. மேலது, ப.14.
75. மேலது, ப.38.
76. மேலது, ப.98.
77. மேலது, ப.152.
78. மேலது, ப.165.
79. மேலது, ப.186.

இயல் 5

சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள்

- 5.1 முன்னுரை
- 5.2 தொல்காப்பியத்தில் தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள்
- 5.3 புறஇலக்கியத்தில் கருவிகளும் தகவல்கள் அறிவித்த முறைகளும்
- 5.4 கிணை
- 5.5 தடாரி
- 5.6 தண்ணுமை
- 5.7 துடி
- 5.8 தொண்டகச் சிறுபறை
- 5.9 பதலை
- 5.10 பறை
- 5.11 முரசு
- 5.12 முழவு
- 5.13 முடிவுரை

இயல் 5

சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள்

5.1 முன்னுரை

சங்க காலத் தமிழ் மக்கள் ஒலியின் ஆற்றல்களை நன்கு அறிந்திருந்தனர். முரசுகள் மூலம் செய்திகளை ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்கு அனுப்பினர். செய்திகளை வேறுபடுத்திடவும், அதனை வகைப்படுத்தி விளக்கிடவும் ஒவ்வொரு வகையாக கருவிகளை அடித்தனர். போரில் கலந்து கொள்ள, போர் நிறுத்தத்தை அறிவிக்க, அரசர்களின் ஆணையை அறிவிக்க, துக்கச் செய்தி, விழாச் செய்தி போன்ற பண்பாட்டுத் தகவல்களை அறிவிக்கக் கருவிகள் உதவுவதை நாம் அறிய வேண்டியே உள்ளது. "ஒவ்வொரு குறியீட்டைக் குறிக்கவும் ஒவ்வொரு வகையாக அடித்தனர். வெகுதொலைவில் உள்ள மலையுச்சியில் ஒருவன் இவ்வாறு பறையறைந்து செய்தி அறிவிப்பான். அடுத்த மலையிலுள்ளவன் அதைக் கேட்டு அவனுக்கு மறுமொழியாகக் குறியீட்டு முறையில் பறையறைவான். அடுத்த மலையிலுள்ளவனுக்கு அதேபோல் செய்தியை குறியீட்டின் மூலம் அனுப்புவான். இவ்வாறு தொடர்ந்து அனுப்பப்படும் செய்தி பல நூற்றுக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள மக்களைச் சென்றடைந்தது"¹. இறைவன் பவனி வரும்போது "ஒரு மாட்டின் முதுகில், யானையின் முதுகில், நாலு சக்கர வண்டியில் நகரா என்ற கருவியை வைத்து ஒரு பையன் அதை முழக்கிச் செல்லுவான். தொடர்ந்து இறைவன் பவனி வருவார். இறைவனை வழிபட வாசலில் நீர் தெளித்து கோலம் போட்டுத் தேங்காய் பழத்துடன் தயாராய் இருக்கும் மக்கள் இந்நகரா ஒலியைக் கேட்டு, இறைவன் பவனி வருதலை அறிந்து வெளிவருவர். முறைப்படி வழிபட்டு அருள்

பெறுவர்"². தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள் ஒலியை வகைப்படுத்துவதோடு மட்டுமின்றி நினைவோடு இணைந்து மனஉணர்வைக் கிளர்ந்தெழச் செய்யும் ஆற்றல் ஒலியாகத் தகவல் கருவிகள் அமைந்துள்ளன. போருக்கு அழைப்பு விடுவதிலிருந்து போர்த்திறன் காட்டி மறவன் நடுகல்லாகும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் வரை கருவிகள் அனைத்து உணர்வின் தூண்டுதலாகவும், தகவல் தொடர்பின் முக்கியப் பங்காகக் கருவிகள் திகழ்கின்றன.

5.2 தொல்காப்பியத்தில் தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள்

தொல்காப்பியத்தில் பல தகவல் குறிப்புகள் உள்ளன. அகத்திணையியலில் தலைவன், தலைவி ஆகியோர் வாழ்க்கைத் தொடங்கும் நிலைப்பாகுபாடு, முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் முதலியவைகளை எடுத்துக் காட்டும் விளக்கப் பகுதியில் நிலங்களின் கருப்பொருளாக,

"தெய்வம், உணாவே, மர, மரம், புன், பறை,

செய்தி, யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ

அவ்வகை பிறவும் கருளை மொழிப"³

ஐந்து வகையான நிலங்களில் வாழும் மக்கள், அவர்களின் தொழில், அவர்கள் தொழுத தெய்வம், வாசித்த பண், யாழ், பறை முதலியவற்றை பாகுபடுத்தி விளக்கியுள்ளார்.

ஒவ்வொரு நிலப்பகுதிக்கும் அதனதன் காலத்திற்கேற்ப தகவல் உணர் வேண்டி வகைப்படுத்தியுள்ளதை,

"குறிஞ்சிப்பண் இசைப்பதற்குரிய காலம் யாமம். முல்லைப்பண் பாடுவதற்குரிய காலம் மாலை. மருதப்பண் இசைப்பதற்குரிய காலம் விடியல்.

நெய்தல் நிலத்திற்குரிய செவ்வழிப் பண். பாடுவதற்கு உரிய காலம் ஏற்பாடு. பாலைப்பண் பாடுவதற்குரிய நேரம் நண்பகல்"⁴ இங்ஙனம் நிலத்திற்கும் காலத்திற்கும் ஏற்பப் பண் தகவல்களை வகைப்படுத்தினர். குறிஞ்சி நிலத்திற்கு குறிஞ்சி யாழ், குறிஞ்சிப்பண், வெறியாட்டுப் பறை, தொண்டகப் பறை எனவும், முல்லை நிலத்திற்கு முல்லை யாழ், சாதாரிப் பண், ஏறுகோட்பறை எனவும், மருத நிலத்திற்கு மருதயாழ், மருதப்பண், நெல்லரி, மண முழவு எனவும், நெய்தல் நிலத்திற்கு விளரி யாழ், செவ்வழிப்பண், மீன் கோட்பறை எனவும், பாலை நிலத்திற்குப் பாலை யாழ், பஞ்சுரப் பண், துடிப்பறை எனவும்.

இங்ஙனம் ஐவகை நிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு வகையான யாழ், பண், பறை இருந்தன என்பதும், சங்க கால மக்கள் வாழ்வில் அவைகள் அனைத்தும் பல்வேறு வகைகளில் ஒலிப்பினை உணர்ந்து தகவல்களை வகைப்படுத்தி அறிந்துள்ளனர் என்பது புலனாகிறது.

பண்களும் தகவல் வகைப்பாடுகளும்

சங்க காலத்தில் பல்வேறு பண்கள் மக்கள் வழக்கில் இருந்தன. இந்தப் பண்கள் பல்வேறு நுண்ணலகுகள் கொண்டு மக்களின் உள்ளத்தை ஈர்க்கும் இனிய ஓசையுடன் பண்களை இயக்கி இறைவனைப் போற்றி இனிமையுடன் பாடினர். மேலும் அடியார்க்கு நல்லார்,

"பாலோடனைதல் இசையென்றார் பண்ணென்றார்

மேலார் பெருந்தானம் எட்டாலும் – பாலாய்

எடுத்தல் முதலாய் இருநான்கும் பண்ணிப்

படுத்தமையால் பண் என்று பார்"⁵

"பாவினோடு இணைந்து வரும் இசையினை நெஞ்சு, கண்டம், நா, மூக்கு, அண்ணம், உதடு, பல், தலை என்னும் எட்டு இடங்களிலும் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலம், ஒலி, உருட்டு, தாக்கு என்னும் எண்வகைத் தொழில்களால் உருவாகப் பண்ணிப் பாடற் பெறுவது பண்ணாதலின் "பண்" என்பது காரணப் பெயராயிற்று".⁶

இங்ஙனம் சங்க கால கருவிகளுடன் மனிதனுடைய ஒலிச் செயல்பாடுகள் இணைந்து உளவியல் தாக்கத்துடன் தகவல் தொடர்பு வெளிப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது.

தொல்காப்பியர் காட்டும் தகவல் தொடர்புக் கருவிகள்

புறப் பொருளில் போர்த் தொடர்பாக இரண்டு அடிப்படைச் செய்திகளைத் தொல்காப்பியர்,

"மறம் கடைக்கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த

கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே"⁷

விளக்குகின்றார். போரில் நேரடியாகப் பங்கு பெறாமல் துடியை இசைத்து உணர்ச்சியைத் தூண்டும் இசைக்கருவியின் செயல்பாட்டையும் தோன்றாத் துணையாகத் தெய்வத்தினைப் போற்றும் நிலையும் காணப்படுகின்றது. நாட்டின் வெற்றி பெற்ற நிலையில்,

"வாள் மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க

நாடவற்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும்"⁸

இங்ஙனம் வாளால் வீரமரணம் எய்திய ஆற்றலைக் காட்டும் நிகழ்ச்சியாகப் பறை ஒலித்தலை தகவல் சிறப்பிடமாகக் காட்டுகின்றார்.

5.3 புறஇலக்கியத்தில் கருவிகளும் தகவல்கள் அறிவித்த முறைகளும்

புற இலக்கியத்தில், ஆகுளி, கிணை, தட்டை, தடாரி, தண்ணுமை, துடி, பதலை, பறை, முரசு, முழவு போன்ற கருவிகள் மக்களுக்குத் தகவல் அறிவிக்க இக்கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒலிகளுக்கேற்ப கருவிகளை வகைப்படுத்தி, இன்ன ஒலிகள் இயக்கினால் இன்ன செய்தி என மக்கள் அறியும் வண்ணம் பல்வகைக் கருவிகள் மூலம் தகவல் தொடர்பினை வேறுபடுத்தி விளக்கியுள்ளனர். கருவிகள் மூலம் வேறுபடுத்தப்பட்ட தகவல்களைப் பெற்ற மக்கள் அதன் வழிக்கேற்ப செயல்பட்டனர்.

ஆகுளி

"ஆகுளி என்ற தோற்கருவியானது திண்ணிய வாராலே இறுக வலித்துக் கட்டப்பட்டது. அடித்து ஒலி எழுப்பப்படும் இடமாகிய தன் கண்களிலே இசை உண்டாக்கப்பட்டது. ஒலி எழுப்பும்போது விரலால் தீண்டி ஒலி எழுப்புவர். மெல்லிய நீர்மையினையுடையது".⁹

"நல்லா முகுளி பதலையொடு சுருக்கிச்

செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி"¹⁰

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியின் போர்ச் சிறப்பினைப் பாடுவதற்காக விறலி நல்ல யாழ், ஆகுளி, சிறுபறை போன்றவற்றை அடித்துப் பாடி வறுமை தீர செல்வம் பெற்றார்.

5.4 கிணை

பத்துப்பாட்டில் கிணை

பத்துப்பாட்டுள் மூன்றாவதாக அமைந்த பாட்டு சிறுபாணாற்றுப்படை ஆகும். நல்லியக்கோடனிடம் பரிசு பெற்று வருவதற்காக வளையணிந்த

கைகளையுடைய கிணைப்பறை கொட்டுவோனுடைய மனைவியும் உடன் சென்றதை,

"வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைத்த"¹¹

என்று நத்தத்தனார் பாடுகின்றார். மேலும் "கிணைப்பறையைக் கொட்டி, வேளாளரைப் புகழ்ந்து பாடிப் பரிசு பெறுபவன் கிணைப் பொருநன் எனப்படுவான். அவன் மனைவி கிணைமகள் எனப்பட்டாள்"¹² என நல்லியக்கோடன் ஈந்த பரிசில் பகுதியில் இவ்வுரை விளக்கப்பட்டுள்ளது.

புறநானூற்றில் கிணை

"கிணைப்பறை மரவைரத்தால் செய்யப்படுகிறது. புதிய தோல் போர்த்தப்பட்டு வலிமையுடைய வாரினால் இழுத்துக் கோர்த்துக் கட்டப்பட்டது. ஒரு கண்ணையுடையது. சிறிய அழகிய கண் அது. இந்தக் கருவியின் கண்ணில் அடிக்கும் சிறுகோல் கட்டப்பட்டிருக்கும்".¹³ "கிணையைக் கொட்டுவோன் கிணைவன், கிணையன், கிணைமகன் என்றெல்லாம் கூறப்படுகிறான். கிணைப்பறை கொட்டுவோனுடைய மனைவி கிணைமகள் எனப்படுகிறாள். கிணைவர் தமது இனிய குரலாலே கிணை என்னும் தோற்கருவியினோடே பாடுகின்றனர். விடியற்காலத்தே வந்து பாடும் மரபினையுடையவர். கழனியிடத்துச் சென்று கிணையை முழக்கி வேளாளனின் கீர்த்தியைச் சொல்லுவார். மாளிகையிடத்து வந்து கிணை கொட்டுவர். நெடுமனை முற்றத்து நின்று இசைப்பர். கிணை என்றால் மருதப்பறை, தடாரிப்பறை, ஒரு கண் மாக்கிணை, உடுக்கை, போர்ப்பறை, புட்பறை, துடி என்றெல்லாம் அந்தந்த இடங்களில் இலக்கியங்களில் உரையாசிரியர்கள் பொருள் கூறிச் செல்கின்றனர்"¹⁴.

"நுண்கோற் றகைத்த தென்கண் மரக்கிணை

இனிய காண்கிவட் டணிகெனக் கூற"¹⁵

நுண்ணிய கோலாற் பிணிக்கப்பட்ட தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய உடுக்கை ஓசை; இனிய காண்க, இவ்விடத்தே சிறிது ஆறிப் போவீராக என்று சொல்லி பலவும் என்னை வினவுதலமையாத முதுவாய் இரவல! சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பாணனை சிறப்பித்ததாக கோலூர் கிழார் பாடுகின்றார்.

"ஒலியன் மாலையொடு பெலியச் சூடிப்

பாடின் றென்கிணை கறங்கக் காண்டக"¹⁶

வளைய மாலையுடனே சிறப்புச் சூடி ஓசையினிய தெளிந்த போர்ப்பறை ஒலிப்பப் பகைவரை வென்றதாகப் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனை இடைக்குன்றுர் கிழார் பாடுகின்றார்.

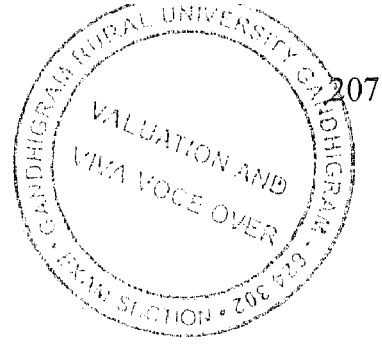
"தென்கிணை முன்னர்க் களிற்றி னியலி

வெம்போர்ச் செழியனும் வந்தன னெதிர்ந்த"¹⁷

தெளிந்த ஓசையையுடைய பறை முன்னாகக் களிறுபோல பெருமிதத்தோடு நடந்து வெய்ய போரையுடைய நெடுஞ்செழியனும் வந்தான்.

"தென்கண் மரக்கிணை தெளிர்ப்ப வெற்ற"¹⁸

என்னுடைய தெளிந்த கண்ணையுடைய பெரிய கிணைப்பறை நன்கு விடியற்காலத்தே ஒலிக்குமாறு கொட்டி பாடுவாராயின், அவர்கட்கு விருந்து நல்கிச் சிறப்புச் செய்ததாக ஆய் அண்டிரனைப் புலவர் முடமோசியார் பாடுகின்றார்.

பதிற்றுப்பத்தில் கிணை

போர்க்களத்தில் வீரர்களின் ஆரவாரத்தோடு,

"வெம்போர் மள்ளர் தென்கிணை கறங்கக்"¹⁹

தெளிந்த ஓசையமைந்த தடாரிப்பறையும் கலந்து முழங்கியதாக குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் போர்க்கள நிகழ்வினைப் புலவர் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடுகின்றார்.

பரிபாடலில் கிணை

தோழியும், தலைவியும் முருகப் பெருமானது திருவடிகளைத் தொழுதற்குச் செல்கின்றனர். இறைவனுக்குரிய பலியினைப் படைத்து ஊட்டி, தாளத்தோடு கூடிய பாட்டைப் பாடி வெறியாடுவோம் தடாரிப் பறையினை முழக்குவோம் என்பதை,

"மிக, ஏற்றுதுமல ரூட்டுது மவி

கேட்டுதும் பாணி யெழுதுங் கிணைமுருகன்

தாட்டுடாழு தன்பரங் குன்று"²⁰

செவ்வேளின் வழிபாடாக ஆசிரியர் நல்லந்துவனார் பாடுகிறார்.

5.5 தடாரி

பத்துப்பாட்டில் தடாரி

பத்துப்பாட்டில் இரண்டாவது பாட்டாகத் திகழும் பொருநராற்றுப்படை கரிகாற் பெருவளத்தானைப் பற்றியதாகும். பொருநன் பரிசு பெற்றது முதல் வறுமையை நீக்கிப்பொருநனை விடுவிப்பதாகப் புலவர் முடத்தாமக்கண்ணியார் பாடியதாகும்.

"கைக்கச டிருந்தவென் கண்ணகன் றடாரி

இருசீர்ப் பாணிக் கேற்ப விரிகதிர்

வெள்ளி முளைத்த நள்ளிருள் விடியல்"²¹

எனது கண்ணகன்ற உடுக்கையில் தோற்றுவித்த, இரட்டைத் தாளத்திற்குப் பொருந்த, விரிகின்ற ஒளிக்கதிர்களையுடைய வெள்ளி செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தே ஒரு பாட்டினை யான் பேணிப் பாடுவதற்கு முன்னரே கரிகாற் பெருவளத்தானை துயில் எழுப்பிப் பரிசு பெற முயன்றதாகப் புலவர் பொருநன் மீது வைத்துப் பாடியுள்ளார்.

புறநானூற்றில் தடாரி

யானையின் அடிச்சுவடு, முழுமதி, யாமை போன்ற வடிவ ஒப்புமையுடையது. தடாரிப்பறையை ஒலிக்கும்போது சூடேற்றி அறைந்து பாடுவர். இரட்டைத் தாளத்தை தோற்றுவிப்பதால் அரித்த ஓசையை எழுப்பும். "விடிகின்ற கிரணங்களையுடைய வெள்ளியெழுந்த செறிந்த இருளையுடைய விடியற்காலத்தில் இக்கருவி இசைக்கப்படும்"²² தடாரியை எடுத்துக் கொண்டு தெருத் தெருவாகப் பொருநர்கள் சுழன்று திரிவார்கள். பாடப்படும்பொழுது தூசு துடைத்துப் பாடும் பழக்கமும் இருந்தது.

"அரிக்குரற் றடாரியின் யாமை மீளிரப்"²³

சேறு பிறழ வானை மீன்கள் குழப்புதல் அரித்த குரலையுடைய தடாரிப் பறையோசை ஒலி நிரம்பா ஓசை போன்று ஒலித்ததாகப் புலவர் தும்பை சொகினனார் பாடுகின்றார்.

"தெடாரித் தென்கண் டெளர்ப்ப வொற்றிப்

பாடி வந்த தெல்லாங் டோடியர்"²⁴

தடாரியின் தெளிந்த கண் ஒலிக்க, நின் தோளிடத்தில் அரவு போன்ற சுழலும் ஆரத்தைப் பெறும் பொருட்டே வந்தேன் என மறமாண்பையும், கொடை நலத்தையும் சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனைப் பற்றிப் புலவர் கழாத்தலையார் பாடுகின்றார்.

"அரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப வொற்றிப்

பாடி வந்திசிற் பெரும பாடான்"²⁵

வேந்தே! யான் என் தடாரியை அறைந்து நின் புகழ் பாடி வந்தேன். பரிசில் நல்குவாயாக என்று கேட்கும் வகையில் சேரமான் கடலோட்டிய வேல்கெழு குட்டுவனைப் பற்றிப் புலவர் பரணர் பாடியதாகும்.

5.6 தண்ணுமை

பத்துப்பாட்டில் தண்ணுமை

பத்துப்பாட்டினுள் பத்தாம் பாடலாகத் திகழ்வது மலைபடுகடாம் ஆகும். செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன் சேய் நன்னனைப் பற்றி பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கெளசிகனார் பாடியதாகும்.

"வெண்ணெ லரிநர் தண்ணுமை வெரீஇச்"²⁶

வெள்ளிய நெல்லையறுப்பார் கொட்டின பறையோசைக்கு வெருவிச் சிவந்த கண்ணை உடைய எருமைத் திரளைப் பிரிந்த கடா கனைசெலல் முன்பொடு கதழ்ந்து வரல் ஆரவாரிக்கும் என்பதாம்.

புறநானூற்றில் தண்ணுமை

இரண்டு தலையும் குவிந்துள்ள நீண்ட உடலையுடையது தண்ணுமை. தோலால் போர்த்தப்பட்டது. ஒரு முகத்தை தாழச் செய்து மற்றொரு முகத்தின்கண் இரண்டு கடிப்புக்களால் தாக்கி ஒலித்து முழக்குவர். கடிய ஒலி உடையது, கேட்போர் நெஞ்சத்தை நடுங்க வைக்கும். பறவைகளை அச்சுறுத்தி ஒட்டும். மறம் பொருந்திய வீரரைப் போருக்கு அழைக்கும் அரித்த குரலையுடையது. "நெற்கதிரை அரிகின்ற உழவர்கள் தண்ணுமையை முழக்குகின்றனர். பிறர் நாட்டு ஆக்களைக் கவரும் களவுத் தொழிலையுடைய எயினமறவர், ஆக்களினுடே நிற்கும் ஏறுகளைப் பற்றிக் கட்டுதற் பொருட்டு, தண்ணுமையின் கண்ணை அறைந்து முழக்குவர். கூத்தாடுவோர் தண்ணுமையை முழக்குவோர் மணம் செய்தற்குத் தண்ணுமையின் தாளம் தளராமல் ஒலி எழுப்புவது முறை. ஆண்மையாளர்கள் அதற்கு அறிகுறியாகப் பொற்பூப் பெறுக என்று கட்டளை இட்டு முழக்குகின்றது தண்ணுமை. வீரரைப் போருக்கு அழைக்க தண்ணுமை முழக்கப்படும். யானைமேல் இருப்போனாகிய வள்ளுவன் அரண் புறத்தே நின்று பொரும் பகைவர் பொருட்டு - பூக் கொள்ளுமாறு தண்ணுமை ஒலித்து ஏவுகிறது. இதனைக் கேட்டு வீரர் விரைந்து சென்று போர்ப்பூவைப் பெறுவர். சிற்றூரில் வாழ்கின்ற மறவர்கள் ஏறுகோட்பறையாகத் தண்ணுமையை முழக்குகின்றனர்"²⁷.

"மறப்படை நுவலு மரிக்குரற் றண்ணுமை

இன்னிசை கேட்ட துன்னரு மறவர்"²⁸

மறவர் படை தண்ணுமையை முழக்கி அறிவித்தழைப்ப, இனிய ஓசையைக் கேட்ட நெருங்குதற்கரிய மறவர் செயல்களை கரந்தை சூடிக் கடும்போர் நிகழ்வதைப் புலவர் கழாத்தலையார் விளக்குகின்றார்.

"நிறப்படைக் கொல்கா யானை மேலோன்

குறும்பர்க் கொறியு மேவற் தண்ணுமை"²⁹

குத்துக்கோற்கு அடங்காத யானை மேலிருப்போனாகிய வள்ளுவன் அரண் புறத்தே நின்று பொரும் பகைவர் பொருட்டு முழக்கும் பூக்கொள்ளுமாறு ஏவுதலையுடைய தண்ணுமையொலி எனப் புலவர் நொச்சிநியமங்கிழார் பாடுகின்றார்.

"வெண்ணெல் லரிநர் தண்ணுமை வெளீஇக்

கண்மடற் கொண்ட தீந்தே னிரியக்"³⁰

வெண்ணெல்லை யறுக்கும் தொழுவர் தொடக்கத்தே இசைக்கும் தண்ணுமை ஓசை கேட்டஞ்சி, கணுவிடத்தே தோன்றும் மடலிற் கட்டப்பட்டிருந்த இனிய தேன் கூட்டினின்றும் தேனீக்கள் நீங்கியதாகப் புலவர் பரணர் பாடுகின்றார்.

பதிற்றுப்பத்தில் தண்ணுமை

புலவர் காக்கைப்பாடினியார் நச்செள்ளையார் பதிற்றுப்பத்தில் பாடியது ஆறாம் பத்து ஆகும். ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனே பாட்டுடைத் தலைவன் ஆவான்.

"நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தா றளப்பத்

தூக்கணை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை

கைவ லிளையர் கையலை யழுங்க"³¹

வீரர் அணிந்துள்ள கண்ணியை பருந்துகள் ஊந்துண்டமெனப் பிறழ் உணர்ந்து தாம் உற்று அதனைக் கொத்திக் கொண்டேற்குரிய அளவினை

நோக்கியிருப்ப, பகைவர் எறியும் அம்புகள் பாய்தலால் கிழிந்த கரிய கண்ணையுடைய தண்ணுமையானது, இசைக்கும் தொழில் வல்ல இளைஞரின் கையால் அறையப்படுதலின்றி ஒழிந்துபோம்.

புலவர் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடிய பதிற்றுப்பத்து ஒன்பதாம் பத்து ஆகும். பாட்டுடைத்தலைவன் குடக்கோ இளஞ்சேரல் இரும்பொறை ஆவான்.

"போர்ப்புறு தண்ணுமை யார்ப்பெழுந்து நுவல"³²

தோலாற் போர்த்தலையுடைய தண்ணுமைகளின் ஆர்ப்பொலியானது எழுந்து போரினை மேற்கொள்ளுமாறு ஏவிற்று.

5.7 துடி

பத்துப்பாட்டில் துடி

பத்துப்பாட்டுள் இரண்டாம் பாட்டாகத் திகழும் பொருநராற்றுப்படையில் கரிகாலனிடம் பரிசில் பெற செல்லும் பொருநனைப் பற்றிப் புலவர் முடத்தமாக் கண்ணியார் பாடியதாகும். எப்படிப்பட்ட பரிசிலைப் பெற வேண்டும் என்பதனை,

"துடியடி யன்ன தூங்குநடைக் குழலியொடு

பிடிபுணர் வேழம் பெட்டவை கொள்கெனத்"³³

துடிபோலும் அடிகளையும், அசைந்த தடையினையுமுடைய கன்றுகளுடனே பிடிகளோடு கூடின களிற்று யானைகளையும் நீவிர் விரும்பிய ஏனையப் பொருள்களையும் கைக்கொள்வீராக எனத் துடி என்னும் கருவியை உவமையாகச் சுட்டுகின்றார். மேலும்,

"கொழுங்காந்தண் மலர்நாகத்துத்

துடிக்குடையைக் குடிப்பாக்கத்து"³⁴

கொழுவிய காந்தளினையும், மலர்ந்த சுரபுன்னையும் துடிபோன்று முழங்கும் பேராந்தையினையும் உடைய சேரிகளின் குடியிருப்பும் உடையதாகிய பாக்கமும் இருந்தது என விளக்குகின்றார்.

பத்துப்பாட்டுள் பத்தாவது பாட்டாகத் திகழும் மலைபடுகடாத்தில்,

"பிடிக்கை யன்ன செங்கண் வரரஅல்

துடிக்கண் அன்ன குறையொடு விரைஇப்"³⁵

வரான்மீனின் துடியின் கண்ணையொத்த தடியோடே கலந்து பகன்றை மலரணிந்த கள்விற்பாரைக் காண்பீர் என ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

புறநானூற்றில் துடி.

துடி என்னும் கருவி துடிப்பறை என்னும் மரத்தால், தோல்வார்களால் இறுக வலித்துக் கட்டப்பட்டது. நுண்ணிய நூலால் கட்டப்பட்டது. "துடி இடி போன்று ஒலிக்கும். துடியின் தாளம் மிக்க ஒலியையுடையது. விரைந்த நடையையுடையது அந்த ஒலி. அச்சத்தையும் செய்யவல்லது. துடியின் ஓசை பேராந்தையின் ஒலியைப் போன்றது. அசைந்து நடக்குந்தோறும் ஒலிக்கின்ற அழகிய வாயினையுடைய ஓசையினையுடையது துடி. தட்டினால் மட்டுமே ஓசையுண்டாக்க வல்லது"³⁶ என்பதனை புறநானூற்றில் திருமாவளவனது போர்க்களத்தின் வல்லாண்மையைப் புலவர் தாமோதரனார் பாராட்டும்போது, அக்களத்தின் கண்,

"இழிபிறப் பாளர் கருங்கை சிவப்ப

வலிதுரந்து சிலைக்கும் வன்கட் கடுத்துடி"³⁷

தனது வலிய கை சிவப்ப, வலியான் முடுக்கிக் கொட்டும் வலிய கண்ணையுடைய அச்சத்தை செய்யும் துடியின் ஓசையானது பேராந்தையின் ஒலியும் ஒப்ப எதிரொலிக்கும் என்று போர்க்களத்தில் எழும் ஒலியை விளக்குகின்றார்.

புலவர் வடமோதங்கிழார் கையறுநிலைப் பாட்டில் விளக்கும்போது,

"விடுகணை நீத்தந் துடிபுணை யாக

வென்றி தந்து கொன்று கோள் விடுத்து"³⁸

பகைவர் தம் ஊர் ஆநிரை கவர், அதனை ஒருவனே மீட்டு வரும்போது தன் மீது எய்யப்பட்ட அம்பு வெள்ளத்தைத் தன் துடியே புணையாகக் கடந்து, பகைவரைக் கொன்று ஆநிரையுடன் வரும்போது உயிர் நீத்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

போர்க்களத்தில் வெட்சிப்போர் செய்ய துடியைக் கொட்டிப் புறப்பட்ட செய்தியினை,

"உலலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தெனப்"³⁹

துடிஒலியுடன் சென்றதாகப் புலவர் ஓளவையார் விளக்குகின்றார்.

போர்க்களத்தில் இருபடைகளும் கைகலந்து போர் செய்தன. நெல்முடைகளைப் போல் இருமருங்கும் பிணங்கள் குவிந்தன. அவற்றிடையே பகைவர் எறிந்த வேல் அவன் மார்பிற் பாய்ந்து உருவிற்று. குருதி பெருக்கெடுத்து ஒழுகியதால் போர் செய்யமாட்டாது நிலத்திலே சாய்ந்தான். இச் செய்தியினை,

"பாசறை யீரே பாசறை யீரே
துடியன் கையது வேலே யடிபுணர்"⁴⁰

பாசறையில் உள்ளவர்களே! நம் தலைவன் கையதாகிய வேல் துடி
கொட்டுவோன் கையில் உளது என்று புலவர் அரிசில்கிழார் விளக்குகின்றார்.

நிரை கவர்ந்து குறும்பு செய்யும் வெட்சி வேந்தனாகிய
கோப்பெருநற்கிள்ளியின் பகைவேந்தனுடைய தானை வருவதை,

"துடி யெறியும் புலைய
எறிகோல் கொள்ளும் மிழ்சின"⁴¹

துடிப்பறை கொட்டும் புலையனே! பறையை முழக்கும் குறுந்தடியைக்
கைக்கொண்டு நிற்கும் புலையனே! என களத்தின்கண் உள்ளதாகப் புலவர்
சாத்தந்தையார் விளக்குகின்றார்.

போர்க்களத்தில் சேரமான் கடலோட்டிய வெல்கெழு குட்டுவன் வெற்றி
வாகை சூடினான். அவனிடம் உயர்ந்த களிற்றினைப் பரிசாகப் பெற வேண்டி,

"துடியடிக் குழுவிய டிடியிடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி
தாழா வீகைத் தகைவெய் யோயே"⁴²

நான் துடியை முழக்கி நின்னை நாடி வந்தேன். என் வறுமை தீர உயர்
களிற்றை நல்கிட வேண்டுமென துடியன் வேண்டியதாகப் புலவர் பரணர்
விளக்குகின்றார்.

இளஞ்சேட்சென்னி வடுகரை வென்று பகைவர்பால் அவன் பெற்ற
களிறுகளைப் பரிசாகப் பெற வேண்டி,

"தத்தக் குடினெஞ் துடிமரு டீங்குரல்"⁴³

துடியோசை போலும் கடிய குரலோசை அத்தக் குடினெனில் கேட்டதாகப் புலவர் ஊன்பொதி பசங்குடையார் விளக்குகின்றார்.

பதிற்றுப்பத்தில் துடி

சேரர்கள் புகழ்பாடும் பதிற்றுப்பத்தில் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் சிரந்தை என்பதை துடி என்னும் பொருள் கொண்டு விளக்குகின்றனர். செறிந்த இருளையுடைய சுடுகாட்டில் விரும்பி ஆடும் இறைவன் தனது கையில்,

"சிரந்தை யிரட்டும் விரலினிரண் டுவாய்"⁴⁴

நுண்ணிய நூலாற் கட்டப்பட்ட துடியினை மாறியொலிக்கும் விரலினையுடையனாய் திகழ்ந்ததாகப் பதிற்றுப்பத்தில் யாரேனும் ஒரு புலவர் பாடியிருக்கக் கூடுமென்று நூலாசிரியர் ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை விளக்குகிறார்.

பரிபாடலில் துடி

வையை ஆற்றில் புதுப்புனல் பெருகி வருகிறது. வயலகத்துள்ள நெற்பயிர்களிலும், அரிகளைக் கட்டி அடுக்கி வைத்துள்ள நெற்போர்களிலும் மிகுதியான புனல் வந்து பரவிவிட்டது. அப்போது

"அகவய லிளநெல் லரிகாற் குடு

தொகுபுனல் பரந்தெனத் துடிபட வெருசார்"⁴⁵

துடிப்பறையினை அடித்து ஊரைக் கூட்டியதாகப் புலவர் மையோடக் கோவனார் விளக்குகின்றார்.

களள்ளினை உண்ட களிமயக்கத்தால் ஆடல் மகள் ஒருத்தி துடியின் தாளத்திற்குப் பொருந்த ஆடினாள் என்பதனை,

"துடியி னடிபயர்த்துத் தேளசைத்துத் தூக்கி
அடுநறா மகிழ்தட்ப வரடுவா டகைமையின்"⁴⁶

இங்ஙனம் புலவர் நல்லகதனார் விளக்குகின்றார்.

5.8 தொண்டகச் சிறுபறை

பத்துப்பாட்டில் தொண்டகச் சிறுபறை

தொண்டகச் சிறுபறை குறிஞ்சி நிலத்திற்கு மட்டுமே உரியதாகும். இப்பறையானது திரிகைக் கல்லை ஒத்ததான வட்டமான வாயினைப் போன்றது. கோலால் இதன் தலைப்பகுதியினை அடித்து முழக்குவர். தாளத்திற்கேற்ப குரவையர் ஆடினர். இரவில் விலங்குகள் அணுகாதிருக்கும் பொருட்டும் தொண்டகப் பறையை முழக்குவர். திருமுருகாற்றுப்படையில்,

"தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர"⁴⁷

குறவர்கள் மூங்கிற் குழாயிலே தேனைப் பெய்து, முற்றச் செய்த கள்ளை மலை நிலத்துச் சிறிய ஊரிலுள்ள தம் சுற்றத்தாரோடே உண்டு மகிழ்ந்து தொண்டகப் பறையை முழக்கி அதன் தாளத்திற்கியைய ஆடா நிற்பர் என நக்கீரர் விளக்குகிறார்.

5.9 பதலை

பத்துப்பாட்டில் பதலை

பத்துப்பாட்டில் பத்தாவது பாடலாகத் திகழும் மலைபடுகடாத்தில் பதலையைப் பற்றிய செய்தி காணப்படுகிறது.

"கடிகவர் பொலிக்கும் வல்வாய் எல்லரி
நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவும்"⁴⁸

விளக்கத்தை யுடைத்தாகிய தாளத்தைக் கைக்கொண்டு ஒலிக்கும் வலிய வாயையுடைய சல்லியும், மாத்திரையைச் சொல்லும் ஒரு கண் மாக்கிணையும், கூறாத வேறு இசைக்கருவிகளையும் உடன் கூத்தன் கொண்டு சென்றதாகப் புலவர் பெருங்கௌசிகனார் விளக்குகின்றார்.

புறநானூற்றில் பதலை

பதலை என்பது ஒரு கண் மாக்கிணை என்று இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு தலைமுகமுடைய ஒரு தோற்கருவியாகும். ஒரு பக்கத்தில் மட்டுமே அடித்து இசைக்கப்படும். காவடித்தண்டின் ஒரு தலைக்கண் தொங்குமாறு சுமந்து செல்லுவர்.

முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் காண்பதற்காக விறலி தன் வறுமை நீங்க வேண்டி,

"நல்லாழாழா பதலையொடு சுருக்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி"⁴⁹

நல்லாழையும் சிறுபறையையும் ஒருதலை மாக்கிணையுடனே கட்டி போவோமே எனச் சொல்லுவாயாக என வளையையுடைய விறலியைக் கேட்பதாகப் புலவர் நெடும்பல்லியத்தனார் விளக்குகின்றார்.

அதியமானிடம் தன் வறுமை நீங்க வேண்டி விறலியொருத்தி,

"ஒருதலைப் பதலை தூங்க வெருதலைத்
தூம்பகச் சிறுமுழுத் தூங்கத் தூங்கிக்
கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரெனச்"⁵⁰

காவடியின் ஒருபுறம் சிறுமுழாவும், சம எடைபடத் தொங்கவிட்டாலன்றிக்
காவிச் செல்ல முடியாதாகலின் தூங்கத் தூக்கி விறலி செல்வதாகப் புலவர்
ஒளவையார் பாடுகின்றார்.

வல்விலோரியைக் கண்டு பரிசில் பெற வேண்டி,

"மண்முழா வமைமீன் பண்டாழ் நிறுமீன்

கண்விடு தூம்பிற் களிற்றுகிற் தொடுமீன்

எல்லரி தொடுமீ னாகுளி தொடுமீன்

பதலை யொருகண் பையென வியக்குமீன்"⁵¹

நீங்களும் முழாவின் கண்ணே மார்க்கனையையிடுமீன்; யாழிலே பண்ணை
நிறுத்துமீன்; கண் திறக்கப்பட்ட தூம்பாகிய களிற்றினது கைபோலும்
வடிவையுடைய பெருவங்கியத்தை இசையுங் கோள்; சல்லியை வாசியுமீன்;
சிறுபறையை அறையுங்கோள்; பதலையின் ஒரு முகத்தை மெல்லெனக்
கொட்டுமீன் என யான் பாடுவேன் என்று விறலியிடம் கூறுவதாகப் புலவர்
வன்பரணர் பாடுகின்றார்.

பதிற்றுப்பத்தில் பதலை

பரணர் பாடிய பதிற்றுப்பத்தில் உள்ள ஐந்தாம் பத்தில்,

"பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவும்

கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்"⁵²

பண்ணோடு பொருந்துமாறு அமைந்த முழாவையும், ஒருகண்
மாக்கிணையும் ஒருங்கே சேர்த்து ஒரு புறத்தே கட்டின காவடியோடு வேண்டிய
கருவி எல்லாம் மூடையாகப் பாணர்கள் சுமந்து சென்றார்கள் என்று புலவர்
பரணர் விளக்குகின்றார்.

5.10 பறை

பத்துப்பாட்டில் பறை

நீர்க்குழந்த மருதநிலத்தில் அசையாத குடியிருப்பினை உடைய ஊர்களில் யானைகளை விரட்ட அச்சத்தை அறிவிக்கின்ற பறையொலி எழுப்பப்பட்டது என்பதனை பொருநராற்றுப்படையில்,

"வெரு உப்பறை நுவலும் பருஉப்பெருந் தடக்கை
வெருவரு செலவின் வெகுளி வேழம்"⁵³

என விளக்குகிறார் புலவர் முடத்தாமக்கண்ணியார்.

தழைத்த பகன்றையினையுடைய நெல்லுமுற்றிய கழனியில் அந்நெல்லை வலிய கையினாலே அறுப்பாருடைய அரித்தெழுகின்ற ஒலியானது பறை ஓசையைப் போன்று இருந்தது என மதுரைக்காஞ்சியில்,

"ஒலிந்த பகன்றை விளைந்த கழனி
வன்கை வினைஞர் அரிபறை யின்குரல்"⁵⁴

என்றும்,

வளைந்த கண்களையுடைய பறையினை உடைய கூத்தருடைய சுற்றம் வாழ்த்த நின்றதாக,

"கொடும்பறைக் கோடியர் கடும்புடன் வாழ்த்துந்"⁵⁵

என்று புலவர் நக்கீரர், கூத்தர்கள் பறையினை வாழ்த்து ஒலியாகப் பயன்படுத்தியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சேம்பும் மஞ்சளும் விதைக்கப்பட்டதை பன்றிகள் தின்றுவிடாது காக்க பறையோசை எழுப்பினர் என்பதை,

"சேம்பு மஞ்சளும் ஒம்பினர் காப்போர்
பன்றிப் பறையுங் குன்றகச் சிலம்பும்"⁵⁶

எச்சரிக்கும் ஒலியாகப் பயன்படுத்தினர் என்பதை மலைபடுகடத்தில் புலவர் பெருங்கௌசிகனார் விளக்குகிறார்.

புறநானூற்றில் பறை

பறை மற்ற தோற்கருவிகளைப் போன்றது. இக்கருவி ஒரு முகமுடையதாகவும், இரட்டை முகங்களையுடையதாகவும் இருந்துள்ளது. குறுந்தடியை இட்டுப் பறையடித்து ஒலி எழுப்புவார்கள். அக்குறுந்தடி நாய் வால் போன்று இருந்தது. பறையின் ஒலியைக் கொண்டு போர்ப்பறை, வெருப்பறை, வெறியாட்டுப்பறை என்றெல்லாம் வகைப்படுத்தியுள்ளனர். நானிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு வகைப் பறை உரியதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. பறைக்கு பலியிட்டு வணங்கும் மரபு உண்டு. ஆறலைக் கள்வர்கள் வழிப்பறிச் செய்யுங்கால் வழிமறித்து பறைகொட்டுவர். தோல்வியையும் பறையறைந்து தெரிவித்துள்ளனர். இங்ஙனம் பறையின் ஓசைத்தன்மையினை அறிந்து செய்திகளை வகைப்படுத்தியுள்ளனர். சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூரின்கண் இருக்கையில் அவன் போர்த்திறத்தை வியந்து,

"தணிபறை யறையு மணிபொக டேர்வழிக்

கடுங்கட் பருகுநர் நடுங்குகை யுகுத்த"⁵⁷

பூரித்த தோள்களை மறவர் தட்ட, அவருடைய ஆத்திரம் தணிதற்குக் காரணமான போர்ப்பறை முழங்கியதாகப் புலவர் கோலூர்கிழார் விளக்குகிறார்.

மலையமானிடம் பரிசில் பெறச் சென்றபோது,

"பறையிசை யருவி முள்ளூர்ப் பொருந்"⁵⁸

பறையொலி போலும் ஒளி பொருந்திய அருவியையுடைய நாட்டிற்கு வேந்தே என்று புலவர் நப்பசலையார் நாட்டின் அருவி ஓசையைப் பறையின் ஒலிக்கு ஒப்பிடுகின்றார்.

சோழன் நலங்கிள்ளி இறந்த பின்பு அவனது பறை தூக்கணங்குருவி கூடுபோலத் தூக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு மனம் நொந்து,

"இன்னிசைப் பறையொடு வென்றி நுலலத்
தூக்கணங் குரீஇத் தூங்குகு டேய்ப்ப" ⁵⁹

கையறுநிலையில் புலவர் ஆலத்தூர் கிழார் பாடியதாகும்.

சேரலிரும்பொறையின் நாட்டின் சிறப்பினைப் பாடும்போது,

"பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருநன்" ⁶⁰

பறையொலி போலும் ஒலியையுடைய அருவியையுடைய நல்ல மலை நாட்டுக்கு வேந்தன் உயிர் துறந்தபோது புலவர் கூடலூர் கிழார் மனமிரங்கிப் பாடியதாகும்.

புலவர் ஒக்கூர் மாசாத்தியார் போர்க்களத்தின்கண் தன் மகனை இப்போதே போருக்குச் செல்க என,

"இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி" ⁶¹

போர்க்கெழுமாறு வீரரை அழைக்கும் பறையொலி கேட்டவுடன், தன் ஒரு மகனையும் போர்க்களம் செல்வாயாக என்று விடுக்கின்ற செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

பதிற்றுப்பத்தில் பறை

இழுமென் என்ற ஓசையோடு அருவி விழுகின்றது. அவ்வோசை பறையொலி போன்ற ஓசையுடையதாக இருந்தது என்பதனை,

"இழுமென விழிதரும் பறைக்குர வருவி"⁶²

இங்ஙனம் அருவியின் ஓசையையும், பறையின் ஓசையையும் ஒன்றுபோல் இருப்பதாகப் புலவர் கபிலர் விளக்குகிறார்.

பரிபாடலில் பறை

கரையாகிய சிறையை உடைத்து வையையும் பெருகி வந்தது. கரையை அடைத்துத் தடையை ஏற்படுத்த பறையறைக எனக் காவலர் கூவினர். கரையை உடைத்த வெள்ளத்தின் ஒலியும், பறையின் ஒலியும் இணைந்து ஊரே ஒலியோடு விளங்கலாயிற்று என்பதனை,

"வரைச்சிறை யுடைத்ததை வையை வையைத்
திரைச்சிறை யுடைத்தன்று கரைச்சிறை யறைகெ
உரைச்சிறைப் பறையெழு ஆரெலித் தன்று"⁶³

இங்ஙனம் பறையறைந்து அழைத்ததைப் புலவர் நல்லந்துவனார் விளக்குகின்றார்.

முதல்நாள் மாலைப்பொழுதில் பெருமழை பெய்தது. வாழையிலைகளைச் சிதைத்துப் புதுப்புனலும் வந்தது. புதுப்புனலின் பெருக்கால் உடைகரைகளை அடைக்க வருமாறு பறையறைந்து தெரிவித்தனர் என்பதனை,

"மாந்தீந் தளீரெடு வறையிலை மயக்கி
ஆய்ந்தளவா வேரசை யறையுஉப் பறையறையப்
போந்தது வையைப் புனல்"⁶⁴

இங்ஙனம் பறையறைந்து அழைத்ததைப் புலவர் கரும்பிள்ளைப் பூதனார் விளக்குகிறார்.

ஆற்றுநீர் பரவி, தரையில் வெம்மையை ஆற்றுகின்றபோது
மண்வாடையும் சேர்த்துப் பரவியது. அதனையறிந்து கரையோர மக்களுக்கு
புதுவெள்ளத்தின் வரவை அறிவிக்க பறையொலிக்கப்பட்டது என்பதனை,

"தன்னாற்ற மீது தடம்பொழி றான்யாற்று
வெந்நாற்று வேசனை நாற்றங் குதுகுதுப்ப

ஊஞர் பறையொலி கொண்டன் றுயர்மதிலில்"⁶⁵

இங்ஙனம் பறையறைந்து எச்சரித்த செய்தியைப் புலவர் நல்லந்துவனார்
விளக்குகிறார்.

5.11 முரசு

பத்துப்பாட்டில் முரசு

திருமுருகாற்றுப்படையில் திருச்சீரலைவாயில் வெள்ளிய சங்கும், வலியை
தன்னிடத்தே உருமேற்றினதுமான இடிப்புப் போலும் ஓசையையுடைய முரசு
முழங்கியது என,

"வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
உரந்தலைக் கொண்ட உருமிடி முரசுமொடு"⁶⁶

புலவர் நக்கீரர் பாடுகின்றார்.

முரசுகள் முழங்கி பகைவரிடமிருந்து மூவேந்தரும் ஒன்றுகூடி மக்களைக்
காப்பாற்றியதாகப் பெரும்பாணாற்றுப்படையில்,

"மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கும்
முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்"⁶⁷

என்று புலவர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடுகின்றார். அதேபோன்று,

"முரசு முழங்கு தானை மூவருங் கூடி"⁶⁸

ஒருங்கிணைந்து இருந்ததாக பெருநராற்றுப்படையில் புலவர் முடத்தாமக் கண்ணியார் பாடுகின்றார்.

மதுரைக்காஞ்சியில்,

"நெடுங்கொடியிசை இதையெடுத்து
இன்னிசைய முரசு முழங்கப்"⁶⁹

கடிய காற்றாலே ஓடித்துறையைச் சேரும் பொருட்டு நெடிய கொடியை உச்சியில் உடையவாய் பாய் விரிக்கப்பட்டு, இன்னிசையுடன் முரசும் முழங்கவும்,

"படுகண் முரசங் காலை யியம்ப
வெடிபடக் கடந்து வேண்டுபுலத் திறுத்த
பணைகெழு பெருந்திறற் பல்வேல் மன்னர்"⁷⁰

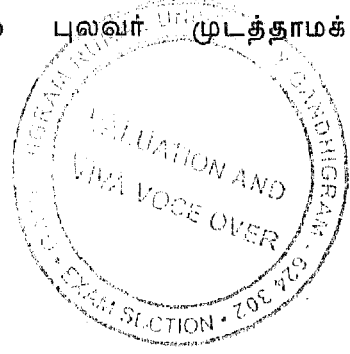
ஒலிக்கின்ற கண்ணையுடைய பள்ளியெழுச்சி முரசும் நாட்காலத்தே ஒலிக்கவும், பகைவர் படைக்குக் கேடு உண்டாகும்படி வென்று பின்னும் அழிக்க வேண்டிய நிலங்களிலே சென்று தங்கி, வெற்றிமுரசு பொருந்தின பெரிய வலியினையும் பலவேற்படையையுமுடைய அரசர்களின் புகழ் எங்கும் பரவின, எனவும்,

"இன்னிசை முரசு மீடைப்புலத் தொழியப்"⁷¹

இனிய ஓசையையுடைய முரசும் உழிஞைப் போருக்கிடையே கிடக்கவும் எனவும்,

"மாக்கண் முரசம் ஒலில கறங்க"⁷²

மயிர் சீவாமற் போர்த்த பெரிய கண்ணையுடைய முரசும் மாறாமல் நின்று ஒலியா நிற்பதாக பாண்டிய நெடுஞ்செழியனைப் பற்றிப் புலவர் மாங்குடிமருதனார் எடுத்தோதுகின்றார்.

முல்லைப்பாட்டில்,

"யரசிருந்து பனிக்கு முரசு முழங்கு பாசறை"⁷³

வெற்றி முரசு முழங்குந் தன் பாசறை வீட்டில் தலைவன் இனிதே துயில் கொண்டுள்ள செய்தியினை நப்பூதனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

புறநானூற்றில் முரசு

முரசு பெரிய கண்ணையுடையதாகும். ஒலிக்கும் இடம் அகன்றது. உரல் போன்ற வட்டமான வாயை உடையது. மயிர் சீவாது போர்த்தப்பட்ட கண்ணையுடையது ஆகும். வாரால் வசித்துக் கட்டப்பட்டதோடு தொழில் சிறப்பும் பொருந்தியது. குறுந்தடியால் தாக்கிப் புடைத்து ஒலிக்கப்படும். இன்னிசை உடையது. இடிபோலும் ஓசையையும் உடையது. பகைவரது காவல் மரத்தை வெட்டி அதைக் கொண்டு முரசு செய்வது மன்னர்களது இயல்பாகும்.

பகைவர்களை அச்சுறுத்த மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை மன்னன்,

"இடியென முழங்கு முரசின்"⁷⁴

உடையவன் என முரசின் அச்சுறுத்தல் ஒலியைப் புலவர் குறுங்கோழியூர்கிழார் விளக்குகிறார்.

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் பகைவரது முரசினைக் கைக்கொண்டவன் என்பதை,

"பிணியுறு முரசங் கொண்ட காவை"⁷⁵

என்று புலவர் கல்லாடனார் விளக்குகிறார்.

சோழன்நலங்கிள்ளியின் புகழ்பாடும் புலவர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்,

"முனிவின் முற்றத் தினிதுமுர சியம்பக்"⁷⁶

அலங்காரத்தையுடைய கோயில்களின் முற்றத்தின் கண்ணே இனிதாக முரசு ஒலி எழுப்பியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைப் பற்றிப் புலவர் வெள்ளைக்குடி நாகனார் சிறப்பிக்கும்போது,

"முரசு முழங்கு தானை மூவ ருள்ளும்
அரசனைப் படுவது நினதே பெரும"⁷⁷

முரசு முழங்குந் தானைகளோடு வெற்றியுடன் ஆள்பவர் மூவேந்தர். அவருள் அரசு என சிறப்பிக்கப்படுவது நின் அரசே எனப் புகழ்கின்றார். மூவேந்தரும் முரசு முழங்கும் ஒலியையுடைய படைகள் வைத்திருந்தனர் என அறியமுடிகின்றது.

திருமாவளவனும், பெருவழுதியும் ஒருங்கிருந்தபோது மும்முரசும் முழங்கத் தமிழ் மதுரையிலே ஆட்சி நடத்தும் செங்கோல் வேந்தனை,

"இமிழ்குரன் முரசு முன்றுட னாளும்
தமிழ்கெழு கூடற் றண்கோல் வேந்தே"⁷⁸

இங்ஙனம் புலவர் காரிக்கண்ணனார் மும்முரசு முழங்கிய செய்தியினைக் கூறுகின்றார்.

வெற்றி முரசையும், தப்பாத வானையும் உடையவன் திருமாவளவன் என்பதனை,

"வலனிரங்கு முரசின் வாய்வாள் வளவன்"⁷⁹

இங்ஙனம் புலவர் தாமோதரனார் வெற்றிமுரசு எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கிறது என்று பாடுகின்றார்.

அதியமான், பகைவர்களைப் போர்க்களத்தில் பலரையும் வெற்றி
மேம்பட்டான். அப்போது,

"திண்பிணி முரசு மிழுமென முழங்கச்"⁸⁰

இழுமென்னும் ஓசையுடன் போர்க்களத்தில் முரசு முழங்கியது எனவும்,
அதியமான் முரசு எப்போதும் போரையே விரும்பி ஒலிக்கும் என்பதனை,

"வழுலின் றெய்தியு மமையாய் செருவேம்
டிமீழ்குரன் முரசி னெழுவரெடு முரணிச்"⁸¹

போர் முரசொலி முழங்கியதாகப் புலவர் ஓளவையார் பாடுகின்றார்.

வேள்பாரி மூவேந்தரையும் வென்ற வெற்றிமுரசு கொண்டவர் என்பதனை,

"வென்றெறி முரசின் வேந்தரெம்"⁸²

என்று வெற்றிமுரசு ஒலித்ததாகப் புலவர் கபிலர் பாடுகின்றார்.

மலையமான் திருமுடிக்காரியின் வெற்றி சிறப்பினைப் பாராட்டும் போது,

"வண்மையிற் றொடுத்தனம் யாமே முள்ளெயிற்
றாவெறி யுருமின் முரசெழுந்தியம்ப"⁸³

என்று முட்போலும் பல்லினையுடைய பாம்பையெறியும் இடியேறு போல முரசு
கிளர்ந்து ஒலித்ததாக பரிசில் பெறச் சென்றதாகப் புலவர் நப்பசலையார்
பாடுகின்றார்.

நாஞ்சில் வள்ளுவன் முரசு எப்போதும் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கும்
என்பதனை,

"இரங்கு முரசி னினஞ்சால் யானை"⁸⁴

ஒலிக்கும் முரசினையும், இனம் சார்ந்த யானையையுமுடையவன் எனப்
புலவர் ஒரு சிறைப் பெரியனார் பாடுகின்றார்.

வேந்தனொருவன் படையெடுத்துச் செல்கின்றான். அப்போது போரைத் தாங்காமல் என்னாகுமோ என எண்ணிப் புலம்பும்போது,

"படுமழை யுருமி னிரங்கு முரசிற்"⁸⁵

ஒலிக்கின்ற மேகத்தின் இடிபோல் முழங்கும் முரசினை உடைய வேந்தன் விரைந்து வருவதாகப் புலவர் மதுரைக் கடைக்கண்ணம்புகுத்தராயத்தனார் இரங்கிப் பாடுகின்றார்.

போர்க்களப் பாசறையில் வேந்தன் மறச்செயல் புரியும் வீரர்களுடன் இருக்கின்றபொழுது,

"பலிபெறு முரசம் பாசறை சிலைப்பப்"⁸⁶

பலியூட்டப் பெற்ற முரசு பாசறைக்கண் ஒலித்ததாகப் புலவர் சிறுவெண்டேரையார் குறிப்பிடுகின்றார்.

தருமபுத்திரனது போர்க்களத்தில்,

"லிழுக்கடிப் பறைந்த முழுக்குரன் முரசம்"⁸⁷

பெரிய குறுந்தடியால் அடிக்கப்பட்ட பெரிய முழக்கத்தையுடைய முரசினை உடையவன் என்று புலவர் கோதமனார் புகழ்கின்றார்.

சேரமான் கடலோட்டிய வெல்கெழு குட்டுவன் போர்க்களத்தின் கண்,

"குருதிப் பலிய முரசுமுழக் காக"⁸⁸

குறுந்தடி கொண்டு அடிக்கப்படுகின்ற குருதிப்பலியூட்டப் பெற்ற முரசொலி மழையின் முழக்கமாக முழங்கியது எனப் புலவர் பரணர் பாடுகின்றார்.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை வியந்து பாராட்டிச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டு,

"கடருஞ் சுருங்கின் றொளியே மாடுமுந்
திரங்குகுரன் முரசுமொடு வலம்புரியார்ப்ப" ⁸⁹

திங்களாகிய கடரானது குறையத்தொடங்கும்போது முழங்குதற்குரிய முரசங்களும், வலம்புரிச் சங்குகளும் முழங்குதலைச் செய்தனவென்றுப் புலவர் தாயங் கண்ணனார் நாட்டினியல்புகளை எடுத்துரைக்கின்றார்.

பதிற்றுப்பத்தில் முரசு

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

"வென்றெறி முழங்குபணை செய்த வெல்போர்" ⁹⁰

இனிதாக இசைக்கின்ற வெற்றி முரசத்தைக் கொண்ட உதியஞ்சேரலாதனின் வாரிசே நெடுஞ்சேரலாதன் என்று புலவர் குமட்டுர்க்கண்ணனார் பரம்பரைப் புகழை எடுத்தோதுகின்றார். மேலும்,

"முரசு முழங்கு நெடுநக ரரசதுயி லீயாது" ⁹¹

முரசுமுழங்கும் நெடிய அரணிதத்தே உள்ளான நின்னைப் பகைத்த வேற்று அரசர்கள் பலரும் கண்ணுறக்கம் அற்றவராய் அஞ்சி நடுங்கினர் எனவும்,

"விழவறு பறியா முழவமிழ் மூதூர்க்
கொடிநீழற் பட்ட பொன்னுடைய நியமத்துச்
சீர்ப்பெறு கலிமகி ழியம்பு முரசின்" ⁹²

வெற்றிப்பெற்ற மிக்க மகிழ்ச்சியானே ஒலிக்கின்ற முரசினையுடைய வீரர்கள் எனவும், மேலும்,

"கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பணை" ⁹³

காவல் மரமாகியிருந்த கடம்பினை அறுத்துக் கொணர்ந்து அதனால் நினக்குரிய வெற்றி முரசம் செய்து வெற்றியுண்டாக என ஒலிப்பதாகவும், மேலும்,

"உருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்
கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ ளோச்ச"94

கூலங்களுள் ஒன்றாக நிரம்பிய நிறமுள்ள செந்தினையைக் குருதியோடும்
கலந்து தூவிப் போர்முரசுக்கு இயவர் நாட்பலியிட்டு, பின்னர் நீராட்டப்பெற்று
தொடியணிந்த தம் தோள்களை ஓச்சியவராக அம்முரசினை அடித்து முழக்குவர்.

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

"உருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை"95

இடிபோலும் ஒலிமுழங்கும் முரசினையுடையவன் என்றுப் புலவர்
பாலைக்கௌதமனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச் சேரலைக் குறிப்பிடும்போது,

"காநிடி யுருழி னுரறு முரசிற்
கால்வழங் காறெயில் கருதிற்"96

முழங்குகின்ற முரசங்கள் கார்காலத்து இடிக்கும் இடியேறாகவும், நடக்கின்ற
காலாட்கள் வெல்லுதற்குரிய அரணாகவும்,

"முரை சுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழு"97

முரசு முழங்கிச் செய்யும் பெரிய போர்க்களத்தில் எனவும்,

"எடுத்தெறிந் திரங்கு மேவல் வியன்பணை
உருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்"98

எடுத்தெறிந்து இரங்கும் கடிப்பினை யோச்சி அறைதலால் முழக்கும்,
ஏவுதலைச்செய்யும் பெரிய முரசமானது இடிபோல அதிர்ந்து முழங்கியது
எனவும்,

"இன்னிசை யிமிழ்முர சியம்பக் கடிப்பிகுஉப்
புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்"⁹⁹

இனிதாக இசை இமிழ்தலை உடைய போர் முரசங்கள் முழக்கமிட,
அவற்றைக் குறுந்தடியாலே ஓச்சி அடித்துக்கொண்டு, தோளில் புண்பட்டோரான
முரசு முழக்குவோர் போர்க்களத்தின் முன்னணியில் நின்றனர் என்று
காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

இளஞ்சேரல் இரும்பொறையைப் பற்றி சிறந்த செங்கோண்மை
பொருந்தியவன் என்பதனை,

"ஆய்ந்த மரபிற் சாந்தி வேட்டு
மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோல்
இன்னிசை முரசி னிளஞ்சேர லிரும்பொறையைப்"¹⁰⁰

தன் நாட்டு மக்களையும் பாதுகாத்து, குற்றமற்ற செங்கோண்மை
உடையவனாக விளங்கிய புகழை எல்லாம் எடுத்து முழக்கும் முரசினை
உடையவனாகத் திகழ்ந்தான் என்று புலவர் பெருங்குன்றுர்கிழார்
எடுத்தோதுகின்றார். மேலும்,

"எடுத்தே ரேய கடிப்படை யதிரும்
போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதீர்ந் தாங்கு
கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீவி"¹⁰¹

எடுத்து எறிதலைப் பொருந்திய குறுந்தடியால் தாக்குண்டு அதிர்தலைச்
செய்யும், தோலால் போர்க்களப்பெற்ற முரசத்தினது, கண்ணிடத்திலிருந்து
அடிக்கப்பட்ட ஒலியானது, கார்காலத்து மேகங்கள் இடிமுழக்கியது போன்று
கட்டதறியினின்றும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட களம் நோக்கி யானைகள்
புறப்பட்டனவென்றும்,

"விரவுப்பணை முழங்கு திரைதோல் வரைப்பின்
உரவுக்களிற்று வெல்கொடி நுடங்கும் பாசறை"¹⁰²

ஒன்றோடொன்று விரவியபடி பலவகையான முரசங்கள் முழங்குவதும், வலிகொண்ட களிற்றின் மீது அமர்ந்தபடி நின் வெற்றிக்கொடியை யானை மறவர் உயர்த்திப் பிடித்ததாகப் புலவர் பெருங்குன்றுர்கிழார் புகழ்ந்துரைக்கின்றார்.

பரிபாடலில் முரசு

வெற்றி வெற்றியென முழங்கும் முரசத்தைக் கொண்டவர் பாண்டியர் என்பதனை,

"வலனிரங்கு முரசிற் றென்னவ குள்ளிய"¹⁰³

நிமிர்ந்து செல்லும் படையை உடையவரென்றும், உழவர்கள் புதுப்புனல் கண்டு ஆடிப்பாட அந்நேரத்தில்,

"உழவர் களிதூங்க முழவு பணைமுரல
ஆட லறியா வரிவை போலவும்"¹⁰⁴

முழவுகளும், பறைகளும் ஒலித்தனவென்றும், ஆடற்கலை முறைப்படி தெரியாதவளான ஓர் அரிவைப்பெண் தாறுமாறாக ஆடிவருவதைப் போல புதுப்புனல் விதிமுறைக்கு இணங்காமல் வந்தது எனவும் புகழ்ந்துரைக்கின்றார் புலவர் மையோடக்கோவனார்.

கிரவுஞ்சமாகிய குன்றத்தை உடைத்த ஒளிரும் வேற்படையினை உடையாய்! அக்கூடலிடத்தே மணவிழாக்களிற்பொருந்திய அழகிய முரசங்கள் ஆரவாரம் ஒலிக்கும் என்பதனை,

"குன்ற முடைத்த லொளிக் வேலோய் கூடல்
மன்றல் கலந்த மணிமுரசி னார்ப்பெழக்"¹⁰⁵

என தென்பரங்குன்றத்தில் மணமுரசு ஒலித்ததையும் நல்லந்துவனார் எடுத்தியம்புகின்றார்.

பரங்குன்றத்தில் பெருமானுக்காக வேள்விகள் செய்யப்படும்போது,

"கூர நரண்குரல் கொம்மென வெளரிப்ப
ஊழற முரசி னொலிசெய் லோரும்"¹⁰⁶

பெருமானைக் குறித்துச் செய்யப்படும் வேள்விகளையும், சிறப்புக்களையும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது, யாழ் நரம்புகளின்றும் எழுகின்ற குரலானது கொம்மென்று ஒலி செய்ய, அதன் இசைமுறைக்கேற்ப பொருத்தமுற முரசினை அடித்து ஒலி எழுப்பினர் எனவும், தான் கண்ட காட்சியாகப் புலவர் நப்பண்ணனார் பாடுகின்றார்.

வெற்றி முரசு அனைத்தும் குமரப்பெருமானுக்கே என்பதனை,

"ஒருங்கு பரந்தவை யெல்லா மொலிக்கும்
இரங்கு முரசினான் குன்று"¹⁰⁷

என்று புலவர் நல்லச்சுதனார் எடுத்தோதுகின்றார்.

பகையரசை அழித்து வெற்றிகொண்ட பாண்டியனின் போர் முரசங்கள் எஞ்சிய பகையை ஒழிப்போம் என முழக்கம் இடுவதைப் போல, அம்மேகங்கள் பெருமழை பெய்த பின்னர், மீளவும் இடிமுழக்கம் செய்தனவென்பதை,

"முரசதீர் பவைபோன் முழங்கிடி பயிற்றி
ஒடுங்கா ருடன்றவன் றாளை வில்விசை"¹⁰⁸

முரசின் ஒலியையும், இடியின் ஒலியையும் ஒப்பிட்டுள்ளது தனிச் சிறப்பாகும்.

5.12 முழவு

பத்துப்பாட்டில் முழவு

முடத்தாமக்கண்ணியாரின் பொருநராற்றுப்படையில்,

"மண்ணமை முழவின் பண்ணமை சீறியாழ்
ஒண்ணுதல் விறலியர் பாணி தூங்க"¹⁰⁹

மார்ச்சனை பொருந்திய முழவிசையோடே பொருந்திய பண்ணையுடைய
சீறியாழினோடும், ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடைய விறலியர்
தாளத்திற்கேற்பப் பாடி ஆடாது நின்றனர் என்றுரைக்கிறார்.

புலவர் மாங்குடி மருதனாரின் மதுரைக்காஞ்சியில்,

"யாம நல்யாழ் நரப்ப ணின்ற
முழவின் மகிழ்ந்தனர் ஆடிக் குண்டுநீர்ப்"¹¹⁰

முதல் யாமத்திலே இசைத்தற்குரிய நன்றாகிய யாழ்களுக்கு நடுவே
அத்துடன் இசையோடு பொருந்தி முழங்கும் மத்தளத்தின் முழக்கத்தாலே
மனமகிழ்ந்து கூத்தாடினர். மேலும் கடவுளை வழிபடும்போது,

"திவ்வுமெய்ந் திறுத்துச் செவ்வழி பண்ணிக்
குரல்புணர் நல்யாழ் முழவோ டொன்றி
நுண்ணீ ராகுளி இரட்டப் பலவுடன்"¹¹¹

வலிக்கட்டினை யாழ்த்தண்டிலே கட்டிச் செவ்வழி என்னும் பண்ணினை
இசைத்து, யாமும் முழவும் இயைந்து ஒலிப்பச் சிறுபறை முழங்க, பூசைக்கு
வேண்டும் பொருளுடன் மயில்போல் மெல்ல நடந்து சென்று
திருக்கோயிலின்கண் இறைவனைக் கைதொழுது நின்றனர்.

புறநானூற்றில் முழவு

முரசைப் போன்றே ஒரு கருவிதான் முழவு திண்ணியவார்களால் இறுகக் கட்டப்பட்டு அடிக்கும் இடமாகிய கண்களில் இசை எழும். குறுந்தடியால் அடித்து ஒலி எழுப்பப்படும். இடையறாது இசைத்தால் குடேற்றி கிழியும். கேட்போர் மகிழும் தன்மையுடையது. மார்ச்சனை இல்லாத முழவின் ஒலி துன்பத்தைத் தரும் என்று கூறுவர். பண்டைத் தமிழர் மணவிழாவில் பல இசைக்கருவிகளுடன் இதனையும் சேர்த்தே முழக்குவர். மார்ச்சனை பொருந்திய முழவின் தாளத்திற்கேற்ப விறலியர் ஆடினர். இசைக்கருவிகளைத் தமிழர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோரிடத்திற்குச் செல்லும்போது காவடியில் சுமந்து சென்றனர்.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் காணச் சென்ற விறலியர்,

"விசிபிணிக் கொண்ட மண்களை முழவிற்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு
நாடல் சான்ற மைந்தினோய் நினக்கே"¹¹²

மார்ச்சனை முழவிற்கேற்ப எழும் ஓசையும், விறலி பாடும் பாட்டும் ஏற்புடையதாக அமைந்தது என்று புலவர் நெட்டிமையார் சிறப்பிக்கின்றார்.

சோழன் நலங்கிள்ளியிடம் பரிசில் பெறச் செல்லும் பாணன்,

"நெடுநகர் வரைப்பிற் படுமுழா வேர்க்கும்
உறந்தை யோனே குருசில்
பிறன்கடை மறப்ப நல்குவன் செலினே"¹¹³

நெடிய நகரிடத்து ஒலிக்கும் முழவினது ஓசையைச் செவி தாழ்த்திக் கேட்கும் உறையூரிடத்தில் அவ்விறைவன் உள்ளான். நீ பிறன் வாயிலை

நினையாமை நினக்கு அளிப்பான், அவன்பாற் செல்கவென ஆற்றுப்படுத்தும் பாடலாகக் கோவூர்கிழார் பாடுகின்றார்.

வேள் ஆய் அண்டிரன் நாட்டின் சிறப்பினைப் பற்றிக் கூறும்போது,

"மன்றப் பலவின் மரச்சினை மந்தி
இரவலர் நூற்றிய விசிகுடு முழுவின்
பாடின றெண்கண் கனிசெத் தடிப்பின்
அன்னச் சேவன் மாரெழுந் தாலும்"¹¹⁴

ஊர்ப்பொதுவிடத்திலிருந்த பலா மரத்தின் பெரிய கிளையில் இரவலர் கட்டியிருந்த முழவினைப் பலாக்கனி என மயங்கி மந்தி தட்ட, அம்மரத்தின்கண் வாழும் அன்னச்சேவல் சிறகடித்துப் பறந்து ஒலியெழுப்பியதாக முடமோசியார் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார்.

ஒரு மனையின் கண்ணே சாக்காட்டுப் பறையொலியும், ஒரு மனையின் கண்ணே மணத்திற்குக் கொட்டும் மிகக்குளிர்ந்த முழவினது ஓசையும் ஒலித்ததாக,

"ஓரி னெய்தல் கறங்க வேரில்
நூந்தண் முழுவின் பாணி ததும்பப்"¹¹⁵

என ஒலிச்செய்தியை வேறுபடுத்திப் புலவர் பக்குடுக்கை நன்கணியார் விளக்குகின்றார்.

எப்போதும் வெற்றிமுரசு ஒலிக்கும் தலைநகர் என்பதனை,

"முழவுகண் டுயிலாக் கடியுடை வியனகர்ச்"¹¹⁶

என்று மதுரைப் பேராலவாயார் சிறப்பிக்கின்றார்.

பதிற்றுப்பத்தில் முழவு

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் பகைவர் போரில் நேர்படுதலை
அஞ்சாது,

"மயிர்முதை மாக்கண் கடிய கழற"¹⁷

குருதிப்பலியூட்டிய வட்டமான மயிர் மறையும்படியாகப் போர்த்த கரிய
கண்ணைமந்த முழவானது சேணிதத்தே இருந்து கேட்டார்க்கு அச்சத்தை
உண்டாக்குமாறு முழங்கியது எனப் பாலைக்கெளதமனார் பாடுகின்றார்.

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைக் கொடையின் சிறப்பைப் பற்றிக்
கூறும்போது,

"இகல்வினை மேவலை யாகலிற் பகைவரும்

தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொளை முழவின்"¹⁸

பகைவராயினரும் தம் மனத்தில் எழுந்த வியப்பினை தாங்காது புகழ்ந்து
பாராட்டும் வளவிய கொடையினை உடைய அரசே! தூங்கலோசைத்தாகிய
பாட்டிற்கு ஏற்ப முழங்கும் முழவினை பெற்றுள்ளாய் என்று பரணர் பாடுகின்றார்.

பரிபாடலில் முழவு

புதுப்புனல் பொலிவோடு வந்தது என்பதை,

"உழவர் களிதூங்க முழவு பணைமுரல

ஆட லறியா வுலகையன் போலவும்"¹⁹

உழவர்கள் களிப்பினாலே ஆடி மகிழவும், முழவுகளும் பறைகளும்
ஒலிக்கவுமாக புதுப்புனல் விழாப்பொலிவோடு வந்ததாகப் புலவர்
மையோடக்கோவனார் எடுத்துரைக்கின்றார்.

புலவர் நல்லழிசியார் திருப்பரங்குன்றத்தின் ஒரு பகுதியில்,

"ஒருதீறும், பண்ணைத் தும்பி பரந்திசை யூத
ஒருதீறும், மண்ணைத் முழவி னிசையெழு"¹²⁰

பண்ணின் அமைதியோடு ஒலிக்கும் தும்பிகள் எங்கணும் பரவி இசை ஊதியபடி இருக்க, ஒரு பக்கத்தே மார்க்கனை மிகுந்த முழவின் தாள ஒலி எழுந்தபடி இருக்கும் என்று இசைக்கட்கெல்லாம் எதிரெதிராக இசையெழுப்புவதைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

புலவர் நல்லச்சுதனார் குமரப்பெருமானுக்குரிய திருப்பரங்குன்றம்,

"பாணி முழவிசை யருவிநீர் ததும்ப
ஒருங்கு பரந்தவை யெல்லா மொலிக்கும்
இரங்கு முரசினான் குன்று"¹²¹

தாளத்தோடு கூடிய முழவின் ஒலியைப் போல அருவி நீரானது முழக்கத்தோடு வீழ்ந்தது. எல்லா ஒலிகளும் ஒருங்கே எழுந்து, அவை எல்லாம் கலந்து ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கிறது என்கிறார்.

5.13 முடிவுரை

ஒலியின் தன்மை, செவியின் நுட்பம் இவற்றோடு சேர்ந்த ஒலி துல்லியமாக உணர்வதற்குரிய தொடர்பாகும். கருவிகளின் உருவத்தையும், ஒலியை அடியாகக் கொண்டும், பயன்படும் விதத்தை அடியாகக் கொண்டும் தகவல்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. விரைவாகச் செல்லும் தன்மையுடையது ஒலி என்பதை அறிந்து தோற்கருவிகள், இசைக்கருவிகள் மூலம் அடித்து ஒலி எழுப்பி தொலைதூர மக்களுக்குத் தகவல்கள் அனுப்பப்பட்டன. ஆர்ப்ப, முழங்க, கறங்க, கொட்டிட, சாற்றிட, துவைப்ப, ஒலிக்க, இசைக்க, இயம்ப, விளிப்ப, விம்ம என்ற ஒசையை சிறப்பிக்கும் வகையில் ஒலிகளை வேறுபடுத்தி தகவல்களைத்

தெரிவித்தனர். தோற்கருவிகள் இசைக்கருவிகள் மூலம் செய்தியை தெரிவிப்பதற்கு குறிப்பிட்ட இசைப்பு முறையைக் கையாண்டுள்ளனர். இசைப்பு முறையைக் கொண்டு தொலைவில் உள்ள மக்கள் கலைநிகழ்ச்சி, திருமணவிழா, இறப்பு நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றை அறிந்துகொண்டனர். அறிவிக்க அடிக்கப்படும் ஒலியினை அறிந்து, அவ்வகை ஒலியைக் கேட்ட மக்கள் செய்தியறிந்து அங்கு செல்வர். சில தோற்கருவிகள் மூலமாக போர்நிகழ்ப் போவதையும், வீரர்கள் போர்க்களத்தில் கலந்துகொள்ளவும், போர் நிறுத்தத்தை அறிவிக்கவும் தோற்கருவிகள் தகவல் அறிவிக்கும் கருவிகளாகச் செயல்பட்டன. போரில் எழுச்சி தருதற்கேற்ப தோற்கருவிகள் முழக்கப்பட்டன. முரசிலிருந்து எழும் ஒலி மன உணர்வைக் கிளர்த்தெழச் செய்யும் ஆற்றல் உடையதாக இருந்தது. போர் மேற்செல்லும் படைக்கு முரசின் ஒலியை ஏவலாகக் கொண்டு இயங்கிய நிலைமை குறிப்பிடத்தக்க போர்க்கள தகவல் உத்தியாகும். இசைக்கலைஞர்கள் தம் வாழ்க்கைச் செலவிற்கு அரசர்களையும், வள்ளல்களையுமே நம்பி வாழ்ந்தனர். அவர்கள் தங்களது கலைத்திறனைக் காட்டி, அவர்களால் போற்றிப் பாடப்படும்போது தம் மனம் ஈடுபட்ட ஒலி உணர்வை வேறுபடுத்தித் தகவலாக வழங்கினார்கள் என்று அறியமுடிகின்றது.

சூறிய்ப்புகள்

1. ஆர்.ஆளவந்தார், தமிழர் தோற்கருவிகள், ப.6.
2. மேலது, ப.7.
3. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, ப.358, தொல்.நூ.964.
4. து.ஆ. தனபாண்டியன், இசைத்தமிழ் வரலாறு, முதற்பகுதி, ப.42.
5. மேலது, ப.228.
6. மேலது, ப.378.
7. ச.வே.சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, ப.376, தொல்.நூ.1005.
8. மேலது, ப.378, தொல்.நூ.1006.
9. ஆர்.ஆளவந்தார், தமிழர் தோற்கருவிகள், ப.39.
10. ஓளவை.சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.179.
11. கோ.வில்வபதி, சிறுபாணாற்றுப்படை, ப.5.
12. மேலது, பக்.59-60.
13. ஆர்.ஆளவந்தார், தமிழர் தோற்கருவிகள், ப.50.
14. மேலது, ப.51.
15. ஓளவை.சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.179.
16. மேலது, ப.192.
17. மேலது, ப.198.
18. ஓளவை ச. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்), மேலது, ப.366.
19. ஓளவை ச. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க உரையும், ப.428.
20. உ.வே.சாமிநாதையரவர்கள், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலகருரையும், ப.86.
21. உ.வே.சாமிநாதையர், பத்தப்பாட்டு மூலம், பொருநராற்றுப்படை, ப.கரு.

22. ஆர்.ஆளவந்தார், தமிழர் தோற்கருவிகள், ப.50.
23. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.104,
24. மேலது, ப.343.
25. மேலது, ப.347.
26. உ.வே.சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், மலைபடுகடாம், ப.க0அ.
27. ஆர்.ஆளவந்தார், தமிழர் தோற்கருவிகள், பக்.62-63.
28. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.141.
29. மேலது, ப.187.
30. மேலது, ப.296.
31. ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை,பதிற்றுப் பத்து, மூலமும் விளக்கவுரையும், ப.236.
32. மேலது, ப.398.
33. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.18.
34. மேலது, ப.216.
35. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், மலைபடுகடாம், ப.கக.
36. ஆர். ஆளவந்தார், தமிழர் தோற்கருவிகள், பக்.71-72.
37. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.365.
38. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.124.
39. மேலது, ப.139.
40. மேலது, ப.170.
41. மேலது, ப.174.
42. மேலது, ப.347.
43. மேலது, ப.350.

44. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து, மூலமும் விளக்க உரையும், ப.1.
45. உ.வே.சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.70.
46. மேலது, ப.216.
47. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், திருமுருகாற்றுப்படை, ப.15.
48. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பத்துப்பாட்டு, உரையுடன் இரண்டாம் பகுதி, மலைபடுகடாம், ப.1.
49. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, 1-200 பாட்டுக்கள், ப.165.
50. மேலது, ப.235.
51. மேலது, ப.320.
52. உ.வே.சாமிநாதையர், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், ப.97.
53. உ.வே.சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், பொருநராற்றுப்படை, ப.கஅ.
54. மேலது, மதுரைக்காஞ்சி, ப.ருச
55. மேலது, மதுரைக்காஞ்சி, ப.காச
56. மேலது, மலைபடுகடாம், ப.க0ச.
57. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.174.
58. மேலது, ப.269.
59. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.57.
60. மேலது, ப.65.
61. மேலது, ப.157.
62. உ.வே.சாமிநாதையர், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், ப.183.
63. உ.வே.சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.57.
64. மேலது, ப.105.
65. மேலது, ப.204.

66. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், திருமுருகாற்றுப்படை, ப.12.
67. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.ங
68. உ.வே.சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், பொருநராற்றுப்படை, ப.கச
69. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பத்துப்பாட்டு, உரையுடன் இரண்டாம் பகுதி, மதுரைக் காஞ்சி, ப.ங.
70. மேலது, ப.அ.
71. மேலது, ப.கக.
72. மேலது, ப.உஉ.
73. மறைமலை அடிகள், முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி உரை, ப.67.
74. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.48.
75. மேலது, ப.73.
76. மேலது, ப.83.
77. மேலது, ப.98.
78. மேலது, ப.152.
79. மேலது, ப.157.
80. மேலது, ப.218.
81. மேலது, ப.229.
82. மேலது, ப.247.
83. மேலது, ப.269.
84. மேலது, ப.289.
85. ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.300.
86. மேலது, ப.326.
87. மேலது, ப.336.
88. மேலது, ப.346.

89. மேலது, ப.454.
90. உ.வே.சாமிநாதையர், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், ப.1.
91. மேலது, ப.5.
92. மேலது, ப.16.
93. மேலது, ப.24.
94. மேலது, ப.24.
95. மேலது, ப.54.
96. மேலது, ப.80.
97. மேலது, ப.82.
98. மேலது, ப.90.
99. மேலது, ப.92.
100. ஓளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க உரையும், ப.384.
101. மேலது, ப.398.
102. மேலது, ப.413.
103. உ.வே.சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.69.
104. மேலது, ப.70.
105. மேலது, ப.82.
106. மேலது, ப.193.
107. மேலது, ப.217.
108. மேலது, ப.221.
109. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், பொருநராற்றுப் படை, ப.18.
110. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பத்துப்பாட்டு, உரையுடன் இரண்டாம் பகுதி, மதுரைக்காஞ்சி, ப.கஅ.

111. மேலது, ப.ககூ.
112. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (1-200 பாட்டுக்கள்), ப.41.
113. மேலது, ப.174.
114. மேலது, ப.274.
115. மேலது, ப.419.
116. மேலது (201-400 பாட்டுக்கள்), ப.101.
117. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து, ப.119.
118. மேலது, ப.194.
119. உ.வே.சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.70.
120. மேலது, ப.176.
121. மேலது, ப.217.

இயல் 6

சங்க இலக்கியத்தில் கோள்கள், நிமித்தங்கள் தகவல் தொடர்பு

- 6.1 முன்னுரை
- 6.2 பத்துப்பாட்டில் கோள்கள், விண்மீன்கள், செயல்பாடுகள் காட்டும் முன்கூட்டிய தகவல்கள்
- 6.3 புறநானூற்றில் கோள்கள், விண்மீன்கள், செயல்பாடுகள் காட்டும் முன்கூட்டிய தகவல்கள்
- 6.4 பதிற்றுப்பத்தில் கோள்கள், விண்மீன்கள், செயல்பாடுகள் காட்டும் முன்கூட்டிய தகவல்கள்
- 6.5 பரிபாடலில் கோள்கள், விண்மீன்கள், செயல்பாடுகள் காட்டும் முன்கூட்டிய தகவல்கள்
- 6.6 புள்காட்டும் செயல்பாடுகளும் அதன் முன்கூட்டிய தகவல்களும்
- 6.7 பத்துப்பாட்டில் புள்-சொல்லும் பொருளும்
- 6.8 புறநானூற்றில் புள்-சொல்லும் பொருளும்
- 6.9 பதிற்றுப்பத்தில் புள்-சொல்லும் பொருளும்
- 6.10 புறநானூற்றில் விலங்கினங்களால் காட்டப்படும் நிமித்தம்
- 6.11 பதிற்றுப்பத்தில் விலங்கினங்களால் காட்டப்படும் நிமித்தம்
- 6.12 புறநானூற்றில் மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிமித்தங்கள்
- 6.13 புறநானூற்றில் வண்டு காட்டும் நிமித்தம்
- 6.14 புறநானூற்றில் இசைக் கருவிகள் காட்டும் நிமித்தம்
- 6.15 பத்துப்பாட்டில் மாந்தர்கள் தொடர்பான நிமித்தங்கள்
- 6.16 புறநானூற்றில் மாந்தர்கள் தொடர்பான நிமித்தங்கள்
- 6.17 முடிவுரை

இயல் 6

சங்க இலக்கியத்தில் கோள்கள், நிமித்தங்கள் தகவல் தொடர்பு

6.1 முன்னுரை

சங்ககால மாந்தர்கள் ஒரு செயல் நடக்க இருப்பதை முன்கூட்டியே அறியும் திறன்பெற்றிருந்தனர். நாட்களையும், கோள்களையும், விண்மீன்களையும் கொண்டு இதனால் இது விளையும் என்பதை நன்குணர்ந்து அதற்கேற்ப வாழ்ந்துள்ளனர். கம்ப இராமாயணத்தில் சுக்கிராச்சாரியாரும், மகாபாரதத்தில் சகாதேவனும் கோள்களைப் பற்றி நன்கறிந்து செயல்பட்டனர் என்பதை இதிகாசகாலம் உணர்த்துகின்றனது. அகத்திய முனிவரும் வருமுன் நிகழ்வினை முன்கூட்டியே உணர்த்தும் ஆற்றல் பெற்றுத் திகழ்ந்தார் என்பதை அவரது பல நூற்கள் வாயிலாகவும் அறியலாம். புத்தர் பிறக்கும் முன் மாயாதேவி கண்ட கனவும், அதற்காகக் காலக்கணிதர்கள் புத்தரின் வாழ்வை முன்கூட்டியே கணித்ததுவும், ஏசு பிறப்பதற்கு முன் வானில் தோன்றிய விண்மீன்களும் அதனால் அரசிற்கு ஏற்படும் மாற்றத்தை முன் கூட்டியே கூறியதுவும், சிலம்பில் கோவலன் இறக்கப்போகும் நிகழ்வினை முன்கூட்டியே விளக்கப்போகும் தீய அறிகுறிகளும் வருமுன் அறியும் செய்தியாகவே உள்ளன. "நிமித்தம் என்பது வாழ்வில் பின் நிகழ்விருக்கும் நன்மை தீமைகளைச் சில குறியீடுகள் வாயிலாக முன்னுணர்த்துவதாகும். இதனையே இன்று சகுனம் என்று குறிப்பிடுகிறோம்."¹

"மனிதன் ஆற்றப்புகும் செயல்களுக்கும் இயற்கையில் நிகழும் நிகழ்வுகளுக்கும் ஒருவிதத் தொடர்பு இருப்பதாக மனிதமனம் கற்பித்துக்கொண்ட நிலையில் நிமித்தக்கூறுகள் உருவாகத் தொடங்கின. காலப்போக்கில் வாழ்வியலில்

தொடர்ந்து நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளோடு அவ்வியற்கை நிகழ்வுகள் இயைந்து நோக்கப்பட்ட நிலையில் அவை நிமித்தங்களாக வடிவெடுத்தன. நிமித்தங்கள் நம்பிக்கையின் பாற்பட்டன. நம் செயல்களுக்கும் நம் வயப்படாத இயற்கையின் நிகழ்வுகளுக்கும் தொடர்பு காட்டுவது நிமித்தங்களின் செயற்பாடாகும். இயற்கையின் நிகழ்வுகளுக்கும் தொடர்பு உண்டு என்ற கருத்தேற்றத்தின் அடிப்படையில் அவை நம்பப்படுகின்றன."²

நிமித்தம் என்ற சொல்லாட்சி தொல்காப்பியத்தில்,

"புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்
ஊடல் இவற்றின் நிமித்தம் என்றிலை
தேருங்காலை திணைக்குரிய பொருளே"³

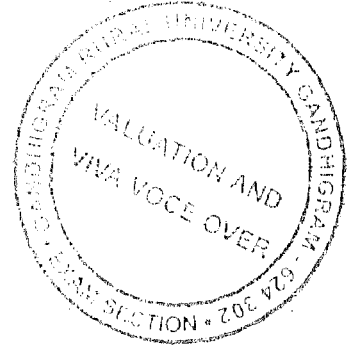
என்றும்,

"அச்சமும் உவகையும் எச்சம் இன்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்
காலங்கண்ணிய ஓம்படை உளப்பட
ஞாலத்து வருஉம் நடக்கையது குறிப்பில்
காலம் முன்றொடு கண்ணிய வருமே"⁴

என்றும்,

"காமநிலை உரைத்தலும், தேர்நிலை உரைத்தலும்
கிழுவோன் குறிப்பினை எடுத்தனர் மொழிதலும்,
ஆவொடு பட்ட நிமித்தங் கூறுலும்"⁵

நிமித்தம் என்ற சொல்லாட்சி தொல்காப்பியத்தில் காரணம், நிமித்தம், கூட்டம் ஆகிய பொருட்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. "நிமித்தம் என்ற

சொல்லுக்குத் தமிழ்ப்பேரகராதி காரணம், சகுனம், அடையாளம், இலக்கு, பொருட்டு என்ற ஐந்து பொருட்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.”⁶ இருப்பினும் நடைமுறையும் காரணப் பொருளும் தற்போது பயின்று வருவது நடைமுறையில் காணலாம்.

நிமித்தம் ஐந்து நிலைகளில் கீழ்க்கண்ட வகைகளில் வெளிப்படுவதாக ஆங்கிலக் கலைக்களஞ்சியம் கூறுகின்றது.

1. “வானத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களான இடி, மின்னல் மற்றும் விண்மீன்கள் வாயிலாக வெளிப்படுதல்.
2. பறவை நிமித்தங்கள், அவை பெரும்பாலும் பறவைகள் பறக்கும் திசைகள் மற்றும் அவற்றின் ஒலிகளின் அடிப்படையில் நிச்சயித்தல்.
3. மிருகங்கள் மற்றும் வாலுள்ள ஊர்வனவற்றின் ஓசைகளிலிருந்து நன்மை, தீமைகளை நிச்சயித்தல்.
4. இயற்கைக்கு மாறுபட்ட செயல்கள் நிகழ்தல் அவை பெரும்பாலும் ஊறுவிளைவிக்கக் கூடிய அறிகுறிகளாகத் தென்படுதல்.
5. பறவைகளுக்குத் தீனிபோடும் நிலையில் அவை தீனியைப் பெறும் தன்மை கொண்டு நன்மை தீமைகளை நிச்சயித்தல்.”⁷

என ஐந்து வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கூறிய பிரிவில் மரபுக்குத் தக்கவாறு நிமித்தங்களும் அதன் கூறுகளும் மாறுபடும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

சங்ககாலத்தமிழ் மக்கள் வானியல் பற்றிய அறிவுடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதைப் பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல் வாயிலாக அறியலாம்.

6.2 பத்துப்பாட்டில் கோள்கள், விண்மீன்கள், செயல்பாடுகள் காட்டும் முன்கூட்டிய தகவல்கள்

காலத்தைக் கணிப்பதில் தமிழர்கள் நுண்ணறிவு உடையவர்கள். கண் இமைக்கும் நேரத்தையும், கைநொடிக்கும் நேரத்தையும் ஒரு மாத்திரை என்று ஒரு சிறிய நேரத்தை அளவிட்டிருந்தனர் என்பதனை பொருநராற்றுப்படையில்,

"முலைக்கொள் விடாஅ மாத்திரை ஒருரேனத்"⁸

என்ற அடிகளால் அறிய முடிகின்றது. மேலும் மாத்திரையை நொடி எனவும் வழங்கப்படுதலை மலைபடுகடாத்தில்,

"நொடிதரு பாணிய பதலையும் பிறவும்"⁹

அறியலாம்.

கடையாமத்தின் இறுதிப்பகுதி, வைகறைப் பொழுது எனப்படும். மக்களுக்கு வைகறை நெருங்கிவிட்டது என்பதை உணர்த்த மதுரைக்காஞ்சியில்,

"பொறிமயிர் வாரணம் வைகறை இயம்ப"¹⁰

பொறியினையுடைய மயிரினையுடைய கோழிச்சேவல் விடியற்காலத்தை அறிந்து கூவியது என்றும், பகல், இரவுப் பொழுதினை அறிய,

"பகற்செய்யுமத் செஞ்ஞாயிறும்

இரவு செய்யும் வெண்திங்களும்"¹¹

பகலுக்குச் சூரியனும், இரவுக்குச் சந்திரனும் காரணமாக அமைகின்றது என்பதை அறிய முடிகின்றது. மேலும் பொருநராற்றுப்படையில்,

"நண்பக லந்தி நடையிடை விலங்கலிற்"¹²

உச்சிகாலமான அந்திப்பொழுது என்று நடுப்பகலை அக்காலத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மேலும் ஒளியும், இருளும் அகலுதல் கருதி,

"வைகல் வைகல் கைகவி பருதி"¹³

என்ற கருத்தில் 'வைகலையும்' ஒரு விடியற்பொழுதாகக் கொண்டுள்ளனர்.

திதி

சூரியனிலிருந்து சந்திரனுக்கு இடைப்பட்ட ஒவ்வொரு பாகை தூரத்திற்கும் 'திதி' என்று பெயர். முழுமதி தேய்ந்து வருவது தேய்பிறை என்றும், பிறை தோன்றி வளர்வது வளர்பிறையானதும் நிறைமதி என்று அழைப்பதை,

"பிறைபிறந் தன்ன பின்னேந்து கவைக்கடை"¹⁴

முதற்பிறை பற்றிய குறிப்பும் அறிய முடிகின்றது.

பருவம் (இருது)

இருதிங்கள் சேர்ந்த காலப்பகுதி பருவம் அல்லது இருது என்றழைக்கின்றனர். கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் என ஆறு பருவங்களில் கார் பருவத்தையே முதன்மையாக வைத்துள்ளனர். பருவத் தோற்றங்கள் பற்றி மதுரைக்காஞ்சியில்,

"கல்காயுங் கடுவேனிலோடு

இருவானம் பெயலொளிப்பினும்"¹⁵

மலைகள் காரணமான கடிய முதுவேனிலும், பெரிய மேகம் மழையைத் தன்னிடத்தே மறைத்துக் கொள்ளுதலும் மேலும் நெடுநல்வாடையில்,

"குன்று குளிர்ப் பன்ன கூதிர்ப் பானாள்"¹⁶

என்று கூதிர் காலத்தையும்,

"கூதிர்நின் றன்றாற் பேரதே மாதிரம்"¹⁷

காலமழை செறிந்து கூதிர்காலம் நிலைபெற்றது என்றும், மலைபடுகடாத்தில்,

"கைதோய் வன்ன கார்மழைத் தொழுதி"¹⁸

கார்பருவத்தினியல்பும் கூறப்பட்டுள்ளது.

விண்மீன்கள்

இரவில் வானத்தை அண்ணாந்து நோக்கினால் பற்பல விண்மீன்கள் நம் கண்ணிற்படுகின்றன. இவைகள் சிறிதும் பெரிதுமாய் காட்சி தருகின்றன. நாள்மீனும், கோள்மீனும் வானத்தில் பரவிக் கிடந்தன என்பதனை,

"நீனிற விசம்பின் வலனேர்பு திரிதரும்

நாண்மீன் விராய் கோண்மீன் போல"¹⁹

வானத்தில் வலப்புறமாய் எழுந்து சுழன்று திரியும் நட்சத்திரங்களோடு கூடிய கிரகங்கள் என்பதனையும், மேலும்,

"வசையில்புகழ் வயங்கு வெண்மீன்

திசைதிரிந்து தொற்கேகினும்

தற்பாடிய தனியுணவிற்

புட்டேம்பப் புயன்மாற

வான்பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா"²⁰

"குற்றமில்லாத புகழையுடைய விளங்குகின்ற வெள்ளிக்கோள் தான் நின்றற்குரிய வடதிசைக்கண்ணில்லாமல் தென்றிசைக்கண்ணே போகினும் தன்னைப் பாடுகின்ற மழைத்துளியையே உணவாகவுடைய வானம்பாடி துளி பெறாதே வருந்தும்படி, மழை பெய்தலைத் தவிர்ந்து முகில் பொய்ப்பினும்"²¹ இந்நிலையில் வெள்ளிமீன் தென்திசையில் சென்றால் நாடு வளமிழக்கும் என்பதை உணர முடிகின்றது.

மேலும் திங்களுக்கு அருகில் வியாழனும், வெள்ளியும் எப்பொழுதும் நீங்காமல் இருப்பதை,

"சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ

அகலா மீனின் அவர்வன இமைப்பத்"²²

என்று திருமுருகாற்றுப்படையில் புலவர் நக்கீரர் விளக்குகின்றார்.

6.3 புறநானூற்றில் கோள்கள், விண்மீன்கள், செயல்பாடுகள் காட்டும் முன்கூட்டிய தகவல்கள்

காலக்கணக்கு நடப்பியல் வாழ்விற்கு மிக அவசியமானது. வானவீதியில் உலா வரும் கோள்களின் நிலையும், அதனால் விளையும் பயன்களையும் சங்ககாலப் புலவர்கள் நன்கறிந்திருந்தனர். காலத்தைக் கணிப்பதில் தமிழர்கள் மிகவும் நுண்ணிய அறிவாற்றல் மிக்கவராகத் திகழ்ந்தனர் என்பதைக் கண் இமைக்கும் காலத்தையும், கைநொடிக்கும் காலத்தினையும் ஒரு மாத்திரை என கால அளவை அறிந்திருந்தனர். இதனையே தொல்காப்பியரும்,

"கண் இமை நொடி என அவ்வே மாத்திரை

நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட ஆறே"²³

என விளக்குகின்றார்.

"நாள்போற் கழியல ஞாயிற்றுப் பகலே"²⁴

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் இருண்ட மாலைப்பொழுதில் கிழக்கே திங்கள் தோன்ற மேற்கே ஞாயிறு மறையுமாறு நாள் கழிந்ததாக மாமூலனார் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும்,

"ஒரு நாட் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்

பல நாள் பயின்று பலநொடு செல்லினும்

தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதே"²⁵

ஒரு நாள் இரு நாள் அல்ல பன்னெடு நாட்கள் தனித்து செல்வதன்றிப் பலரோடு கூடிப் பன்முறை சென்றபோதும் தலைநாளில் வரவேற்றது போன்று பரிசினை நல்குவான் என அதியமானை ஓளவையார் புகழ்கின்றார்.

ஓர் இரவின் கால்கூறு யாமம் என்று இலக்கியத்தில் வழங்கப்படுகிறது.

இதனையே,

"யாமங் கொள்பவர் சுடர் நிழற் கதூஉம்",²⁶

ஊர்க்காப்பாளருடைய விளக்கு நிழலைக் கவரும் என்று இரவின் கடையாமத்தை விளக்குகின்றார் நப்பசலையார்.

தமிழர்கள் இளவேனில், முதுவேனில், மழை, முன்பனி, பின்பனி, இலையுதிர் காலம் இவற்றினையே பல பருவங்களாகப் பிரித்து ஓராண்டு காலம் என கணக்கிட்டனர்.

"காண்ட லில்லா தியாண்டுபல கழிய"²⁷

நேரில் காணாமல், கேள்விப்பட்ட மாத்திரத்திலே நண்பரான கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர் துறந்த போது, தனக்கருகாமையில் பிசிராந்தையாருக்கும் ஓர் இடம் ஒதுக்கியது போன்ற அனைத்து நிகழ்வுகளும் பொழுது, நாள், யாமம், ஆண்டு போன்ற சொற்கள் வாயிலாகச் சங்க கால மக்கள் காலமறிந்து வாழ்க்கையைச் செயல்படுத்தினார்கள். காலத்தின் தகவல்கள்தான் புறச்சலனங்களின் இயக்கமாக அமைந்தது. புறச் சலனங்கள் இயங்கவே காலங்கள் பகுக்கப்பட்டது என்பதை அறியலாம்.

கோள்கள்

புறநானூற்றில் கோள்கள் பற்றிய தகவல்கள் பரந்து காணப்படுகின்றது. சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன் (குரு), வெள்ளி (சுக்கிரன்), சனி மற்றும் இராகு, கேது ஆகிய கோள்களின் இயக்கத்தால் ஏற்படும் விளைவுகளைப் பற்றிய தகவல்களும், காலமாறுதல்களும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஞாயிறு

ஞாயிற்றின் இயல்பையும் அதன் சிறப்பையும் குறிப்பிடப்படும்போது சங்க காலப் புலவர்கள் பெயரளவில் சுட்டாது இயல்பையும், சிறப்பையும் சேர்த்தே அடைமொழிகளால் புலப்படுத்தினார். என்பதனை,

"செஞ்ஞா யிற்றுச் செலவுமஞ் ஞாயிற்றுப்

பரிப்பும் பரிப்புச் சூழ்ந்தமண் டிலமும்"²⁸

என்றும்,

"ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண்மு"29

என்றும்,

"உருகெழு ஞாயிற் றொண்கதிர் மிசைந்த"30

என்றும்,

"மலர்வாய் மண்டிலத் தன்ன நாளும்"31

என்றும்,

பல்வேறு வகைகளில் கதிரின் விளக்கம், வெம்மை, ஞாயிற்றின் செலவினால் பருவ மாறுதல் ஏற்படுதல் போன்ற தகவல்கள் ஞாயிற்றின் தொடர்பாலே அறிய முடிகின்றது.

திங்கள்

இருளில் உலகம் மூழ்கிவிடாமல் இருக்க ஞாயிறும், திங்களும் மாறி மாறி வருகின்றன. குழந்தையின் வளர்ச்சி நிலவோடு இணைத்துப் பேசப்படுகின்றது. அமாவாசைக்குப் பின் திங்கள் வளரும் காலம் வளர்பிறை என்றும், பின்னர் திங்கள் தேயும் காலம் தேய்பிறை என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

"உவவுமதி யுருவின் ஓங்கல் வெண்குடை"32

எனப்படுவதில் "உவவுமதி" என்பது முழுத்திங்கள் எனவும்,

"உவவுத்தலை வந்த பொருநா ளமயத்

திருசுடர் தம்மு ணோக்கி யொரு சுடர்

புன்கண் மானை மலைமறைந் தாங்குத்"33

சந்திரன் தோன்றும்போது சூரியன் மறையும் என்பதை புறநானூற்றுச் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

"எண்ணாட் டுங்க ளனைய கொடுங்கரைத்"³⁴

என்பதனை எட்டாம் பக்கத்துப் பிறை போலும் என்றும், மேலும்,

"மாலிகம்பின் வெண்டுகங்கள்

முவைந்தான் முறைமுறைக்"³⁵

என்னும் வரிகள் பதினைந்தாம் நாள் முழுமை ஒளி பெறுகின்றது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

செவ்வாய்

"சிவப்புக் கோளாகிய செவ்வாய் 'வளையம்' என்னும் தொப்பியைத் தன்னுள் பிடித்து அணிந்து அழகு மினிர வானத்தில் காட்சியளிக்கிறது. செவ்வாய் மீனின் சிவப்பு நிறங்குறித்தே பண்டைய மக்கள் இக்கோளைப் போரின் கடவுளாகக் கொண்டனர்"³⁶.

பௌர்ணமியன்று கிழக்கில் தோன்றும் என்பதையும்,

"முந்தீர் நாப்பட் டுமிற்கடர் போலச்

செம்பீ னிமைக்கு மாக லிகம்பின்"³⁷

கடல் நடுவே தோன்றுகின்ற திமிலின்கண் இடப்பட்ட விளக்குப்போல செவ்வாய் மீன் விளங்கும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வெள்ளி அல்லது சுக்கிரன்

"வெள்ளி அல்லது சுக்கிரன் என்ற கோள்மீன், விட்டுவிட்டிமைக்காது, கண்ணாடி போலச் சூரியனிடமிருந்து தான் பெற்ற ஒளியைக் காட்டும். ஆறுமாதங்களுக்கு மாலையிலும், ஆறுமாதங்களுக்கு விடியற்காலையிலும் காணப்படும். காலையிற் தோன்றும் வெள்ளி, 'விடிவெள்ளி' எனப்படுகிறது"³⁸.

மேலும் "வெள்ளி, தன்னிலை பெயர்ந்து தெற்கு திசைக்கண் செல்லுமாயின் மழைபெய்யாது, அது நாட்டுக்கு வரும் தீமையை உணர்த்தும் தீ நிமித்தங்களில் ஒன்று என மக்கள் நம்பினர் என்பதற்கும் பல சான்றுகள் உள்ளன"³⁹.

"அலங்குகதிக் கனலி நால்வயிற் றோன்றினும்

இலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்"⁴⁰

"தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்"⁴¹

தென்திசையில் வெள்ளி தோன்றினால் தீய விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதையும் சுட்டிக் காட்டியதோடு மட்டும் நில்லாது, அதிகாலையில் தோன்றும் வெள்ளியைப் பற்றி,

"வெள்ளி தோன்றப் புள்ளுக்குர வியம்பப்

புலரி விடியற் பகடுபல வாழ்த்தித்"⁴²

புள்ளினங்கள் இரவுப்பொழுது புலரும் விடியற் காலத்தே எழுந்து ஒலித்தன. மேலும்,

"வெள்ளி தென்புலத் துறைய விளைவயற்

பள்ளம் வரடிய பயனில் காலை"⁴³

வெள்ளிமீன் தென்திசையில் நின்றதால் வயல்களும், நீர் நிலைகளும் பயனின்றி வற்றிவிட்டன என்றும்,

"வெள்ளியு மிருவிகம் போர்தரும் புள்ளும்

உயர்ச்சினைக் குடம்பைக் குரற்றோற்றினவே"⁴⁴

வெள்ளியாகிய மீனும் வானத்தில் எழுவதால் பறவைகளும் மரத்தின் உயர்ந்த கிளையில் கட்டிய கூட்டிலிருந்து தம்முடைய ஓசையைச் செயல்படுத்தின என்றும்,

"மதிநிலாச் சுரப்ப வெள்ளி யேர்தர

வகைமர ணல்லில்"⁴⁵

திங்கள் நிலவொளி மறைய, வெள்ளியாகிய விண்மீன் எழுந்து விளங்க, பலவகையாகக் கோழிச் சேவல் விடியற்பொழுதின் வரவறிந்து கூவின.

கொடுமையான ஒரு செயலை எடுத்துக் கூறுவதற்கும், வெள்ளி மீன் தென்திசையில் தோன்றுமாயின் பஞ்சம், வறுமை, தீங்கு முதலானவைகள் வரும் எனவும், விடியற்பொழுதில் வெள்ளிமீன் கண்டு புள்ளினங்கள் ஓசையை அதிகாலையில் எழுப்பும் என்பதையும் வெள்ளிக் கோளின் முன் தகவலாக அறியமுடிகின்றது.

சனி மீன்

"சங்க காலத்தில் சனி மீன் 'மைம்மீன்', 'கரியவன்' எனும் பெயர்களால் சுட்டப்பட்டது. வெள்ளை ஒளி நிறைந்த கோளை 'வெள்ளி' என்று அழைத்த பழந்தமிழர், கருமை படர்ந்து ஒளி மங்கிய காரணம் பற்றிச் சனிமீனை 'மைம்மீன்' என்றனர்.⁴⁶

"மைம்மீன் புகையினுந் தூமந் தோன்றினும்

தென்திசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்"⁴⁷

வெள்ளி தன்நிலை பெயர்ந்தால் எவ்வாறு தீ நிமித்தமாகக் கருதப்படுகிறதோ, அதேபோன்று சனிமீன் புகைவது அந்நாடு, மன்னனை இழந்து துயருடும் என வருமுன் தகவலாகவே அறிய முடிகின்றது.

எரிகொள்ளி

கோள்கள் திசை மாறி நின்றலும், புகைதலும், எரிதலும், எரிகொள்ளி என்று அழைக்கப்படும். எரிகொள்ளி எரிந்து விழும் நிகழ்வு நாட்டிற்கு வரக் கூடிய தீங்கினை முன் கூட்டியே தரக் கூடிய செய்தியாகவே அமையப் பெற்றுள்ளன. அவையாவன,

"அலங்கு கதிர்க் கனலி நால்வயிற் றோன்றினும்

இலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்"⁴⁸

என்றும்,

"திசையிரு நான்கு முற்க முற்கவும்

பெருமரத் திலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்

வெங்கதிர்க் கனலி துற்றவும் பிறவும்"⁴⁹

என்று வரும் பகுதிகள் அனைத்தும் தீயநிமித்தங்களாகவே புறநானூறு கூறுகின்றது.

கூடலூர் கிழார் விண்ணிடத்தே ஒரு விண்மீன் தீப்பரக்க காற்றால் எரிந்து கீழே விழுவதைக் கண்டார். கார்த்திகை, அனுடம், உத்திரம், மிருகசீரிடம் முதலிய விண்மீன்களின் நிலையைக் கண்டார். இந்நிகழ்ச்சி வரும் ஏழாம் நாள் உலகாளும் வேந்தன் உயிர் நீப்பான் என்பதை முன் கூட்டியே உணர்ந்தார். இதனால்

நாட்டிற்கு என்ன நேரிடுமோ எனக் கலக்கம் அடைந்தார். அதன்பின் ஏழாம் நாள் சேரமான் உயிர் துறந்தான்.

"ஆடிய லழற்குட்டத்
தாரிரு ளரையிரவின்
முடப்பனையத்து வேர்முதலாக்
கடைக்குளத்துக் கயங்காய்ப்
பங்குனியுய ரமுவத்துத்
தலைநாண்மீ னிலைதிரிய
நிலைநாண்மீ னதெனதி ரேர்தரத்
தொன்னாண்மீன் றுறைபடியப்
பாசிச் செல்லா தூசி முன்னா
தளகர்த்திணை விளக்காகக்
கனையொரி பரப்பக் காலெதிர்பு பொங்கி
ஒருமீன் விழுந்தன்றால் விசும்பினானே
அதுகண், டியாமும் பிறரும் பல்வே றிரவலர்"⁵⁰

என்பதை உணர்ந்தார்.

"தெறுகதிர்க் கனலி தென்றிசைத் தோன்றினும்
என்னென் றஞ்சலம் யாமே"⁵¹

வெதுப்புகின்ற கதிர்களையுடைய ஞாயிறு கீழ்த்திசை மாறித் தென்திசை
தோன்றுங் காலம் வந்தாலும் அஞ்சோம்.

கோள்களையும், நாள்மீனையும் கொண்டு வருமுன் தகவலறிந்து அதற்கேற்ப மனதினை நிலைப்படுத்துபவராக சங்க காலத்தினர் வாழ்ந்தார்கள் என்று அறிய முடிகின்றது.

விண்மீன்கள்

வானத்தில் கோள்கள் இருப்பதைப் போலவே விண்மீன்கள் பலவும் கணக்கிட்டு அறிய முடியாதவாறு எண்ணிக்கையற்று உள்ளன. கோள்கள் பயணிக்கும் நிலையில் 27 விண்மீன் தொகுதிகள் மட்டும் தற்போது விண்மீன் மண்டலம் என்றழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இருபத்தேழு விண்மீன்களைக் கொண்டு 27 நாட்கள் கணக்கிட்டனர். விண்மீன்கள் பற்றிய பல அறிய செய்திகளை அக்காலத்தில் சங்கப்புலவர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பதனை,

கூடலூர் கிழார் புனர்பூச விண்மீனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

"கடைக்குளத்துக் கயங்காய்ப்

பங்குனியுய ரமுவத்துத்"⁵²

கயக்குளம் என்பது புனர்பூசம். இது குளம் போலும் வடிவுடையது. பங்குனித் திங்களில் எட்டாம் மீன் தன்னிடத்தில் மறைதலும், பின் மீன் உதித்தலும் இராசபீடை என்பர்.

6.4 பதிற்றுப்பத்தில் கோள்கள், விண்மீன்கள், செயல்பாடுகள் காட்டும் முன் கூட்டிய தகவல்கள்

சேரமன்னர்களின் புகழ்பாடும் பதிற்றுப்பத்தில் கோள்கள், இராசிகள், விண்மீன்கள் நிற்குமிடமறிந்து அதனால் ஏற்படும் விளைவையும், எந்த திசையில் இயற்கையின் செயல்பாடு அமையும் என்பதனைப் பல்வேறு இடங்களில் புலவர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர்.

காலமறிதல்

காலம் என்பது மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றது. காலக்கணக்கு என்பது அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையானது வானவீதியில் உலாவரும் கோள்களின் நிலையைக் கொண்டு அதனால் ஏற்படும் நன்மை தீமைகள் முன்கூட்டியே ஆராயப்பட்டன. இதன் விளைவாக வரும் எதிர்காலத்தில் என்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதை முன் கூட்டியே அறிந்து செயல்பட்டனர். எனவே வருமுன் அறியும் தகவல்கள் சங்க கால மக்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர் என்பதை,

"மணிநீற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு

கோடுகூடு மதிய மியலுற் றாங்குச்"⁵³

நீலமணியின் நிறத்தையுடைய கரிய இருள் நீங்கும்படி முழுமதியாகிய நிலவு வந்தது. இங்ஙனம் முழுமதிக்குப் பின்னர் தேய்பிறை என்பதையும் உணர்ந்து அற்றை நாளில்,

"கருவி வானந் தண்டளி தலைஇய

வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய"⁵⁴

வடக்கு தெற்காகச் செல்லும் மேகத்தை தடுத்து மழை பொழிந்தது என்பதை நிறைமதி நாளில் உணர்ந்தனர்.

இருஞ்சேரலிரும்பொறையை நோக்கி,

"நின்னாள், திங்க ளனைய வாக திங்கள்

யாண்டோ ரனைய வாக யாண்டோ

ஊழி யனைய வாக ஶூழி

வெள்ள வரம்பின வாகை வள்ளிக்

காண்கு வந்திசின் யானே செருயிக்"⁵⁵

இங்ஙனம் புலவர் பெருங்குன்றுர்கிழார் பாடுகின்றார். மேலும், "உலகவர் கூறும் திங்களும், யாண்டும், ஊழியும், வெள்ளமும் முறையே நின் வாழ்நாளின் நாளும், திங்களும், யாண்டும், ஊழியும் நீடுக"⁵⁶ இங்ஙனம் காலத்தின் இயல்புகளும், பேரெண்களும் சுட்டிக் கூறும் மரபு காணப்படுகின்றது.

கோள்களும் மாற்றங்களும்

விண்ணில் நிறைந்துள்ள ஏதோ ஒன்றின் மாறுதல்கள் தங்கள் வாழ்வில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவதை உணர்ந்து, அதனால் விளையும் நன்மை தீமைகளை ஆராய முற்பட்டனர். அவ்வாறு ஆராய முற்படும்போது கோள்களுக்குப் பெயர் சூட்டினர் என்பதை,

"நாள்கோ டிங்கண் ஞாயிறு கனையழல்

ஐந்தொருங்கு புணர்ந்த விளக்கத் தனைய"⁵⁷

நாள், கோள், திங்கள், ஞாயிறு போன்ற கோள்களுடன் செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி ஆகிய ஐந்தும் ஒருங்கு கூடிய வழிப்பிறக்கும் ஒளியைப் போலும் ஒளியென்றது. சேரலானது நல்லொளி எல்லாநிலத்தினும் சென்று பரவி ஆட்சி புரிந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஞாயிற்றுக்கு அருகாமையில் உள்ள கோள் வெள்ளியாகும். இதன் இயக்கத்தை தமிழர்கள் நன்கு உணர்ந்து மழை நன்கு பெய்யும் அல்லது வருமென்று முன்கூட்டியே அறிந்தனர் என்பதை,

"வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி

பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்"⁵⁸

"வடதிசைப் பக்கமாகச் சிறிதளவே சாய்ந்துள்ள சிறப்புப் பொருந்திய 'சுக்கிரன்' என்னும் கிரகமானது, பயன் பொருந்திய பிறவான கிரகங்களோடு மழை பெய்வதற்கு உரியதான நல்ல நாளிலே பொருந்தி நிற்க"⁵⁹ இங்ஙனம் மழை பொழியும் என்பதனையும், மேலும்,

"நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினத் தணியப்

பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப"⁶⁰

"நிலமெல்லாம் சிறந்த விளைவைத் தரவும், கதிரவனது வெம்மையான கொதிப்புத் தணியவும், உலகிற்குப் பயன்பொருந்திய வெள்ளியானது நல்ல கோள்களுடன் சேர்ந்து நிற்கவும்"⁶¹ இங்ஙனம் வெள்ளி எனும் சுக்கிரன் நற்கோள்களுடன் இணைந்திருப்பின் மழை பொழியும் என்றும், அவை முறை திரிந்துவிட்டால் மழை பொழியாது என்பதை கோள்களின் தகவல்களாகவே அறிய முடிகின்றது.

6.5 பரிபாடலில் கோள்கள், விண்மீன்கள், செயல்பாடுகள் காட்டும் முன் கூட்டிய தகவல்கள்

கோள்கள், இராசிகள், விண்மீன்கள் நிற்குமிடமறிந்து அதனால் ஏற்படும் விளைவும், எந்த திசையில் இயற்கையின் செயல்பாடு அமையும் என்பதை,

"விரிகதிர் மதியமொடு வியல்விகம்பு புணர்ப்ப

எரிசடை யெழில்வேழந் தலையெனக் கீழிருந்து

தெருவிடைப் படுத்தமுன் றொன்பதிற் றிருக்கையுள்

உருகெழு வெள்ளீவந் தேற்றியல் சேர
 வருடையைப் படிமகன் வாய்ப்பப் பொருடெரி
 புந்தி மிதுனம் பொருந்தப் புலர் விடியல்
 அங்கி யுயர்நிற்ப வந்தணன் பங்குவின்
 இல்லத் துணைக்குப்பா வெய்த விறையமன்
 வில்லற் கடைமகர மேவப்பாம் பொல்லை
 மதிய மறைய வருநாளில் வாய்ந்த
 பொதிய முனிவன் புரைவரைக் கீறி
 மிதுன மடைய விரிகதிர் வேனில்
 எதிர்வரவு மாரி யியை கெனவில வற்றால்
 புரைகெழு சையம் பொழிமழை தாழ்
 நெரிதருஉம் வையைப் புனல்"⁶²

"விரிகதிர்களையுடைய மதியத்தோடு அகன்ற வானத்துக் கண்ணே
 ஒன்றுபடுத்திச் சேர்ப்பதன் பொருட்டாக, எரி போன்ற சடையினை
 உடையவனாகிய அழகிய களிறு போன்ற சிவபெருமான் தன்மை கொள்ள,
 அவனுக்குக் கீழாக அமர்ந்திருந்து அறங்கேட்ட முனிவர்கள், வீதிகளாகப்
 பகுத்தமைத்தவை மூன்றாகும். அம்மூன்று விதிகளும் ஒவ்வொன்றினும் ஒன்பது
 விண்மீன்களின் இருக்கைகளைப் பொருந்தியவாகப் 12 இராசிகளாக விளங்கும்.
 அவற்றுள் நிறம் பொருந்திய வெள்ளி என்னும் சுக்கிரன் ஏற்றின் தன்மை
 கொண்ட இடபராசியினை அடைந்தான். செவ்வாய் மேடத்திற் சேர்ந்திருந்தான்.
 பனுவற் பொருள்களை உணர்கின்ற ஞானவானாகிய புதன் மிதுனத்தில்
 பொருந்தினான். புலர்கின்ற விடியற்காலைக்கு உரியோனாகிய சூரியன் தனக்குரிய
 வீடாகிய சிம்மத்திற்கு மேல் வீடாகிய கடகராசியில் நின்றான். அந்தணனாகிய

குருவானவன் சனியின் மகர வீட்டிற்கு அடுத்த வீடாகிய கும்பத்திற்குப் பக்கத்து வீடாகிய மீனத்தை அடைந்தான். அனைவருயிரையும் போக்கும் எமனாகிய (விதி) சனியானவன், தனுசுக்கு அடுத்ததாகிய மகரத்தில் பொருந்தி இருந்தான். இராகுவாகிய பாம்பானவன் விரையச் சென்று சந்திரனை மறைத்தபடி மகரத்தில் நின்றான். இவ்வாறு கோள்கள் பொருந்தி வந்த பெளர்ணமி நாளாகிய (உத்திராட நட்சத்திரம்) அந்நாளிலே பொதியில் முனிவனுக்கு உரியதான உயர்ச்சி பொருந்திய மலையினைக் கடந்து காற்றும் தென்கிழக்கு திசையைச் சார்ந்து வரலாயிற்று. சூரியனின் கதிர்கள் விரிந்து வெம்மை செய்து வந்த வேணிற் காலத்தினை வெல்லும் பொருட்டாக, எதிரிட்டு வருகின்ற கார்காலமானது வந்து பொருந்துக என்னும் தன்மையும் உண்டாயிற்று. இக்காரணங்களால், உயர்ச்சி பொருந்திய மலைப்பகுதியிடத்தே பெருமழையும் பெய்தது. அதனால் வையை யாற்றினும் புதுப்புனல் எதிர்ப்பட்டதை அழித்ததாய் முறைமையோடு வருவதாயிற்று"⁶³. மேலும்,

"உறைகழி வள்ளத் துறநறவு வாக்குநர்

அரவுசெறி யவவுமதியென வங்கையிற் றாங்கி"⁶⁴

பாம்பாற் பற்றப் பெற்ற முழுநிலவினைப் போன்ற கிரகணச் செய்தியும்,

"தேயா மண்டிலம் காணுமா றின்று"⁶⁵

என்பதில் "தேயா மண்டிலம் என்பது கதிர் மண்டிலம்" என்று மட்டுமே விளக்கப்படுகின்றது.

"என்றா முறவரு மிருகடர் நேயி

ஒன்றிய கடர்நிலை யுள்படு வோரும்"⁶⁶

”நாண்மீன்களையும் தாரகைகளையும் உடைய சுடர்ச் சக்கரத்தைப் பொருந்திய ஆதித்தன் முதலாகவரும் கோட்களது நிலைமையை எழுதியது”⁶⁷ என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

பரிபாடலில் உச்சகோள்கள் அதனதன் உரிய இராசிக் கட்டத்தில் அமரும்போதும், உரிய திசைகளை கோள்கள் பார்வையிடும்போது மழை பொழியும் என்ற வருமுன் உணரும் தகவலையும் வந்த பின் புதுப்புனல் பாய்வதையும் தகவலின் விளைவாகவே உள்ளது. இவ்வாறு கோள்களின் தன்மையையும், இயங்குதலால் ஏற்படும் பின்விளைவுகளையும் முன் கூட்டியே விளக்கும் தகவல்களாகவே அமைந்துள்ளது.

6.6 புள்காட்டும் செயல்பாடுகளும் அதன்முன் கூட்டிய தகவல்களும்

புள் என்னும் சொல் பறவைகளைக் குறிப்பதாகும். பறவைகளின் செயல்பாடுகளைப் பார்க்கும்போது சில செயல்பாடுகள் முன்கூட்டியே அறியும் தகவல்களாகவே உள்ளன. குறிப்பாகக் காக்கை கரைதலும், ஆந்தையின் அலறலும், சேவலின் கூவலும், நாரை உயரப் பறத்தலும் ஆகிய செயல்பாடுகள் அனைத்தும் இயற்கையில் நிகழக்கூடிய நிகழ்வினை வருமுன் உரைப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. புள் என்பதற்குப் பலவிடங்களில் நிமித்தம் என்றே பெயர் சூட்டப் பெற்றுள்ளது. இன்று சகுனம் பார்த்தல் எனப் பொதுவாக எல்லா வகையான நிமித்தங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாகவே திகழ்கின்றது. ஏதாவது ஒரு செயலைத் தொடங்குமுன் நன்னிமித்தம் பார்த்துத் தொடங்குவது தமிழ் மக்களிடையே தொன்றுதொட்டு வந்த வழக்கமாகும். மேலும், ”போர் நிகழ்ச்சிகளின்போதும், பிற முயற்சிகளில் ஈடுபடும்போதும் பல்வகையான

நிமித்தங்கள் பார்த்தல் வழக்கம். இவற்றுள் நாள் நிமித்தம் பார்த்தலுக்கு வானியலறிவும், புள் நிமித்தம் போன்ற பிற நிமித்தங்கள் பார்த்தலுக்கு உள்ளுணர்வு பகுத்தறிவு, அனுபவ அறிவு போன்றனவும் துணை புரிகின்றன"⁶⁸. மேலும் "நிமித்தம் என்பது வாழ்வில் பின் நிகழவிருக்கும் நன்மை, தீமைகளைச் சில குறியீடுகளின் வாயிலாக முன்னுணர்த்துவதாகும்"⁶⁹ என்று பொருளுரைக்கப்படுகின்றது.

6.7 பத்துப்பாட்டில் புள் – சொல்லும் பொருளும்

மலைபடுகடாத்துள்,

"நன்னன்சேய் நன்னற் படர்ந்த கொள்கையொடு

உள்ளினர் சேறிராயிற் பொழுதெதிர்த்த

புள்ளினர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்"⁷⁰

"நன்னன் மகனாகிய நன்னனை நினைத்தக் கோட்பாட்டுடனே, அவன் தரும் பரிசில்கள் இவையென்று அப்பரிசில்களை உள்ளினராய் நீயிரும் செல்வராயின், நின்னை எதிர்ப்படுகையினாலே நீயிர் புறப்படுகின்ற பொழுது நுமக்கு வரும் ஆக்கத்தை எதிர்கொண்டு நின்ற நன்முகூர்த்தத்தோடே நன்னிமித்தத்தையும் உடையிராயிருந்தீர்"⁷¹. இங்ஙனம் நச்சினார்க்கினியர் புள் என்பதற்கு நிமித்தம் என்ற பொருளும் கூறப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிகின்றது. மேலும்,

"புலரி லிடியல் புள்ளோர்த்துக் கழியின்"⁷²

எனவரும் அடிகளுக்கு,

1. "இராக்காலம் நீங்குதலையுடைய விடியற் காலத்தே நிமித்தம்

பார்த்துப் போவீர்"

2. "புட்களின் குரல் கேட்டுப் போவீர்"⁷³

என்பனவாக விளக்கப்படுகின்றது.

6.8 புறநானூற்றில் புள் – சொல்லும் பொருளும்

பறவை பற்றிய நிமித்தங்களை புள் நிமித்தம் என்று அழைப்பது சங்க கால வழக்கமாகும். ஒரு நாட்டுக்குப் புதுப்புள் வருவதுவும், பழம்புள் போவதுவும் அந்நாட்டிற்கு ஏற்படவிருக்கும் நன்மை, தீமைகளை உணர்த்தும் செய்தியாக,

"புதுப்புள் வரீனும் பழம்புட் போகீனும்

விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை"⁷⁴

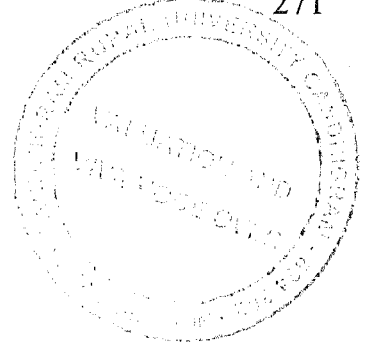
என்ற பாடற்பகுதியால் இரும்பொறையின் செங்கோலாட்சியின் செம்மையைப் பாராட்டிவிட்டு, நின்னுயிர்க்கு ஏதேனும் வருமோ என எண்ணி ஐயுறுவதையும் விளக்குகின்றார்.

குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனைப் புலவர் கோலூர்கிழார் பாடிய பாட்டில்,

"அஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக்குர லியம்பவும்"⁷⁵

என பறவைப் பற்றிய வந்த தீ நிமித்தம் அதன் குரலோசையால் சுட்டப்படுகின்றது.

கொல்லிமலைத் தலைவன் வல்வில் ஓரியைக் கண்டு தான் கருதிய பரிசில் இது எனக் கூறும் கழைதின் யானையார் பரிசிலர் பண்பினை,

"புள்ளும் பொழுதும் பழித்தல ல்லதை
உள்ளிச் சென்றோர்ப் பழியல ரதனாற்
புலவேன் வாழிய ரோளி விகம்பிற்
கருவி வானம் போல

வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய் நின்னே"⁷⁶

இங்ஙனம் விளக்குகின்றார். மேலும் பரிசிலர் தங்கட்குப் பரிசில் கிடைக்காதபோது, தாம் நாடி வந்தவரைப் பழியாது தாம் புறப்பட்டு வந்த வழி இடத்தில் ஏற்பட்ட புள் நிமித்தத்தையே பழிப்பர்.

போரில் புண்பட்ட வீரனொருவன் அவன் மனைவி இல்லத்தில் வைத்துக் காப்பாற்ற முயல்கிறாள். அவனோ இறந்து விடுவான் என்பதற்கு அறிகுறியாக பல்வேறு தீய நிமித்தங்கள் காட்டப்படுகின்றன. அதில் ஆந்தையின் அலறலும் தீய நிமித்தமாகக் கூறப்படுகின்றது.

"அஞ்சவரு குரல் அற் குரலுந் தூற்றும்"⁷⁷

இங்ஙனம் அறியலாம்.

6.9 பதிற்றுப்பத்தில் புள் - சொல்லும் பொருளும்

ஆந்தையின் குரல் வழிச் செல்வோர்க்குக் காரியத்தை உணர்த்தும் நிமித்தமாகும் என்பதனை,

"கழல்கட் கூகைக் குழறுகுரற் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா ழாகும னளிய தாமே"⁷⁸

பிதுங்கின போன்ற கண்களை உடைய கூகையின் குழறுதல் நாட்டிற்கு வரும் அழிவெனச் சுட்டப்படுகின்றது.

6.10 புறநானூற்றில் விலங்கினங்களால் காட்டப்படும் நிமித்தம்

வீட்டினிடத்தில் கன்றை ஈன்ற ஆமாவினது கூட்டம் நல்ல புல்லை மேய்தலை நன்னிமித்தமாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆமா புல் மேய்வது நாட்டில் அமைதி நிலவும் என்பதனை முன் தகவல் அறிகுறியாக குறிப்பிடுகின்றார் கபிலர்,

"மையீன் புகையினுந் தூமந் தேன்றினும்
தென்றிசை மருங்கின் வெள்ளி யோடினும்
வயலக நிறையப் புதற்பூ மலர
மனைத்தலை மகவை யீன்ற வமர்க்கண்
ஆமா நெடுநிறை நன்பு லாரக்
கோஓல் செம்மையிற் சான்றோர் பல்கிப்
பெயல்பிழைப் பறியாப் புன்புலத் ததுவே
பிள்ளை வெருகின் முள்ளையிறு புரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கும்
ஆய்தொடி யரிவையர் தந்தை நாடே"⁷⁹

என்பதே அப்பாட்டாகும்.

பன்றி ஏற்றின் மீது ஏறுதல் தீய நிமித்தங்களில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்பட்டது என்பதனை,

"களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்"⁸⁰

என்பதில் "களிறுமேல்" என்னும் தொடருக்கும் "பன்றியேற்றை யேறவும்"⁸¹ எனப் பொருள் கூறி சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் நாட்டிற்கு ஏற்படும் தீய நிமித்தத்தைப் புலவர் கோவூர்கிழார் விளக்குகிறார்.

6.11 பதிற்றுப்பத்தில் விலங்கினங்களால் காட்டப்படும் நிமித்தம்

நண்பகற் பொழுதில் பசியால் வருந்தித் தனித்திருக்கின்ற குறுநரி ஊளையிடுதல் நாட்டிற்குத் தீமை வரும் என்பதனை முன் கூட்டியே உணர்த்துவதாகும். இதனையே,

"கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக் கூகை"⁸²

தீய நிமித்தமாகப் புலவர் பாலைக்கௌதமனார் குறிப்பிடுகின்றார்.

6.12 புறநானூற்றில் மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிமித்தங்கள்

மரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்வேறு நிமித்தங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. நாடாளும் மன்னவனுக்கும் நாட்டுக்கும் வர இருக்கின்ற தீமையினை அறிந்த புலவர் கோவூர்கிழார்,

"பெருமரத் திலையி னெடுங்கோடு வற்றல் பற்றவும்"⁸³

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனுக்கும் நாட்டிற்கும் ஏற்படவிருக்கும் தீய நிமித்தத்தை விளக்குகின்றார்.

6.13 புறநானூற்றில் வண்டு காட்டும் நிமித்தம்

போர்க்களம் சென்று வந்த வீரன் ஒருவன் மார்பில் புண்பட்டு மரணம் நோக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது,

"என்னை மார்பிற் புண்ணும் வெய்ய

நடுநாள் வந்து தும்பியும் துவைக்கும்"⁸⁴

தீ நிமித்தங்களுள் எல்லாம் நண்பகல் வேளையில் தும்பி ஒலித்தல் முதன்மையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

6.14 புறநானூற்றில் இசைக்கருவிகள் காட்டும் நிமித்தம்

முரசு கண் கிழிந்து உருளுவதும், உலகிற்கு காவலாகிய வெண்கொற்றக்குடை காலொடிந்து வீழ்வதும் தீ நிமித்தங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இதனையே,

"திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவும்

காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துருளவும்"⁸⁵

கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையின் நாட்டிற்கு ஏற்படவிருக்கும் தீய நிமித்தங்களை ஏழு நாட்களுக்கு முன்னர் கண்டதாகப் புலவர் கூடலூர் கிழார் குறிப்பிடுகின்றார்.

பாணன் ஒருவன் இன்னோசை வேண்டுமென யாழை மீட்டும்பொழுது ஓசை திரிந்து இரங்கற் பண்ணாகிய விளரியே தோன்றியது என்று,

"வளரத் தொடினும் வெளவுபு திரிந்து

விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையாத்

தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோள்"⁸⁶

இங்ஙனம் புலவர் வடமோதங்கிழார் பாடுகின்றார். ஆநிரை மீட்ட ஒருவன், அவன் வரும் வழிதனிலே மார்பில் பட்ட புண்ணால் இறப்பதால் அவனிடம்

பரிசில் பெறுவதற்கு முன் யாழை மீட்டியபோது விளரிப்பண் ஒலித்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

6.15 பத்துப்பாட்டில் மரந்தர்கள் தொடர்பான நிமித்தங்கள்

விரிச்சி கேட்க விரும்புவோர் ஊர்ப்புறத்தே சென்று நெல்லும் மலரும் தூவித் தெய்வம் பரவி, பக்கத்திலே உண்டாகும் சொல்லை எதிர்பார்த்து நிற்பர். அப்போது கேட்கின்ற சொல் தம் கருத்திற்கு இயைபு உடையதாயின் நன்று எனவும், மாறுபடுமாயின் தீது எனவும் கொள்வர். இதனையே புலவர் நப்பூதனார்,

"அருங்கடி மூதூர் மருங்கிற் போகி
யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லோடு
நாழி கொண்ட நறுவீ முல்லை
அரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது
பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச்
சிறுதாம்பு தொடுத்த பசலைக் கன்றின்
உறுதுய ரலமர னோக்கி யாய்மகள்
நடுங்குகவ லசைத்த கையன் கைய
கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின் றுய்த்தர
இன்னே வருகுவர் தாய ரென்போள்
நன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனால்
நல்ல நல்லோர் வாய்ப்புட் டெவ்வர்
முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து
வருத றலைவர் வாய்வது நீநின்"⁸⁷

என்ற முல்லைப்பாடலால் வருமுன் தகவலறிய முடிகின்றது.

மலைபடுகடாத்தில் மாந்தர் எதிர்படுவது நன்னிமித்தம் உடையவராக இருந்தார் என்பதை,

"நன்னன்சேய் நன்னற் படர்ந்த கொள்கையொ
டுள்ளினிர் சேறி ராயிற் பொழுதெதிர்ந்த
புள்ளினர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்"⁸⁸

முகூர்த்தத்தோடு நன்னிமித்தம் உடையவராயும் "பொழுதெதிர்ந்த புள்ளினர்" என்றமையால் மாந்தரைக் காணுதலும் நன்நிமித்தமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

6.16 புறநானூற்றில் மாந்தர்கள் தொடர்பான நிமித்தங்கள்

கோள்கள், நாட்கள், புள், விலங்கு, மரம் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிமித்தங்கள் கணிக்கப்பட்டது போலவே மாந்தர்களைக் கொண்டும் இயற்கையான பேச்சு, விரிச்சி கேட்டல், மாந்தர் எதிர்ப்படுதல், காணும் கனவுகள், மாந்தர்கள் கண்ட நன்மை, தீமைகளை உணர்த்தும் நிமித்தமாகவே அனைத்தும் முன்கூட்டிய தகவல்களாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனைப் புகழ்ந்துபாடும் புலவர் கோவூர்கிழார் தாம் கண்ட தீக்கனவினை,

"எயிறுநிலத்து வீழவு மெண்ணெ யாடவும்
களிறுமேல் கொள்ளவுங் காழக நீப்பவும்
வெள்ளி நோன்படை கட்டிலொடு கவிழவும்
கனலி னரியன காணா நனவிற்

செருச்செய் முன்பநின் வருதிற னோக்கி
 மையல் கொண்ட வேமயி லிருக்கையர்
 புதல்வர் பூங்கண் முத்தி மனையோட
 கெவ்வங் கரக்கும் பைதன் மாக்களொடு
 பெருங்கலக் குன்றன்றாற் றானே காற்றோ
 டெரிநிகழ்ந் தன்ன செலவிற்
 செருமிகு வளவநிற் சினைஇயோர் நடாடே"⁸⁹

பல் நிலத்தின் கண்ணே வீழ்தலும், மயிரில் எண்ணெய் வார்த்தலும், பன்றி ஏற்றின் மீது ஏறுதலும், ஆடை நீங்குதலும் கனவின்கண் தோன்றிய தீய நிமித்தமாகச் சுட்டப்பட்டு, கிள்ளிவளவனுடைய பகைவேந்தருடைய நாட்டு மக்கள் காண்பார்கள் என்று பாடியுள்ளார்.

மார்பில் விழுப்புண்பட்டு வீரன் இறந்துவிடுவான் என்பதை உணர்த்தும் தீயநிமித்தங்கள் பல தோன்றுகின்றன. நெல்லும் நீரும் சொரிந்து விரிச்சி கேட்கும்போது முதிய பெண் சொல்லிய சொற்களும் குறையுடையனவாய் தோன்றியது. இதன் விளைவாக வீரன் இறப்பான் என்பதனை,

"நென்னீ ரெறிந்து விரிச்சி யோர்க்கு
 செம்முது பெண்டின் சொல்லு நிரம்பா
 துடிய பாண பாடுவல் விறலி
 என்னா குலிர்கொ லளியிர் நுமக்கும்
 இவனுறை வாழ்க்கையோ வரிதே யானும்
 மண்ணுற மழித்தலைத் தெண்ணீர் வாரத்
 தொன்றுதா முடுத்த வம்பகைத் தெரியற்
 சிறுவெள் ளாம்ப லல்லி யுண்ணும்

கழிகல மகளிர் போல

வழிநீனைந் திருத்த லதனினு மரிதே"⁹⁰

இவைகள் அனைத்தும் தீமை பயக்கின்ற விரிச்சிகளாகும் என்பதனைப் புலவர் மாறோக்கத்து நப்பசலையார் விளக்குகின்றார்.

6.17 முடிவுரை

வானில் இயங்கும் கோள்களின் நிகழ்ச்சிக்கும், மக்களின் உள்ளத்திற்கும் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததன் விளைவாக மனித வாழ்க்கை கோள்கள், விண்மீன்கள் ஆகியவற்றின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டவையாக அமைந்தது என்பது தெளிவாக அறியமுடிகின்றது. சங்க காலப் புலவர்கள் கோள்கள், விண்மீன்கள் செயல்பாட்டினை அறிந்து மனிதனுக்கு முன் கூட்டியே ஏற்படும் தகவல்களை அறியும் வானியல் அறிவுகளைப் பெற்றிருந்தனர். வானியல் கோள்கள், விண்மீன்கள் இயக்கமானது முன் கூட்டிய தகவலுக்குத் தொடர்புடையதாகும். தீமைகளிலிருந்து மனிதன் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயலும் தற்காப்பு முயற்சியும், நன்மையினை எதிர்நோக்கும் முன்கூட்டிய தகவல்களாகவே வானியல் அறிவு பெற்றிருந்தனர் என அறிய முடிகின்றது. மனிதன் ஆற்றப் போகும் செயல்களுக்கும், இயற்கையில் நிகழும் நிகழ்வுகளுக்கும் ஒருவிதத் தொடர்பு இருப்பதைக் கோள்கள், விண்மீன்கள், நிமித்தங்கள் வாயிலாக உணர முடிகின்றது. எந்தச் செயலைச் செய்தாலும் தனக்கு நன்மை கிட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மனிதன் சிறு செயல்களைச் செய்கின்றபோதும் அச்செயல்கள் வெற்றி பெறவேண்டும் என்ற நோக்கில் கோள்கள், விண்மீன்கள், நிமித்தங்கள் முதலானவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு செயல்பட்டிருக்கிறான் என்பதை அறிய

முடிகின்றது. விரிச்சி என்ற 'நற்சொல் கேட்டல்' என்ற பொருளில் வரும் செய்தியை முன்னரே தெரிந்து கொள்ள விரிச்சி கேட்கின்ற வழக்கம் இருந்தது என அறிய முடிகின்றது. பின்னர் நிகழ்விருக்கும் நிலைமைகளை முன்னர் சில அறிகுறிகள் வாயிலாக முன்னறிந்து கொள்ளும் நிலையில் நிமித்தங்கள் மனித வாழ்வில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் கோள்கள், விண்மீன்கள், திதிகள் முதலான வானியல் செய்திகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. வானியல் குறிப்புகளாக மட்டுமின்றி இவற்றின் செயற்பாடுகளினால் புவியில் அதிர்வு, மன்னன் மறைவு, மழையின்மை, வறட்சி, பஞ்சம் முதலானவைகள் நிகழுமென்று முன்கூட்டியே அறிந்துகொள்ளும் தகவல்களாகச் சங்ககால இலக்கியத்தில் காணமுடிகின்றது.

குறிப்புகள்

1. க. காந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.109.
2. மேலது, ப.110.
3. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, ப.320, தொல்.நூ.960.
4. மேலது, ப.400, தொல்.நூ.1037.
5. மேலது, ப.454, தொல்.நூ.1123.
6. மு. சண்முகம் பிள்ளை, தமிழ் அகரமுதலி, ப.664.
7. க. காந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.113.
8. பொ.வே.சோமசுந்தரனார், பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும், பொருநராற்றுப்படை, ப.19.
9. மேலது, மலைபடுகடாம், ப.க.
10. மேலது, மதுரைக்காஞ்சி, ப.உக.
11. மேலது, ப.க.
12. மேலது பொருநராற்றுப்படை, ப.16.
13. மேலது, ப.19.
14. மேலது, பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப.க.
15. மேலது, மதுரைக்காஞ்சி, ப.ச.
16. மேலது நெடுநல்வாடை, ப.க.
17. மேலது, நெடுநல்வாடை, ப.ங.
18. மேலது, மலைபடுகடாம், ப.கக.
19. மேலது, பட்டினப்பாலை, ப.ங.
20. மேலது, பட்டினப்பாலை, ப.க.
21. மேலது, ப.கக.
22. மேலது, திருமுருகாற்றுப்படை, ப.11.
23. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, ப.30, தொல்.நூ.7.
24. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.167.
25. மேலது, ப.232.

26. மேலது, ப.105.
27. மேலது 201-400 பாட்டுக்கள், ப.41.
28. மேலது, 1-200 பாட்டுக்கள், ப.86.
29. மேலது, ப.99.
30. மேலது, ப.341.
31. மேலது, ப.380.
32. மேலது, ப.8.
33. மேலது, ப.167.
34. மேலது, ப.256.
35. மேலது, 201-400 பாட்டுக்கள், ப.469.
36. தி. மகாலெட்சுமி, இலக்கியத்தில் சோதிடம், ப.81.
37. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.156.
38. தமிழ்நாட்டு வரலாறு, சங்ககாலம் – வாழ்வியல், தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் குழு, ப.249.
39. சுசீலா கோபால கிருஷ்ணன், சங்க இலக்கியத்தில் நிமித்தங்கள், ப.11.
40. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.98.
41. மேலது, ப.254.
42. மேலது, (201-400 பாட்டுக்கள்) ப.406.
43. மேலது, ப.418.
44. மேலது, ப.454.
45. மேலது, ப.458.
46. சுசீலா கோபால கிருஷ்ணன், சங்க இலக்கியத்தில் நிமித்தங்கள், ப.12.
47. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.254.
48. மேலது, ப.98.
49. மேலது, ப.112.
50. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-400 பாட்டுக்கள்) ப.65.
51. மேலது, ப.454.
52. மேலது, ப.65.

53. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்கவுரையும், ப.34.
54. மேலது, ப.34.
55. மேலது, ப.428.
56. மேலது, ப.437.
57. மேலது, ப.23.
58. மேலது, ப.95.
59. புலியூர்க்கேசிகள், பதிற்றப்பத்து தெளிவுரையுடன், ப.85.
60. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்கஉரையும், ப.326.
61. புலியூர்க்கேசிகள், பதிற்றப்பத்து தெளிவுரையுடன், ப.243.
62. உ.வே. சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், பக்.121-122.
63. புலியூர்க்கேசிகள், பரிபாடல் தெளிவுரையுடன், ப.141.
64. உ.வே. சாமிநாதையர், பரிபாடல் மூலமும் பரிமேலழகருரையும், ப.109.
65. மேலது, ப.178.
66. மேலது, ப.193.
67. மேலது, ப.193.
68. தி. மகாலெட்சுமி, இலக்கியத்தில் சோதிடம், ப.134.
69. க. காந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.109.
70. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், மலைபடுகடாம், ப.ங.
71. சுசீலா கோபாலகிருஷ்ணன், சங்க இலக்கியத்தில் நிமித்தங்கள், பக்.21-22.
72. பொ.வே. சோமசுந்தரனார், மலைபடுகடாம், ப.கங.
73. சுசிலா கோபாலகிருஷ்ணன், சங்க இலக்கியத்தில் நிமித்தங்கள், ப.26.
74. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.58.
75. மேலது, ப.112.
76. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு (201-400 பாட்டுக்கள்) ப.10.
77. மேலது, ப.159.
78. உ.வே. சாமிநாதையர், பதிற்றுப்பத்து மூலமும், பழைய உரையும், ப.43.

79. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்) ப.254.
80. மேலது, ப.112.
81. மேலது, ப.113.
82. உ.வே. சாமிநாதையர், பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும், ப.43.
83. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, 1-200 பாட்டுக்கள், ப.112.
84. ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, புறநானூறு, 201-400 பாட்டுக்கள், ப.159.
85. மேலது, ப.65.
86. மேலது, ப.123.
87. உ.வே. சாமிநாதையர், பத்துப்பாட்டு மூலம், முல்லைப்பாட்டு, ப.சரு.
88. மேலது, மலைபடுகடாம், பக்.கூகூ கூள.
89. மேலது, 1-200 பாட்டுக்கள், ப.112.
90. மேலது, 201-400 பாட்டுக்கள், பக்.159-160.

முடிவுரை

ஆய்வு முடிவுகள்

ஆய்வு வாய்ப்புகள்

முடிவுரை

முடிவுரையில் ஆய்வு முடிவுகள் மேலாய்வு மேற்கொள்ளவிருக்கும் வாய்ப்புகள் போன்ற இருபகுதிகளைக் கொண்டதாகும். இதுகாறும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் வழி பெறப்பட்ட மெய்ம்மைகள் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வுக்களத்திலும் தொடர்புடைய பிற களங்களிலும் இனிவரும் காலங்களில் மேற்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கும் துறைகள், ஆய்வு வாய்ப்புகள் அனைத்தும் பரிந்துரைகளாகச் சுட்டப்படுகின்றன.

ஆய்வு முடிவுகள்

இதுகாறும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் மூலம் பின்வரும் மெய்ம்மைகள் பெறப்பட்டுள்ளன.

1. தகவல் தொடர்பு என்பது சமூகம் சார்ந்த செயலாகும். தொடர்பு முறைகளில், தொடர்பு குறித்து பல்வேறு அறிஞர்கள் விளக்கம் அளித்துள்ளனர். தனக்குள் தொடர்பு கொள்ளும் நிகழ்வுகள் அகத்தொடர்பு எனவும், ஒருவர் மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளும் நிகழ்வுகள் புறத்தொடர்பு எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள தொடர்பு முறைகள் தனிமனிதத் தொடர்பு, குழுத்தொடர்பு, மக்கள் தொடர்பு, தொடர்பிற்கான கருவிகள், முன்னறியும் தொடர்பிற்கான கோள்கள், நிமித்தங்கள் போன்ற ஆறு நிலைகளில் செய்தித் தொடர்பு முறைகள் அமைந்துள்ளன. தகவல் மூலம் அல்லது தருநர், தகவல் தொடர்பு வழி, தகவலைப் பெறுநர் ஆகியவைத் தகவல் பரிமாற்றத்தின் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன. அறிவித்தல், அறிவுறுத்தல், மகிழ்வித்தல், கருத்துருவாக்குதல் ஆகியவை செய்தித் தொடர்பின் நோக்கமாகவும்,

பணிகளாகவும் அமைந்துள்ளன. சங்க இலக்கியம் சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கையினையும், பழக்க வழக்கங்களையும் எடுத்துரைக்கும் தகவல் தொடர்புச் சாதனமாக அமைந்துள்ளது.

2. சங்ககால மக்கள் வாழ்வில் சுற்றுச் சூழல் தன்மைகளும், பழக்க வழக்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய தகவல்களாகவே அமைகின்றன. மேலும் அவர்களின் வாழ்விடத் தேர்வும், செயல்முறைகளும் தொடர்புடைய தகவலாகத் திகழ்கின்றன. ஒலிகள், குறியீடுகள் பின் எழுத்துருவாக்கச் சிந்தனைகளுடன் கூடிய கருத்துப் பரிமாற்றமே தகவல் தொடர்பின் வடிவங்களாக உருவெடுத்துள்ளன. உணர்தலின் விளைவாக ஏற்பட்ட வெளிப்பாடுகள், செயலுக்குரிய வழி நடத்தும் ஆற்றல்கள் தகவல் தொடர்பிற்கான முழுக்காரணிகளாக அமைந்துள்ளன.
3. தனிமனிதத் தொடர்பில் புலவர்கள் மன்னனையும், குறிப்பிட்ட பகுதியில் ஆளும் குறுநிலத் தலைவனையும் நேரடியாகச் சந்தித்துச் செய்திகளைத் தெரிவித்துள்ளனர். ஆற்றுப்படுத்துதல் தனிமனிதத் தொடர்பாகவும், குழுத் தொடர்பாகவும் அமைந்துள்ளன. பகைமையை நீக்கவும், சந்து செய்யவும், நெறிப்படுத்தவும் மன்னர்களிடத்து புலவர்கள் தூதாகச் சென்றுள்ளனர். சொல்லும் செய்தியினைச் சிறப்பாக அமைய உத்திகளைப் பல்வேறு வடிவில் கையாண்டுள்ளனர். தனிமனிதத் தொடர்பின் விளைவுகளில் இத்தொடர்பு பின்னுட்டமாகவே அமைந்துள்ளன.
4. குழுத்தொடர்பில் வஞ்சினம், மன்னன் போர் பற்றிய செய்திகளை வீரர்களுக்கு அறிவித்தல், புலவர்கள் சான்றோர்களிடத்தும், பரிசில் மாக்களிடத்தும், மூவேந்தரிடத்தும் தெரிவித்துள்ள செய்திகள் குழுத்தொடர்பாக அமைந்துள்ளன. குழுத்தொடர்பில் வஞ்சினம் கூறி

நிறைவேற்றல், வறுமையில் வாடிய பாணர்களுக்கு விருந்தளித்து பரிசில் வழங்கியவைகள் போன்ற உயரிய பண்புகள் இத்தொடர்பின் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

5. புலவர்களும், மன்னர்களும் மக்களுக்கு அறிவித்துள்ள செய்திகள் மக்கள் தொடர்பாக அமைந்துள்ளது. புலவர்களும் மன்னர்களும் தமது பாடல்களின் வாயிலாகவும், பல்வேறு உத்திகள் மூலமாகவும் கருத்துக்களை மக்களுக்கு அறிவித்துள்ளனர். மக்கள் தொடர்பில் புலவர்களும், மன்னர்களும் பாடிய பாடல்களே மக்கள் தொடர்புச் சாதனமாக அமைந்துள்ளன.
6. தகவல் தொடர்பிற்கான கருவிகள் வாயிலாக தகவல்களை வேறுபடுத்தி நானிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப ஒலிகளை வகைப்படுத்தினர். ஒலிக்குச் செறிவூட்டவும், போர்க்கள வீரர்களுக்கு எழுச்சியூட்டவும் பல கருவிகளுடன் துணைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தி எழுச்சியூட்டும் தகவல்களாக ஒலிகளை வகைப்படுத்தினார்கள். நன்னிகழ்வு, துக்கநிகழ்வு இவற்றை அறிவிக்க பல்வேறு வகையில் ஒலி எழுப்பி அதனைக் கேட்ட மக்கள் செய்தி அறிந்து அங்கு சென்றனர். செய்திகளை மக்களுக்கு அறிவிக்கவும், மன்னரது ஆணைகளை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவும், வெள்ளம் ஏனைய ஆபத்துக்கள் போன்றவைகளைத் தடுக்க ஆட்கள் தேவையென கருவிகளை அடித்து மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும் பொதுத் தகவல்களுக்கும் கருவிகளே ஊடகங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. போர்மேற் செல்லும் படைவீரர்கள் ஒலியை ஏவலாகக் கொண்டு இயங்கிய நிலைமை குறிப்பிடத்தக்க போர்க்கள தகவல் ஒலி உத்தியாகும். இசைக் கலைஞர்கள் தம் வாழ்க்கைச் செலவிற்கு மன்னர்களையும், வள்ளல்களையுமே நம்பி வாழ்ந்தனர். தம் கலைத் திறனைக் காட்டி,

மன்னர்களைப் போற்றிப் பாடி, தம் மனம் ஈடுபட்ட ஒலி உணர்வை இசைக்கருவிகள் மூலம் இசைத்து மகிழ்வு தந்த மாண்புத் தகவல்களாக கருவிகள் ஓர் ஊடகமாகச் செயல்பட்டதை அறிய முடிகின்றது. ஆர்ப்ப, இசைக்க, ஒலிக்க, இயம்ப, கறங்க, கொட்டிட, சாற்றிட, விம்ம, விளிப்ப போன்ற வகைகளில் ஒலிகளை வேறுபடுத்தித் தகவல்களைத் தெரிவித்தனர்.

7. சங்க காலப் புலவர்கள் கோள்கள், விண்மீன்கள் செயல்பாட்டினை அறிந்து மனிதனுக்கு முன்கூட்டியே ஏற்படும் தகவல்களை அறியும் வானியல் அறிவுகளைப் பெற்றிருந்தனர். வானில் இயங்கும் கோள்களின் நிகழ்வுகள் மக்களின் உள்ளத்திற்கு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததன் விளைவாக மனிதவாழ்க்கையில் கோள்கள், விண்மீன்கள் ஆகியவற்றின் ஆட்சிக்குட்பட்டவையாக அமைந்தது என்பதைத் தெளிவாக அறியமுடிகின்றது. வானத்தில் கோள்கள், விண்மீன்கள் இயக்கமானது முன்கூட்டிய தகவல் தொடர்புக்குட்பட்டவையாக உள்ளது. அறிவியல் அடிப்படையிலான உண்மைகளைத் தன்னுள் கொண்டு மக்கள் வாழ்க்கை முறையினை திறம்பட நடத்திச் செல்வதற்கான வழிமுறைகளைக் கூறும் வானியல் அறிவு முன் கூட்டிய தகவல் தொடர்புகளாகவே இடம் பெற்றுள்ளன. பின்னர் நிகழ்விருக்கும் நிலைமைகளை முன்னர் அறியும் சில அறிகுறிகள் வாயிலாக முன் அறிந்து கொள்ளும் நிலையில் நிமித்தங்கள் மனித வாழ்வில் முன் அறியும் தகவல்களாகச் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. நற்செயலையும், நற்பயனையும் அறிவிக்கும் குறியினை நன்னிமித்தம் என்றும், தீய செயல்களையும், தீமைகளையும் அறிவிக்கும் குறியினை தீய நிமித்தம் என்று வேறுபடுத்தி அதன் வழியறிந்து மக்கள் செயல்பட்டனர். "விரிச்சி" என்ற "நற்சொல் கேட்டல்" என்ற பொருளில் வரும் செய்தியை

முன்னரே தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள விரிச்சி கேட்கின்ற வழக்கம் இருந்தது என அறியமுடிகின்றது. எந்தச் செயலைச் செய்தாலும் தனக்கு நன்மை விளைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட மனிதன், தன் செயல்களில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற நோக்கில் கோள்கள், விண்மீன்கள், நிமித்தங்கள் முதலானவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட்டிருக்கின்றான் என்பதை உணர முடிகின்றது. நிகழ்காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் நிகழக் கூடிய நன்மை, தீமைகளை முன்கூட்டியே அறிய முடிகின்றது.

ஆய்வு வாய்ப்புகள்

இந்த ஆய்வுக் களத்தில் எதிர்காலத்தில் ஆய்வு மேற்கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்புகள் சுட்டப்படுகின்றன. இந்த ஆய்வானது, சங்க இலக்கியத்தில் தகவல் தொடர்பு- புறம் உள்ளடக்க ரீதியாக - குறிப்பாக, மானிடத் தொடர்பு, கருவி, வானியல், நிமித்தம் பற்றியே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இதுதவிர மெய்ப்பாடு, அணிகள், ஓவியங்கள், குறியீடுகள், வாயிலாகத் தகவல் வெளிப்படுத்தியவைகளையும் அக இலக்கியத்தில் தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலித்தாய், பாங்கன், ஏனையோர்களின் உரையாடல்கள், உடன் இணைந்துள்ள உத்திகள், காட்சிகள் போன்ற பல்வேறு நிலைகளில் தகவல் தொடர்புடன் இணைத்து ஆராய வாய்ப்புள்ளது.

மேலும் பாணர்கள் செல்லும் வழியில் கண்ட காட்சித் தகவல்களையும் இக்காலத்தில் சுற்றுலா செல்லும் வழியில் கண்ட காட்சிகளையும் ஒப்பீடுசெய்து தகவல்களாக மேலாய்வு செய்ய வாய்ப்புகள் உள்ளது.

இந்தப் பரிந்துரைகளை எதிர்கால ஆய்வாளர்கள் முன் வைப்பதுடன் இந்த ஆய்வு நிறைவு பெறுகிறது.

BIBLIOGRAPHY

தூணைநுற்பட்டியல்

துணைநூற்பட்டியல்

1. அபிராமி, க.,	2001	வினம்பரம் ஓர் அறிமுகம்,
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
பாண்டி பஜார்,
தி.நகர்,
சென்னை - 600 017.
2. அப்பாத்துரை, கா.,	1956	ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுக்கு
முற்பட்ட தமிழகம்,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட், சென்னை-1.
3. அறவாணன், க.ப.,	1990	தமிழர் தம் தலைமை வழிபாடு,
பாரி நிலையம்,
சென்னை.
4. ஆளவந்தார், ஆர்.,	1981	தமிழர் தோற்கருவிகள்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை-20.
5. இராசா. முனைவர் கி.,	1999	மக்கள் தகவல் தொடர்பியல்
அறிமுகம்,
பார்த்திபன் பதிப்பகம்,
ஏ12, எல்.ஐ.சி. காலனி,
திருச்சிராப்பள்ளி-620 021.
6. இராசா, முனைவர் கி.,	1998	இலக்கிய வகைத் திறனாய்வு,
பார்த்திபன் பதிப்பகம்,
ஏ12, எல்.ஐ.சி. காலனி,
திருச்சிராப்பள்ளி- 620 021.
7. இராச மாணிக்கனார், டாக்டர்
மா.	1959	தமிழக கலைகள்,
சாந்தி நிலையம்,
சென்னை-1.
8. இராச மாணிக்கனார், டாக்டர்
மா.	1972	தமிழக ஆட்சி,
பாரி நிலையம்,
சென்னை-1.
9. இராமலிங்கம், புலவர் என்.இ.	1994	புறநானூறும் வாழ்வியலும்,
திருவள்ளூர் பதிப்பகம்,
17, இலாயிட்சு அவென்யு,
ஆதம்பாக்கம்,
சென்னை-600 088.

10. இளங்குமரன், புலவர் இரா.	1989	பாணர்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
55 – லிங்கிதெரு,
சென்னை-600 001.
11. இளம்பூரணர், (உ.ஆ.),	1957	தொல் பொருளதிகாரம் மூலமும்
உரையும்,
கழக வெளியீடு,
திருநெல்வேலி.
12. கடிகாசலம், ந.	1994	தமிழும் பிற துறைகளும்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை – 113.
13. கணேசன், ஜி.,		நடைமுறை மக்கள் தொடர்பு,
பூங்கொடி பதிப்பகம்,
14, சித்திரைக்குளம் மேற்கு வீதி,
மயிலாப்பூர், சென்னை-600 014.
14. கண்ணன், கோ.	1994	பண்டைத் தமிழரின் ஒலி உணர்வும்
இசை உணர்வும்,
நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)
லிமிடெட்,
சென்னை-98.
15. கந்தசாமி, டாக்டர் சோ. ந.	1972	பரிபாடலின் காலம்,
அபிராமி பதிப்பகம்,
அண்ணாமலை நகர்.
16. கந்தசாமி, டாக்டர் சோ.ந.	1994	புறத்திணை வாழ்வியல்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.
17. கல்யாணசுந்தரம், இரா.	1992	ஒலியின் கதை,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
சென்னை-18.
18. காந்தி, முனைவர் க.	2003	தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும்
நம்பிக்கைகளும்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
தரமணி,
சென்னை – 600 113.

19. கார்த்திகேய முதலியார், மாகறல்.	1985	மொழிநூல் (Philology)
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறுதோன்றி
அச்சகம்,
தஞ்சாவூர்.
20. கிருட்டிணசாமி, டாக்டர் வெ.	1992	தகவல் தொடர்பியல்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
55, லிங்கித் தெரு,
சென்னை - 600 001.
21. குருசாமி, டாக்டர் மா.பா.	2002	இதழியல் கலை,
குரு - தேமொழி,
36/20, மின்வாரியக் குடியிருப்பு,
இரயில் நிலையச் சாலை,
திண்டுக்கல்-624 003.
22. குளத்தூரான், முனைவர்.க.	1998	தகவல் தொடர்பியலும் இலக்கியச்
சிற்பிதழ்களும்,
தஞ்சை ஆய்வியல் கழகம்,
77-78, கொடிமரத்து முலை,
கீழராஜவீதி,
தஞ்சாவூர்- 613 001.
23. கோவிந்தராசன், பேராசிரியர் மு.	1980	புறநானூற்றுப் பூந்துணர்,
தேன்மொழி பதிப்பகம்,
10/18, பீட்டர்ஸ் சாலை காலனி,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை - 600 014.
24. கோவிந்தராசன், பேராசிரியர் மு.	1980	புறநானூற்றுப் பெட்டகம்,
தேன்மொழி பதிப்பகம்,
10/18, பீட்டர்ஸ் சாலை காலனி,
இராயப்பேட்டை,
சென்னை - 600 014.
25. சதாசிவம், மு.	1966	ஒலிக்குறிப்பகராதி,
பாரி நிலையம்,
சென்னை-1.
26. சண்முகம் பிள்ளை, மு.,	1985	தமிழ்-தமிழ் அகரமுதலி,
தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்,
சென்னை.

27. சம்பந்தன், மா.சு.	1976	அச்சுக்கலை,
தமிழர் பதிப்பகம்,
சென்னை-1.
28. சாமிநாதையர், டாக்டர்.
உ.வே.	1994	பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய
உரையும்,
டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்
நிலையம்,
பெசன்ட் நகர்,
சென்னை-90.
29. சாமிநாதையர், டாக்டர்.
உ.வே.	1993	பத்துப்பாட்டு மூலம்,
டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்
நிலையம்,
பெசன்ட் நகர்,
சென்னை-90.
30. சாமிநாதையர், டாக்டர்.
உ.வே.	1995	பரிபாடல் மூலமும்
பரிமேலழகருரையும்,
டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்
நிலையம்,
பெசன்ட் நகர்,
சென்னை-90.
31. சாமிநாதையர், டாக்டர்.
உ.வே.	1995	புறநானூறு மூலம்,
டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்
நிலையம்,
பெசன்ட் நகர்,
சென்னை-90.
32. சாரங்கபாணி, முனைவர்
இரா.	1984	புறநானூற்றுப் பிழிவு,
தில்லைத் தமிழ்மன்றம்,
கனகசபை நகர்,
சிதம்பரம்.
33. சாரங்கபாணி, முனைவர்
இரா.	1989	பரிபாடல் திறன்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
55-லிங்கி தெரு,
சென்னை - 600 001.
34. சாரதாம்பாள், டாக்டர் செ.	1993	சங்கச் செவ்வியல்,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
60-மேலக் கோபுரத் தெரு,
மதுரை-625 001.

35. சுசீலா, முனைவர் மு. பழந்தமிழ்த் தொடரியல், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் – 613 005.
36. சுசீலா கோபாலகிருஷ்ணன், 1987 சங்க இலக்கியத்தில் நிமித்தங்கள், பாலாஜி பதிப்பகம், 5, கக்கன் தெரு, ஷெனாய் நகர், மதுரை-625 020.
37. சுப்பிரமணியன், முனைவர் ச.வே. 1999 தொல்காப்பியம் தெளிவுரை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 9/7, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-600 108.
38. செல்வராசு, முனைவர் சிலம்பு நா. 2002 சங்க இலக்கியமும் சமூகவியலும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-600 108.
39. சேவியர் பிரகாஷ், ஆ, 1999-2000 புறநானூற்றில் செய்தித் தொடர்பு முறைகள், அச்சிடப்படாத எம்.ஃபில் ஆய்வேடு, தியாகராசர் கல்லூரி, (தன்னாட்சி நிறுவனம்), தமிழ்த்துறை, மதுரை-625 009.
40. சோமசுந்தரனார், பெருமழைப் புலவர், திரு.பொ.வே. 2000 திருமுருகாற்றுப்படை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 522, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை-18.
41. சோமசுந்தரனார், பெருமழைப் புலவர், திரு.பொ.வே. 2001 பத்துப்பாட்டு பொருநராற்றுப்படை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், 522, டி.டி.கே. சாலை, சென்னை-18.

42. சோமசுந்தரனார்,
பெருமழைப் புலவர்,
திரு.பொ.வே. 2000 சிறுபாணாற்றுப்படை,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
154, டி.டி.கே. சாலை,
சென்னை-18.
43. சோமசுந்தரனார்,
பெருமழைப் புலவர்,
திரு.பொ.வே. 1955 பெரும்பாணாற்றுப்படை,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
1/140, பிராட்வே,
சென்னை-1.
44. சோமசுந்தரனார்,
பெருமழைப் புலவர்,
திரு.பொ.வே. 2001 முல்லைப்பாட்டு,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
522, டி.டி.கே. சாலை,
சென்னை-18.
45. சோமசுந்தரனார்,
பெருமழைப் புலவர்,
திரு.பொ.வே. 1956 மதுரைக் காஞ்சி,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
1/140, பிராட்வே,
சென்னை-1.
46. சோமசுந்தரனார்,
பெருமழைப் புலவர்,
திரு.பொ.வே. 1962 நெடுநல்வாடை,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
1/140 பிராட்வே,
சென்னை-1.
47. சோமசுந்தரனார்,
பெருமழைப் புலவர்,
திரு.பொ.வே. 1956 குறிஞ்சிப்பாட்டு,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
1/140, பிராட்வே,
சென்னை-1.

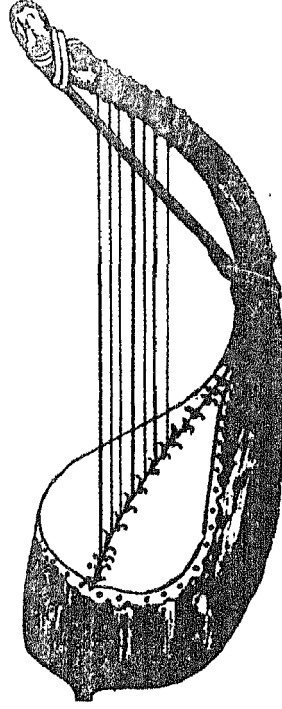
48. சோமசுந்தரனார், 1962 பட்டினப்பாலை,
பெருமழைப் புலவர், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
திரு.பொ.வே. சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
சென்னை-1.
49. சோமசுந்தரனார், 1956 மலைபடுகடாம்,
பெருமழைப் புலவர், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
திரு.பொ.வே. சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
1/140 பிராட்வே,
சென்னை-1.
50. தமிழண்ணல், 1999 பரிசில் வாழ்க்கை,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
மயூரா வளாகம்,
48, தானப்பா முதலி தெரு,
மதுரை-625 001.
51. தனபாண்டியன், து.ஆ. 1994 இசைத்தமிழ் வரலாறு -முதற்பகுதி,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்-613 001.
52. துரைச்சாமிப்பிள்ளை, 1996 புறநானூறு, (1-200 பாட்டுக்கள்),
சித்தாந்த கலாநிதி, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
ஒளவை.சு. சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
1/140, பிரகாசம் சாலை,
சென்னை-1.
53. துரைச்சாமிப்பிள்ளை, சித்தாந்த 1996 புறநானூறு, (201-400 பாட்டுக்கள்)
கலாநிதி, ஒளவை.சு. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
154, டி.டி.கே. சாலை,
சென்னை-18.
54. துரைச்சாமிப்பிள்ளை, சித்தாந்த 1999 பதிற்றுப்பத்து மூலமும் விளக்க
கலாநிதி, ஒளவை.சு. உரையும்,
திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ
சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
லிமிடெட்,
154, டி.டி.கே. சாலை,
சென்னை-18.

55. நவநீதகிருட்டிணன், டாக்டர் மா. 1988 தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆற்றுப்படை, குறிஞ்சிமலர் வெளியீடு, 30-கற்பக விநாயகர் குடியிருப்பு, கோ.புதூர், மதுரை-625 002.
56. நாராயண வேலுப்பிள்ளை, வித்துவான். எம்., 1995 பத்துப்பாட்டு (மூலமும் தெளிவுரையும்), இரண்டாம் பகுதி, முல்லை நிலையம், 43, புதுத்தெரு, மண்ணடி, சென்னை-600 001.
57. பவுன்துரை, முனைவர் இராசு. 2004 பண்டைத் தமிழக வரைவுகளும் குறியீடுகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், இரண்டாவது முதன்மைச் சாலை, மையத் தொழில்நுட்பப் பயிலக வளாகம், தரமணி, சென்னை-600 113.
58. பாலசுப்பிரமணியன், டாக்டர் சி. 1989 சங்க இலக்கியம் - சில பார்வைகள், நறுமலர்ப் பதிப்பகம், சென்னை-29.
59. பாலசுப்பிரமணியன், முனைவர் கு.வெ. 1998 சங்க இலக்கியத்தில் கலையும் கலைக்கோட்பாடும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சி.ஐ.டி. வளாகம், தரமணி, சென்னை-600 113.
60. பாலசுப்பிரமணியன், டாக்டர் கு.வெ. 1989 சங்க இலக்கியத்தில் வாகைத் திணை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 55-லிங்கி தெரு, சென்னை-600 001.
61. புலியூர்க் கேசிகன், 2001 திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், 63, பிரகாசம் சாலை, (பிராட்டேவ), சென்னை-600 108

62. புலியூர்க் கேசிகன், 1995 புறநானூறு,
பாரி நிலையம்,
184, பிராட்வே,
சென்னை-600 108.
63. புலியூர்க் கேசிகன், 1998 பதிற்றுப்பத்து தெளிவுரையுடன்,
பாரி நிலையம்,
184, பிராட்வே,
சென்னை-600 108.
64. புலியூர்க் கேசிகன், 1999 பரிபாடல் தெளிவுரை,
பாரி நிலையம்,
184, பிராட்வே,
சென்னை-600 108.
65. புலியூர்க் கேசிகன், 1998 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,
பாரி நிலையம்,
184, பிராட்வே,
சென்னை-600 108.
66. புலியூர்க் கேசிகன், 1998 தொல்காப்பியம் முழுவதும்,
பாரி நிலையம்,
184, பிராட்வே,
சென்னை-600 108.
67. பெரிய கருப்பன்,
தமிழண்ணல். இராம. 1986 தொல்காப்பியரின் இலக்கியக்
கொள்கைகள்: மெய்ப்பாடு,
மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
60, மேலக்கோபுரத் தெரு,
மதுரை-1.
68. பெருமாள், டாக்டர் அ.கா. 1998 முல்லைப்பாட்டு உரையும் -
விளக்கமும்,
உமா பதிப்பகம்,
58, ஐயப்ப செட்டி தெரு,
மண்ணாடி,
சென்னை-600 001.
69. மகாலட்சுமி, முனைவர் தி. 1996 இலக்கியத்தில் சோதிடம்,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சி.ஐ.டி. வளாகம்,
தரமணி,
சென்னை-600 113.

70. மறைமலை அடிகள், 1997 பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி உரை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 8/7 சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.
71. முத்துஇலக்குமி, முனைவர் புதிய தேடல் தகவல் தொடர்பில் இலக்குமி பதிப்பகம், குறிஞ்சி நகர், 'ஏ' பிளாக், புது நத்தம் ரோடு, மதுரை-14.
72. முருகையன், 1970 ஒலிநூல், கல்லூரி நூல் வெளியீடு, இயக்குநரகம், தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்.
73. மெய்யப்பன், தமிழவேள், ச. 1997 புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 8/7 சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை-600 108.
74. வளர்மதி, முனைவர் மு. பறை, இசைக்கருவி - ஓர் ஆய்வு, திருமகள் நிலையம், 55, வெங்கட் நாராயணா சாலை, தி.நகர், சென்னை-600 017.
75. வில்வபதி, புலவர் கோ. 1988 சங்க இலக்கியம், இனிய எளிய உரை, பட்டினப்பாலை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை - 600 014.
76. வில்வபதி, புலவர் கோ. 1987 சங்க இலக்கியம், இனிய எளிய உரை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை - 600 014.

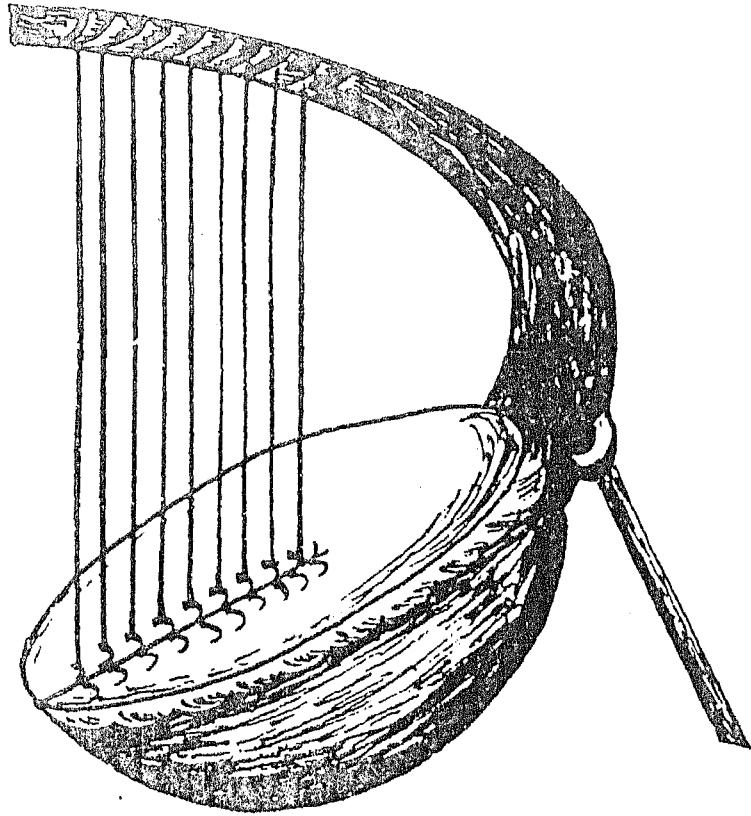
77. விநாயகமூர்த்தி, டாக்டர் அ. 2000 விளம்பரக் கலை,
பாலமுருகன் பதிப்பகம்,
எண்.17, புதுத்தெரு,
செங்குட்டை,
காட்பாடி 632 007,
வேலூர் மாவட்டம்.
78. வெள்ளைவாரணன், க. 1986 தொல்காப்பியம்,
மெய்ப்பாட்டியல்,
உரைவளம்,
பதிப்புத்துரை,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்,
மதுரை-625 021.
79. வெற்றிச் செல்வன். 1994 இசையியல்,
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
8/7 சிங்கர் தெரு,
சென்னை-600 001.
81. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் குழு 1983 தமிழ்நாட்டு வரலாறு சங்ககாலம் –
வாழ்வியல்,
தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம்,
சென்னை-6.

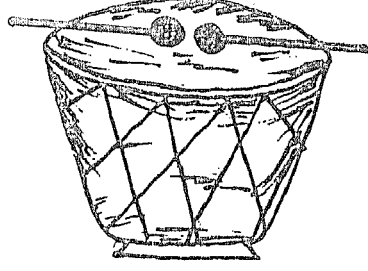
செங்கோட்டியாழ்

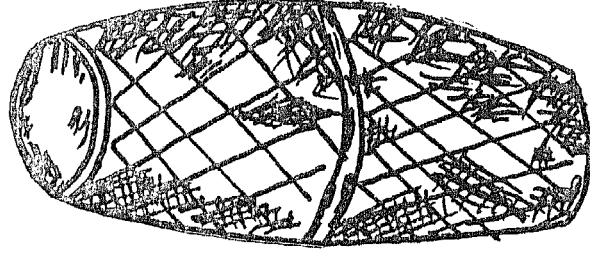
குடமூழா (நுன்றி: தமிழர் தோற்கருவிகள்)

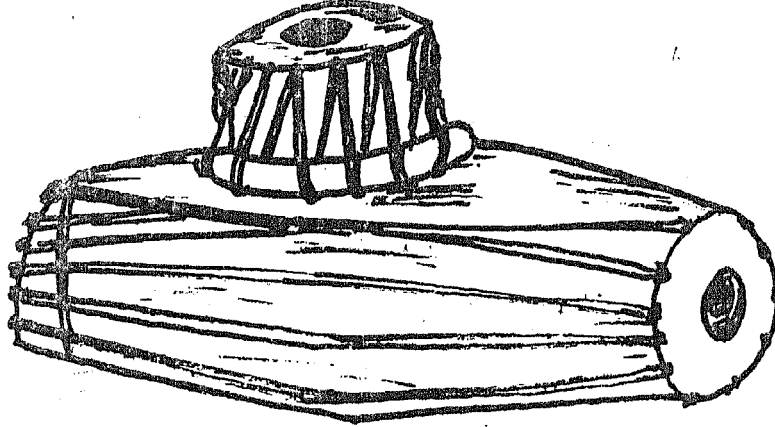
கீரியம்

பேரிசை

ஆகுளி

மும்முதப்பறை (புஷ்கரம்)